

Clarissimi philosophi Gualterij de Burleis anglici fidelissimiq; interpretis Aristotelis. z sui comentatoris Averrois expositio in libros octo de phisico auditu feliciter incipit.

L. co. pmi.



Noniaz qdē intelligē z scire cōtingit circa oēs scias quarū sūt pncipia aut cāe aut elemēta ex hoz cognitiōe. Tūc enī cognoscē arbitramur vnūquodq; : cū cās pmas z pma pncipia

coḡscim⁹ z usq; ad elemēta: māifestū qdē q̄t z q̄ sūt circa pncipia scie q̄ de natura est prius determinare tentandum.

Ristoteles determinaturus de reb⁹ nālīb⁹: i p li⁹ scie nālīs determinat i gñali d pncipijs z passiōib⁹ corpīs nālīs seu mobilis. Et h̄z liber iste diuidit i duas ptes pncipales. Qm̄ i p⁹ determinat de pncipijs corpīs mobilis. In 2⁹ aut determinat de passiōib⁹ corpīs mobilis z de pprietatib⁹ illaz passiōnū. C. Pria ps p̄tiet i p z 2⁹ lib⁹. Et 2⁹ ps p̄tinet i toto residuo hui⁹ opis. i. a p̄n⁹ tertij usq; ad finē octauū. Pria ps que. s. ē de pncipijs corpīs mobilis p̄tiet duas ptes. Pria ps ē d pncipijs corpīs mobilis intrinsecis. i. de mā z forma. z hec ps p̄tinet i p lib⁹: s. 2⁹ ps. s. que ē tā de pncipijs intrinsecis q; d pncipijs extrinsecis corpīs mobilis p̄tinet i 2⁹ lib⁹. C. Scda vō ps pncipalis videlz q̄ ē de passiōib⁹ z d pprietatib⁹ passiōnū corpīs mobilis p̄tiet duas ptes. qz i p⁹ determinat d passiōibus corpīs mobilis ut d motu: d īfinito: de loco: de uacuo: z d tpe: z hec ps p̄tinet i 3⁹ z 4⁹ lib⁹. qz i 3⁹ determinat d passiōib⁹ intrinsecis siue primis corpīs mobilis: s. i 4⁹ determinat d passiōib⁹ extrinsecis z remoz. In 2⁹ vō pte determinat d pp̄tietatib⁹ istaz passiōnū: z hec ps p̄tinet in toto residuo. i. a p̄n⁹ qnti usq; ad finē octauū. Et ista ps p̄tinet q̄tuor libros videlz. qntū. sextū. septimū. z octauū. Qui tñ q̄tuor libri sic differūt. qz i 5⁹ determinat d vnitāte z diuersitate z p̄rietate motuū: z ista p̄sideratio est cōsideratio d motu put diuiditur i suas ptes sbiectiuas. S. i 6⁹ determinat d p̄tinitate z p̄tibilitate motus. z ista p̄sideratio ē p̄sideratio d motu put diuidit i suas ptes itegrales. In 7⁹ aut determinat d cōparatiōe mot⁹ ad motorē. z d cōparatiōe motuuz adiuicē. In 8⁹ vō lib⁹ d finitate z īfinitate mot⁹ fm durationē. S. i disidēs ulteriores istoz libroz patebūt īferi⁹ i pncipijs ipoz libroz. Reuertēdo igit ad libz p̄m̄ ipz i tractat⁹ z capla diuidam⁹. vñ dico qz lib p̄m⁹ p̄tinet q̄tuor tractat⁹. qz i p̄ pbs p̄mittit itētiōē suā z ordinē p̄cedēdi. z tractat⁹ iste p̄tinet i toto p̄hemio. In 2⁹ aut tractatu videlz ibil. Nece ē aut z ē. Jp̄hs ponit z destruit opiones errātū circa p̄n⁹ rez nālīū. z p̄tinet duo capla. In p̄ ponit z reprobat opio nālī loquētū de pncipijs rerū nālīū. In 2⁹ ibil. Sic aut phisici dicūt. Jponit z reprobat opio nālī loquētū d pncipijs rez nālīū q tñ errabat circa dca p̄n⁹. Tertio tractat⁹ est d pncipijs i gñali. s. q̄lia sūt q̄ z q̄t z quō. z incipit ibil. Oēs igit p̄ria faciūt. Jz ē de p̄rietate z nūo pncipioz z

d mō pncipiādi. z p̄tiet tria capla. In p̄ declaraf q̄lia sūt pncipia: qm̄ tria. In 2⁹ ibil. Qnq; aut utiq;. Jdeklaraf q̄ z q̄t sūt p̄n⁹ qm̄ tria z nō pla. s. duo p̄ria z vnū subm. In 3⁹ caplo ibil. Sic qdē igit nos dicim⁹. Jdeklaraf quō sūt p̄n⁹ h̄ ē que modū pncipiādi hnt hec tria. z sic i 3⁹ tractatu declaraf q̄lia que z q̄t z quō sūt p̄n⁹. In 4⁹ tractatu q̄ incipit ibil. Subiecta at nā. Jdetmiat d pncipijs i spāli fm pprias nās eoz. z p̄tiet duo capla. In p̄ determinat d mā. In 2⁹ ibil. Lagētis qdē igit z ē. Jdetmiat d p̄uatōe z foza. Incipiēdo igit a p̄ lib⁹ totius scie nālīs dico qz liber phisicoz p̄tinet libros octo: qz disidēs z scie suis locis patebūt. Prim⁹ lib p̄tinet tractat⁹ 4⁹. Prim⁹ p̄tiet plogū. Scds q̄ incipit ibil. Nece ē at. Jp̄tiet opiones z destructiōes opionū errātū circa p̄n⁹ rez nālīū. In 3⁹ vō tractatu videlz ibil. Oēs igit p̄rij z ē. Jp̄hs tractat d pncipijs i gñali h̄z vītātē. i. q̄lia sūt: q̄ sūt: q̄t sūt: z quō sūt: q̄ tractat⁹ ē d p̄rietate z nūo pncipioz. z de mō pncipiādi eorūde. S. i 4⁹ tractatu v3 ibil. Subiecta at nā z ē. Jdetmiat d pncipijs i spāli h̄z eozū ppas nās. ptes vō hoz tractatū patebūt in eoz pncipijs. C. Prim⁹ igit tractat⁹ p̄tinet i vno caplo. qd capl⁹ ē p̄hemīū hui⁹ libri. In q̄ pbs p̄hemīār dīc quō z q̄lī ē determinādū i p̄n⁹ scie nālīs: z durat usq; ibil. Nece ē igit. Jz p̄tiet iste tractat⁹ h̄z 2⁹ du as ptes pncipales. qm̄ i p⁹ pbs p̄tīt suaz itētiōē. In 2⁹ p̄tīt ordinē itētiōis seu modū p̄cedēdi. Scda ibil. Innata ē nob vīa. JUn itētiō p̄bi i h̄ li⁹ est detmiare d cās rez nālīū tradēdo cognitiōē eaz. s. ordo itētiōis ei⁹ ē icipe a cōposit⁹ z a pncipijs i uli accept⁹: p̄cedēdo ab eis in cognitiōē pncipioz cāz z eltoz i spāli. In p̄ igit pte p̄n⁹ hui⁹ libri pbs itēdit pbare q̄nē istā v3. Opz p̄hm̄ nālē tradē notitiā siue cognitiōē pncipioz cāz z eltoz rerū nālīū. Que ē p̄ 2⁹ hui⁹ libri q̄ sic pbaf. Opz p̄hm̄ nālē tradē notitiā illoz sine q̄rū cognitiōe res nālēs nō coḡscunt: s. sine cognitiōe pncipioz cāz z eltoz rez nālīū res nālēs nō coḡscunt q̄ z ē. maior hui⁹ rōnis ē māifesta d se. z mior pbaf i textu sic. Dia hntia p̄n⁹ cās z elemēta nō coḡscunt nisi ex cognitiōe pncipioz cāz z eltoz. s. res nālēs habēt p̄n⁹ cās z elta. q̄ res nālēs non coḡscunt nisi ex cognitiōe pncipioz cāz z eltoz. Un̄ circa istā rōnez pbs sic p̄cedit: qz p̄ p̄tīt maiores hui⁹ p̄sillogisimī cū dīc. Qm̄ qdē intelligē z ē. JScdo at ponit p̄bationē maioris v3 cū dīc. Tunc enī arbitram⁹ z ē. J Tertio vō ifert q̄nē ibil. Māifestū ē aut z ē. JMa ior igit pbaf p̄ q̄ddā signū tale qz tūc opinam⁹ cognoscē vnūq; d qz cū pmas cās z p̄n⁹ coḡscimus usq; ad elemēta. nec opinam⁹ coḡscē nos: nisi cū crediderim⁹ nos coḡscē pmas cās z p̄n⁹ z ē. z h̄ ē uey siue sim⁹ sciētes aut nō sciētes. qz tūc z nō alr opinam⁹ nos coḡscē nisi crediderim⁹ nos coḡscē p̄n⁹ cās z ē. Un̄ dīc 2⁹ qz oīs q̄ dīc se scire aliqd nō dicit h̄ nisi sciuerit h̄ p̄ oēs suas cās p̄pinqs z remotas. z h̄ inuenit i oī eo q̄ aliqd scit i rei vītate aut fm estiationē. z i h̄ p̄ueniūt ēt sophiste. Jdie s̄ aliq̄ notāda z aliq̄ dubitāda. Un̄ notāda s̄ aliq̄ circa maiore hui⁹ p̄sillogisimī z aliq̄ circa p̄bationē eiusdē maior. vñ circa maiorē s̄. s. notāda. C. Prio ē notādū qz pbs p̄ intelligē z scire nō intelligit idē. s. p̄ intelligē intelligit aliqd cōi⁹ q̄ scire. qz p̄tigit intelligē idifferēter p̄ cām z sine cā. s. scire nō p̄tingit pp̄rie nisi per causam. Jntēdit igit pbs qz ly scire specifi-

Pria p̄ho
buis libz.
Proba. cō
clusionis.

L. co. p.

Sic dixit in
po. i. cō. 5.

Prima no
tandū circa
ma.

cat? **S**bat ly itelligē ad itelligē p cās sic q p am
 bo illa sil' itell'it sciaz pfcāz siue itelligē p cam: qd
 idē ē. Alr' possēt dici videlz q p itelligē pbs itelli-
 git cognitionē pncipioz: z p scire itelligit cognitio
 nē qm̄ quedā pncipia hnt p̄n' p̄ora eis: z ista
 nō cogscunt pfecte sine cognitiōe suoz pncipioz.
 Alr' p̄nes hnt pncipia cās z c. z nō sciunt scia pfcā
 sine cognitiōe eoz. **S**ecdo ē notādū hz p̄^o q sci-
 entiaz alia ē pfcā: alia vō ē ipfcā. vñ scia pfcā ē illa
 q̄ habet p cās: s; scia ipfcā hētur sine cā: ut illa que
 habet p expiētiā aut p effectū. pbs aut itelligit il-
 lā maiore. s. oia hntia pncipia cās z elemēta nō co-
 gnoscunt z c. de scia pfcā. **T**ertio ē notādū fm̄
 p̄^o q pncipiū cā z elemētū possūt accipi cōiter. z
 sic sūt noia sinonima: s; sic nō accipiunt h. qz noia
 sinonima nō usitant i scia demratiua. Alio modo
 accipiunt pprie z ita accipiunt h. z p pncipia itel-
 ligit cās mouētes. z p cās itelligit cās finales: z p
 elemēta itelligit pncipia intrinseca rei. s. mās z formā
Intelligēdū tñ q p̄^o r. metha. ponit talē dñā
 iter pncipiū cām z elemētū. qz. s. proprie loquēdo
 pncipiū dī solū de cās extrinsecis. videlz de efficiē-
 te z finali. Et elemētū ppe solū dī de cās intrinsecis
 s. de mā z forma. Lā vō pprie dī de utroq; i. tā de
 pncipijs intrinsecis q; de pncipijs extrinsecis.
Quarto ē notādū hz p̄^o q nō ois scia p̄siderat
 de oib' cās. s; qdam p̄siderat de cā formali tñ ut
 mathe^{ca}: quedā de trib'. i. de efficiēte sine z forma
 ut metha^{ca}. z qdaz de qtuoz: ut scia nālis. z qz scia
 nālis cōsiderat de oibus cās iō pbs h enūat oia
 qtuoz gñā cāruz. **I**ntelligēdū ē q scie mathe^{ca}
 hnt alias cās q; formales tñ qz hnt subm z finē. s; z
 tñ nō hnt nisi cās formale p quā pcedit demrati-
 nes mathe^{ca}. Nec p̄siderat mathe^{ca} nisi cām for-
 male itelligēdo p cām formale cām exprimētē qdī-
 tatē p quā pcludunt passiōes de sbiecto z nō for-
 mā p̄ficiētē mām. qz talis forma nō ē in mathe^{ca}.
 qz res mathe^{ca} sūt forme q nō hnt formas p̄ficien-
 tes mās. sed hnt formas declarātes qditatē. ut sūt
 diffōnes z p̄dicata i qd. **I**ntelligēdū etiā q me-
 tha^{ca} cum p̄siderat de substātijs mālib' p̄siderat
 oēs qtuoz cās: s; tñ in ista pte q. s. est ps pncipalis
 metha^{ca} in q p̄siderat de substātijs abstractis cōsi-
 derat de trib' cās tñ. z sic dī itelligi qd p̄^o dicit
 hic. **Q**uinto ē notādū fm̄ p̄^o hic q nō dī itel-
 ligi p istā maiore. s. q nō possit haberi scia pfcā ni-
 si p oēs cās qm̄ scia pfecta iuenit in reb' hntibus
 quasdā cās z nō oēs. vñ si res hēat oēs cās nō co-
 gnoscit pfecte nisi ex cognitiōe oium cāz. z hoc si
 sint cāe p q̄s cōtingit i tali scia demōstrare. s; si ha-
 beat qsdā cās z non oēs pōt pfecte cogsci p cogni-
 tiōē suaz cāz sine cognitiōe aliaz cāz. **C**irca
 p̄bationē maioris sūt duo notāda fm̄ p̄^o. p̄ enim
 cū pbs in p̄bādo minore dicit **L**ūc enī arbitram̄
 z c. Jaliter accipit illa noia videlz pncipia cās z ele-
 mēta q; prius. qz nō habet sollicitudinē de noib':
 qm̄ p pmas cās itelligit pmas cās in re intrinsecas
 s. p̄mā mām z ultimā formā. vñ dicit p̄^o sic. Que
 enī sūt pter mās p̄mā z ultimā formā q̄rūlibet rez
 nāliū sūt mae cōposite z forme cōposite. Et p̄ priā
 pncipia itelligit pmas cās q sūt ex rē videlz p̄mū
 mouēs z ultimū finē: z p elemēta itelligit cās ppin-
 quas z cēntiales exntes i re. **U**ñ pro illo dicto p̄^o
 videlz. Que enī sūt pter mās p̄mā z ultimā formā
 sūt mae cōposite z forme cōposite. ē itelligēdū q

p mās p̄mā itelligit mām simplicē nō cōpositā ex
 mā z forma: z ad talē mām simplicē opz deuenire
 qz aliter eēt p̄cessus i infinitū. z p mās cōpositā itel-
 ligit mās cōpositā ex mā z foza: ut sūt elemēta q sūt
 mā mixti. z caro z ossa q sūt mā aialiū. z p ultimāz
 formā itelligit formā que nō ē resolubilis i formā
 p̄orē nec icludēs p̄orē formā i ei' v̄tute cuiusmōi ē
 forma elemēti ut ē forma ignis siue forma aque: s; z
 forma cōposita est forma q icludit p̄orē formā in
 ei' v̄tute: cuiusmōdi est forma mixti resultās ex cō-
 mixtiōe elemētoz ut ē forma carnis z sanguinis in
 qb' forme eloz manēt in v̄tute. **U**el si uolum' po-
 nē tñ vnā formā subales i vna re tūc possum' dicē
 q p formā cōpositā itelligit totū qd ē i cōposito p̄-
 ter mās p̄mā: ut v; vnū aggregatū ex foza subali z
 oib' alijs dispōnib' accūtalib'. **E**t p ultimā formā
 itelligit foiaz nō resolubilē i aliā formā: z p mās p̄-
 mā itelligit mās simplicē nō icludētē aliā mās. **E**t
 p mās cōpositā itelligit totū qd ē in cōposito p̄ter
 formā substātiāle nō resolubilē i ulteriōrē formā. z
 ita pp̄ illō dictū p̄^o nō opz ponē p̄les formas sub-
 stātiāles i eodē. **Q**m̄ forma cōposita nō ē cōposi-
 ta ex mā z forma: nec ē cōposita ex p̄lib' formis
 substātiālib': nec ē aliq' vna forma subalis: s; ē ag-
 gregatū p accūs ex forma substātiāli z ex formis ac-
 cidētalib': z ita pōt saluari q i oib' cor' pib' nālib'
 tā simplicib' q; cōpositū s; mae cōposite z forme cō-
 posite. **S**ecdo circa p̄bationē maioris ē notādū q
 pbs dīc usq; ad elemēta qz doctria ordiata ē icipe
 a cognitiōe cārum p̄maz rei cogscēde. deide itēdē
 ad cognitiōē aliaz cāz remotaz donec deueniāt
 hz ordinē ad cās ppiquas. vbi gñā p opz cogscere
 mās p̄mā. deide mās cōpositas ut sūt elemēta. ac
 deide mās ppiquā ut sūt caro z os: z iste p̄cessus
 est in sapia pfecta. **S**ciēdū tñ q ad cognitiōēz
 p̄maz cāz p̄ puenit p̄ sensibilia nob nota z postea
 debem' p̄cedē a cognitiōe p̄maz cāz ad cognitiō-
 nē aliaz cāz magis ppinquaz q̄sq; deueniāt ad
 prias cās. **S**; h occurrit dubitatio. s. an ad p̄-
 fectā notitiā hntā de aliq' cāto opteat cogscē oēs
 suas cās. z videt q nō: qm̄ q̄libet res nālis depē-
 det a p̄^o cā. s. a deo. ḡ si ad cognitiōē p̄fectā cāti re-
 grit cognitio oīuz cāz eius: seq̄ret q nulla res nā-
 lis q̄sticunq; parua posset cogsci nū cogscat p̄us
 p̄^o cā oīuz: s; p̄^o cā oīuz nō pōt a nob p̄fecte cogsci.
 ḡ nulla res nālis posset a nob p̄fecte cogsci. s; p̄ns
 ē falsū ut patet ad sēsū ḡ z illō ex q̄ seq̄t. **I**te p̄fe-
 cta cognitio habet d̄ re p̄ diffōnē: s; diffō nō expri-
 mit oēs cās diffinīti s; solū mās ul' formā siue ge-
 nus z dñam. ḡ z c. **O**ppositū tñ hui' uolūt pbs
 z p̄^o. **A**d istā dubitationē p̄ pono qsdā distin-
 ctiōes. **S**ecdo vō ponā qsdā p̄nes. **P**rio igit pono
 tres distinctiōes: q̄rū p̄^o ē q duplex ē notitia. qz qdā
 ē notitia cōplexa z qdā ē notitia icōplexa. **U**ñ no-
 titiā cōplexā uoco illā notitiā q̄ ē de aliq' cōplexo
 ut videlz de ppōne affirmatiua ul' negatiua. z hec
 uocat a p̄bo i 3^o de aia cōpositio siue diuisio. a p̄^o
 uocat fides. **N**otitiā vō icōplexā uoco illā notitiā
 que est de icōplexo videlicet que ē de re aliq' q̄tū
 ad intrinseca sibi: z hāc notitiā uocat pbs 3^o de ani-
 ma simpliciū itelligentiā. z p̄^o uocat eam forma-
 tiōē. **S**ecūda aut distinctio est de notitia per-
 fecta quoniā p̄fectū dicit dupliciter. ut patet 5^o me-
 tha^{ca}. c. de p̄fecto. **N**ā vno mō p̄fectū dī simplicif
 alio mō in gñe. **A**pplicādo igit ad p̄positū dico q

Secd no. f3
cō. c. primo

Ter. no. hie
z 4. p̄bi. c.
229. z primo
celi. c. pmo

12. me. l. c. 23
z 5. me. c. 4.

4. not. vrb. 5
met. cō. 4. z
12. meta. cō.
23 qui vñ si
bi p̄dicere.

5. no tñ vide
op. 3. met. c.
3. z 12. me. c.
6. z. 2. met.
cō. 6.

11. no. cir
ca prob. ma.
fm̄ cō.

Confile. 24
p̄. c. 10. z p̄
mo. ce. c. p̄
mo. z. 5. met
c. 29. z p̄mo
p̄. c. 82. op
12. m. c. 6. z
3. meta. c. 3.

11. no. 2

Secdū no
tandum.

Dubium.

Aliud

Pria vñ.
s. q̄ vup. cit
notitia.

Secda vñ.
L. cō. 21.

notitia perfecta complexa dicitur dupliciter. scilicet simpliciter et in genere. Scia simpliciter perfecta dicitur aliquid re est illa quae cognoscit illa res sed omnes rationes considerandi per se sed quae potest considerari et quantum ad omnia predicata per se dicitur illa re: ut si consideret animal sed omnes rationes considerandi ipsa per se: et quantum ad omnia quae predicantur dicitur ipso per se. scilicet in quantum ad animal et corpus animatum et in quantum ad substantia et quod ad omnes per se passiones sibi convenientes secundum omnes istas rationes. Sed scia perfecta in genere est illa quae res cognoscit sed aliis rationes determinata: et quantum ad predicata quae pertinent ei per se in quantum ad tale ens solum. ut si cognoscatur animal solum. ut animal. et quod ad per se accidentia ipsius animalis ut animal eodem modo est in aliis. Tertia vero distinctio est quod causa est duplex videlicet per se et per accidentia. Causa per se est illa a qua effectus per se dependet nec sine ea potest haberi esse. Causa vero per accidentia est illa a qua non dependet effectus per se sine qua effectus potest esse quod potest differere ab alio esse eiusdem rationis: et ita forte est causa per accidentia domus quod eadem domus quae fit forte posset et fieri a plone. forte huiusmodi forte est causa per accidentia platonis posito quod plato sit filius forte quod potuit fuisse genitus ab alio. His igitur visis pono 4^{or} rationes.

Prima quod ad perfectam notitiam complexam de aliquid causa non oportet cognoscere omnes suas causas per se. **Secunda** quod ad notitiam complexam simpliciter perfectam oportet cognoscere omnes suas causas per se. **Tertia** quod ad notitiam complexam perfectam in genere non oportet cognoscere omnes suas causas per se. **Quarta** quod ad notitiam perfectam habendam de re non oportet cognoscere omnes suas causas per accidentia. **Primum** igitur horum probatur sic. ad notitiam complexam perfectam dicitur aliquid re sufficit perfecte cognoscere illam rem quantum ad intrinsecam illi rei. sed non omnes causas per se sunt intrinsecae. ergo ad talem notitiam perfectam habendam non requiritur cognitio omnium causarum per se. maior patet. quod si quis perfectissime videat albedinem et ipsam intelligat quantum ad omnia intrinseca albedini. posito quod igitur quod sit causa effectiva albedinis. ita perfecte novit albedinem notitia complexa sic aliquid quod novit causam effectivam et finale albedinis. **Item** perfecte intelligens albedinem per operationem intellectus est perfecte notitia habet dicitur albedine siue albedo habeat causas efficietes et finale siue albedo est et non habens causas efficietes nec finale: sed si albedo non haberet finem nec causas efficietes ad perfectam notitiam de albedine complexam non requiritur cognitio finis albedinis: nec cognitio efficietis. ergo nec nunc albedine habente finem et causam efficietem ad perfectam notitiam complexam. dicitur albedine requiritur cognitio finis nec efficietis. ergo ad perfectam notitiam complexam habendam dicitur re sufficit rem cognoscere quod ad omnia intrinseca rei. et sic patet maior: minor vero est patet per philosophum quoniam quantum ad quatuor sunt causas per se et non omnes sunt causas intrinsecae: quod finis et efficiens sunt causas extrinsecae.

Ubi est intelligendum quod cum philosophus dicit quod res habens causas non cognoscit perfecte sine cognitione omnium suarum causarum non loquitur dicitur cognitione complexa: sed dicitur cognitione simpliciter complexa. **Secundo** declarabo quod ad notitiam complexam perfectam simpliciter requiritur cognitio omnium suarum causarum per se: et hoc declaratur dupliciter. primo sic. nam certum est quod ad notitiam complexam perfectam simpliciter oportet cognoscere aliquam causam. scilicet causam per se quae qua cognita oportet cognoscere causam per se quae illi causa: et ulterius causa illi causa quae deueniat ad causam remotissimam. **Ubi** potest dici quod causa remotissima sit. a. et causa per se sit. b. et causa per se sit. c. et effectus cognoscendus sit. d. tunc sic. ad cognitionem perfectam ipsius dicitur requiritur cognitio ipsius. c. quae est causa per se sit. et ad cognitionem ipsius. c. requiritur cognitio ipsius. b. et ad cognitionem ipsius. b. requiritur cognitio ipsius. a. ergo ad cognitionem perfectam ipsius. d. requiritur cognitio ipsius. a. et sic notitia perfecta complexa simpliciter dependet ex cognitione omnium causarum tam per se quam remotarum per se. et hoc respectu

cuiuscumque predicati per se siue causae. **Secundo** probatur idem. cognitio complexa perfecta simpliciter dicitur aliquid re excludit omnes dubitationes et soluit omnes rationes per quod dicitur re illa sic quod amplius non dubitatur dicitur re illa per quod. et hoc est manifestum quoniam quantum ad diu dubitare contingit dicitur aliquid per quod non habet cognitio complexa perfecta simpliciter dicitur eo. quod aliquid complexum dicitur ipso foris dicitur dubium: sed non excludit omnes dubitationes nec soluit omnes rationes per quod dicitur aliquid non cognoscendo omnes eius causas. quod quod per quod quod omnes causas: et ideo si aliquid eius causa est igitur non omnes quod per quod est soluta. **Ubi** breuiter notitia complexa perfecta simpliciter dicitur aliquid causa requiritur scias omnium quantum ad per se demerari dicitur illo causa. sed per omnes causas contingit demerare. ut patet in posterioribus. ergo notitia complexa perfecta simpliciter dicitur aliquid requiritur cognitio omnium causarum illi. **Tertio** probatur quod ad cognitionem complexam perfectam in genere non requiritur cognitio omnium causarum. quod cognitio perfecta in genere est cognitio alicuius rei sed aliquam determinatam rationem: et hoc quod aliquid determinatum predicatum inest sibi et non quantum ad omnia predicata quae sibi insunt. sed non omnes causas rei respectu cuiuscumque predicati sunt causa eius respectu determinati predicati. ergo et c. maior patet et minor probatur. quoniam homo insunt diuersa predicata ratione diuersarum causarum quoniam homo est susceptibilis discipline ratione aie intellectiue. et est corruptibilis ratione materiae. et est productus de non esse ad esse per causam efficietem. scilicet per hoies et sole. et est capax virtutum per felicitatem. et non oportet quod cognoscens hominem perfecte in quantum ad est capax discipline cognoscat omnes causas. scilicet causas per se quae est corruptibilis et sic dicitur aliis. Et si minus cognoscens lignum perfecte in quantum ad est utile ad edificia non oportet quod cognoscat lignum in quantum ad est compositum ex materia et forma vel ex genere et diuisa. **Ubi** carpentator habet cognitionem perfectam in genere dicitur ligno quod cognoscit lignum in quantum ad est utile ad edificium: et tamen non cognoscit omnes causas ligni: sed solum causas per se quae est utile ad edificium. **Quarto** probatur videlicet quod ad perfectam cognitionem habendam non oportet cognoscere omnes causas per accidentia. quod causa per accidentia potest esse infinite et infinita non potest cognosci ab intellectu humano. **Ubi** ista domus potuit fuisse facta ab illo carpentatore vel ab alio et sic dicitur infinitis. et ideo non oportet quod cognoscens illam cognoscat illum carpentarium quod ille carpentator est causa per accidentia. scilicet domus quantum ad sit minus per accidentia quod diarij filij: sed per tanto est causa per accidentia. quod hec domus potuit fuisse facta ab alio carpentatore. **Ad** rationes igitur principales ad primas dico quod nulla res naturalis potest perfecte simpliciter cognosci cognitione complexa nisi cognoscatur per se causa. sed tamen ad cognitionem perfectam rei in genere non oportet cognoscere omnes causas perfecte sed in quantum ad sit causa talis rei. **Ubi** ad cognoscendum corpus mobile perfecte non oportet deum quantum ad essentiam suam perfecte cognoscere. sed in quantum ad est per se mouens et talem cognitionem perfectam possumus de deo habere cognoscendo perfecte quod est per se mouens. **Ad** 2^{am} rationem dico quod per diffinitionem non habetur sufficienter perfecta cognitio complexa dicitur re: imo res cognoscitur per diffinitionem cognitione complexa. **Uel** potest aliter dici scilicet quod diffinitio perfectissima comprehendit omnes causas. **Ubi** diffinitio perfectissima huius non est animal rationale. sed eius diffinitio perfectissima est animal rationale productum in esse ab hoie et sole per deum. Et si dicatur quod hoc diffinitio sube daret per additamentum quod per causas extrinsecas quae non sunt dicitur esse diffinitum. **Item** hoc sequitur quod suba diffinitur per aliquid accidentis quod finis huius est felicitas quae est quoddam accidentis. **Ad** 3^{am} dico quod diffinitio tunc est data per additamentum quoniam in diffinitione ponitur aliquid alterius predicamenti a predicamento ipsius diffinitum. ut patet 7^o methaphisicorum. ubi philosophus negat suba diffinitum per additamentum et concedit accidentis diffinitum per additamentum. nunc dico quod quoniam in diffinitione perfectissima

3. vlt. f. qd ea e duplx.

Prima pto. Secda pto.

Tertia pto. Quarta pto. cluio. pba. prime conclusionio.

Item alia probatio.

pba. sede ed. conclusionio.

Item pba. sede pconio

pba. 3. pto. hmo.

pba. quarte conclusionio.

Ad primas bub.

Ad secunda bub.

Obiecto ta cita. Item alia obiecto. Ad primas

L. co. 12.

ma hois ponat aliqd extrinsecū a nā hois nō tñ po
nit ibi aliqd alteri p̄dicamēti a p̄dicamēto i q̄ ē hō
qz ultim⁹ finis ē p̄mū efficiēs. ul nō sūt i p̄dicamē
to. ul si sūt i p̄dicamēto sūt i eodē p̄dicamēto in q̄ est
hō. Et cū dī 2^o qz felicitas cū sit finis hois dī p̄oi i
diffōne hois: z sic accūs dī poni i diffōne sube: dī
qz nō q̄cūqz finis dī p̄oi i diffōne hois: s̄ finis gr̄a
cui⁹ dī p̄oi i diffōne. cuiusmōi ē de⁹. nō aut finis q̄
cuiusmōi ē felicitas. vñ de⁹ ē finis hois gr̄a cui⁹. z
felicitas ē finis hois q̄ attingit finē. Cōstrue igit̄ lit
terā sic. qm̄ p̄o qz circa oēs scias q̄rū sūt p̄ncipia. i.
cāe efficiētes. aut cāe. i. cāe finales. aut elemēta. i.
p̄ncipia intrinseca ut mā z foza: p̄tingit itelligē z scire
i. scire scia p̄fca ex hoiz cognitioe. i. ex cognitione
cārū p̄ncipioz z elemētoz. z supple nō p̄tingit alr
scire z itelligē scia p̄fca cui⁹ p̄batio est. qz tūc arbi
tratur vñūq̄qz cognoscē. i. p̄ncipiatū. cū cogsci
mus cās p̄mas. i. cās p̄mas intrinsecas exītes in re
nō cōpositas. i. mām p̄mā z ultimā formā: z p̄nci
pia p̄ma. i. p̄mas cās q̄ sūt ex rē. i. p̄mū agēs z ulti
mū finē usqz ad elemēta. i. q̄usqz deueniat ad cās
p̄pinqs eēntiales exītes i re. cuiusmōi sūt mā p̄pi
qua z foza p̄pinq. z qz ita māifestū ē qz scia dī nā tē
tādū est p̄us. i. in p̄ncipio doctrine determinare ea
q̄ sūt circa p̄ncipia. i. tradē cognitionē p̄ncipioz.

Id secūda

Cōstructio
littere

L. cō. 2.

L. cō. 3.

L. cō. p̄mo.

L. cō. 3.

C Innata aut̄ ex notiorib⁹ nobis via z cer
tiorib⁹ icertiora nature z notiora. Non
eni eadē nobis nota z simplr. An̄ quidē
necesse s̄z modū hūc p̄cedē ex icertiori
b⁹ nāe nobis aut̄ certiorib⁹ i certiora nāe
z notiora. Sūt aut̄ p̄mū nobis māifesta
z certa p̄fusa magis. Posteri⁹ at̄ ex his
sūt nota elem̄ta z p̄ncipia diuidētib⁹ hec.
C Nec est 2^o p̄s p̄ncipalis hui⁹ capli ul p̄hemij. In q̄
declarat̄ via ducēs nos ad cognitionē cāz p̄ncipio
rū z elemētoz rez nālū. z sic ponit̄ hic modus p̄ce
dēdi. qz cū declaratū sit qz oportet p̄bz nālē tradē
cognitionē p̄ncipioz cārū z elemētoz rez nālū:
p̄bz mō docet quō z q̄ via ē p̄cedēdū ad cognitio
nē cāz p̄ncipioz z elemētoz rez nālū. An̄ ista p̄s
p̄tinet duas p̄ticulas. i. p̄^o eni p̄ticla declarat̄ qz ad
cognitionē cāz rez nālū deueniēdū ē p̄cedēdo ab
effectib⁹ p̄fuse cognitū ut a s̄stantijs cōpositū ad co
gnitionē p̄ncipioz z cāz. In 2^o aut̄ p̄ticla ibi | An̄
ex ulib⁹. | declarat̄ qz ad cognitionē p̄ncipioz cāz
z elemētoz rez nālū deueniēdū ē p̄cedēdo a p̄n
cipijs ul̄simis. i. a p̄ncipijs acceptis i ul̄i ut a mā
in cōi accepta s̄m qz est cōis ad oēm mām: z a for
ma in cōi accepta s̄z qz est cōis ad oēs formā. istis
autē duob⁹ modis puenit̄ ad cognitionē p̄ncipioz
rez nālū. i. icipiēdo a cōpositū diuidēdo cōposita
in p̄ncipia z icipiēdo a p̄ncipijs acceptū in maxima
cōitate. z hec itētio p̄bi ut patet manifeste i textu.
Et hec ē expō Liconiēsis qz dicit̄ hic ista v̄ba vide
licet: Via aut̄ inata nobis ad pueniēdū i cognitio
nē p̄ncipioz ē ex itētionib⁹ ul̄ib⁹ ad ipsa p̄ncipia z
ex totis q̄ p̄stāt ex ipis p̄ncipijs. **C** In notitiā nā
qz p̄me māe z p̄me forme puenit̄ ex his itētionib⁹
ul̄ib⁹ mā z forma q̄ sūt cōes ad oēm mām z ad oēs
formā. Et itēz ad oēm passionē siue ad notitiā pas
sionū māe z forme puenit̄ ex itētioe hui⁹ nois mo
bile. qm̄ p̄ accipit̄ itētio hui⁹ nois p̄fuse. qz p̄ acci
pit̄ solūmō qd ē qd dicit̄ p̄ uocabulū. Deinde p̄ di

uisiones puenit̄ i ptes itegrates ipaz māz z formā
z ex earum notitia acq̄sita redit̄ ad p̄fectā notitiā
mobilis ex suis p̄ncipijs. Per diuisionē s̄ ul̄ius i
spēs z totoz q̄ sūt ex ipis p̄ncipijs i ptes puenit̄ i
ipā p̄ncipia. **C** In p̄^o igit̄ p̄ticula huius p̄tis p̄bat
p̄bz qz ad cognitionē p̄ncipioz cārū z elemētoz
rez nālū deueniēdū ē p̄cedēdo a cognitionē totoz
cōpositoz ex p̄ncipijs. Et hec ē 2^a p̄ hui⁹ libri que
p̄bat̄ sic. ad cognitionē p̄ncipioz cārū z elemētoz
rez nālū deueniēdū ē p̄cedēdo a nobis magis no
tis z min⁹ notis nāe ad min⁹ nota nobis z magis
nota nāe. sed cōfusa. i. tota cōposita ex ipis p̄nci
pijs sūt magis nota nobis q̄ ipā p̄ncipia z min⁹ no
ta nāe. s̄ ad cognitionē p̄ncipioz cārū z elemētoz
rez nālū deueniēdū est p̄cedēdo a p̄fufis. i. a toz
cōpositis ex p̄ncipijs siue p̄cedēdo a cognitionē to
toz cōpositoz ex p̄ncipijs ad cognitionē p̄ncipio
rū. **C** Hui⁹ rōnis p̄ ponit̄ maior cū sua declaratioe q̄
est illa manifestū est qz in acq̄redo cognitionē p̄nci
pioz p̄cedēdū ē ex nobis magis noz ad nob min⁹
nota: sed q̄ sūt nobis magis nota sūt min⁹ nota nāe.
z q̄ sūt nobis min⁹ nota sūt magis nota nāe. nō enī
sūt eadē nobis nota simplr. i. nāe. s̄ ad notitiā p̄nci
pioz rez nālū deueniēdū ē p̄cedēdo a nob magis
notis z min⁹ notis nāe ad min⁹ nota nob z magis
nota nāe. **C** Hāc maiorē sic p̄batā p̄cludit cū p̄bz di
cit. Un̄ necē ē s̄m hūc modū p̄cedē. Deinde ponit̄
minorē dicēs | Sūt aut̄ p̄^m nob. | Postea p̄cludit
p̄nē dicēs | Posteri⁹ at̄ ex his sūt. | Inuēs ēt mo^m
q̄ deuenim⁹ ad cognitionē p̄ncipioz ex cognitioe
totoz qz p̄ diuisionē toti⁹ cōpositi ex p̄ncipijs in ipsa
p̄ncipia deuenim⁹ i cognitionē p̄ncipioz. **C** S̄z sūt
hic qdā notāda z qdā dubitāda. P̄rio circa maio
rē sūt duo notāda. p̄ ē notādū s̄m p̄^o qz nō i oib⁹
ē p̄cedēdū a min⁹ noz nāe z magis noz nob. qz non
i sciētis mathe^o. qm̄ i mathe^o eadē sūt nob ma
gis nota z magis nota nāe. Un̄ in mathe^o diffō
nes z cause dem̄ratiue sunt notiores nāe z nobis
p̄nibus z passionib⁹ dem̄ratis ut s̄qz patet istructū
in sciētis mathe^o. sed i scia nālī i acq̄redo notitiā
cāz rez nālū ē p̄cedēdū a magis noz nobis z mi
nus noz nāe ad magis nota nāe min⁹ nota nob. Et
eodē mō ē i scia dina. i. i metha^o qz ibi ē p̄cedēdū
ab effectib⁹ ad cām z ex posteriorib⁹ ad p̄ora: z sic
ex nobis magis notis z min⁹ noz nāe ad nobis mi
n⁹ nota z magis nota nāe. **C** Secūdo ē notādū qz nō
i oī p̄cessu scie nālīs p̄cedit̄ ex min⁹ noz nāe ad ma
gis nota nāe. s̄z solū in p̄ p̄cessu cū iuestigat̄ cog
nitio cāz rez nālū. In 2^o v̄o p̄cessu ubi ex cognitioe
cārū p̄cedit̄ ad cognitionē effectū ubi p̄cedit̄ ex
magis noz nāe ad min⁹ nota nāe. Un̄ p̄^o 8^o hui⁹
ponit̄ duplicē p̄cessū i scia nālī. vñ ē ab effectu ad
cām. ali⁹ v̄o a cā ad effectū. p̄m⁹ modus ē ex min⁹
noz nāe ad magis nota nāe. scōs v̄o modus est e⁹
z hec ē itētio Liconiēsis hic. **C** Circa aut̄ minorē
hui⁹ rōnis est ēt notādū videlz qz cognitio i nobis
ē duplex: p̄fca z imp̄fca. Cognitio p̄fca habet̄
p̄ cām: s̄z cognitio imp̄fca habet̄ p̄ effectū seu p̄ si
gnū ul̄ p̄ sensū z nō p̄ cāz. Lū igit̄ dī qz tota sūt no
bis magis nota ipis p̄ncipijs: est itelligēdū qz ipā
cōfusa. i. tota cōposita ex p̄ncipijs sūt magis z p̄i
us nota cognitione imp̄fca z cōfusa: qua solū co
gnoscit̄ qd significat̄ per uocabulū: q̄ ipā p̄ncipia.
s̄z i cognitione p̄fca z distincta p̄ncipia sūt magis
z p̄us nota q̄ ipā tota cōposita ex p̄ncipijs. qm̄ ex

Secūda cōfō
huius libri.

Primus no.
L. cō. 2.
Idē. 7. m. c.
10. 7. 3. ce. c.
61. z primo
traia c. 10.

Secūda no
tandum.

L. cō. 8.

Cognitio in
nobis est du
plex.

perfecta et distincta cognitio principiorum acquiri perfecta et distincta cognitio compositorum ex principijs. Intelligendum quod philosophus per confusa intelligit composita ex principijs. **Cō. 3.** **Uñ** 2^o dicit quod per confusa intelligit mixta composita et cetera ex elementis. vñ non intelligit idem per confusum et ultimum ut aliquid exponit. **C**irca minorem huius rationis dubitatur: nam dicitur quod composita sunt minus nota nature quam principia ex quibus componuntur: sed non videtur verum: quia illa videntur esse notiora nature que sunt perfectiora et maioris entitatis: sed hoc si compositum: quia manifestum est quod compositum est maioris entitatis quam materia prima: et formatum est maioris entitatis: quod forma. quia includit totam entitatem forme: et aliam. scilicet materiam. Et per hoc potest probari quod eadem sunt nobis notiora et nature. quia composita que sunt notiora nobis et sunt notiora nature cum sint maioris entitatis. **C**irca illud quod per intellectum a natura videtur esse magis notum nature: sed hoc est species specialissima: ut patet per Avicennam. per sue philosophice. capitulo primo. **C**irca dicitur igitur quod aliquid potest dici magis vel minus notum nature. quod dupliciter. vno modo illud dicitur magis notum nature quod secundum suam naturam est magis cognoscibile ut patet 2^o methaphisice. ubi philosophus dicit quod intellectus non se habet ad ea que sunt manifestissima in natura sicut oculus noctue ad lumen solis: et isto modo illud est magis notum nature quod est entitatis perfectioris **C**irca secundo modo illud dicitur magis notum nature quod minus intellexit a natura: et sic loquitur Avicenna. per sue philosophice. ubi vult quod species specialissima sit magis nota nature quod generum vel idem videtur. **C**irca tertio modo illud dicitur magis notum nature quod potest cognosci sine alio. et non e converso: et sic loquitur philosophus 5^o methaphisice. capitulo de potentia. dicitur quod minus secundum naturam dicitur illud quod potest cognosci sine alio et non e converso. **C**irca quarto modo illud dicitur magis notum nature a quo natura incipit operari. et sic loquitur 2^o 3^o huius primi dicitur quod cetera rebus naturalium sunt notiores apud naturam quam res naturales compositae. quia natura facit composita ex ceteris. **Uñ** si faceremur res naturales ex suis ceteris cetera rebus naturalium essent nobis magis note ipsis rebus naturalibus. Et isto 4^o modo loquitur philosophus hic de magis noto nature dicitur quod est illud a quo natura incipit operari: vñ sicut cetera rebus artificialium sunt notiores apud artifices quam res artificiales. quia res artificiales artifex facit ex suis ceteris: sic cetera rebus naturalium sunt notiores apud naturam quam res naturales. quia natura facit res naturales ex suis ceteris. **C**irca **Uñ** notandum quod per naturam philosophus intelligit naturam facientem res naturales. scilicet generans nature. et cetera rebus naturalium dicuntur notiores nature generanti: non quod generans cognoscatur ceteris. quia multa sunt generantia naturalia que non cognoscunt ceteris. sed dicuntur notiores nature sub conditione non absolute sic quod si natura generans cognoscatur cetera rebus naturalium: tunc cetera rebus naturalium essent notiores apud naturam generantem quam res naturales compositae. **C**irca **Uñ** notandum tamen secundum Avicennam huius quod notiora nature in proposito non accipiuntur pro actu 2^o respectu alicuius virtutis cognitive. scilicet pro actu secundo sensus vel intellectus. sed descriptio vel formatio rei funde in natura productiva dicitur notitia nature. et isto modo loquendo de notitia nature magis notum nature dicitur dupliciter. scilicet vel quod perfectiore descriptione habet in natura agente. vel quod est propinquior nature agenti siue actioni agentis. **P**rimo modo ipsa composita sunt notiora nature quam partes vel principia quia perfectiore descriptione habent in natura agente. **S**ed 2^o modo partes vel principia sunt propinquiora motui siue actioni agentis. et sic loquitur philosophus hic de magis noto nature. vñ verba Avicennis sunt ista. **D**e agente habet in se aliquid modo descriptum et formatum operando. vñ agens habet per modum aliquem descripta et formata in se naturalia funde. igitur ipsa descriptio et formatio in ipsa natura rebus funde agens fiat notitia nature dicitur. perfecta autem opera nature in ipsa natura descriptione habent expressio

re quam partes perfectorum. et ideo perfecta sunt notiora nature. id est in natura perfecti descripta: partes tamen sunt descripte in ipsa natura propinquius ipsi nature. et sic sunt notiores nature. id est in ipsa natura propinquius descripte: utpote in motu manus scribentis est figura lineae scribende. et expressior est in ipso motu manus tota figuratio lineae quam figuratio partes partiales. sed tamen ipse partiales figuratio partes sunt propinquiores ipsi motui. hec Avicenna. vñ Avicenna vult quod vno modo totum sit notius nature quam partes. et alio modo vult quod partes sint notiores nature quam totum. **E**t ad rationes in Avicenna. ad primam dicitur quod secundum philosophum loquitur hic de magis noto nature: sic illud non est magis notum nature quod est perfectioris entitatis. sed sic loquitur philosophus de magis noto nature 2^o methaphisice. ut dicitur est. sed illud est magis notum nature ut philosophus hic loquitur quod est potentis entitatis. tunc autem partes sunt potentis entitatis via generationis ipso composito. vñ materia prima est potentis entitatis in via generationis ipso composito. **C**irca **Uñ** alio dicitur quod species specialissima est potentis et magis nota nature 2^o modo. scilicet per id dicitur magis notum nature quod natura per intellectum. sed illo modo non loquitur hic philosophus de magis noto nature. sed accipit magis notum nature pro eo ex quo natura incipit operari. et ex quo facit res naturales. **C**irca **S**ed adhuc dubitatur quia videtur quod dicitur sibi. quia per dicitur quod est incipiendum a cognitione cetera rebus naturalium: ut patet ex prima demonstratione. et postea dicitur quod cetera rebus naturalium sunt notiores nature quam ipsa causata. ut patet ex dicitur in 2^a demonstratione. **S**ed in ista scia est incipiendum a notioribus nature. cuius tamen oppositum dicitur in maiori 2^a demonstratione. vñ ista videntur repugnare. scilicet quod sit incipiendum a ceteris rebus naturalium. et quod non sit incipiendum a notioribus nature. et tamen utrumque illorum dicitur in littera. **Uñ** igitur dicitur quod incipit a cognitione cetera rebus naturalium potest intelligi dupliciter. scilicet vel cognoscendo illas. id est tradendo cognitionem illarum. vel cognoscendo per illas. id est supponendo cognitionem cetera rebus naturalium procedendo ulterius ex cognitione cetera rebus naturalium ad cognitionem aliorum. **D**ico igitur quod in hac scia est incipiendum a cognitione cetera rebus naturalium cognoscendo illas et investigando cognitionem illarum. sed non est incipiendum a cognitione cetera rebus naturalium supponendo cognitionem illarum et ita est incipiendum a notioribus nature cognoscendo illa et investigando cognitionem illorum. sed non est incipiendum a notioribus nature cognoscendo per illa. sed sic est incipiendum a notioribus nobis cognoscendo per notiora nobis illa que sunt notiora nature **Uñ** ista non repugnat. scilicet quod primo est incipiendum a notioribus nature ingrediendo cognitionem istorum. et quod non est incipiendum a notioribus nature cognoscendo per illa. **C**irca **Uñ** dubitatur super hoc quod dicitur videtur quod in scia naturali est duplex processus. scilicet unus ab effectu ad causam. et alius e converso. hoc non videtur esse verum. quia cetera rebus naturalium non cognoscunt nisi per effectum. **S**ed cum causa cognoscatur per effectum: effectus erit magis notus quam causa. sed si effectus cognoscatur per causam operans quod causa sit magis nota quam effectus. quia per quod vnum quodque tale et illud magis et e converso. idem respectu eiusdem est magis et minus notum. **Uñ** sic illa notitia que habet de causa per quam notitia cognoscitur effectus habet per cognitionem effectus. **S**ed cognitio effectus est perfectior. si igitur postea ex cognitione cetera rebus naturalium cognoscatur effectus operans quod cognitio cetera rebus naturalium sit perfectior quam cognitio effectus habita per cognitionem cetera rebus naturalium. et tunc arguitur sic. cognitio effectus que est sine causa est perfectior quam cognitio effectus habita per causam. **S**ed cognitio effectus habita sine causa est perfectior quam cognitio effectus habita cum causa. sed hoc est per per se. quia dicitur quod cognitio effectus per causam est perfecta et cognitio effectus non per causam est imperfecta. **C**irca **Uñ** dicitur quod cognitio effectus per quam habet cognitio cetera rebus naturalium non est sufficiens causa cognitionis cetera rebus naturalium. sed habita aliquid notitia cetera rebus naturalium per effectum intellectus negotiat investigando perfectio-

Cō. 3. primus vu. circa m.

S. om vu. Ad primus

Cō. 3.

Linc. cō. 2. pmi phy.

Magis notum nature dicitur dupliciter.

Ad primus dub.

Ad secundus dub.

Dubium.

Solutio.

Aliud dub.

Responsio.

re cognitione cae. et ideo dico qd cu ca cognoscit per cognitione effectus: cognitio effectus no est perfectior qd cognitio cae. Et cu di pp vnuqodqz tale zc. dico qd illd het itelligi in cais efficietibz. no aut in cais occasionalibus. nuc aut cognitio effectus est occasio cognitionis cause. ideo zc. Et per hoc patet sufficienter ad utranqz formam factam.

2. co. 4.

2. co. 5.

Cum ex vltibus ad singlaria oportet pcedere. Totu eni fm sensu notu est. Vle aut totu quoddam est. Ad ista eni coprehedit ut ptes vlt. Sustinet aut ide b qdammo z noia ad rone. Totu eni qdammo z idistincte significat: ut puta circulus. Diffo aut ipsius diuidit in singlaria. Et pueri pmu appellat oes hoies ptes: z mres feminas posterius aut determinat hoz vnuqodqz.

2. co. 3. huius libri.

2. co. 4.

Proba mi noia.

2. co. 4.

Hec est 2a pticla huius 2e ptis pncipalis huius capituli in qua pbs pbat tertia gne huius libri: vide licet qd ad cognitione pncipioz carum z elemtoz rez naliu deueniedu est pcededo a pncipijs vltibus ad pncipia spalia. hec 2 via doctrine pbat sic. In hac scia est deueniedu a nob magis nos ad minus nobis nota. sed magis vltia sunt nobis magis nota qd minus vltia. g ad cognitione pncipioz causaz z elemtoz rez naliu est deueniedu in hac scia pcededo a pncipijs vltibus usqz ad pncipia spalia seu minus vltia. Huius ronis pmo ponit 2. Scdo pbat minor. ibil Totu eni. Imiore vo no ponit. qd patet ex pcedentibus. z et est de se nota. ponit igit gne dices. Un b est qd est pcedendu ex nobis magis nos ex vltibus in singlaria. i. in spalia oportet pcedere. **N**otadu hic fm 2o qd pbs per vltia itelligit vltissima que pnt iueniri in istis rebus naliibus. i. mam in coi z forma in coi. Et cu dicit pticularia ul singlaria ut het alia lra no idiuidua itedit sed spes vltimas aut illa que sunt qsi vltime spes. Un per vltia itelligit vltissima. i. mas in coi z forma in coi. ut sut coia ad oem forma z oem mam. z per singlaria itelligit pncipia in spali ut mam hois vel forma hois. z mam plate ul formas plate. z sic de alijs. **D**eide cu dic Totu eni fm sensum zc. pbs pbat minore. i. qd magis vltia sut nobis notiora qd minus vltia triplr. z p sic. sic totu integrale se het ad sensu ita totu vlt se het ad intellectu. sed totu integrale est notu apd sensuz qd sue ptes. g totu vlt est notius apd intellectu qd sue ptes. minor huius ronis est de se nota. maior vo pbat dado modu similitudinis iter totu vlt z idiuiduu copositu seu totuz integrale: que similitudo est ista. qd sic illd idiuiduu copositu ul totu integrale pntinet mltas ptes integrales idistincte sic totu vlt pntinet sb se multas ptes sbiectiuas idistincte. **N**otadu fm 2o hic qd ca in b qd totu vlt est notius apd intellectu qd sue ptes. qd totu integrale sensibile est notius apd sensum qd sue ptes. Sz dubiu est in q gne cae notioritas totius integral apd sensu est ca notioritaz totius vltis apd intellectu. Ad eni videt bn possibile assignare. Dico qd notioritas totius sensibilis apd sensuz est ca in gne cae efficiens respectu notioritaz totius vltis apd intellectu. Un p b qd totu integrale sensibile eno ti apd sensu qd sue ptes integrales cognoscim qd totu vlt est notu apd intellectu qd sue ptes sbiectiue. est

igit ca in cognoscendo: no aut in eendo. qd cognoscimus qd totu integrale est notu qd sue ptes integrales apd sensu. pp b cognoscimus tanqz per caz effectiuu siue occasionalē qd totu vlt est notius apud intellectu qd sue ptes sbiectiue. **D**eide cu dicit Sustinet aut ide. **P**onit 2a ro pbas miore q talis est. Illd qd est magis idistinctu est nob magis notu. i. magis vlt est magis idistinctu qd minus vlt. qd magis vlt pntinet pl'a idistincte qd minus vlt. g magis vltia sut nob magis notiora qd min vltia. minor huius ronis est nob manifesta. maior vo pbat exēplarit sic. Illd qd significat nomē spēi ut significat per nomē spēi est aliqd idistinctu in ptes. ut circulus. sed illd qd significat diffinitio ut per diffōne significat est aliqd distictu in ptes ut patet per hac diffōne circuli. figura itra qua est punctus a q oēs linee eius ducte ad circūferētia sut eqles. sed illd qd significat nomē spēi est magis z pus notu apd nos. ut p per diffōne significat. **P**ueri eni p cognoscit re put significat per nomē spēi qd put significat per diffōne. vñ si puero dicat qras mihi circulu vel equu. puer itelliget z qret equu ul circulu. si vo expmas diffō circuli vel eq. z dicat puero. **Q**uere mihi figurā in qua est puctus a q oēs linee recte zc. puer no itelliget. z sic patet maior. i. qd illd qd est magis idistinctu ut significat magis idistincte est nob pus notu. hui ronis ponit in lra solu pbatio maioris. dic igit pbs sic qd spertu noia sustinet b ide ad rone b est in coparatione ad diffōne. i. qd sunt pus nota qd diffōnes. z est 2a ps pbonis maioris. **D**eide ponit pbs pbonēz minoris pro pma pte dices qd nomē spēi ut puta circulus significat qdā totu. i. ipz diffinitu idistincte: b est f3 qd no distinguit in ptes. **D**iffō aut ipsius. i. spēi ut circuli diuidit in singlaria. i. significat re ut distincte diuidit in ptes ut patet in diffōne circuli supius posita. z hec est pma ps pbatōis maioris. **I**ntelligedu b qd illd qd significat nomē diffiniti ut per nomē diffiniti significat: est pus nob notu qd illud qd diffō significat ut per diffōne significat. z b via gñationis z in cognitione imperfecta. ut patet exēplo iā exposito. **P**ueri eni pus cognoscit re ut significat noie diffiniti qd ut significat noie diffōnis. sed tñ in cognitione perfecta illd qd significat per diffōne est pus notuz via perfectōis qd illd qd significat noie diffiniti ut significat noie diffiniti. **D**eide cu dicit Et pueri pmi. **I**llic ponit 3a ro pbas eadē minore. i. qd magis vltia sut nob magis nota z pus nota qd minus vltia. z hec pbatio est per qdā signū tale. qd nos videmus in pueris coprehēsiōne eodem pcedē coprehēsiōne ppria: qm pueri in pncipio coprehēsiōis existimāt oem vix ee ptes z oem feminā mres. z cu vigorat intellectus cognoscit ptes iter cet os viros z mres iter ceteras mlieres. Un puer in pncipio cognoscit qd vir est suus pz. z tñ no cognoscit qd vir sit suus pz. z sic puer pus cognoscit vlt qd singlare. z b est signū qd vltia sut nob pus nota. **S**ed hic sunt qdā notāda z queda dubitāda. **P**rimo est notandū qd pfusu est qdruplex: qm cofusum z totu ides sut vnu ubi nos habemus pfusa alia trālatio het tota. **N**uc aut totu est qdruplex ut totu eentiale. i. copositu ex mā z forma. totu integrale. i. coposituz ex pibus qd titaz. totu qditatiuu siue totu diffinibile ut hō z asinus zc. **A**liō vo est totu vlt. Et ideo

Secūda rō pbi. pbana mino.

Tertia rō pb. ides p bano.

Pr. no.

Cofusuz est qdruplex.

Primus

sicut totū est quadruplex ita et confusū est. quadruplex ut
 confusū eēntiale: confusū integrale: confusū qdātatiuū seu
 diffinibile: et confusū vlt. et dōibus his sec pbs mētio
 nē in textu. Un de toto eēntiali fm pmetatores logf
 pbs cū dicit. Sūt aut pmti nob manifesta et cetera
 confusa magis. De confuso toto integrali cum dicit.
 Totū enim notius est. De toto aut confuse vli dicit.
 Vle aut totū. De confuso pō qdātatiuo dicit. Su
 stinet aut idē. Et fm pbs qdātatiuo mō accipiat totū
 semp est vey q magis confusa sūt nob pus nota. s. q
 liter h sit vey appebit in dubitationibus. Scō
 est notādū fm. pme. q tres sūt modi cōpōnis. s. cō
 pō spēi ex suis cāis. cōpō gnis ex suis speciebus. et
 vtrāq istarum cōpōnum est notior apō itellctū q
 partes. Tertia cōpō est cōpō indiuidui ex suis ptib.
 et ista cōpō est notior apō sensum: q; sue ptes. iō aliq
 duo modi cōpōnis sūt notiores apō itellctū. S. s.
 h occurrunt quq; dubia. Primū dubiū est pment.
 et est illō. Nā pbs pus dixit q mixta cōposita ex ele
 mentis sunt nob pus nota. et nūc dicit q illud qd
 significat nomē diffiniti est pus. notū q; illō qd sigt
 diffō. Querit igit pmetator qd pbs itelligat in pma
 auctate per res mixtas. quia aut itelligit indiuidua
 cōposita aut spēs indiuiduoz cōpositoz. Non eni
 pōt itelligere p res mixtas indiuidua: q; ex indiu
 duis nō pcedit in doctrina demonstratiua ad ele
 mēta et pncipia itellcta. cum indiuidua non sint p
 tes sillogismi. sed ex spē cōposita pcedit ad elemēta
 et nō ex indiuiduo. igit itellctus illius prime auctis
 erit q spēs cōposite notiores sūt apō nos q; sua pnc
 ipia. et per pns pbs nihil nouum dicit in illa aucte
 qn dicit q illud qd significat nomen diffiniti est no
 tius apō nos q; illō qd significat diffinitio. q; illud
 qd significat nomē est spēs. Ad hāc dubitationē
 rñdet pmetator dicens q illud dcm phi. mixta cō
 posita sūt notiora apud nos. pōt itelligi tā de specie
 bus cōpositis q; de indiuiduis. Et qn dī q indi
 uiduum non est pncipiū i doctrina demratiua dicē
 dū q; q; uis indiuiduū nō sit pncipiū i scia demra
 tiua: est tñ pncipiū inq; sitionis vltis qd est pncipiū
 doctrine demratiue. Et qn dī q si pma auctoritas
 itelligit de speciebus cōpositis. tūc nihil nouū dicit
 pbs i 2^a auctoritate: rñdet pmetator itelligēdo vtrā
 q; auctoritatez dō speciebus cōpositis respectu suaz
 cārū dicēs q in p^a auctoritate pbs fecit cōparatio
 nē inter species et suas cās s. fidē. et dicit q spēs cō
 posite ex cāis s. fidē sūt notiores apō nos ipso cau
 sis. et q ex istis spēbus procedimus in cognitionem
 cārū mediātibus dispōibus accidētalibus exntibus
 an eis. et in 2^a auctoritate fecit cōparationē iter spēs
 et suas cās fm imaginationē dicēs q illa que signi
 ficat noīa sunt notiora apud nos. et sic aliqd nouū
 dicit in 2^a auctoritate: q; in 2^a aucte cōparat spēs ad
 aliā quā fecit in auctoritate p^a. Sed est dubium
 qd pmetator itelligat per causas fm fidem. et per
 cās fm imaginationem. Dicendum q per causam
 fm fidez itelligit causas naturales. s. materiā et for
 mam que fm veritatē absq; oī operatiōe intellectus
 sunt partes speciei. per cās vero fm imaginationē
 itelligit genus et dīam. qā q; uis genus et differen
 tia sunt ptes reales spēi. vt posteriū videbit. tñ inq;
 tum pstituit diffinitionē sunt ptes fm imaginatio
 nem. i. fm operationem intellectus. qā itellctus fa
 cit diffinitionē ex gñe et dīa siue ex noibus vel pce
 ptibus gnis et dīe. Un q; uis genus et dīa sint par
 tes diffiniti reales pceptus tñ vel nomē gnis et dīe

sunt ptes diffinitionis. et h sit per operationē itelle
 ctus. Vel forte per ptes fm imaginationē itelligit
 pceptus et noīa eoz que sunt ptes diffinitionis et ap
 pellant cāe s. imaginationē. qā hmoi pcept^o nō sūt
 vere cāe sed fm imaginationem tñ. Sigs tñ vellet
 dicere q genus et dīa nō sūt ptes reales spēi vt cō
 muniter ponit: tunc esset dicēdū q pbs per cās fm
 fidē itelligit cās seu ptes reales et nāles. vt sūt mā et
 forma. et per ptes fm imaginationem itelligit par
 tes diffinitionis. vt sūt genus et dīa que nō sūt par
 tes nisi fm intellectum. Sed adhuc dubitat dō h
 qd dicit pbs. Nā dicit q illud quod significat per
 nomē diffiniti est notius q; illud qd significat dō
 illud nō videt verū. q; nomē diffiniti et diffō idem si
 gnificat. q; illud qd significat noīe diffiniti nō est pri
 us notū q; illō qd significat diffō. Tēz diffō dat
 cā inotescēdi. q; videt q illō qd significat diffinitio
 sit nob pus notū. Ad p^m hōz dī q illud qd signi
 ficat nomen diffiniti put per nomē diff. niti signifi
 catur est prius nobis notū q; illud quod significa
 tur per diffinitionē. q; diff. niti significat rē diffini
 te. sed nomē diffiniti significat eādē rē indiffinite:
 nunc aut nō est icōueniēs q idē vno mō sit notius
 seipso alio mō. Un idēz est prius notum cognitione
 confusa seipso cognitione distincta. Ad aliō qn dī
 q diffō dat cā inotescēdi: vey est in cognitione p
 secta. vñ via pfectionis illud qd significatur per dif
 finitionē put significat p diff. nitionē est prius no
 tū seipso vt significat noīe diffiniti: ideo rē. Sed
 adhuc dubitat q; pmetator ponit tres modos com
 positionis vt cōpositionē spēi ex suis cāis. cōpōnē
 gnis ex suis spēbus. et compositionē indiuidui ex su
 is partibus. iō dubitat de duob^o p^mis modis cōpo
 sitionis. Primo an spēs cōponat ex gñe et dīa tā
 q; ex cāis. Scōo dubitat an gēus componat ex
 suis spēbus. Quo ad p^m dubium dicunt qdā q
 species nō est cōposita ex genere et dīa: quod pbāt
 per hoc: q; oē cōpositū ex genere et dīa ē diffinitio
 sed spēs nō est diffinitio. q; rē. Itē nō posset cōponi
 spēs ex gñe et dīa nisi in intellectu: et per pns qcum
 q; haberet spēm hēret in intellectu suo genus et dīa
 q; nunq; pōt eē totū sine suis ptibus et sic qlibz sci
 ret assignare dīam cuiuslibet spēi quā itelligit. Un
 de dicunt isti q species nihil aliud est q; qdā cōce
 ptus simplex existens in mente. q; ex intellectu nō
 est nisi singulare: et sic species nec est cōposita ex su
 is cāis nec ex gñe et dīa: et q; commentator dicat h
 speciem cōpositā esse non loq; tur hic de ptibus s. s.
 fidē sed solū de ptibus fm imaginationē. Un nō lo
 q; tur vt dicit pprie sed metaphoricē. Sed illa opio
 videt esse falsa: q; ponit q; nihil est ex aiām nisi sin
 gulare: et q; species et gñā et oē vlt est pceptus i aiā.
 et q; uis ista mā de vltibus sit plenius alibi pscruta
 ta. tñ q; isti tangūt hāc mām hīc. iō ipis aliqliter ob
 uiando arguo et pono duas pnes. Quaz pma est
 q; aliqd est ex aiām qd nō est singulare. Scōa p est
 q; non omne vlt est pceptus anime. Prima p pbāt
 triplr et p sic. Illud qd nā p intendit non est singu
 lare: sed illud qd nā p intendit est aliqd ex aiām: q;
 aliqd est ex aiām qd non est singulare. minor patet
 q; illud qd nā p intendit pducit a nā. sed qd pducit
 a nā est res nālis extra aiām: q; rē. maior p p
 Auct. pmo sue phifice dicentē q; nā nō intendit p genus
 nec indiuiduū sed intendit p species. huic rōni dicit
 isti q; nā intendit pmo rē singularem et determina
 te intēdit illam rem quā pducit. Et ad Auct. dūt q;

2. notā.

Primū
du.

Rñtio
cōmen.

2. du. qd
itelligat
cō. p cās
fm fidez
eter.

Dubi. sta
per dō
phi b

pme. 4.

Circa dī
ctū com
mē. du.
duplr.
Sol. q;
rūda; p
mi du.

Cōtra p
di. pnes
po. duas
pnes.
Pria cō
clusio p
ba. triplr
citer.

Quōim
telligit
dictum
Auct.

Philosophicorum

Ratio
Alicē.

ipse erravit in B qz dixit spēm p̄ itēdi a nā. Sed p̄tra illō arguo dupliciter per rōnē Aūicē. Intentio nāe agētis p̄ticularis inalate. huius ignis semp̄ manet eodē mō qz nō uariat de vna itētione ad aliaz ut uariat agēs a p̄posito: igit̄ si iste ignis generans. s. a. tenderet istū ignē signatū. s. b. seq̄ qz p̄ducto. b. nihil. a. itēdēt p̄ducere. 7 sic p̄ducto. b. destrueret in tētio nāe. vel si. a. aliquid itēderet p̄ducere itēderet ip̄m. b. 7 sic itētio nāe eēt frustra. qz post q̄. b. est p̄ductū ip̄ossibile est ip̄m itēz p̄duci per nām. 7 hec rō p̄t elici ex v̄bis Aūicē. Item in illa mēsurā in qua agēs p̄ducit vnu idiuuiduū i eadē mēsurā p̄t p̄ducere aliud idiuuiduū eiusdē sp̄ci tanq̄ effectū totalez 7 adēq̄tū: vnde in eadē mēsurā in qua iste ignis. a. potest p̄ducere ignē. b. in eadē mēsurā p̄t p̄ducere ignē. c. si igit̄ in illa mēsurā itēderet. b. determinate sequitur qz si in illa mēsurā p̄duceret. c. in illa mēsurā ageret frustra: qz nō p̄duceret illud quod i

Opi. all
quozuz
Cōfuta
tio talis
opionis

tēdit. 7 sic agēs naturale p̄duceret cāliter idiuuiduū eiusdē sp̄ci cū eo. quod est ip̄ossibile. C̄ Alij vero dicunt qz nā nō intendit B singulare. puta sortē iōz tum hmōi sed in q̄: tuz homo qd̄ est nomē sp̄ci. Sed illud non v3. qz qua rōe nā itēderet sortē in q̄: tū hō. eadē rōe itēderet oēm hoīem in q̄: tū hō. 7 cum nō posset per aliq̄ actionem p̄ducere oēm hoīez in q̄: tū hō. seq̄tur qz in oi actione sua ageret frustra. Itēz q̄ro qd̄ nā intendit p̄ p̄ducere. s. aut v̄le vel p̄ticularē. si v̄le: hētur p̄positum. si singulare. tūc qua rōe intēdit vnu singulare eadē rōe itēderet 7 qd̄z aliō. Et sequitur qz nā in oi actione sua itēdit p̄ducere qd̄libet singulare. 7 cum nō p̄ducat qd̄libet singulare in oi sua actione deficeret a p̄sū intento. qd̄ est ip̄ossibile. Itēz si nā intēdit p̄ p̄ducere sortē in q̄: rum hō q̄ p̄sū itēdit p̄ducere hoīem 7 sic itēdit p̄ spēm. qd̄ est p̄positū. p̄ntia patet qz illud qd̄ itēdit sic qz oē aliud itēdit sub eius rōe: illō p̄ itēditur.

Itēz p̄
bat suaz
p̄lonez

Secūdo p̄bo eadē q̄nē. Illud qd̄ appetit appetitu nāli ad p̄seruādū idiuuiduū in esse est res extra aiām vel saltim p̄t esse totali operatiōe intellectus circūscripta. sed aliud a singlari appetitur appetitu nāli ad p̄seruādū idiuuiduū i esse. q̄ r̄. maior ē manifesta 7 minor p̄bat qm̄ fames 7 esuries sunt appetitus nāles qbus appetunt cibuz 7 potuz qbus p̄seruaf idiuuiduū in esse. s. fames 7 sitis non sunt respectu huius cibi v̄l huius potuz. qm̄ q̄ esurit nō appetit istū cibū d̄terminate nec illuz. 7 s̄l̄r qui sitit nō appetit istū potū nec illū. qz supposito qz nulluz cibū vel potū coḡscēt nō min⁹ esuriret v̄l sitiret. An̄ si eēt aiāl creatū ita p̄fectū sicut si esset in erate p̄fecta. ita qz aiāl nunq̄ coḡuisset cibū nec potū adhuc esuriret 7 appeteret cibū 7 tñ nō appeteret istum cibū nec illum potū: ergo esuries 7 sitis que sunt nāles appetitus nō sūt respectu idiuuiduū 7 tam̄ sūt respectu alterius rei ex̄ aiāz potētis p̄seruaf idiuuiduū in eē. q̄ ex̄ aiām est alia res ab idiuuiduo. C̄ Tertio p̄bat eadē q̄ sic. illō est ex̄ aiām circa qd̄ sūt p̄missiones. 7 factus reales. vt emptio: v̄ditio: donatio: stipulatio 7 hmōi: sed factus nō semp̄ sūt circa idiuuidua. q̄ ex̄ aiām est aliq̄ res alia a nā idiuuiduali. maior patet. minor p̄bat. qz dicēdo p̄mitto tibi bouez. aliq̄ res ex̄ aiām tibi p̄mittit. 7 tñ nullū idiuuidū tibi p̄mittit qz p̄tute huius p̄missionis nō potes v̄dicare istū bouē singulare nec illū. q̄ aliq̄ res ex̄ aiām alia ab idiuuiduo tibi p̄mittit. Et eodem mō p̄t argui d̄ emptiōe 7 v̄ditioe. vt si emas a me vnu quar

Iterum
alia p̄ba
tio eius
dē q̄nis.

teriu frumētū soluedo mihi pecuniā p̄re māibus. cer

tū est qz aliqd̄ ex̄ aiām emisti. 7 tñ nullū idiuuiduū emisti qz nec illud q̄rteriū nec istō. Eodē mō si obligaris mihi in vno floreno ex̄ q̄cūqz cā sit. illud in q̄ obligaris mihi non est idiuuiduū qz nō obligaris mihi in B floreno vel in illo. C̄ Ite tñ rōnes nō eēt hic ponende nisi qz qd̄a asserētes se scire logicā sup oēs mortales. r̄ndēt ad illā rōnē dicētes qz sic dicēdo. p̄mitto tibi bouē. p̄mitto tibi vna rē singulare ex̄ animā. sed nō p̄mitto istū bouem vel istum. qz in illa. p̄mitto tibi bouē. ille terminus bos stat confuse tñ. 7 iō nō supponit d̄stinctiue p̄ bobus singlarib⁹. sed supponit d̄stincti. q̄ r̄. Sed sine dubio B nō valet qz si p̄mitto tibi bouē: aliqd̄ ex̄ aiām tibi p̄mitto sed per te nulluz singulare tibi p̄mittit: si igit̄ nihil sit ex̄ aiām nisi singulare. sequit̄ qz nihil ex̄ aiām tibi p̄mittit: ergo p̄m r̄nsionē tuā illa erit simul vera: aliqd̄ ex̄ aiām tibi p̄mittit. 7 nihil ex̄ aiām tibi p̄mittit. Qd̄ aut̄ tu dicas qz in illa: p̄mitto tibi denariū aut bouē. ille terminus denariū aut bos supponit p̄fuse tantū: non est v̄z: qz terminus cōis non h3 a se qd̄ supponat cōfuse. sed B hēt a s̄ncathegoreuma. te p̄cedēte ip̄ortante multitudinē vt oēs logici dixerūt vsqz ad diē hodiernā. sed B nullum tale s̄ncathegoreuma p̄cedit: ergo r̄. Itē idē est dicere p̄mitto tibi bouē. 7 dicē bouem tibi p̄mitto. sed certum est qz in ista ind̄finita bouē tibi p̄mitto nō stat iste terminus bos p̄fuse tñ. qz est ind̄finita eq̄pollēs huic p̄ticulari aliq̄ bouē p̄mitto tibi 7 hic supponit p̄sonalr. C̄ Itē ex̄ p̄tē d̄finitōis 7 d̄fisionis p̄t idēz argui vt alibi argutū est sic. Illud qd̄ simplr 7 p̄prie d̄finitū est res ex̄ aiām qz nihil p̄prie d̄finitur nisi suba vt p3 7^o meta. sed suba est res ex̄ aiām 7 singulare nō p̄prie d̄finitū. q̄ ex̄ aiāz est alia res q̄z res singularis. B3 etiā idē ex̄ p̄tē d̄fisionis: qm̄ aliqd̄ extra aiām vt aiāl p̄ se diuiditur in rōnale 7 irrōnale. qz si p̄ceptus in aiā diuideret sic nō esset diuisio p̄ se: qz eēt diuisio accētis in subas. sed nullū singulare diuidit̄ in rōnale 7 irrōnale: ergo ex̄ aiām est alia res a singlari. Alias rōnes multas feci ad hāc q̄nez in tractatu de nouem ḡnibus accētū: sed ista cā breuitatis sufficiant ad p̄ns. C̄ Scōda q̄ hic p̄bāda est qz v̄lia vt spēs 7 gnā non sunt p̄ceptus i aiā: quā q̄nez p̄bo per quoz media. 7 p̄ sic. Si nihil sit v̄le nisi cōceptus: tunc genus gnālissimū de ḡnē sube erit p̄ceptus in aiā: sed oīs conceptus in aiā est in ḡnē. 7 h3 gen⁹ supra se: q̄ gen⁹ gnālissimū h̄ret gen⁹ supuēiēs. Et nō solū sequit̄ B ip̄ossibile sed et sequit̄ qz genus gnālissimuz de ḡnē sube p̄tinet sub aliq̄ spē spālissima de ḡnē q̄litate. qd̄ est absurdū. p̄ntia patet qz oīs p̄ceptus in aiā est accētis singulare. 7 oē tale p̄tinet sub spē spālissima. Et si dicat qz non sit incōueniēs qz genus gnālissimū qd̄ est itentio hēat genus supra se 7 sit in determinata spē. C̄otra. qz p̄m B seq̄t qz q̄litercūqz accipiat genus gnālissimuz semp̄ erit v̄z dicere qz genus gnālissimū h3 genus supra se 7 est ind̄terminata spē. qz accipiēdo genus gnālissimū p̄ se sic p̄ te nō est nisi singulare siue idiuuiduū: 7 oē tale h3 genus supuēiēns 7 est in determinata spē: accipiēdo et genus gnālissimū p̄ intentione sic h3 genus supuēiēs. 7 est et in determinata spē. p̄ba igit̄ 7 Porphyrius s̄oniauerūt qm̄ dixerūt qz genus gnālissimū non h3 genus supuēiēns. C̄ Scōda arguo ad eadē q̄nē sic: alius ē p̄cept⁹ ḡnis gnālissimi in intellectu tuo. 7 alius in intellectu meo. qz idē accētis nūero nō sūt in diuersis subis: sed isti duo p̄cept⁹ p̄ueniūt in p̄ceptū cōi p̄m quem p̄tingit abstrahere

Text. c.
16.

Ulla vt
genus 7
spēs nō
sunt p̄ce
ptus in
aiā p̄ba
tur quin
qz rōnis
bus.
p̄robat.
p̄ma.

p̄oba.
scōa.

ab istis duobus conceptibus. et talis conceptus abstractus est
 alius in mente tua. et alius in mente mea. cum isti conceptus sint
 oino sil'es ptingit ab his duobus conceptibus abstrahere
 vnu conceptu com. et ille conceptus nua ad nuatione in
 intellectu. q' adhuc ptingit abstrahere ulterius. et sic in
 infinitu. et si ille conceptus abstrahatur a duobus conceptibus oino
 sil'ib' p'dicet in qd de eis. segtur q' in p'dicant in qd
 eet pcedere in infinitu. qd est impossibile q' sic nihil co
 ringeret scire ut pbat pbs p posterior et 2o metha.
 C hoc pot' et argui in termis sic. In intellectu meo
 est conceptus gnis g'nalissimi sube. et sil'r est in intellectu
 tuo. et isti sunt diuersi conceptus. et tm' pueniunt ul' magis
 q' pueniant for. et plato. po' est igit' q' ego abstra
 ha vnu conceptu com qui p'dicet in qd de eis in q' i
 mediate pueniunt. et sit ille conceptus. a. po' et est q' tu
 abstrahas vnu conceptu com eis in q' imediate pue
 niunt: qui sit. b. igit'. a. et b. sunt conceptus sil'es. et sil'r ad
 huc ptingit q' tu abstrahas ab eis conceptu sil'em p'di
 cabile in qd de eis et ego aliu qui sint. c. et d. et ad
 huc ptingit abstrahere conceptu coes eis a te et a me qui
 sint. e. et f. et sic in infinitu. et ita in p'dicant in qd erit
 pcedere in infinitu. qd est absurdum. Et si dicat for
 te q' no est icoueniens pcedere in infinitu in conceptibus.
 Contra. pbs pbat q' no est pcedere in infinitu in p'dica
 tis in qd. et ibi no loquit nisi de conceptibus. q' in reb'
 per te no est ordo fm sb et sup. igit' pbs het pro icou
 ueniendi q' in conceptibus ordinat' fm sb et sup sit pces
 sus in infinitu. Et in ordine p'dicamenti no ptingit
 pcedere in infinitu: s' illi conceptus ordinant' in linea p'di
 camentali. sicut idiuu' ordinat' sb spe. g. Sil'r isti
 conceptus sunt e'ntial'r ordinati fm sup' et inferi'. igit' si
 in eis pcedit in infinitu sequit' q' in e'ntial'r ordina
 tis sit pcedere in infinitu. qd est impossibile. It' sequit'
 q' tot erunt g'na g'nalissima in g'ne sube q' sunt hoies
 hntes notitia illi' g'nis. q' q' sunt conceptus coes oibus
 qui sunt in p'dicamento sube tot erunt g'na g'nalissima.
 et sic g'na g'nalissima erunt innuabilia. Tertio ar
 guit sic. spes et idiuu' semp debet ee in eode g'ne
 sed for. est in g'ne sube. igit' et spes que p'dicant in qd
 de forte erit in p'dicamento sube. et tm' est accis per
 te. q' coceptus aie est accis. Et si dicas q' hec spes
 ho b'n est in p'dicamento sube q' supponit pro sbsta
 tijs. Contra. si hec spes ho sit in p'dicamento sube tuc
 genus g'nalissimum p'dicamenti sube p'dicant in qd
 de forte et de ista spe ho: g' aliud erit genus vniu
 cu sube et accideti. qd est impossibile. Et it' dicedo
 sic. nulla suba est qlitas sit distributio pro oi per se
 cotento sub subali s' sic dicetes. ergo hic sit distri
 butio pro generib' subalternis et et pro speciebus
 spalissimis cotetis sub suba. cu igit' ista sit va et im
 mediata s' p'bm p' posterior. nulla suba est qlitas
 et hic sit distributio pro g'ibus sbalternis et specie
 bus specialissimis. et sequit' q' nec g'na subalterna
 nec spes sunt qlitates. cui' p'riu dicunt isti. nam dicunt
 q' g'na et spes sunt coceptus in aia. et per p'ns sunt qlita
 tes. Et it' arguit sic. Ill' qd dat in r'nsione ad qd
 ne q'ret' qd est de suba p' ill' est suba et no accis
 s' p'bm in p'dicament'. sed gra et spes dan' in r'nsio
 ne ad qone q'ret' qd est de suba p'. g' et c. maior est
 manifesta. et minor patet. q' si q'rat qd est for. pue
 nieter r'ndet q' est ho et q' est aia. g' et c. Et it' si co
 ceptus in aia inesse sepant a singularib' ex'itib' in re:
 g' si v'lia no e'nt nisi coceptus in aia sequit' q' v'lia
 e'nt iesse sepata a singularib'. cui' p'riu uoluit pbs
 et 2o ut patet 2o metha' 2o. 47. ubi ait q' mixtio

intentionis v'lis cu p'ticularib' est fortior mixtione
 accntu cu suis subiectis. qd no est nisi v'le esset se
 paratu inesse a suis singularib'. Alias rones addu
 xi alibi p'imas s' illa opione. Dico igit' ad istam
 dubitatione q' spes est coposita ex cais. s. ex g'ne et
 dia que sunt cae intrinsece spei. ut patet per p'bm 7o
 metha' dicete q' ptes diffonis significat ptes rei.
 Et 2o dicit q' noia rez et speru assimilant v'li in q'
 tm' p'inet cas ex qbus p'stituit spes. Dicit et q' ill' d'
 qd significat noia est aliqd vniuersu diuisu in cais
 ex qb' p'stituit spes. Et et dicit q' tres sunt modi co
 positionis. s. copositio spei ex suis cais. et copositio
 g'nis ex suis speb'. et copositio idiuu' ex suis p'ti
 bus. et sic patet q' spes est coposita ex suis cais. no
 est igit' dicedu q' pbs et 2o loqnt' methaphorice
 ul' singularit' ut isti exponit' reducdo tota p'bam
 ad 2o modu amphibologie. q' pbs rephendit mo
 du loquedi figuratiue uel methaphorice in doctri
 na demonstratiua. In isto aut lib' pcedit pbs de
 monstratiue. Ad est g' dicedu q' ipe loquat' hic me
 thaphorice sic loquunt' poete i suis fabulis. Tu
 dices. Si spes coponit' ex suis cais. tunc spes erit
 res ex aiaz. qd est falsu pp multa. P'rio q' intellect'
 ages fac' v'litat' in reb' ut vult 2o p' de aia. Secdo
 q' oe qd est ex aiaz est vnu nuio q' de illo et de q'cu
 q' est uey dic' q' illa sunt duo. s' vnu nuio et singula
 re sunt ide. g' nihil est ex aiam nisi singulare. Tertio
 q' si eet ex aiam eet ps idiuu'. et sic for. no copo
 neret' sufficienter ex hac ma et ex hac forma imo ex
 oibus v'lib' que p'dicant' in qd de eo. et tuc no pos
 set for. annihilari nisi annihilarent' genus et spes et
 oia p'dicata que in qd de for. p'dicant'. sed annihila
 to superiori annihilat' qdlibet inferi'. g' no posset for.
 annihilari nisi annihilarent' et destruerent' oes spes
 que sunt in g'ne sube. qd est absurdum. Ad p' istoz
 q' d' q' intellect' facit v'litat' in reb' d' intelligi sicut
 plato posuit v'litat' in re ex aiam: qm' plato posuit
 v'le existere per se seorsu a singularib'. Intellect' vo
 ages facit v'le intelligi p se seorsum absq' b' q' ei' sin
 gulare intelligat. dico igit' q' intellect' ages facit v'li
 tat' intelligi no iesse suis singularibus. et h' intelligit
 2o. ut patet p' de aia. Ad 2o dico q' vnu nuio ac
 cipit' duplr. vno mo put' distinguit' s' multa nume
 ro. Alio modo put' distinguit' contra vnuz spe et s'
 vnu g'ne. P'rio mo oe ill' est vnu nuio qd cuz alio
 ponit' i numer' sic q' de eis sit uey dic' q' ista sunt
 duo. et sic vnu nuio et singulare no sunt ide. sed se hnt
 ut supius et inferi'. na oe singulare est vnu nuio: sed
 oe vnu est singulare. et isto mo sumendo vnu nuio
 pcedo q' v'le est vnu nuio ex aiaz. s' accipi'edo vnu
 nuio put' distinguit' s' vnu spe et s' vnu g'ne. sic dico
 q' v'le no est vnu nuio s' est vnu spe ul' vnu g'ne. nec
 est uey q' oe qd cu alio ponit' in num sit vnum nuio
 put' vnu nuio distinguit' s' vnum spe et s' vnu g'ne.
 Ad 3o dico q' q'uis v'le sit res ex aiaz: tm' no est
 ps idiuu'. q' effect' p'ticularis sunt cae particula
 res. et sic dico q' q'uis gen' sit ps spei: tm' spes non
 est ps idiuu'. q' idiuu' sufficienter p'stituitur
 ex causis p'ticularib': dico tm' q' v'le est de q'ditate
 idiuu'. ul' q' est totu respectu idiuu' accipi'edo
 q'ditate pro eo qd significat' per diffinitionez si
 ue pro eo qd dat' in r'nsione ad question' queretes
 qd est ipm idiuu'. ut qd est for. et sic de alijs. et
 ita patet q' de pot' annihilare forte q'uis non de
 struat totu gen' sube. q' ad h' q' for. annihilat' suffi

2. co. 33. et 36. 42 54. et primo phi. co. 30.

Primum de gumentu ar tra dier.

Secom.

Tertium.

Ad primum.

Ad scdm.

Ad tertius.

pba'ert.

ca. de suba.

2. co. 47.

B

Alis arg^m
contra veter.
preceden.

Sec^o arg^m

Ad prim^o.

Ad sec^oda

Ad ratios
principales.

Ad sc^odam.

Sec^oda dub.
sup dicto co.

Responsio.

Coposito e
duplex.

cit annihilare pncipia intrinseca for. s. ex quib^o con
stituit for. ut hac mam^o z hac forma. C Si aut di
cat q^o si ule sit res ex aiam: tunc est alia res a singu
lari. z p^o p^o h^o in coi z for. erit due res z cu tam
h^o q^o for. sint corp^o sequit q^o duo corpora erit sil.
C Itē qua rōne op^o ponere vnuz cōe reale in quo
for. z plato cōueniūt eadē rōne op^o ponere vnum
cōe reale in q^o hoc cōe h^o z for. z sit illud cōe
a. adhuc h^o in coi for. z a. ueniūt in alio coi. z sic
pcedit in infinitū. C Ad p^o h^o dico q^o h^o cōe h^o
z for. sūt due res sed nō sūt due sube neq^o duo cor
pora: pro quo est sciēdū q^o sicut signū ulē additum
termino coi nō trāscendēt: coi dico tā ulib^o q^o in
diuiduis. distribuit ipsum soluz pro indiuiduis uel
pro oib^o supponētib^o psonaliter pro indiuiduis. vbi
grā sic dicēdo. omne aial currit sit distributio solū
pro indiuiduis. sic q^o ad vitatē illius pponis sufficit
q^o p^o dicitū insit cuilibet indiuiduo p^octo sub subie
cto. ita terminus ulis addit^o termino coi nō trāscē
denti nūat ipm solū in indiuidua. z iō ista est falsa.
h^o cōe h^o z for. sunt due sube uel duo corpa. q^o de
notat q^o sunt duo indiuidua sube uel corpa. Dico
igit q^o h^o cōe h^o z for. sūt due res q^o istud p^o gati
uum hēt terminus trāscēdēns. s. q^o pōt distribui
tā pro ulib^o q^o pro indiuiduis. z ēt pōt nūari tam
in ulia q^o in indiuidua. Sicut enī terminus trāscē
dēs fm calitatē habet aliq^o p^o ulegia spālia que ali
is nō cōpetūt. ita termin^o trāscēdēs fm p^o dicitio
nē habet p^o ulegia que nulli inferiori ueniūt. quoz
vnuz hoc est q^o dcm est. s. q^o ipm distribuit tā pro
ulibus q^o pro indiuiduis z nūat tā in ulia q^o in in
diuidua. C Ad 2^o dico q^o ad h^o q^o aliq^o ueniāt op^o
uel q^o ipa cōueniāt in aliq^o tertio q^o est eis cōe. uel
q^o vnū cōtineat sub altero. z nō op^o q^o q^o ueniūt
ueniūt ueniāt in vno tertio eis coi. s. sufficit q^o vnū
p^o tineaat sub altero. C Ad rōnes pncipales. ad p^o h^o
qn^o dī q^o oē cōpositū ex g^one z dīa est diffinitio. di
co q^o illud est falsū. q^o diffinitio est sermo iudicans
q^o q^o est eē rei. ideo diffinitio cōponit ex uocib^o
uel cōceptib^o g^onis z dīe. Unde qn^o dī q^o diffinitio
cōponit ex g^one z dīa illud sic hēt itelligi. s. q^o dif
finitio cōponit ex noib^o uel cōceptib^o g^onis z dīe z
ita ista rō nō ualet. C Ad 2^o qn^o dī q^o spēs non pos
set cōponi ex g^one z dīa nisi in intellectu ill^o est sim
pliciter falsū. imo dico q^o spēs ex^o ex aiam realr
cōponit ex g^one z dīa. sicut est alibi demonstratuz.
Alia est hic dubitatio. s. de h^o p^o dicit q^o quedā est
cōpositio g^onis ex suis spēbus. Et pono dubitatio
nē sub hac forma. an gen^o cōponat ex suis spēbus.
z dico q^o nō. q^o si gen^o cōponeret ex suis spēb^o. se
quit q^o gen^o nō p^o dicit de aliq^o spe. p^o h^o est falsum.
igit z aīa. p^o h^o patet q^o cōpositū ex oib^o spēb^o ge
neris nō p^o dicit de aliq^o vna spe. C Hūc rōdeo z
dico q^o gen^o cōponit ex oib^o suis spēb^o. ut p^o h^o hic
inuit. cui^o rō est. qn^o spēs sunt ptes subiectiue ipsi^o
g^onis. ut cōcedūt oēs. nūc nō absurdū uidef dicē
q^o aliqd sit ps alicui^o z q^o nō cōponat ill^o. Intelli
gēdū tū est q^o cōpositio q^o tū ad p^o p^o itū spectat est
duplex. s. actualis z potētiālis. cōpōnē actualē uo
co illā ubi cōpositū actu z copulatiue ponit oēs su
as ptes sicut hō ponit actu caput z cor. z sic de ali
is p^o h^o pncipalib^o. cōpōsitiōnē vō potētiāle uo
co illā ubi cōpositū nō ponit oēs ptes actualiter s. so
lū sup disunctione z illo mō ulē ponit suas ptes
subiectiuas. z sic cōponit ex suis p^o h^o subiectiuis

cōpōne potētiāli. C Ad rōnes igit in p^o h^o dico q^o
nō sequit gen^o cōponit ex oib^o suis spēbus. s. non
p^o dicit de aliq^o spe. Et qn^o dī q^o aggregatū ex oib^o
suis spēbus z c. dico q^o aggregatū ex oib^o suis spe
cieb^o sub disunctione sumptis bñ p^o dicit de vna spe
q^o hec est vā. hō est asin^o ul^o bos ul^o leo z sic de alijs
C Sed adhuc occurrit quedā dubitatio mltū per
scrutabilis. s. utz magis ulia sint nob^o p^o h^o nota q^o
min^o ulia ul^o q^o singularia. z uidef q^o nō. q^o p^o h^o p^o h^o
p^o posterior. p^o h^o singularia sūt nobis p^o h^o nota: igit nō
magis ulia. C Itē p^o h^o h^o cōposita sūt nobis ma
gis nota z p^o h^o q^o simplicia. sed minus ulē est cō
positius q^o magis ulē q^o min^o ulē actu icludit ma
gis ulē. z etiā icludit dīam quā addit super ma
gis ulē. s. min^o ulē est nobis magis notū q^o magis
ulē. C Itē magis ulia sūt cāe min^o ulium. sicut ge
nus z dīa sūt cāe spēi: sed cāe rez nāliū sūt nobis
minus note q^o ipse res nāles. s. magis ulia sūt nō
bis min^o z posteri^o nota. C Itē intellect^o est equalr
disposit^o ad recipiēdū spēs magis ulis z min^o ulis
s. nō p^o h^o recipit spēm magis ulis q^o min^o ulis.
z p^o h^o magis ulia nō sūt nobis p^o h^o nota. q^o illud
est nobis p^o h^o notū cuius spēm p^o h^o recipit intellectus.
Itē ulia sūt magis nota nāe. s. sūt min^o nota nobis
patet p^o h^o. q^o nō eadē sūt nobis nature p^o h^o nota. aīa
patet. q^o ulia sunt maioris entitatis q^o singularia.
q^o ulia sūt perpetua z icorruptibilia. z ill^o q^o est
maioris entitatis est p^o h^o nota nature. C In oppo
sitū uidef esse p^o h^o hic. C Hūc dubitationi dicit
qdā q^o magis ulia sūt nobis p^o h^o nota q^o minus
ulia. cui^o rō ponit talis. q^o itellect^o noster in acqren
do cognitionē rez pcedit de potētia ad actū z de
pura ignorātia ad pfectā notitiā. sed cognitio rei
in suo uli est media iter purā ignorātiā z notitiā
pfectā illius rei. vbi grā. cognitio de equo inq^o tuz
est corp^o. uel inq^o tū est aial est media iter cognitio
nē que pōt hēri de equo sub p^o h^o rōne equi. z pu
rā ignorātiā de equo. sed trāsiēs ab extremo in ex
tremū p^o h^o deuenit ad mediū q^o ad extremū. op^o
igit q^o anteq^o res cog^oscat pfecte z in spāli q^o cog
scat p^o h^o in suo uli. z sic magis ulia sunt nobis p^o h^o
us nota. C Attū ista rō nō uidef concludē. q^o si cō
cluderet tūc ad hoc q^o aliqd cog^oscat in speciali
opteret p^o h^o cog^oscē oia supiora que p^o dicit de
eo. q^o cognitio cuiuslibet supioris est mediū inter
puram ignorātiā z cognitionē rei in spāli: s. ad h^o
q^o aliqua res cog^oscat in spāli op^o cog^oscē oia
supiora que p^o dicit de eo. sed hoc est falsū q^o cog
noscēs equū sub rōne equi nō oportet q^o cogno
scat oia ulia que p^o dicit de equo q^o aliqd est ge
nus p^o h^o equo ignotū cog^oscētū equū sub rōne
equi: qn^o equ^o est in aliquo g^one in quo est serpēs z
equ^o z asin^o sūt in aliquo g^one subalterno in quo nō
est bos. C Un^o possū cog^oscē equū in spāli q^o uis
nō cog^oscā gen^o equi subalternū. p^o h^o. Et si di
cat q^o ad hoc q^o cog^oscat equ^o in spāli oportet co
g^oscē oia g^ona subalterna. Cōtra. cog^oscēs aliq^o
finita pōt cog^oscē nūm illoz: ergo si cog^oscētēz
equū in spāli oportet cog^oscē oia g^ona p^o dicitabilia
in qd de equo. sequit q^o ipse posset cog^oscē quot
sunt g^ona subalterna ad equū. sed hoc est falsum q^o
nō credo q^o sit hō qui sciret me certificare quot sūt
g^ona subalterna ad equū uel ad quācūq^o aliā spēs.
q^o equus est in aliq^o g^one cū vna specie in quo nō est
cū alia specie z cū illa alia spe est in aliq^o g^one in quo

Dubius an
magis vlla
sint pri^o no
ta q^o minus
vniuersalia.
Primum.
Secūdam.

Tertium.

Quartum.

Quintum.

Risio que
rundam.

Cōfuta^o de
ete risio. nō.

nō est cū alia specie data. Unde ad cognoscendum oia gñā s̄ balterna opz cogscē oēs ul' fere oēs spēs aialis: z nō solū aialis s̄ et sube. C Itē rō nō concludit q: si concluderet sequeret q: mā p̄a neōio: p̄ recipet formas impfectas z postea formas p̄cās: qm̄ mā p̄a p̄cedit a p̄uatione forme ad formas: sed forma impfecta est media iter p̄uationē z formā p̄fectā: q̄ mā p̄a s̄mp recipet p̄ formam impfectā postea p̄fectā z sic non recipet oēs formas imēdiate qd̄ est falsū. C Itē inter formā terre z formā ignis sūt mlte forme medie. s. forma aeris z forma aque nō solū s̄m locū s̄ et s̄m p̄fectionē. si igit̄ trāsēdo ab extremo ad extremū opz trāsire p̄ oia media sequit̄ q: mā p̄a non posset imēdiate trāsmutari a forma terre ad formā ignis qd̄ est s̄ p̄hm dicētes oia elemēta sūt imēdiate adiucicē trāsmutabilia. C Itē nō posset aliqd̄ trāsmutari de nigro in albū nisi p̄ius trāsmutaret̄ p̄ oēs colores medios qd̄ est falsus z cōtra sensū. C Itē cogscē ueniētē a remotis inq̄tū est s̄ corpus est mediū iter oino ignorare ueniētē z cognoscē ueniētē inq̄tū s̄ aial uel hic hō: ergo si rō p̄cluderet: oporteret q: ad hoc q: sensus cogsceret ueniētē inq̄tū est hic hō cogsceret ip̄m inq̄tū est hoc corp' z s̄ aial. sed s̄ est s̄m. q: si aliqs cuius notitiā habui p̄us ueniat multuz de p̄p̄inquo: nō p̄us cognosco uel saltē nō opz p̄us cognoscē q: hoc est corp' q̄: q: est hoc aial. nec opz p̄us cogscē q: est hoc aial q̄: hic hō. C Ad rōnem igit̄ dico q: trāsies de extremo in extremū debet trāsire p̄ oia media: ul' saltē p̄ aliq̄ media eēntialr̄ ordinata. Et dico q: notitia magis ulis non est mediū eēntialr̄ ordinatū ad notitiā min' ulis. sicut nec notitia ueniētis inq̄tuz est hic hō s̄ q̄q̄z accidat q: hec notitia p̄cedat illā. Alij aut̄ dicūt q: magis ulia sunt nobis p̄us nota: s̄ est: sunt nota p̄us toti cōitati q̄ minus ulia. q: magis ulē cognoscit̄ p̄ cognitionez cuiuscūqz inferioris ad ip̄m: mō ap̄d aliq̄s vnuz est inferioris: z ap̄d alios aliō: s̄ nō ap̄d q̄scūqz est vnū inferioris ap̄d eosdē est idē inferioris: z sic magis ulē facili' cogscit̄ a tota cōitate q̄ min' ulē: ubi gñā: oēs hoies hñt notitiā hui' cōis aialis: q: ap̄d oēs gentes est aliq̄ spēs aialis. s. bouis uel capre z c. s̄ nō oēs hoies hñt notitiā hui' sp̄ci leo nec forte huius sp̄ci capre z sic de alijs: z tñ aliqs ita nouit hāc specie leo sicut s̄ cōe aial: z ita est de alijs sp̄eb' z sic a tota cōitate p̄us z facilius cognoscit̄ ulē q̄z p̄ticulare. vnū tñ p̄ticulare facili' cogscit̄ ab aliq̄ q̄: suuz ulē. z aliō p̄ticulare facili' cognoscit̄ ab alio q̄: suū ulē. C Dicūt igit̄ q: p̄hs loquit̄ hic de vna notitia tradēda toti cōitati humane p̄ doctrināz. z q: toti cōitati ulia sūt p̄us nota ut visu est. iō dicit p̄hs q: magis ulia sūt nobis p̄us nota q: p̄ sunt nota toti cōitati. cui hec doctrina est tradēda. sed tñ ap̄d aliq̄ erit magis z p̄us notū p̄ticulare ip̄so uli. S̄z i rei v̄itate s̄ nihil ualet. q: s̄z glosaz illā nll's hō posset deuenire i cognitionē p̄ncipioz rez nāliū s̄z doctrinā quā p̄hs hic tradit z iō p̄dicta opio nō ualet. Nā p̄hs hic tradit doctrinā dicēs q: est p̄cedēdū a nobis magis notis ad nobis min' nota: z nob magis nota sūt magis ulia. aut igit̄ iste hō in acgrendo cognitionē p̄ncipioz rez nāliū p̄cedit a magis ulib' ad min' ulia uel non. si def q: sic z cū magis ulia sint sibi min' nota q̄: min' ulia uel p̄ticularia per te sequit̄ q: ip̄se p̄cedit a min' notis ad magis nota. cui' p̄rium dicit p̄hs. si vō def q: nō p̄cedit a

magis ulib' ad min' ulia tūc nō p̄cedit s̄m doctrinā quā p̄hs tradidit hic: z sic nullus hō pōt acgre re cognitionē rez nāliū s̄z doctrinā p̄hi hic positā. C Hoc pōt argui sic. quero aut nullus hō pōt acgre re cognitionē rez nāliū p̄ hāc doctrinā. uel aliqs pōt. Si def q: nullus hō per hāc doctrinā pōt acgre re cognitionem rez nāliū: sequit̄ q: hec doctrina nulli hoi sit utilis. Si vō def q: aliqs pōt p̄ doctrinā p̄hi acgre re cognitionē rez nāliūz sequit̄ q: ille debet p̄cedere ex magis ulibus ad min' ulia z q: debet p̄cedē ex magis sibi notis: z sic magis ulia nō sūt p̄us z magis nota cōitati solū: imo cuiubet p̄sone singulari potēti s̄m doctrinā p̄hi hic traditā acgre re cognitionē rez nāliū. C Itē ridiculū est dicē aliqd̄ esse magis z p̄us notū toti cōitati tñ nulli p̄sone cōitatis: cū cōitas nullā habeat notitiā nisi notitiā p̄sonaz de cōitate. Et cōfirmat̄ q: cōitas est quedā relatio que nō hēt cognitionez aliquā inq̄tuz est relatio ḡ z c. C Itē s̄m illā glosaz oia magis ulia essent p̄ p̄us z facili' nota cōitati q̄: minus ulia. z cū sit aliq̄ gen' subalternū hoi in q̄ p̄tinef hō z simia uel alia spēs aialis maximā p̄uententiā hñs cū hoie sequeret̄ q: toti cōitati eēt illō genus subalternū magis notū q̄: hec spēs hō qd̄ est falsū q: hec spēs est oi hoi nota z illō genus p̄ximū est ignotū. C Et si dicat̄ q: nō est uey de quocūqz uli respectu cuiuscūqz min' ulis. Cōtra p̄hs docet hic q̄lit̄ deueniēdū est ulr̄ in cognitionē rez nāliū: igit̄ hec doctrina se extēdit ad cognitionē nālē hñdam de hoie. Itē multe sūt res nāles que sūt p̄ntes ap̄d totā cōitatē hoium ut sūt q̄tuor elemēta: ut terra: aqua: aer: z ignis: z tñ sunt p̄us z magis nobis nota q̄: sua gñā. ergo nō est ueruz q: s̄mp toti cōitati sint magis z p̄us nota ulia. C Circa quam dubitationem est itelligēdū q: cognitio est duplex s. p̄fusa z distincta siue p̄fecta z imp̄fecta. iō uidentū est qd̄ est p̄ cognitū ab itellectu n̄ro via gñationis in utraqz cognitioē. Et dico q: p̄us cognitū ab itellectu n̄ro cognitioē p̄fusa via gñationis est singulare qd̄ forti' mouet sensū. Ad qd̄ p̄badū p̄ suppono q: itellect' noster itelligit singulare. qd̄ patet q: itellect' noster cognoscit̄ diām iter ulē z singulare sub p̄pria rōne singularis: z p̄ cōsequēs cogscit̄ utriqz extremū sub rōne qua extremū. C Itē si itellect' n̄r nō itelligeret singulare non posset facere hāc p̄positionē. s. for. est hō qd̄ est falsū. C Itē opationes artis z prudētie sūt circa singularia sub proprijs rōnib': sed opationes artis z prudētie cū sint habit' itellectuales solū sūt circa illa que itelliguntur ab itellectu n̄ro. ḡ z c. C Supposito igit̄ q: itellect' noster itelligat singulare sub p̄pria rōne singularis. p̄bo q: itellect' via gñatiōis p̄ itelligit singulare. q: si ad h' q: itellect' itelligat singulare opz q: p̄ itelligat ulē sequit̄ q: itellect' nunq̄z posset itelligere singulare. p̄hs est falsū. ḡ z añs. p̄bo p̄ias q: ulē est eqlit̄ idifferēs ad oia sua singularia: ḡ non magis ducit in cognitionē vni' singularis q̄: alterius. aut igit̄ ducēt in cognitionē oius sil' qd̄ est ipofibile. aut in cognitionē nullius: igit̄ non itelligit p̄ ulē sic q: a cognitioē ulis p̄cedat ad cognitionē singularis. C Hoc pōt argui sic. si ulē ducit in cognitionez singularis aut igit̄ p̄ se sine addito uel p̄ aliq̄d sibi additū. nō p̄ mō. q: cū equalr̄ respiciat oia singularia nō magis ducet in cognitionē vni' q̄: alteri' nisi det̄ minet̄ p̄ aliq̄d sibi additū siue p̄ aliq̄d

2. rō sic uidentū nō concludit p̄bat trib' medijs

Secundo,

Tertio,

Quarto,

Solo p̄ncipalis rōnis.

Responsio aliorum,

Confutatio rōnis

Primum argumentum contra eandem.

Secundum,

Tertium,

Quartum,

Quintum,

Cognitio duplex,

Conclusio principalis primo p̄batur.

Secundo,

Tertio,

Quarto,

Quinto,

determinās. z illō additū opz eē cognitū ab itelle
ctu. z tūc q̄ro aut illō determinās ē ulē aut pticu-
lare. nō ulē qz ulē nō magis ducit in cognitionem
vni⁹ singularis q̄ alteri⁹. si vō def q̄ illō determi-
nās sit singulare. q̄ro q̄liter itellec⁹ deuenit in co-
gnitionē illi⁹ singularis: aut p̄us cognoscēdo suuz
ulē ul' nō. Et si def q̄ p̄us cognoscēdo suum ulē.
tūc querēdū est ut p̄us. s. q̄re ulē potuit ducē in co-
gnitionē illius singularis aut p se aut p additū sic
p̄us z pcedit in infinitū. si aut def q̄ itellec⁹ cogno-
scat illō singulare nō p̄cognoscēdo suū ulē habet
ppositū. s. q̄ singulare p̄us cogscit q̄ ulē. C Itēz
p̄ p̄bz p̄ metha⁶. ulia sūt difficillima ad cogscēdū
ul' ad itelligēdū. qz sūt a sensu remotissima. remo-
tio igif a sēsu ē cā q̄re aliqd de difficili cogscit. z p
p̄ns p̄pinqtas ipsi sensui ē cā q̄re aliqd de facili co-
gnoscit. s. sensibile singulare ē p̄pinqsimū sensui.
z facillime cogscit. z p̄ p̄ns p̄ cogscit via ḡnatiōis
C Itēz cōez opionē nihil ē ex aiaz nisi singulare
sz illō qd ē ex aiaz p̄ itelligit. qz aia nō itelligit se
nec aliqd i ipa nisi p reflexionē ut cōiter dicit oēs:
sz singulare p̄ itelligit ab itellectu n̄o. C Itē itelle-
ct⁹ n̄o itelligit ulē nisi abstrahēdo a singularib⁹.
sz itellec⁹ non abstrahit nisi a toto. sz singulare a q̄
abstrahit ē p̄ notuz itellectui q̄ ulē qd abstrahit.
C Sz h̄ vident occurrē mlta. C P̄io qz p̄bz 3^o
de aia ur dicē qz singulare nō itelligit nisi p lineā re-
flexā z idirecte. sed illō qd itelligit idirecte nō itel-
ligit p̄. C Itē Boeti⁹ dicit ulē ē dū itelligit: singu-
lare aut dū sentit. z p̄ p̄ns ulē p̄ itelligit. C Itē il-
lud quo p̄ itelligit ē p̄mū obiectū itellec⁹: sz h̄ istā
opionē singulare eēt p̄mū obm itellec⁹ qd est p̄ p̄bz.
C Itē iter obiectū z potētiā dz eē p̄portio. sed iter
singulare s̄sibile z itellectū q̄ ē imālis nō ē p̄portio:
sz singulare nō itelligit p̄. C Itē si singulare itelli-
git p̄. sequit qz nō opz ponē itellectū agētē: qz itel-
lect⁹ agēs nō cōponit nisi ad abstrahēdū qd itates
a reb⁹ z a p̄ditionib⁹ idiuīduātib⁹ q̄ ipediūt cognitio-
nē itellec⁹. si igif p̄ditiones idiuīduales eēt p̄ co-
gnite ab itellectu sequit qz nō ipedirēt cognitionē
itells: z sic opteret ponē itellm agētē pp̄ illas p̄di-
tiones remouēdas. C Ad p̄m⁹ hōy dico qz itells itel-
ligit singulare p̄ z directe z ulē idirecte z q̄si p mo-
dū licee reflexe. z hec ē itētio p̄bz 3^o d aia. c. qd sic i-
cipit. Qm̄ at aliō ē magnitudo z magnitudis eē |
ubi fm̄ expōnē p̄m⁹ z oīuz expōitoy p̄bz p magni-
tudinē z carnē itelligit idiuīdua z p magnitudinis
eē z carnē eē itelligit qd itates z ulia. Un̄ ibi dic
p̄bz qz aia alia vtute. s. sensu cogscit carnē. i. idiuī-
duū carnē z alia vtute discernit carnes eē. i. qd ita-
tē carnē z itelligit qd itatē carnē p̄ illas vtutē aut
sepatā h̄ ē h̄ntē s̄ilitudinē lineē recte. aut sic circū
flexā h̄ ē h̄ntē s̄ilitudinē lineē reflexe. Un̄ vult qz
qd itas seu ulē cogscit ab alia vtute q̄ vtute sensiti-
ua utputa ab itellectu z illa vtus in cōprehēdēdo
qd itates h̄t dispōnē lineē recte ul' dispōnez lineē
reflexe. Et hec ē itētio p̄m⁹ 3^o d aia p̄m⁹. 10. ubi di-
cit qz itellec⁹ i cōprehēdēdo qd itates q̄nqz h̄t dif-
pōnē s̄ilem licee recte z q̄nqz dispōnē s̄ilem lineē re-
flexe. Un̄ dic qz q̄n itelligit p̄m⁹ formā. i. primā for-
mā ulēz ex̄itē i idiuīduo in cōprehēdēdo illā h̄t
dispōnē s̄ilem recte lineē. sz cū postea q̄rit qd itatē
illi⁹ forme z qd itatē illi⁹ qd itay q̄usqz deueniat ad
formā simplicē nō h̄ntē qd itatē i cōprehēdēdo il-
las qd itates h̄z dispōnē s̄ilez licee reflexe. Et sic pa-

ter fm̄ p̄bz z p̄m⁹ qz itellec⁹ uario mō se h̄t itelligē
do ulia: qz aliq̄n itelligit directe z aliq̄n idirecte.
sed nō iuenit ubi dicāt qz singulare idirecte. ul' re-
flexe itelligat. Sz si q̄ras si singulare itelligit p̄ ul'
itelligit p̄ p̄ria spēs ul' nō. Dico qz cū itellectio fi-
at p̄ assimilationē itellec⁹ ad itelligibile opz qz sin-
gulare itelligat p̄ p̄ria spēs. qm̄ māifestū ē qz spe-
cies ulis nō ducit idistrictā cognitionē singularis.
C Ad aliā rōnē cū dī ulē ē dū itelligit: dico qz in-
tellect⁹ dī ulius: qz solus itellec⁹ cogscit ulia: non
qz itellec⁹ sit solū ulius: z sensus pticulariū dī nō
qz solū sensus cogscit pticularia: sz qz solū singula-
ria cogscunt a sensu. Et hec ē itētio Joānis grāma-
tici 3^o d aia sup illā ptē. v3. Qm̄ aut aliō ē magni-
tudo z ē. C Ad tertū q̄n dī qz singulare eēt p̄m⁹ ob-
iectū itellec⁹. dico qz aliqd eē p̄mū obiectū itells
pōt q̄dupl'r itelligi. s. uel qz sit p̄m⁹ obiectū p̄mitate
ḡnatiōis z sic singulare ē p̄m⁹ obiectū itellec⁹ ac-
cipiēdo ly p̄m⁹ negatiue: ita qz dicat p̄m⁹ qz nullū ē
p̄us eo: nō qz ipz sit p̄m⁹ q̄cūqz alio. Un̄ qd libet sin-
gulare imutās p̄ fortiter s̄esum ē p̄m⁹ obiectū p̄mita-
te generatiōis. Scōdo dī p̄m⁹ p̄mitate adēctiōis:
z sic ens ē p̄m⁹ obiectū itellec⁹ accipiēdo ens i sua
maxia cōmunitate: z ut h̄t h̄ac passiōnē. s. itelligi-
bile cū ipō cōuertibile: z sic dī ens de oī itelligibi-
li sicut z ille termin⁹. v3 itelligibile. Tertio mō ali-
qd dī eē p̄m⁹ obiectū itellec⁹ p̄mitate p̄fectionis. z
sic de⁹ ē p̄m⁹ obiectū itellec⁹. Quarto vō mō illud
dī p̄m⁹ obiectū p̄mitate exclusionis. s. q̄ obiecto cog-
scēdo excludit alias potētiās. z isto modo ulē dī
p̄m⁹ obiectū itellectus: qz nulla alia potētia cogscit
ulē. C Ad q̄rtū argumētū dico z iter itellectū pos-
sibile z singulare māle est talis p̄portio q̄lis regri-
tur iter mobile z mouēs. z illo mō ē p̄portio iter
itellectū z singulare māle z hec p̄portio sufficit.
C Ad ultimū vō dico qz necessitas ponēdi intelle-
ctū agētē ē nō ad remouēdū p̄ditiones idiuīduales
ul' māles ut cōiter ponit: sz tota necessitas ponē-
di itellectū agētē ē: qz itētiōes existētes in potētia
alias vtute imaginatiua sole nō sufficiūt ad mouē-
dū itellectū possibile z ad causādū itētiōes itelle-
ctas i actu in itellectū possibile: z ideo siml' cū itē-
tionib⁹ imaginatis regrit itellec⁹ agēs nō ad ali-
qd remouēdū sz ad causādū itētiōes itellectas in
actu i itellectū possibile cū itētiōib⁹ imagiatis: z
hec ē itētio p̄m⁹ 3^o d aia p̄m⁹. 14. z sic patet qd ē p̄ co-
gnitū ab itellectu via generatiōis in cognitione cō-
fusa z iperfecta. Tūc est ulterio⁹ vidēdū qd est p̄ co-
gnitū via ḡnatiōis in cognitione distincta z p̄scā.
Un̄ breuiter dico qz quāto aliqd ē cōmuniū tāto
est p̄m⁹ cognitū via ḡnatiōis i cognitione distincta.
Qui⁹ rō ē qz iferi⁹ nō cogscit distictē nisi cogscant
oia supiora eēntialit' iclusa i eo. Un̄ hic itelligo p̄
cognitionē distinctā cognitionē p̄ quā res distiguif
z resoluit p̄ vtutē cogscētē in oia i que ipa ē resolu-
bilis uel saltem plurima. Ad distictissimā vō co-
gnitionem rei requiritur cognitio omnium in que
est resolubilis uel distiguibilis. z quia iferius est
distiguibile z resolubile in oia supiora eēntialiter
iclusa in eo iō ad distictā cognitionē iferioy regrit
z p̄suppōit cognitio oīuz supioy eēntialit' iclusoꝝ
z h̄ si sit cognitio distictissima. Qd p̄ tāto dico qz
si res cogscat q̄tū ad mlta ulia iclusa i ea: z inq̄-
tū distiguif i illa: tūc illa res cogscit distictē sz nō di-
stictissime: z sic apparet qz cognitioē disticta mā-

Sexto. In probe...

Septimo.

Octauo.

Cōtra disti...

Tertio. Quarto.

3. de aia. tex. commen. 9. Quinto. Sexto.

Ad primus

Tex. com...

Cōmen. 10.

Ad scdm.

Ad tertius. Aliq̄ esse...

Ad quatu

Ad quintu

Cōmen. 14

Risio pro...

Sicut uia si p[ro]p[ri]a nota via g[en]eratiōis q[ui]s min[us] uia et
 q[ui] singularia. Et q[ui] p[ro]p[ri]a in hoc libro intēdit inuesti
 gare distinctā et p[er]fectā cognitionē p[ro]ncipio[rum] rez nā
 liū ut postea p[er] cognitionē distinctā p[ro]ncipio[rum] inue
 stiget p[er]fectā cognitio cōposito[rum] nāliū: iō dicit p[ro]p[ri]a
 q[ui] uia sunt nobis p[ro]p[ri]a nota et hoc cognitioe disti
 cta quā tradē hic itēdit. Et si dicit q[ui] uidet q[ui] p[ro]p[ri]a ue
 lit q[ui] magis uia sunt nobis p[ro]p[ri]a nota cognitioe cō
 fusa: q[ui] pueri nō h[ab]ent nisi cognitionē p[ro]fusa: et t[er]m[in]u[m] p[ro]p[ri]a
 us cog[no]scit magis uia cū p[ro]p[ri]a appellent oēs viros
 p[ro]p[ri]a et c. Dicēdū q[ui] illa auctas nō ē ad p[ro]positū q[ui]
 iō pueri p[ro]p[ri]a appellat istū viz p[ro]p[ri]a et itelligit istum
 viz: q[ui] itelligit et opinant istā p[ro]p[ri]a: iste vir est
 p[ro]p[ri]a meus. sed nō itelligit istū viz cognitioe disti
 ctiua seu discretia: q[ui] nō discernit istū viz ab alio.
 q[ui]m cognitio distinctiua siue discretiua acgrit p[ro]p[ri]a
 q[ui] aliquid p[ro]cipit in vno q[ui] nō apprehēdit in alio ul
 aliquid apprehēdit in vno cui[us] p[ro]p[ri]a apprehēdit in alio.
 Dico igit[ur] q[ui] puer p[ro]p[ri]a apprehēdit singulare cognitio
 ne apprehēdit si nō cognitioe distinctiua seu dis
 cretiua: et ita itelligit p[ro]p[ri]a dicit q[ui] cognitio appre
 hēdit p[ro]p[ri]a p[ro]cedit cognitionē distinctiua. C[on]t[ra] dubi
 tat qual[is] tūc p[ro]p[ri]a illō: illō signū pueri appellat p[ro]p[ri]a
 oēs viros p[ro]p[ri]a et c. sit ad p[ro]positū p[ro]p[ri]a. i. ad ostēdē
 dū q[ui] uia sunt nobis p[ro]p[ri]a nota cu[is] illa notitia quā
 puer h[ab]et sit notitia singularis et nō uia. C[on]t[ra] q[ui]
 vigorat itellec[t]u pueri discernēdo hunc viz ab illo
 tūc h[ab]et cognitionē distinctā: q[ui] tūc discernit p[ro]p[ri]a. a
 nō p[ro]p[ri]a et t[er]m[in]u[m] tūc nō cog[no]scit oia uia iclusa i illo viro:
 q[ui] ad cognitionē distinctā de aliq[ui] re nō op[er]at p[ro]p[ri]a co
 gnoscere oia uia iclusa i illa. C[on]t[ra] Dico ad p[ro]p[ri]a q[ui] cu[is]
 puer h[ab]et notitiā imp[er]fectā nō discernēdo iter vnū
 viz et aliū viz: cog[no]scit utrūq[ue] inq[ui]tū est vir: q[ui] co
 gnoscit utrūq[ue] i eo q[ui] cōueniūt nō inq[ui]tum distin
 guunt. et sic p[ro]p[ri]a cog[no]scit uia. i. viz q[ui] cog[no]scit singu
 lare cognitioe distinctiua seu discretiua: et h[ab]et sag
 ad p[ro]positū p[ro]p[ri]a. i. q[ui] uia sunt p[ro]p[ri]a nota q[ui] sua i[er]io
 ra cognitioe distincta. C[on]t[ra] Ad 2^m cū dicit q[ui] cū puer di
 stinguit et c. h[ab]et cognitionē distinctā et c. dico q[ui] p[ro]p[ri]a
 cognitionē distinctā possum[us] duo itelligē. v[er]o. uel co
 gnitionē distinctiua in q[ui] vna res distinguit diuersa
 ab alia re: ul[ter] p[ro]p[ri]a cognitionē distinctā possum[us] itelligē
 cognitionē alicui[us] rei q[ui]tū ad oia i[n]trinsēca iclusa in
 ea q[ui] sag p[ro]ueniēter p[ro]t appellari cognitio resolutō
 ria. Dico tūc q[ui] cū puer distiguit patrē a nō patrē
 h[ab]et cognitionē distinctā q[ui] ē cognitio discretiua et ad
 talē cognitionē nō regrit cognitio oiu[rum] q[ui] icludunt
 in re. i. tūc nō h[ab]et puer cognitionē distinctā q[ui] est co
 gnitio resolutoria rei i oia iclusa in ipa re. C[on]t[ra] Sed
 adhuc arguit p[ro]p[ri]a q[ui] res ex aia nō itelligit: p[ro]p[ri]a
 q[ui] effect[us] rez nāliū sūt nobis p[ro]p[ri]a noti: i. i[n]tēdēs exi
 stētes i itellec[t]u sūt effect[us] rez nāliū exi[n]tū ex aiaz
 ut p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a 2^m metha. ubi dicit q[ui] scia n[ost]ra catat a
 reb[us]. i. i[n]tēdēs i aia sūt p[ro]p[ri]a cognite a nob[is] et c. C[on]t[ra] Itē
 i[n]tēdēs i aia sunt min[us] note nāe: q[ui] sūt magis note
 nobis. C[on]t[ra] Ad p[ro]p[ri]a dicit q[ui] nō q[ui]cūq[ue] effect[us] rez nāliū sūt
 nob[is] magis noti: i. effect[us] māles et sensibiles. C[on]t[ra] Ad
 2^m dico q[ui] nō sequit. I[n]tēdēs sūt min[us] note nāe:
 igit[ur] sūt magis note nob[is]. nec est ue[ro] q[ui] oia min[us] no
 ta nāe sint magis nota nob[is]: i. itelligit illō ē uerū
 in his nālib[us] mālib[us]. C[on]t[ra] Et ad rōnes p[ro]ncipales. ad
 p[ro]p[ri]a cū arguit p[ro]p[ri]a et c. dico q[ui] p[ro]p[ri]a sūt
 nob[is] nota cognitioe p[ro]fusa. et h[ab]et itelligit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a poste
 rior. C[on]t[ra] Ad 3^m cū dicit q[ui] cōposito[rum] est nob[is] p[ro]p[ri]a notū:
 dico q[ui] nō est ue[ro] i cognitioe distincta et p[er]fecta: i. s[ed] b[er]

imp[er]fecta: q[ui] i illa q[ui] ē p[er]fecta et distincta cognitio dicimus
 simplicia ēē p[ro]p[ri]a nota. C[on]t[ra] Ad aliō cū dicit q[ui] uia sūt
 cāe i[er]io[rum] et cāe sūt nobis min[us] note. dico q[ui] cause
 rez nāliū sūt nobis p[ro]p[ri]a note i cognitioe distincta
 et sūt posteri[or] et min[us] note i cognitioe p[ro]fusa. C[on]t[ra] Ad
 4^m cū dicit q[ui] itellec[t]u ē equal[is] disposit[us] et c. Dico q[ui]
 q[ui]uis itellec[t]u sit equal[is] disposit[us] ad recipiēdū spe
 ciē magis uia et min[us] uia: t[er]m[in]u[m] illō q[ui] imp[er]mit spe
 ciē i itellec[t]u ē natū p[ro]p[ri]a iprimē sp[eci]es vni[us] q[ui] alte
 ri[us]: v[er]o oē sensibile singulare est natū p[ro]p[ri]a iprimē
 sp[eci]em singularis q[ui] sp[eci]em uia. C[on]t[ra] Ad 5^m cōcedo q[ui]
 uia sūt posteri[or] nota nobis i cognitioe p[ro]fusa q[ui] sin
 gularia: et hoc est q[ui] illa rō p[ro]bat. quare.

Incipit tractat[us] scōs p[ro]p[ri]a libri. Circa p[ro]ncipia rerū
 nāliū cap[itu]l[us] p[ro]p[ri]a destruēs errores nō nāli[ter] loquētū
 de p[ro]ncipijs rez nāliū. i. Parme. et Melis.

Ecce aut[em] est aut vnū ēē p[ro]ncipiū:
 aut p[ro]p[ri]a. et si vnū aut immobile sic di
 cūt p[ro]p[ri]a menides et melissus: aut mo
 bile sic p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. hi q[ui]dē aerē dicētes ēē. Alij
 v[er]o aquā p[ro]p[ri]a p[ro]ncipiū. Si aut[em] p[ro]p[ri]a aut finita
 aut infinita. et si finita p[ro]p[ri]a aut vnū: aut duo
 aut tria aut q[ui]tuor: aut p[ro]p[ri]a aliū aliquē nu
 merū. Et si infinita aut sic dixit Democri
 gen[us] vnū figura aut et spe d[iv]ia: aut et p[ro]p[ri]a
 Sitr aut q[ui]rūt et q[ui] sūt: q[ui]rētes q[ui] sūt: ex qb[us]
 eni sūt q[ui] sūt. Querūt p[ro]p[ri]a post h[ab] utrū vnū
 aut plura sint. Et si multa: aut finita: aut
 infinita. Quare p[ro]ncipiū et elementū que
 runt utrū vnū aut multa.

Finito p[ro]p[ri]a incipit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a de p[ro]ncipijs cōi
 b[us] oiu[rum] rerū nāliū. Cū i h[ab] 2^o tractatu destruit opi
 niōes antiquoz errātū circa p[ro]p[ri]a rez nāliū. et p[ro]p[ri]a
 iste tractat[us] duo cap[itu]la. q[ui]m in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a destruit opi
 nes nō nāli[ter] loquētū de p[ro]ncipijs rerū nāliū.
 C[on]t[ra] In 2^o ibi [Sicut aut[em] p[ro]p[ri]a dicit.] Destruit opi
 nes erroneas nāli[ter] loquētū de eis dē. C[on]t[ra] p[ro]p[ri]a
 cap[itu]l[us] p[ro]p[ri]a et duas p[ro]p[ri]a q[ui] i p[ro]p[ri]a o[n]dit ad quē p[ro]p[ri]a nō
 p[ro]p[ri]a disputare cū p[ro]p[ri]a menide et melisso: q[ui] nō ad p[ro]p[ri]a
 cū. In 2^o ibi [Sed q[ui]m de nā et c.] Disputat p[ro]p[ri]a eos
 methaphorice. C[on]t[ra] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a duas p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a:
 quaz p[ro]p[ri]a ē narratiua. 2^a declaratiua q[ui] incipit ibi. Illō
 igit[ur] q[ui]dē. C[on]t[ra] In p[ro]p[ri]a igit[ur] p[ro]p[ri]a hui[us] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a enu
 merat modos p[ro]p[ri]a q[ui]s p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a ul[ter] vnū. et po
 nit talē diuisionē dicēs. Q[ui]d nō necesse aut vnū ēē est
 p[ro]p[ri]a t[er]m[in]u[m] aut p[ro]p[ri]a: et si sit t[er]m[in]u[m] vnū aut illō vnū p[ro]p[ri]a est
 immobile ut dixerūt Parmenides et Melissus. aut
 mobile ut dixerūt p[ro]p[ri]a. Quoz q[ui]dā dixerūt illud
 ēē aerē: q[ui]dā aut[em] aquā: q[ui]dā v[er]o ignē. Sed si p[ro]p[ri]a sūt
 p[ro]p[ri]a aut sūt finita aut infinita. si finita aut sūt duo ul
 tria ul[ter] 4^o et sic d[icit] alijs. Si v[er]o sūt infinita: aut sūt eius
 dē g[en]is et d[icit] fm sp[eci]es et figurā ut ponit Democri
 tus q[ui] p[ro]p[ri]a athomos idiuisibiles infinitos ēē p[ro]p[ri]a rez
 q[ui]s p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a i g[en]e et differre i spe et figura: q[ui]m
 q[ui]dā athomos p[ro]p[ri]a rotūde figure et q[ui]dā q[ui]drate: fi
 gure et de alijs figuris. P[ro]p[ri]a et eos differre spe: q[ui]
 ponit q[ui]dā athomos calos et q[ui]dā fridos: et q[ui]dā
 leues et q[ui]dā graues: aut eadē spe erūt et diuersa
 q[ui]tate. i. i nūo. C[on]t[ra] Et nō fm p[ro]p[ri]a hic. q[ui] multitudo
 aut ē rez p[ro]p[ri]a formā aut rez p[ro]p[ri]a q[ui]tate. et has duas
 mltitudines dixerūt antiq[ui] de p[ro]ncipijs. Et si q[ui]at

Confutatio dicit r[ati]ōis

Itē alta r[ati]ō pro sua opinione.

Primū du b[us] p[ro]p[ri]a verba Arist. posita in textu.

Secūdum.

Ad primū.

Ad scōm.

res et animas non intelligatur primo 12. meth. cōmē. 51.

Secūdum.

Ad primū.

Ad scōm.

Ad ratiōes p[ro]ncipales.

Ad scōm.

Ad tertū.

Ad q[ui]rtum.

Ad quintū.

Tex. cō. 6.

Tex. cō. 7.

Notabile.

q̄re p̄bs nō pōit hāc dionē. v̄z si s̄c p̄la p̄n^a aut sūt
 mobilia ul' imobilia. R̄ndet 2^o q̄ h̄ iō est qz nul-
 lus dic̄ p̄la p̄n^a q̄sc̄tia eē. S̄ilr aut̄ q̄rūt z i hunc
 modū inḡstidōis de p̄n^a diuidit̄ eoz iḡstio q̄ p̄scru-
 tant̄ d̄ entib⁹ q̄t s̄c z s̄c illi q̄ utunt̄ h̄ noie ens pro h̄
 noie p̄n^m: estimāt eni sola p̄n^a eē eēntia z s̄c illi q̄ so-
 lumō p̄ceperūt p̄n^m māle. Isti eni nō fecerūt d̄iaz
 iter p̄n^m z ens. isti aut̄ p̄scrutant̄ d̄ entib⁹ utruz sint
 p̄la aut vnū. z si sit vnū ens aut est mobile ul' imo-
 bile. si v̄o s̄c p̄la aut s̄c finita aut ifinita z c̄. z sic per-
 scrutatio eoz de ente i nullo differt a p̄scrutatione
 eoz d̄ p̄n^a: sic iḡt s̄c. 5. diuisiōes siue q̄ōnes d̄ p̄nci-
 pijs rez nālū. **Q**uay p̄^a est utrū p̄n^m sit tm̄ vnū
 aut p̄la. **C** 2^a q̄o supposito q̄ sit tm̄ vnū utrū illō
 p̄n^m sit mo^l ul' imo^l. **C** 3^a q̄o supposito q̄ s̄c
 finita aut ifinita p̄n^a. an sint p̄la. **C** 4^a q̄o sup-
 posito q̄ p̄n^a sint finita: utrum sint tm̄ duo aut tria
 aut 4^o z sic d̄ alijs. **C** 5^a q̄o supposito q̄ p̄n^a
 sint ifinita: utrum sint eiusdē ḡnis z d̄ia h̄z sp̄em. aut
 s̄c eiusdē sp̄ci z d̄ia solo nūo. Et eedē q̄ōnes z diui-
 siōes s̄c d̄ ente: z h̄ ap̄d eoz q̄ utunt̄ h̄ noie ens p̄ h̄
 noie p̄n^m z s̄c illi q̄ posuerūt solū p̄n^m māle. **C** In-
 telligēdū q̄ illi q̄ posuerūt solū p̄n^m māle h̄uerunt
 dicē q̄ ex illo p̄n^a nihil nouū sit p̄m ueritatē s̄z soluz
 h̄z appentia ita q̄ illō p̄m ueritatē nō erat p̄n^m s̄z solū
 appebat eē p̄n^m: z q̄ ipi nō possent ponē aliq̄d no-
 uum fieri h̄z ueritatē appet: qz illō nouū aut eēt solū
 p̄n^m illō māle aut icluderet aliq̄d aliō. si solū sit il-
 lud p̄n^m māle: tūc nō ē nouū cū p̄n^m māle nō sit no-
 uū: z ita nō ē p̄n^m nisi appenter. si v̄o icludit aliq̄d
 aliō q̄: p̄n^m māle: tūc illō erit p̄n^m illi⁹ rei z cā q̄re
 illa res ē noua z per p̄ns opz ponē aliō p̄n^m q̄z p̄n^m
 māle. Un̄ itelligēdū est q̄ sic isti antiq̄ posuerūt so-
 lū p̄n^m māle i reb⁹ nālū: ita q̄dā moderni ponunt
 q̄ i reb⁹ artificialib⁹ nō ē nisi p̄n^m māle. Nā dicūt
 q̄ cū ex ligno sit statua nō ē aliq̄ res totalr noua in
 ligno s̄z ex h̄ qz aliq̄ ptes remouent̄ z aliq̄ remanēt
 illō lignū d̄: eē statua sine aduētū cuiuscūqz alteri
 us rei. S̄z h̄ exp̄sē ē p̄bm i h̄ ligno z i 3^o d̄ aia. z
 alijs m̄ltis locis dic̄ res artificiales esse cōpositas
 ex mā z forma. z q̄ forme rez artificialiū sūt acci-
 dētia. Itē isti h̄nt ponē q̄ p̄ artē incisionis nihil sit
 nouū oīno: z sic h̄⁹ artes quay fines sūt res opate
 ut p̄z. 10. ethi⁹ sūt ociose qz nō p̄nt ad fines suos. in
 q̄s ordinant̄ attingē. Itē isti h̄nt dicē q̄ oēs res ar-
 tificiales q̄ solū sūt p̄ ablationē ul' p̄ trasfiguratio-
 nē ut sūt serra gladi⁹ z h̄⁹. sūt res mere nāles q̄d ē
 absurdū qz ars z nā sūt agētia multū diuersa z p̄
 p̄ns h̄nt effect⁹ diuersos. Itē isti h̄nt dicē q̄ in q̄li-
 bet lapide ex quo p̄nt fieri diuersae res artificiales:
 oēs ille res i actu sūt i illo z ita i q̄libet lapide eēt
 ifinite statue z ifinita uasa z breuiter oē illō est iā in
 actu i eo q̄d ex eo p̄t fieri. Dicēdū iḡt est q̄ cū ex
 ere sit statua ibi ē aliq̄d nouū q̄d nō p̄fuit ut noua
 figura z noua superficies z noue linee z sic de alijs
 m̄ltis. alr opatio artificū ad nihil t̄miaret̄ q̄re z c̄.

C Ad qd ē iḡt si vnū z imobile sit qd ē itē
 dere nō denā ē itēdē. Sicut eni geome-
 trie nō ampli⁹ rōē ad destruētē p̄ncipia:
 sed est aut alteri⁹ scie aut oib⁹ cōis. sic ne
 q̄ alicui de principijs. Nō enim amplius
 p̄ncipiū est si vnū solū: z sic vnū est p̄nci-
 pium enim cuiusdam aut quorundā.

C Nec ē 2^a p̄ticulari p̄t̄is p̄n^m hui⁹ cap̄li q̄ ē declara-
 tiua: In q̄ declarat̄ q̄ ad nālē nullo mō p̄tinet dis-
 putare cū dicētib⁹ oia eē vnū z imo^l ut s̄c Par. z
 Me. z p̄ p̄bat q̄ ad nālē nō p̄tiet arguē p̄ opionē
 Par. z Me. 2^o p̄bat q̄ ad nālē nō p̄tiet solue rōes
 eoz. **C** 3^o p̄rio iḡt p̄bat q̄ ad nālē nō p̄tinet arguē
 p̄ opionē Par. z Me. z hec ē 4^a p̄ hui⁹ libri q̄ p̄ba-
 tur dupl̄r z p̄ sic. Ad nālē nō p̄tiet arguē p̄ opionē
 negatiū sua p̄n^a. s̄z Par. z Me. negabāt p̄n^a scie nā-
 lis: q̄ ad nālē nullo mō p̄tinet arguē p̄ opiones eo-
 rū. hui⁹ rōnis p̄ ponit̄ 2^o p̄oif p̄batio maioris ibi
 [Sicut eni geometrie.] 3^o p̄oif p̄batio minoris ibi
 [Nō eniz ampli⁹.] maior p̄bat sic. Nulla scia sp̄a-
 lis h̄et p̄bare sua p̄n^a eē ut p̄z d̄ geo. z de alijs sciē-
 tijs sp̄alib⁹. s̄z p̄bare p̄n^a scie sp̄alis ul' ē alteri⁹ scie
 i. scie s̄balnātis: ul' scie cōis oib⁹ ut s̄c meta^a z lo^a
 z iō nulla scia sp̄alis h̄et arguē p̄ negātes sua p̄n^a
 z p̄ p̄ns p̄bs nō h̄et arguē p̄ negātē sua p̄n^a. mior
 p̄bat sic Par. z Me. dixerūt vnū ens tm̄ eē sic qz
 tm̄ vnū ens ē z nullū aliō. Nō seq̄t si vnū ens tm̄
 ē nullū p̄n^m eē: qz ex opposito p̄ntis sequit̄ opp^m an-
 cedētis. qm̄ si p̄n^m ē z p̄ncipiatū ē z sic s̄c m̄lta. s̄z p̄n-
 cipiātū z p̄n^m z p̄ p̄ns ens nō ē tm̄ vnū: s̄z mō seq̄t
 nullū p̄n^m eē: q̄ nullū p̄n^m scie nālīs ē. z cum Par. z
 Me. h̄eant p̄cedē q̄ nullū p̄n^m scie est sequit̄ q̄ ipi
 h̄eant p̄cedē q̄ nullū p̄n^m scie nālīs ē. z sic p̄z maior
 s̄z Par. z Me. negabāt p̄n^a scie nālīs. Un̄ circa
 maiorē hui⁹ rōnis ē notādū q̄ nulla scia sp̄alis p̄t
 p̄bare sua p̄n^a eē nec dem̄ratiōe pp̄ qd nec dem̄ra-
 tiōe qz: qz ois p̄bō d̄z eē p̄ notiora: s̄z p̄ncipijs scie
 nihil ē notius i illa scia: t̄m̄ artifex sp̄alis h̄et p̄bare
 p̄n^a sui subti eē dem̄ratiōe qz: ut vult 2^o hui⁹. z
 ēt p̄z i h̄ p̄ ubi p̄bs p̄bat māz z formā eē q̄s p̄n^a sui
 subti. **C** Notādū ē 2^o q̄ p̄n^a scie sp̄alis p̄nt p̄bari
 ul' a scia superiori ut a scia subalnāte ul' a scia cōi ut
 sūt logica z metha^a. **C** S̄z dubiū ē al' s̄ q̄lit̄ z q̄re
 artifex cōis ut logic⁹ z metha^a arguit̄ p̄ negātes
 sua p̄n^a z artifex sp̄alis nō p̄t arguē p̄ negātē sua
 p̄ncipia. Istud eni nō videt̄ uey qz artifex cōis nō
 p̄t arguē p̄ negātes sua p̄n^a nisi ex cōcessis ex qb⁹
 sequit̄ p̄n^m negatiū: s̄z illo mō p̄t artifex sp̄alis ar-
 guē p̄ negātes sua p̄n^a. ut si i illa scia aliq̄ p̄cedant̄
 ex qb⁹ sequunt̄ p̄n^a illi⁹ scie q̄ p̄n^a ipi negant: iḡt vi-
 det̄ q̄ eodē mō p̄t artifex sp̄alis arguē p̄ negātes
 sua p̄n^a sicut artifex cōis. Dicēdū q̄ q̄uis artifex
 scie sp̄alis possit̄ i aliq̄ casu arguē p̄ negātes sua
 p̄n^a: ut si ille negās p̄n^a scie sp̄alis aliq̄ p̄cedat i illa
 scia ex qb⁹ p̄n^a negata talis scie sequunt̄: t̄m̄ artifex
 sp̄alis nō p̄t i quocūqz casu arguē p̄ negātes sua
 p̄n^a ut supposito q̄ nihil tale p̄cedat̄ i illa scia: ex q̄
 p̄n^a sequunt̄ tūc nō p̄t p̄ eni arguē i illa scia s̄z arti-
 fex cōis i oi casu p̄t arguē p̄ negātes sua p̄n^a qz si
 ipi uolūt log z aliq̄d p̄cedē artifex cōis q̄ p̄siderat
 ens i sua cōitate. p̄t ex illo arguē z p̄bare p̄n^m ne-
 gatiū z sic p̄t magis artifex cōis arguē p̄ negātes
 sua p̄n^a q̄ artifex sp̄alis. **C** S̄z circa minorē ē notā-
 dū h̄z 2^o q̄ cū d̄: q̄ Par. z Me. negabāt p̄n^a scie
 nālīs eē accipit̄ p̄n^m p̄ p̄n^a cognitiōis z eē. isti enim
 negabāt utrūqz istoz p̄ncipioz. Un̄ p̄n^a cognitiōis
 tm̄ scie nālīs sūt illa. s̄z plura eē entia z aliq̄ entia eē
 mobilia. p̄n^m cognitiōis z eē scie nālīs est q̄ entia
 nālīa h̄nt p̄n^a q̄ sunt cāe mor⁹ z q̄etis in eis. h̄ iḡt
 nomē p̄n^m usitat̄ hic pro ambob⁹ modis z exposuit
 modū i quo sequit̄ q̄ dicēs ens eē vnū negat p̄n^m
 eē z cognitiōis. z tacuit modū ex quo p̄tingit di-

Qōnes de
 p̄ncipijs re-
 rū nālū.

Tex. 2. 81.
 8. meth. 1.
 2. 9. 7. 12.
 2. cō. 14.

Tex. cō. 8.

Quarta cō-
 clusio huius
 lib.

Probatio
 minor.

Nulla scien-
 tia sp̄alis po-
 test p̄bare
 sua p̄ncipia.

Quare arti-
 fex cōis p̄t
 p̄bare sua
 p̄ncipia.

Notabile.

reus ens eē vnū negare pñ^m cognitionis z est plurali-
tas z mot^o qm̄ qui negat pñ^m cognitionis z eē negat
pl'alitatē z motū. pñ^m enī cognitōis z eē est cā ad
utruq; C Notādū est circa pbationē mioris q; qz
pñ^m referē ad pncipiātū iō sequit si pñ^m est. et pnci-
piātū est z sic sūt pl'a: z sic p; q; illa ppō tm̄ pñ^m est
iccludit opposita: q; sequit tm̄ pñ^m est: igit pñ^m est.
z si pñ^m est pncipiātus est: q; nō tm̄ pñ^m est. igit a p
ad ultimū si tm̄ pñ^m est nō tm̄ vnū est. Et siliter seq
tur tm̄ pñ^m est. igit nihil aliō a pñ^o est z pñ^o nul-
lū pncipiātū est z sic illa ppositio tm̄ pñ^m est inclu-
dit illa duo opposita. s. pncipiātū ē z nullū pncipia-
tū est: z iō ifert suū opp^m. nā sequit tm̄ pñ^m est. igit
nō tm̄ pñ^m est. Un̄ est regula necessaria q; ois ppo-
sitiō iccludēs opposita infert suū cōtradictoriūz.

Circa pba
tionē mioris

Tex. cō. 9.

Silr igit intendere est: si sic vnū est. z ad
alias positionem quālibet disputare. Vbi
gratia. ad dictā aut eraclitanā. aut si aliqs
dicat boiem vnū qd est esse.

Probatio
eiusdē p̄clu-
sionis.

Scdo pbat eadē q; sic. Ad nālē nō p̄inet arguē q;
opionē que est māifeste falsa q; nullā pbabilitates
hēt nec rōnē ut est opio eracliti qui posuit oia eē in
p̄tinuo motu aut oia eē vnū boiem: s; opio Par. z
De. q; ponit oia eē vnū est fatua z māifeste falsa:
nā nō ē dīa q; tū ad pbabilitatē iter hūc f̄monē z
dicētes oia eē vnū equū aut vnū hoies. igit z c.

Tex. cō. 10.

Aut soluere rōnē litigiosaz: qd sane uter
q; qdē hūt rōnes z melissi z p̄menidis.
Etenim falsa recipiūt: z nō sillogizantes
sūt. Magis autē De. onerosa rō z nō ha-
bēs defectum. Sed vno incōueniēti da-
to alia cōtingunt. Hoc autē nihil difficile.

Quinta con-
clusio huius
libri.

Probato q; nālis nō hēt arguē q; opionē Par. z
De. pbat p̄hs q; nālis nō hēt soluē rōes Par. z
De. z hec est 5^a q; hui^o libri que pbat duplr. z p̄ sic
Ad nālē nō p̄inet soluē rōnē litigiosā māifeste pec-
cātē i mā z foia: q; z c. s; rōnes Par. z De. manife-
ste peccāt in mā z foia. q; circa hāc rōnē sic p̄cedit
p̄hs q; p̄ ponit maiorē dicēs. aut soluē rōnem liti-
giosā supple nō p̄inet ad phiscū sicut nec arguē q;
opionē fatuā z friuolā. z hui^o rō est q; phiscū cū sit
artifex realis nō hēt soluē rōnes debiles z friuo-
las ex nō nālib^o scās nec circa eas isistē. 2^o aut pōit
miorē cū sua pbōne dicēs q; sane. i. certe utriusq;
rōnes hūt s; q; sūt litigiosē z sophisticē. cui^o pba-
tio est q; ille rōnes que peccāt in mā z foia sūt liti-
giosē z sophisticē: s; rōnes Par. z De. peccāt i mā
z forma. q; z c. Etenim falsa recipiūt z sic peccāt in
mā. Et nō sillogizātes sūt z sic peccāt in forma. 3^o
vō cōparat rōnes Par. z De. aduicē dicēs q; rō
De. est magis onerosa. i. magis uana q; rō Par.
Et nō hēt defectū: s; est nō iducēs dubitationē: s; z
rō Par. nō sit ita uana sic rō De. tm̄ ad eā sequū-
tur ml'ta incōueniētia. q; vno icōueniēti dato mul-
ta sequunt: s; aut vidē nō est difficile. C Notādūz
s; 2^o hic q; rō De. est magis uana q; rō Par. q;
rō De. nullā q; nē iccludit q; mior est negatiua i p^a
figura: s; rō Par. aliquā q; nē iccludit: q; quis nō icclu-
dat q; nē quā ip̄e intēdebat z tm̄ utraq; rō peccat in
mā z forma. Un̄ De. itēdebat pbare q; est tm̄ vnū
ens z illō est ifinitū z immobile. Et ei^o rō fuit illa. Dē
qd gñaf hēt pñ^m. q; oē qd nō gñaf nō hēt pñ^m: sed

Notabile.

qd nō habet pñ^m est ifinitū: z qd est ifinitū est tm̄
vnū: q; nō p̄mittit secū aliud z est immobile q; ex q;
est ifinitū occupat totū locū z nō est aliqs loc^o ex ip-
sum ad quē posset moueri. Un̄ ar. sūt i foia fuit il-
lō. Dē qd gñaf hēt pñ^m: s; ens nō gñaf. q; ens nō
hēt pñ^m: z si nō hēt pñ^m. q; est ifinitū z vnū z imo-
bile. Un̄ ista rō peccat in mā q; p̄cedit illā ppōnez
falsā. s. oē qd nō gñaf nō hēt pñ^m. istātia est in cor-
pore celesti z et peccat in foia q; si rō sua sit ppō
hypothetica tūc ibi est fallā psequētis: q; arguit a
destructionē aūtis ad destructionē p̄ntis cū minor
sit negatiua in p̄ma figura z sic rō De. nihil icclu-
dit. C Rō autē Par. fuit ista. Quicqd est p̄ter ens
est nō ens. s; nō ens est nihil: q; qd est p̄ter ens
est nihil: sed ens z vnū p̄uertunt. q; qd est p̄ter
vnū est nihil: q; tm̄ vnū est: z q; quis ista rō sit uana
q; peccat in mā z foia ut postea patebit. tm̄ est mi-
n^o uana q; rō De. z h iō q; mior nō est negatiua in
p^a figura z et q; iccludit aliquā q; nē. s. illā tm̄ vnū
est ut postea dicet: q; quis nō iccludat illā q; nē quas
Par. itēdebat. s; mior in rōne De. est negatiua in
p^a figura: z iō ei^o rō nullā q; nē concludit.

Ratio
Abstrah

Ratio
Parme.

Tex. 2. 25.

Nobis autē subijciant que sūt nā aut oia
aut qdā moueri. Est autē manifestū h ex
inductiōe. Silr autē neq; soluē oia: cōue-
nit: s; aut quecūq; ex pncipijs aliqs de-
mōstrās mentis. Quocūq; hō nō mini-
me: ut tetragonissimum eū quidē qui per
decisiones geometrici est dissoluē. Illuz
autē qui antiphōtis nō geometrici est.

Probatio
quinte con-
clusionis.

Scdo pbat eadē q; s. q; nālis nō hēt soluē rōnes
Par. z De. z h pbat sic. Nālis nō hēt soluē nisi
rōnes iccludēs s; suppositū tm̄ pncipijs scie nālis
s; Par. z De. nō supponebāt pñ^a scie nālis q; z c.
hui^o rōnis p̄ ponit p̄batio mioris que est illa: pñ^m
apō nālē est aut oia aut qdā moueri z sic pñ^m apō
nālē est motū eē: sed Par. z De. negabāt motū eē
q; ipsi nō supponebāt pñ^a scie nālis z sic p; minor.
Deide ibi Silr autē neq; soluē. Jpōit maior cū
sua pbōne que est p̄ s; i alijs sciētis: qm̄ geome-
tra hēt soluē rōnē b̄risonis que p̄ decisiones pbat
q; dratū adeq;ri circulo: q; b̄rison supponit pñ^a geo-
me. s; rōnē antiphōtis nō hēt geome. soluē: q; non
supponit pñ^a geometrie. C S; circa pbōnē mino-
ris sūt duo notāda z vnū dubitādū. P̄rio notādū
est fm̄ 2^o q; cū p̄hs dicit Subijciant autē nobis
oia aut qdā moueri. Jdixit qdā p̄fuādo se ab aia
z a formis nālib^o. Etenim est dubiū utrū sint mobi-
les uel immobiles. s; s; nō moueant tm̄ sūt nāles fm̄
q; sūt in moto ul' immobili. aut dixit h q; dubitat de
p̄tibus que sūt apō cētrū terre utrū possint moueri
aut nō: z silr est dubiū utrū terra possit moueri ul'
nō. C Scdo est notādū s; 2^o q; intētio p^a p̄bi nō
est hic p̄dicē opinionib^o falsis in hac sciētia: sed de
clarare subas z q; ditates rez nāliū. z ex h notādo
habet q; nālis hēt determinare de q; ditate^o reruz
nāliū z q; nō solus methaphisic^o hēt declarare z cō-
siderare q; ditates rez nāliū z c. Sed dubitat utrū
nālis hēt supponē motū eē aut possit aliq; modo
pbare motū eē. Et videt q; nālis possit pbare mo-
tū eē: qm̄ mot^o est passio mobilis z hēt eam immobili
p̄ quā pōt p̄bari de mobili nāli. q; pōt pbare motū
eē in ipō mobili. si motū eē in ipō mobili ē motū eē

Notabile
primum.

Notabile
secundum.

Dubium.

Responsio,

cū accētis eē sit in eē subiecto: ergo nālis pōt pro-
bare motū eē. Hūic dubitatiōi pōt dici dupl'r: vno
mō q' motū eē pōt pbari a nāli pp rōnē dictā. s. qz
hēt cās in mobili z tñ motū eē est supponēdū a nā-
li: s; alio mō motū eē est supponēdū: z alio mō est
demrāndū: qm̄ motū eē est supponēdū tanq; māi
festū sē sui: s; motū eē est pbādūz p cās z pñ^a tanq;
aliquid iuestigādū. p̄ eni cogscim⁹ motū eē sensiblr
z deinde qrim⁹ cās mot⁹ z cū coguerim⁹ cās mot⁹
possum⁹ demrātiue pbare motū eē p suas cās. Un̄
nō est icōueniēs q' idē sit suppositū z pbatū. in ea
dē scia z diuersimode: vbi gra pbi qui iueniebant
cās eclipsis p coguerūt sensiblr eclipsim eē: z de-
inde qrebāt cās eclipsis: q' cognita pcludebant de
mratīue eclipsim eē: z sic idē supponebāt z demrā-
bāt s; diuersimode: z ita nālis suppoit motū eē in
pñ⁹ sue doctrine z tñ pōt pbare motū eē. Un̄ illud
qđ est pñ^m cognitiōis tñ p̄t pbari. s; illō qđ ē pñ^m
cognitiōis z eē nō pōt pbari nūc motū eē est pñ^m
cognitiōis tñ ut p3 p 2^{em}. C' pōt tñ ēt alr dici. s.
q' nālis nō pōt pbare motū eē q'uis motū eē hēat
cās in mobili nec opz q' oē hñs cās possit pbari. s;
oē qđ nō est māifestū hñs cās pōt pbari p illā cās:
si aut sit māifestū z habeat cās nō est necesse pro-
bare per illaz sed motū esse est māifestū ideo z c.

Alia rñso,

Text. 2. 12.

**Sed quoniā de natura quidē nō nāles
defect⁹ cōtingit dicere ipsos: fortassis bñ
se habet aliquātulum disputare de ipsis.
habet enim philosophiaz hic respectus.**

**Postq; pbatū est q' ad nālē nō p̄tinet disputare p̄
opionē par. z de. nūci 2^a pte pñ^l h⁹ capli dispu-
tat p̄ opiones eoz nō tanq; nālis s; tanq; metha⁹
z hō qz ipi per rōnes trāscēdētes z nō nāles de-
struūt pñ^a nālia. Jō pbs ex trāscēdētib⁹ z h; pbiāz
oib⁹ cōez disputat p̄ eos. Un̄ ista ps p̄tinet duas pti-
culas: qm̄ in p^a disputat p̄ dicēdo p̄ni eoz. In 2^a ibi
[Ex qb⁹ demōstrat.] Disputat p̄ dicēdo argumē-
tis eoz. P̄tia p̄ticula p̄tinet tres ptes: qz in p^a nar-
rat q' bonū est disputare p̄ eos. In 2^a ibi [Prin^m
aut maxie.] Disputat p̄ eos destruēdo p̄nē eoz dī-
uidēdo oēs itētiōes de qb⁹ dī ens qđ est subm̄ p̄-
nis eoz. nā eoz p̄ est q' ens est tñ vnum. In 3^a ibi
[Ampli⁹ z qm̄ ipz vnu.] destruit p̄nē eoz didēdo
oēs itētiōes de qb⁹ dī vnu qđ est p̄dicatū p̄nis eo-
rū. In p^a igif pte hui⁹ p̄ticule pbs narrat q' qz ip-
sos. s. par. z de. p̄tigit dicē de nā nō nāles defe-
ct⁹. i. dubitatiōes: iō fortassis bñ se hēt. i. bonū est
aliquātulū disputare de ipsis. i. de positiōib⁹ eoz ne
uolētes addiscē sciam nālē ipedian⁹ pp eoz dicta
z deinde narrat ad quā sciaz h̄ spectat dices q' h̄
respect⁹. i. hec consideratio hēt p̄biā. i. p̄tinet ad
methaphisicā que p̄ncipalr dī philosophia.**

Text. cō. 13.

**Principiū aut maxie est oīuz p̄p̄iū qm̄
multip̄l'r dī qđ est: quō dicūt dicētes vnu
eē oīa: utrū substātiā vnā oīa: aut q̄tita-
tē: aut qlitatē. Et iterū utrū in substātiā
vnā oīa: ut hoīez vnu aut equū vnu: aut
qīaz vnā: aut qlitatē vnā erūt hec: ut al-
bū aut calidū. aut aliquid alioz taliū. Nec
eni oīa differūt mltū: z sūt impossibilia dicē
C' nec est 2^a ps p̄ p̄ticule 2^a p̄tis pñ^l hui⁹ capli in q'
pbs destruit p̄nē eoz diuidēdo oēs itētiōes de**

qb⁹ dī ens q' est subm̄ p̄nis eoz: z tria facit. qz p̄
narrat qđ est pñ^m maxie p̄p̄iū disputādi p̄ eos.
C' Secdo ponit quādā diuisionē famosā entis.
C' Tertio vō ex illa diuione arguit p̄ eos. Dico igif p̄
q' pñ^m maxie p̄p̄iū oīum disputādi p̄ eos est p̄ di-
uisionem entis: qm̄ qđ est. i. ens dī multip̄l'r. i. de
mltis. s. de decē p̄dicamētis. Deinde arguit diuisi-
ue ponēdo diuisionē entis dicēs: q' si dicāt oīa en-
tia eē vnu: quō h̄ dicūt: utrum dicūt oīa eē subam:
out oīa eē q̄titatē aut qlitatē z sic de alijs p̄dica-
mētis. Et si dicūt oīa eē subam aut q̄titatē aut qli-
tatē z c. ex q' ens dī de uli z p̄ticulari: qrit igif utz
itelligūt q' oīa sūt vnu idiuidū ut vnum alal aut
vno hō ul' equ⁹ vno aut vnu albū seu vnu calidum:
aut itēdūt q' oīa entia sūt vnu ul' ut vnu gen⁹ aut
vna spēs. Ita eni mltū differūt. v; ul' z idiuidū.
s; ut pbabit ipo⁹ est q' eoz p̄ sit vā in aliq' mēbro il-
laz diuisionū. S; hic occurrūt duo dubia. p̄^m est
de illo q' pbs accipit p̄ eos q' ens dī multip̄l'r: ut
de decē p̄dicamētis: qz si ens dicat de decē p̄dica-
mētis. sequit q' sūt mltā entia. si q' pbs accipiat p̄
eos q' ens dī multip̄l'r: sequit q' ipse accipiat p̄ eos
mltā eē: z sic ipse petit q' dī pbare: z p̄ p̄ns videt
q' peccet p fallaciā petitiōis p̄ncipij. Jō dicēdū q'
pbs nō suppoit p̄ eos q' ens dicat actualr de mul-
tis s; suppoit q' famosū sit q' ens dī de decē p̄dica-
mētis z nō de plib⁹: z tūc qrit ab eis si ens est vnu
tñ utrū illō ens de q' loquit sit suba ul' q̄titas aut
qlitas z sic de alijs mēbris famosē diuisiōis entis.
Un̄ pbs supponit q' famosū sit ens dici de decēz
p̄dicamētis. z tūc querit pro quo mēbro famosē di-
uisionis entis vificet hec. ens est tñ vnu. z hec est
itētiō 2^{is}. Uel pōt dici q' supponē ens dici multi-
pliciter. i. de mltis pōt itelligi dupl'r. s. vno mō q'
supponat ens dici de multz actu z copulatiue. alio
mō q' supponat ens dici de multis distiunctiue. Di-
co tūc q' supponē ens dici de multis p̄ mō est sup-
ponē multa eē. z h̄ mō nō supponit pbs: s; suppo-
nere ens dici de multis 2^o mō: nō est supponē mul-
ta entia eē ut p3: nā deus dī de multis sub distiun-
ctione qz ul' p^a cā est de⁹. uel capra est de⁹. uel asin⁹
est de⁹: z tñ nō sūt plēs dij. z h̄ mō supponit pbs
ens dici de plib⁹ ut patet per textū suū: qz loquit
sub distiunctione. nec ex hoc sequit q' multa sūt. iō
nō supponūt multa entia esse. C' Aliud dubiū est
utrū ens dicat de decē p̄dicamētis equiuoce. z vi-
det q' sic. qz pbs dicit q' h̄ est pñ^m maxie p̄p̄iūz
oīuz qđ est. i. ens multip̄l'r dici. Et 2^{or}. 10. metha⁹
2^o 8^o. dicit q' ens significat qđlibet p̄dicamētōrū
p̄ significatiōē z sine medio. nō sic gen⁹ significat
suas spēs per mediū. sed illō qđ significat p̄la p̄i-
ma significatiōe z sine medio est equiuocū. q' z c.
In p̄riū arguit. si ens esset equiuocū tūc ista eēt falsa
substātia est magis ens ul' p̄fecti⁹ ens q; accēs. si-
ue ens accipiat pro suba siue pro accēte semp eēt
falsa: z silr illa eēt falsa accēs nō est ens nisi qz en-
tis: qm̄ pro q̄cūq; accipet ens semp esset falsa igif
z c. Dicendū igif q' sicut vniuocū dī multip̄l'r. Ita
z equiuocū. nā vniuocū dī trib⁹ modis. cōiter. pro
p̄rie. z magis p̄p̄ie. Illō dī vniuocū cōiter qđ im-
portat vnu p̄ceptū tñ siue ille cōcept⁹ cōpetat plib-
bus eqliter siue fm̄ p̄us z posteri⁹. z h̄ mō loquit
pbs in p̄dicamētis dicēs. vniuoca dicunt quoz nō
mē est cōe. z rō sube eadē. i. cōcept⁹ cōentialis idē.
z sic etiā loquit pbs 2^o metha⁹ ubi vult q' p̄ma cā

Principiū
maxime p̄
p̄riū disputa-
di p̄ra par.
z me. ē per
diuisionem
entis.

Prinū du-
bium.

Responsio.

Secūdu du-
bium.

10. met. 2. 8.

Capitūlo de
vniuocis.
p̄ h̄. 2.
met. 10.
cōmē. 4.

scilicet deus est p^m uer^o q^z ueruz dicit vniuoce de p^m ca z de alijs ueris. z q^z p^m ca est ca oiu^z uero ru in eo q^z sunt uera: id p^m ca est p^m uer^o: q^z qd d^r vniuoce de ca z causato: p^m d^r de ca: z patet sic uer^o dicit vniuoce q^z uis dicat fm p^m z poster^o. sed hec vniuoctio est coiter dicta. Proprie vo illud d^r vniuocti qd importat vnu coceptu conuenie te plurib⁹ equalr: z sic loquit Algazel tractatu p^m sue metha^{ca}. ubi vult q^z dicat vniuocti qd dicit de plurib⁹ sine d^ria p^moris z posterioris z sine d^ria po tentie z debilitatis. C^o vniuocti aut magis pprie est illd qd solu d^r de pl^mib⁹ d^rintib⁹ n^o solu que no differut p^m d^rias eⁿtiales nec s^z magis pfectu z min⁹ pfectu. z illo mo loquit p^m de vniuoce 7^o hui⁹. ubi vult q^z gen^o no sit vniuocti s^z equocti. na d^r p^m q^z in gⁿe latet m^lte equoctiodes. i. multe diuersitates specificie z formales. C^o Eode et mo d^r equocti triplr. v^z coiter pprie z magis pprie. vⁿ coiter loquedo oe illd e equocti qd iportat vnu pceptu pueniete d^rintib⁹ spe. z sic loquit p^m 7^o hu ius. dices q^z in gⁿe latet m^lte equoctiodes z illo mo dicim⁹ q^z gⁿatio est equocti qⁿ gⁿans z gⁿatu no sut eisd^e spei sp^lissime. Et pprie illd est equo ctu q^z iportat vnu pceptu no eqli^r z eque p^m puenie te eis q^b co^petit. Sed equocti magis ppe d^r illd qd no iportat vnu pceptu s^z ples. Luⁿ igit qrit utz ens sit equocti ul^r vniuocti: dico q^z coiter loquedo de vniuoctiodes sic ens est vniuocti q^z iportat vnuz pceptu ut pbat rones in oppositu: s^z no e vniuocti pprie. q^z no co^petit eqli^r oib⁹ ul^r illis de q^b d^r. q^z in equoctis no est co^paratio: nec est vniuocti ma gis pprie q^z no d^r solu de d^rintib⁹ n^o solo. s^z et de d^rintib⁹ gⁿe z spe. Dico et q^z ens est equocti coiter z pprie. Est eni equocti coiter. q^z iportat vnu pce ptu pueniete pl^mib⁹ differentib⁹ specie. Et est equi uocti pprie q^z iportat vnu coceptu qui no co^petit equaliter quib⁹ co^petit: sed no est equiuocti ma gis pprie: q^z no importat plures pceptus: z per hoc soluantur argumenta.

Algazel

Pho. 7. phi. text. co m. 31.

Responso

2. co. 14

Sexta p^mo huius libri

Siquidem enim erunt z substancia z qua le z q^ztu z hec sine resoluta adiuices si ue no: multa sut que sut. si vo oia: aut qle aut quat^u sut: siue cu sit substancia: siue cu non sit: inconueniens est: si oportet inco nueniens dicere impossibile. Nullu autez alteru separabile est extra substancia. **D**ia na q^z de subiecta dicunt substancia.

Posito p^m p^m arguedi p^m Parme. z Me. z posita ditione entis. N^oic 3^o p^m ex ditione entis arguit p^m Par. z Me. p^mado q^z eoz p^m est fl^a. s. q^z ens sit tm vnu. z hec est 6^o hui⁹ libri. s. q^z ens no est tm vnu sic itelligedo p^m. s. q^z no est vnu ens tm: ita q^z no sit aliqd ali^o: hec igit p^m pbat sic. p^m aut illd vnu ens est suba aut q^ztitas ul^r qlitas z c. aut est vnu illoru tm. si def p^m sequit q^z m^lta sut. s. suba z accis. z s^z sequit siue ponant suba z accis ee sepata abiuce siue no. z sic sequit q^z ens no est tm vnu. Si vo de tur q^z nullu illoz tm sit aut illd est accis aut suba: si sit accis aut igit suba het ee aut no: s^z siue sit si ue no sequit icoueniens z impo^l: q^z si eet suba seq tur q^z multa sut. z si no esset suba sed accis: sequitur et ipossibile. s. q^z accis sit sepata a suba. qd est impo^l: q^z nullu accis est sepabile a suba: sed oia

accidētia dicunt de substātia tanq^z de subiecto. **A**dellissus aut quod est: infinitū dicit ee. Quantū itaq^z aliqd est qd est. Infinituz enim in quatitate est. substātia aut infini tā. aut qualitatē aut passionē esse nō con tingit nisi s^z accidēs. si simul z alique qua titates sūt. Infiniti aut rō quatitati cōgru it. sed nō substātie neq^z qlitati. siquidem igit substātia est: z quatū z duo z nō vnu est qd est. si vo substātia solum nō infini tuz est neq^z magnitudinē habebit ullā. quantum enim quoddam erit.

2. co. 13

Probato q^z illd ens qd ipi ponit tm ee nō pōt ee tm accis eo q^z accis nō est sepabile a suba pbat p^m q^z illd ens nō pōt ee suba: q^z si nihil sit ens ni si sola suba cu suba de se nec est finita nec infinita se quif q^z illd ens qd ipi ponit ee nec est finitum nec infinitū. qd est p^m eos: q^z Me. dicit illd esse infinituz. Parme. vo dicit illd ee finitū. Unⁿ notādū s^z p^m q^z illa p^mdictio est s^z nomē: nō aut fm rē: qm illa rō est fūdata sup pcessis ab eis. Notādū et fm p^m hic q^z nec suba nec qualitas nec aliqd p^mdicamētū pter q^ztitatē est finitū ul^r infinitū nisi s^z accis. s. rōe q^ztitat^z. Dicit et q^z rō finiti z infiniti p^mguit q^ztitati. Et dicit p^m q^z finitū z infinitū sūt d^rie q^ztitat^z: z ite rū dicit q^z diffō infiniti est q^ztu nō t^minatū: q^ztu igit tur est gen^o infiniti. S^z hic dubitat q^z s^z p^m s^z infinitū nō est ens: s^z q^ztitas est ens z ens nō est gen^o nō en tis: s^z q^ztitas nō est gen^o infiniti. Dicēdū q^z infinitū est duplex ut p^m per p^m s^z hui⁹. s. infinitū s^z diuisio nē z infinitū fm extrema. s. illd qd caret termis. Di co igit q^z q^ztitas est gen^o infiniti s^z diuisione: z tale infinitū est ens. s^z si loqm^{ur} de infinito s^z extrema. sic ul^r possum⁹ loq^z de infinito pmanēte ul^r de infinito suc cessiuo. P^mio mo infinitū est nō ens z q^ztitas nō est gen^o talis infiniti s^z vitatē: s^z solu fm estiationē: s^z si loqm^{ur} de infinito successiuo sic q^ztitas bⁿ est gen^o infiniti: q^z totū est t^ms infinitū s^z opionem p^mbi: z q^zti tas est gen^o totū t^ms. z sic dico q^z q^ztitas est gen^o infiniti exⁿtis s^z vitatē z est gen^o infiniti nō entis fm estiationē z nō s^z vitatē. ex dicit p^mbi z p^m hic appa rēt tria que p^mdicūt his modernis. P^mimū est q^z q^z titati p se puenit h^re finē ul^r carē finē cū tā rō finiti q^z infiniti si infinitū ponat co^petat q^ztitati: z cū finis sit ali^o ab eo cui⁹ est finis: sequit q^z q^ztitas finit z terminat p ali^o a seipā cui⁹ p^mriū dicunt moderni. Nā dicūt q^z p^mct^o qui coiter pōit termin⁹ linee nō est alia res a liena. necliēna est alia res a sup^mficie. nec sup^mficie est alia res a corpe s^z qdlibet q^ztu se ipō formalr finit z terminat. nec requit ali^o t^minas ab ipā re que terminat. Sed s^z est q^z q^ztitas est res alia a suba. Et 3^o est q^z q^ztitas p se het ptes. De p^m s. q^z p^mct^o ul^r linea aut sup^mficie nō sit alia res a cor pore pbat m^ltiplr. P^mio q^z si eet alia res aut esset suba ul^r accis: nō suba ut oēs pcedūt. nec et accis: q^z oēs accis het aliqd subm sibi adeqtū: sic q^z illd accis p^mficat totū subm qd sibi adeqtur: s^z p^mct^o nō het subz sibi adeqtū: q^z p^mct^o e idiuisibile nō hⁿs finē: z sic nō pōt p^mficē adeqte subz diuisibile cū nō possit fm se totū esse sit in diuersis p^mtib⁹ illi⁹ sub^m. Nec pōt p^mctus esse in subiecto idiuisibili tanq^z in subiecto adequato q^z tunc oporteret ponere in

Notabile

Comē. 13

Dubium

Pho. 6. phi. text. Comē. 13. Responso

Opinto all quoz q^z p^m ctus non e it alia res a li nea zc.

Primū ar gumentuz

continuo infinitas subas indivisibiles sic ponunt infinita puncta in continuo quod est absurdum. Eodem modo nec linea nec superficies potest habere subas adequatas: quia cum linea habeat longitudinem sine latitudine ut contra ponitur sequitur quod esset aliquid suba longa quod non esset lata quod est impossibile. Et eodem modo arguitur de superficie: quia cum superficies non habeat profunditatem ut contra ponitur sequitur quod esset aliquid suba longa et lata quod non haberet profunditatem quod est impossibile: quia talis suba nec posset poni corporea nec incorporea. In hoc igitur consistit tota ista ratio. scilicet quod non potest poni aliquid suba simpliciter indivisibile in ipso continuo nec est potest poni in ipso continuo aliquid suba quod sit corporea habens tres dimensiones: id est non potest poni aliquid accens in continuo simpliciter indivisibile carens longitudine latitudine et profunditate: quia omnes accens habet subas adequatas sibi igitur et cetera. Illa ratio confirmatur simpliciter arguendo de puncto et hoc sic. Si punctum esset ens positivum cum non sit suba operans quod sit accens et per consequens esset quantitas vel qualitas et sic de alijs: sed non potest poni qualitas nec relatio et sic de alijs. a quantitate igitur si punctum est accens operans quod sit quantitas. sed hoc non potest poni: quia omnis quantitas habet partes. igitur et cetera. Secunda ratio impossibile est quod sint infinite res in actu sed se totas distincte quoniam nulla sit pars alterius nec ex illis fiat unum. sed si punctum esset res distincta a linea et a corpore essent infinita puncta in actu sic contra ponitur et nullus punctum esset pars alterius nec ex punctis constitueret aliquid unum igitur et cetera. Tertio sic per solam divisionem continui non datur aliquid res positiva absoluta: sed si punctum esset res distincta a corpore superficie et linea sequeretur quod per solam divisionem daretur aliquid res positiva absoluta. probatur quod dividatur et quod de punctis terminantibus aut partibus fuerunt vel non. si fuerunt certum est quod non distabant situ et sic punctum fuit immediatus puncto. si vero non sunt et non fuerunt partes igitur per solam divisionem continui datur nova res absoluta quod est falsum. Et hoc idem arguitur ex parte unionis sic per solam unionem partium a quod vel alterius cuius partes partes sepe erant a continuo non generantur aliquid res nova positiva absoluta nec corruptio. Sed si punctum esset talis res indivisibilis necio quomodo tales partes unirentur generarentur et corruperentur infinite res nove quod infinita puncta continuantia generarentur. Et partes terminantia corruperentur. Et tunc probatur per rationes theologicas et hoc sic. Quomodo re absoluta et distincta sed se totam ab alia re absoluta potest deo creare sine alio: igitur si punctum esset res distincta absoluta a linea posset deo facere lineam sine puncto: et tunc quod utrum illa linea esset finita vel non. si finita et per positum in ea non est punctum. igitur linea potest terminari sine puncto: igitur punctum non ponitur ut sit terminus linee. si vero dicitur quod illa linea carens punctis non sit finita igitur est infinita quod est falsum quoniam linea non est maior ex his: quia ab ea auferitur punctum: non igitur operans ponitur punctum ut sit terminus linee. Eodem modo probatur quod non operans ponitur punctum ut continuetur linea quod deo potest auferre a linea omnia puncta quod ablatum quod utrum illa linea sit continua vel non. si sic frustra ponitur punctum ut continuetur linea. si vero non quod an aliquid pars eius sit continua vel nulla: si aliquid pars est continua et in nulla parte est punctum per positum sequitur idem quod prius videlicet quod continuatio linee non est punctum nec per punctum. si vero dicitur quod nulla pars illius est continua: sequitur quod aliquid erit linea que non componitur ex continuis quod est impossibile. Et confirmatur quod quod aut illa linea que est sine punctis est continua vel discreta. si continua et sine puncto habet oppositum: si vero discreta. igitur quilibet pars est divisa ab alia et per consequens illa linea esset actu divisa in infinitum quod est impossibile. Unum ista ratio videtur probare quod linea est sufficienter continua et infinita per nam suam sine alia re sibi addita. Et tunc probatur per huiusmodi dicitur quod

quantitas per se est finita vel infinita. igitur sine omni alia re sibi addita est finita vel infinita. Unum per istas rationes dicitur isti quod nihil est simpliciter indivisibile in rebus per carentiam omnium partium realiter distinctarum propter subas sepeatas a materia et propter aiaz intellectivam et sua accensia. Unum dicitur quod punctum non est aliquid res indivisibilis positiva et absoluta distincta a linea et ab omni quantitate. nec linea est res distincta positiva a superficie nec superficies a corpore. nec operans hec distincta ponitur ut sint termini quantitatis quia quilibet res divisibilis seipsa formaliter est finita et terminata et continua sine omni alia re sibi addita. Et si quaeratur quid sit punctum. dicitur quod punctum est quantitas tate: vel tate longitudinis. vel quod punctum est quantitas vel linea non ulterius preterea: sed ista opinio plene perscrutabitur in 6o huius. Attamen nunc eidem aliquatenus obviando arguo contra et solvo rationes in preteritis. Probo igitur per quod in rebus est aliquid habens latitudinem indivisibile tamen secundum profunditatem. et aliquid habens longitudinem indivisibile tamen secundum latitudinem. et aliquid simpliciter indivisibile carens omni divisione quantitativa ut punctum. Probo igitur quod est aliquid habens latitudinem indivisibile secundum profunditatem et arguo sic. Dis terminus ulterius est indivisibilis ex ea parte qua terminatur: sed profunditas siue corporeitas habet terminum ultimum aliter esset infinita: igitur terminus corporeitas vel profunditas est indivisibilis secundum profunditatem: sed certum est quod terminus profunditas habet latitudinem: quia profunditas est lata. igitur in rebus est aliquid habens latitudinem sine profunditate. maiorem probo: quia si ultimus terminus ex ea parte qua terminatur esset divisibilis cum esset divisibile finitum haberet terminum sequeretur quod ultimus terminus ex ea parte qua esset ultimus terminus haberet terminum ulterius et sic non esset ultimus terminus. minor autem pars de se. Hinc rationi forte dicerent isti quod corporeitas non habet terminum nisi seipsam quia ex seipsa formaliter terminatur et finitur. Unum forte diceretur quod quilibet pars ultra quam non preterit corpus est ultimus terminus corporis. Sed contra. ex quo corpus est magnitudo finita et omnes magnitudines finitae contingit preterire possibile est quod aliquid quod est mobile pretereat aliquam talem magnitudinem precise sic quod maiorem non pretereat et cum pervenerit ad extremum magnitudinis quiescat et sit magnitudo. a. et mobile. b. tunc. b. moveatur super. a. ipse preterendo: et quod utrum du. b. moveatur continue vel est in ultimo termino magnitudinis vel non: si dicitur quod sic tunc mobile semper dum moveatur super magnitudinem est in extremo magnitudinis et sic. b. pars devenit ad extremum magnitudinis quod ad medium magnitudinis quod est absurdum: et est quod per positum. b. de precise preterire magnitudinem. a. igitur cum. b. est punctum ad ultimum terminum ipsi. a. de quiescat: et sic sit quiescat et movebitur quod est absurdum. Si vero dicitur quod. b. non semper dum moveatur sit in ultimo termino seu extremo magnitudinis. a. cum. b. semper dum moveatur est super magnitudinem. a. et super aliquid quam parte ipsi. a. ultra quam non preterit ex illa parte verus sus quam. b. moveatur sequitur quod nec. a. nec aliquid pars ipsi. a. est sed se totam ultimum terminum ipsi. a. Et confirmatur hec ratio. quia nulla pars ipsi. a. est secundum se totam terminum ipsius. a. quia quicunque parte data aliquid pars ipsi non est terminus: quia. a. preterit ultra aliquam partem cuiuscunque partis date: et tunc arguo sic. ultimum terminum simpliciter et totaliter sed se totum est terminus: sed nec. a. nec aliquid pars ipsi. a. est ultimum terminum ipsius. a. igitur et cetera. Tertio arguitur ad eandem rationem sic. Figura corporis finiti est lata et non profunda: igitur in rebus non est aliquid latum carens profunditate. Probo antecedens: quia possibile est quod aliquid corpus manens idem sed quolibet parte sua: sic quod nulla pars eius deperdat nec aliquid pars nova addatur: transferatur de

Confir. per me ratione.

Opio h'co.

Prima ro qd sit aliqd hns latitudinem.

Rationes qd possent dari a contra. te nentibus. Secda ratio.

Confir. eius dem.

Probatur idem per rationes theologicas

Confir. scbe ratione

Tertia ro d.

Et co. 15. et lib. pdi. le. 9 x. et li. sex. p. 10. le. 7. 15

Responsio
aduersa.

vna figura i alia: utputa de rotunditate ad figuras
triangularē. tūc certū ē p positiū q̄ ibi nō ē aliq̄ pro-
funditas ul' corporeitas noua: q̄ illō qd̄ fm se totuz
ē nouū caret pfūditate z tñ hēt latitudinē ut satis
manifestū ē: q̄ z c̄. Inuic forte dicerēt isti q̄ figura
nihil ē in re nisi ipm corp' figuratū. Uñ cuz dicim'
corp' trāfferri figura i figurā nihil nouū z absolutū
z pmanēs acgrit. q̄ z c̄. C S̄ illō ē irrōnabilr di-
ctū: qz certū ē q̄ idē corp' nūo manēs idē nūo z spē
ē nūc figure rotūde z postea alteri' figure differen-
tis fm spēz. s. figure q̄drate uel triangularis. figura
igif ē alia spē z tñ idē est corp' nūo z spē: q̄ figura ē
alia res a corpe figurato. Itē fm istō artifices ope-
rātes trāfigurādo nihil facerēt: qz nihil ē nouū p
opationē eoz nisi figura. s. p te figura nō ē noua: q̄
h' artifices frustra laborarēt qz ad nullū finē iten-
tū deuenirēt. C Tertio ad eādē q̄nē arguit sic. illō
qd̄ videt oculo corpali: ē aliqd i re: s. oculo corpa-
li videt aliqd latū carēs pfunditate. q̄ aliqd tale ē
in re. maior pz de se. minorē pbo sic. cuz oculus vi-
det corp' solidū carens diaphaneitate aliqd est ibi
qd̄ fm se totū videt sic q̄ qlibet ps eius videt fm
se totā: s. nec corp' nec ps corpis videt fm se totuz
sic q̄ qlibet ei' ps videat qz tūc aliqd iterius infra
pfunditatē videt qd̄ est falsum: qz illō corp' per
positū vndiqz caret diaphaneitate: q̄ illō qd̄ fm se
totū videt caret pfūditate z tñ hēt latitudinē. aliq̄
nō videt: q̄ i re ē aliqd hñs latitudinē sine pfūdi-
tate. Si dicat huic q̄ cū oculus videt corp' solidū
carēs diaphaneitate nō ē ibi aliqd s. se totū visuz:
ita q̄ qlibet ps ei' videat: Sed s. i oi motu ē dare
p' mouēs distinguēdo p' s. scōdam ptē ut patet s.
z 7^o hui'. z etiā patet p rōnē. qz si sit aliqd mouēs
aut mouet s. se totū: z tūc est p' mouēs distinguē-
do p' s. scōdā ptē. aut mouet s. ptē tñ: z tūc q̄rē-
dū est de ista ptē. aut mouet sicut p' fm se totuz:
z tūc ē p' mouēs. aut mouet fm ptē z tūc q̄rēdū ē
de illa ptē sicut p' s. z sic ul' pcedit in infinitū i mo-
uētib' eētialr ordinat' ul' optebit dare p' mouēs
z loquor d̄ mouēte pmanēte cui' oēs ptes sunt fil'.
Et tūc arguo sic. visibile mouet visū z visus moue-
ret a visibili. igif i illa motiōe ē dare p' mouēs qd̄
fm se totū mouet visuz z p' nñs fm se totū videtur.
C Probato igif q̄ i re est aliqd hñs latitudinē si-
ne pfunditate. Probo q̄ i re ē aliqd hñs lōgitudi-
nē sine latitudine. z h' pbat sic. ultim' termin' latitu-
dinis caret latitudine: qz si hēret latitudinē cum nō
hēat latitudinē infinitā: terminaret ex pte latitudis
z sic non eēt ultim' termin' ex ea pte q̄ terminaret.
Uñ sicut pbatū ē p' s. ultim' termin' ex ea pte qua
terminat ē idiuisibile s. latitudinē: z tñ certū
ē q̄ hēt lōgitudinē: ergo i re ē aliqd hñs lōgitudi-
nē sine latitudine. C Itē tres sūt dimēsiōes distin-
cte ut pz p ce. z mū. sed vna est dimēsiō q̄ ē pfūdi-
tas: igif erūt due alie dimēsiōes carētes pfūdi-
tate uel saltim nō icludētes pfunditatē q̄ non sūt nisi
latitudo z lōgitudō. sed si lōgitudō ē lata ul' latitu-
dō pfūda: nō eēt nisi vna dimēsiō videlz pfūditas.
Et hec rō pbat tā de supficie q̄ d̄ linea. s. q̄ supfi-
cies caret pfūditate z linea latitudie. C Tertio aut
pbo q̄ i re ē aliqd simplr idiuisibile qd̄ ē termin'
ptinui. ita q̄ pūct' ē aliqd i re simplr idiuisibile. z
q̄ istās ē aliqd i re simplr idiuisibile. z q̄ pūctus
sit aliqd in re simplr idiuisibile: pbo qz illō qd̄ ē i

In re est
aliquid hñs
lon. sine lat-
tudine.

Secda ratio.

In re est
aliquid simplr
euer indit.

re carēs lōgitudie est simplr idiuisibile: qm̄ oē ter-
minatū hēt lōgitudinē. s. pūct' caret lōgitudinē. q̄
maior pz. mior vō pbat qz pūct' ē ultim' terminus
lōgitudis: igif pūct' caret lōgitudie. nñs pz qz ul-
mus termin' ex pte q̄ terminat ē idiuisibilis. Uñ qz
supficies terminat corp' ul' pfūditatē: iō supficies
caret pfunditate: z qz linea terminat supficies sine
latitudine: iō linea caret latitudine: z qz punct' ter-
minat lōgitudinē iō pūct' caret lōgitudinē: z hec ē
rō pboz pp quā ponit h' idiuisibilia. C Secūdo
pbo eādē q̄nē sic. Illō fm qd̄ spa tāgit planū ē ali-
qd i re: qz si eēt nihil s. illō nō eēt aliqs tact'. s. spa
tāgēs planū tāgit planū fm pūctū idiuisibile oino
ut pbat i geometria: igif i re ē aliqd simplr idiuisi-
bile. maior ē māifesta: z mior ē demōstrata i geome-
tria. pz ē eādē mior d̄ se: qz illa s. q̄ aliq̄ se tāgunt
sūt fil' adeq̄te: z p' nñs sūt eiusdē figure: q̄ si spa tā-
geret planū s. aliqd diuisibile seq̄ret q̄ illa idiuisi-
bilia spē z plani s. q̄ se tāgerēt essent eiusdē figure
plane: z sic aliq̄ portio circuli eēt plana: z sic sequit'
q̄ idē eēt figure plāe z figure circularis qd̄ ē ipo^{le}.
C Tertio arguit ad idē sic. Illō qd̄ ē cētrū circuli
ē aliqd i re. pūct' simplr idiuisibilis ē cētrū circuli
q̄. maior pz: qz cētrū ē de rōne circuli cadēs i ei' dif-
finitōe. nō ens aut nō cadit in diffōne entis pma-
nētis nec ē de rōne ei': mior vō pz qz cētrū circuli ē
a q̄ oēs linee recte exeūtes ad circūferētiā sunt eq̄-
les. s. h' ē pūct' idiuisibilis nec pōt poni aliō nisi
ponat corp' spericū z tūc q̄rēdū ē de suo cētro. aut
ē simplr z habet ppositū. aut ē diuisibile z q̄rēdū
ē de suo cētro sicut p' s. z sic pcedit i infinitū: z per
nñs hō nō posset certificari d̄ aliq̄ corpe. s. utrū sit
figura circularis ul' nō. qz nō certificat d̄ aliq̄ qd̄ ē
circularis figure nisi p' s. qz oēs linee recte exeūtes
a suo cētro ad circūferētiā sūt eq̄les: qm̄ hec ē eius
diffō p quā coḡscit. s. p' s. nō pōt coḡsci nisi ponen-
do centrum idiuisibile: qz ponēdo cētrū diuisibile
optebit q̄ illō sit spicū z qz coḡscat eē spicū: z hoc
coḡsci nō pōt nisi p' suū cētrū: z si illō sit diuisibile
opz qz sit spicū qd̄ coḡsci nō pōt nisi p' suū cētrū. z
eadē rō erit de illo z sic nisi ponat cētrū idiuisibile
nō pōt coḡsci de aliq̄ corpe utrū sit spicū ul' nō. z
hec ē itētiō pbi. 2^o ethi' dicētis qz cētrū ē diuisibi-
le iō attingē cētrū ē difficile s. recedē a cētro ē faci-
le. Quarto pbo q̄ istās ē aliqd in re simplr idiuisi-
bile z h' sic. Dis̄dictio hēt referri ad eādē mēsu-
rā ut pz p diffōnē p̄dictiōis. s. p' q̄cūqz mēsurā di-
uisibili nō repugnat p̄dictoria eē fil' vā: qz vñū p̄di-
ctorioz pōt eē uey i vna pte mēsure diuisibilis: z
aliō p̄dictorioz pōt eē uey p alia pte illi' mēsure
diuisibilis: imo ita ē qz p oi tpe q̄tūctiqz puo uel
p oi mēsurā diuisibili successiue sūt aliq̄ p̄dictoria
vā. s. vñū i vna pte illi' mēsure z aliō i alia pte: q̄ cū
repugnet p̄dictorijs qz sint fil' vā p aliq̄ vna mēsu-
rā: opz qz h' repugnet eis p mēsurā idiuisibili simplr
s. h' ē istās: igif istās ē aliqd i re simplr idiuisibi-
le. C Nec rō pfirmat sic: hec ppositio est vā: videlz
q̄cūqz vñū p̄dictoriū est uerū: tūc reliquū nō ē ue-
rū: z tūc q̄ro utrū hic fiat distributio pro mēsurā
idiuisibili ul' pro mēsurā diuisibili. si p mēsurā idi-
uisibili habet ppositū scilicet qz talis mēsurā est: z
illa nō est nisi instās. si vō dicitur qz sit distributio
solū pro mēsurā diuisibili: tūc erit hec falsa: scilicet
quādocūqz z c̄. qz quādocūqz pro mēsurā diuisibi-
li vñū p̄dictoriū est uey: pro tunc nō repugnat reli-

Secda ratio.

Tertia rō.

Pro hō secda
do est. le.
z. ca. 6.
Et istās ē
aliquid i re
sim. indit.

Confirm.

quo qd sit uerū: imo p qdūq; mēsurā diuisibili unū ē uerū: p eadē mēsurā reliquū pōt eē uerū. 2^o pbo eandem p̄nem sic. Omne qd qūq; fuit 7 qūq; nō ē habuit eē in aliqua mēsurā sibi adequata: ita qd nō an illā mēsurā nec post ipaz. s; mltē s; res habētes eē subito sic qd nō pmanēt p aliqd tps totū cuiusmōi s; radij solis i medio aeris 7 icellus lumis 7 h^o. Nō enī māet idē radi^o nūo p aliqd tps totū: qz radi^o sit p̄tinue i alia 7 alia pte aeris qescens 7 accidēs manēs idē nūo nō mouet qescēte subto igit radi^o hēt mēsurā adeq̄tā. s; h^o nō est tps cū nō durer p tps: q̄ erit istās. ul' aliq̄ mēsurā idisibil' s; durationē q̄ nō pōt eē nisi istās. s; qd est mēsurā rei exstis ē i re exstis: q̄ istās ē i re aliqd simplr' idiuisibile. S; forte huic dicerēt isti qd istās nō ē mēsurā i q̄ res ē. nec ē uerū d' vtute fmois qd gñatio subita sit i istāti: ul' qd radi^o ē i istāti sic vna res i alia: s; dī eē aliqd i istāti: qz vna ei^o ps post aliā nō gñat nec ē ante aliā. C S; illd' nihil ē. qz oē qd ē aliq̄n ē. 7 oē qd fuit aliq̄n fuit. Iste igit radi^o p̄terit^o aliq̄n fuit: s; aliq̄n ē aduerbiū. 7 s; grāmaticos aduerbiūz egpollet ppositiōi cū suo casuali: sic eē h' egpollet ei qd ē eē i h' loco 7 eodē mō eē ul' fuisse i tali istāti ul' i tali tpe. Un' eē nūc eē i h' istāti p̄cise: q̄ radius q̄ ē nō p̄cise: ē i h' istāti p̄cise. C Silr' siue ponat qd radi^o ē i istāti siue nō: semp opz ponē qd ē aliq̄ mēsurā adeq̄ta sui eē: qz alr' nō ptingeret solūe istā qd nō ē q̄rit q̄: diu iste radi^o fuit ul' q̄n iste radi^o fuit. C Ad pbādū istas 4^o p̄nes sunt auētes innūabiles: sed qz isti nullā auēte admittūt nisi p̄p̄iā sufficiāt ad p̄ns iste rōnes. C Ad rōnes vō in p̄rium. Ad p^{am} q̄n dī qd oē acc̄ns hēt subm sibi adeq̄tū: dico qd illa ppositio ē falsissima: imo nullū acc̄ns qd ē termin^o alteri^o acc̄ntis hēt subz sibi adeq̄tū: qz oē acc̄ns qd ē termin^o ē i eodē subo i q̄ ē illd' cui^o ē termin^o. 7 qz terminus nō adequat ei cui^o ē termin^o: id termin^o nō adequat suo subto. Un' illa ppositio ē ul' iter falsa. videlz. Dē acc̄ns hēt subm sibi adeq̄tū. loquēdo de acc̄nte qd ē ultim^o termin^o alteri^o acc̄ntis. C Ad p̄firmationē vō q̄n dī qd si p̄ct^o est al' est suba ul' acc̄ns: dī qd ē acc̄ns. Et q̄n dī si ē accidēs aut ē q̄ntitas ul' qlitas 7 c. Dico qd nō sequit qz ē fallacia psequētis. nec ē uerū qd oē acc̄ns ē quāntitas ul' qlitas 7 c. s; bñ sequit qd ē q̄ntitas ul' qlitas uel aliqd q̄ntitatis uel qlitatis. Un' q̄uis punctus nō sit q̄ntitas ul' qlitas 7 c. ē tñ aliqd itrisecū q̄ntitati qz est termin^o itrisecū q̄ntitatis. Et ista rñsio p̄bat: qz eodē mō q̄ acc̄ns diuidit i. ix. p̄dicamenta: eodē mō ens diuidit in subaz 7 acc̄ns. s; accipiēdo subam. put ē gen^o gñalissimū: sic illa est falsa. Dē ens ē suba uel acc̄ns. qz p̄n^m sube ut mā p^a uel forma subalis. nec ē suba accipiēdo subam ut ē genus. nec acc̄ns: q̄n suba q̄ ē genus gñalissimū nō p̄dicatur in rectode mā 7 forma: qz nulla spēs substatie p̄dicat i recto de mā 7 forma. s; de quocūq; p̄dicat gen^o d' eodē p̄dicat aliq̄ spēs gñis ut patet diuidēdo gen^o i spēs 7 sic descēdēdo ad spēs specialissimas. s; bñ suba q̄ ē gen^o p̄dicat i obliquo d' mā 7 forma: qz mā 7 forma sūt ipsius sube qz sunt p̄n^a itriseca ei^o: 7 eodē mō q̄ntitas p̄dicat de puncto in obliquo q̄n p̄ct^o ē aliqd q̄ntitaz: qz est finis uel termin^o ei^o itrisecū. C Ad 2^{am} rōnē q̄n dī qd ipol^e ē qd sunt infinite res i actu 7 c. dico qd ipol^e est qd sunt infinite res in actu p se 7 seorsū exstēs. tñ nō est icōueniēs qd sunt infinite res i actu actualitate p̄ntie iexti

tes tñ alteri rei e^o sunt p̄n^a eminātia uel p̄tinuātia 7 sic de p̄ctis id 7 c. C Ad 3^{am} rōnē q̄n dī qd p solā diuisionē cōtinui nō causat aliq̄ res positua noua q̄ p̄us nō fuit: dicēdū qd h' est falsuz imo p solaz cōtinui diuisionē causant noue res. s. noui termini p̄tū adinuicē diuersarū. 7 id assumptū est manifeste falsū. Et eodē modo dico qd p vnionē oīuz partū alicui^o cui^o ptes q̄ p̄us erāt sepate possunt cōtinuari gñat noua res absoluta qz nouus p̄ct^o cōtinuans. 7 etiā corrūpūnt cūcta p̄us terminātia 7 infinite p̄cta gñant 7 infinite corrūpūnt nec h' ē icōueniēs s; magis necessariū. C Ad rōnes vō theologicas. Ad p^{am} dī qd illd' p̄n^m est falsissimū 7 p̄dictionē includēs. s. qd de^o possit oēm rē absolutā distinctā ab alia re absoluta facē sine ea sic itelligēdo qd faciat eā sine oī tali re: q̄n nō pōt de^o facere subam corporeā sine oī quāntitate nec quāntitatē sine oī figura. nec albedinē sine oī gradu albedinis: 7 sic de alijs infinite. Et ita dico qd de^o nō pōt facē lineā sine oī p̄cto ad quez est terminatio linee q̄: uis possit facē lineā sine h' p̄cto terminatiuo 7 sine illo diuisim. Et eodē mō dico ad aliā rōnē theologica. s. qd de^o nō pōt facē lineā sine p̄cto p̄tinuatiuo q̄: uis possit facē lineā sine isto p̄cto 7 sine illo diuisim nō tñ pōt facē sine illis p̄iūctim. qd p̄z qz p̄ct^o cadit i diffōne linee 7 p̄dicat de linea p mō p se. 7 h' i obliquo ut patet p lynconiesez p̄ posterior 7 de^o nō pōt auferre ab aliq̄ illd' qd p̄dicat de ipso in p mō dicēdi p se. C Sed p̄ hoc arguit aliq̄ sic: Illd' qd nā pōt facē diuisim de^o pōt facē cōiūctim 7 sil'. sed nā pōt facē hāc lineā sine h' p̄cto terminatiuo 7 sine illo 7 sic de singulis diuisim. q̄ de^o pōt facē hāc lineā sine oī p̄cto cōiūctim. Ita qd lineā aliq̄n sit sine oī p̄cto terminatiuo. 7 tūc arguit sicut p̄us. aut illa lineā ē finita aut infinite 7 patet de ductio. C Ad h' dicēdū est qd assumptū ē falsū. s. qd oē illd' qd nā pōt facē sine aliq̄ 7 diuisim: de^o potest facē illd' sine oīb' illis p̄iūctim ita qd sit sine qlibet illoz: q̄n nā pōt facē illā eē nāz. s. altez istoz p̄dictoriorū ē uerū absq; vitate illi^o p̄dictorij 7 absq; vitate illi^o. 7 demōstro p̄dictoria q̄ sūt i p̄tate nāe. 7 tñ nō pōt de^o facē qd hec sit uera alterū p̄dictoriorū est uerū sine vitate utriusq; cōiūctim. Un' dico qd oē illd' qd agēs creatū pōt facē sine aliq̄bus diuisim: oē illd' pōt de^o facē sine illis cōiūctim nisi illd' esse sine illis cōiūctim claudat p̄dictionez: 7 sic ē in p̄posito ideo rō nihil ualet. C Ad ultimum q̄n dī qd quāntitas est p se finita uel infinite: dico qd uerū est sic p se qd sine oī extrinseco alteri^o gñis: nō tñ sic p se sine termino itriseco p̄p̄ij gñis. 2^o patet ex dictis p̄hi hic qd suba 7 quāntitas sunt res distincte qz dicit p̄hs. Si suba 7 quāntitas est: sequit qd mltā sūt qd nō eēt nisi suba 7 quāntitas eēt multa 7 p̄ns diuersa. C Itē p̄hs dicit qd quāntitati p se cōpetit finitas ul' infinite: sed sube qlitati 7 cui libet alteri p̄dicamēto nō cōpetit finitas ul' infinite nisi p accidēs ergo 7 c. Un' isti moderni dicūt qd substantia est eadē res cū quāntitate qd p̄bat p rōnem theologica talē. Omne rez absolutā priorē alia re absoluta pōt deus de potētia sua absoluta p̄seruare 7 posteriorē destruere nō mutādo rē priorē localiter ul' situāl'r. si igit hec substantia sit quāta ut puta lapis pōt de^o de potētia sua absoluta cōseruare illam substantiam 7 destruere illā rē posteriorē q̄ ponit q̄ntitas non mutādo substantiā illius lapidis

Secūdo ad idem

Rñsio que vari possit

Obuatio hui^o rōnis

Rñsio ad p̄mam rōnē in cōtrariuz

Rñsio ad cōfirma.

Rñsio ad scūdā rātionem.

Rñsio ad tertiam rātionem.

Ad rōnes theolog.

Ad scūdā rātionem.

Rō contra p̄dictā rēspōsionem

Solutio v̄te rātionis.

Rñsio vltimē rōnis.

localiter vel situat: sed illa substantia gescere qz nō videt necessarium ita qz ei^o oppositū claudat p̄dictio nē. s. qz p̄servando rē p̄orē z destruēdo posteriorem trāsserat priorem de loco ad locum. quo facto illa suba occupat eundē locū quē p̄us z p̄ p̄ns ē q̄ta z tñ nō p̄ illā rē posteriōrē q̄ ē destructa: igit̄ suba d̄ se ē q̄ta: s̄ illō qd̄ d̄ se est q̄tū z nō p̄ aliā rē illō ē q̄titas q̄ suba ē quātitas. Illō ē p̄t argui p̄bice sic. Nā p̄tingit itelligē subaz lapidis gescētis i eodē loco circūscripta p̄ itellectū a suba lapidis q̄cū qz re posteriori. s̄ nō p̄tingit subaz exītē in eodē loco circūscripta q̄cūqz q̄titate p̄ itellectū itelligi: q̄ q̄titas nō ē posteriōr: in eē q̄ suba: s̄ si esset res distincta sequeretur qz esset res posteriōr: in esse.

Eodem cō.

¶ Hoc tñ ē p̄b̄m z p̄^o hic exp̄sse. qm̄ p̄b̄s dicit qz eē finitū ul̄ infinitū nec puenit sube nec qlitati nisi p̄ acc̄s s̄ q̄titati p̄ se. si vō q̄titas eēt suba tūc illud qd̄ p̄ se cōpetit q̄titati p̄ se cōpeteret sube. Itē p̄b̄s dicit qz si sola suba ē nō erit aliq̄ magnitudo: s̄ h̄ nō sequit̄ si magnitudo z suba eēt idē. Itē

z. cō. 15.

Con. eodē

p̄b̄s dicit qz si suba z q̄titas sūt: multa sūt q̄ sūt s̄ istud nō seq̄ret nisi suba z q̄titas eēt ml̄ta. Itē p̄^o dicit qz idividua ceteroz p̄dicamētoz existūt i idividuis. suba igit̄ idividuū q̄titas existit i diuī

Con. eodē

duo sube: z p̄ p̄ns suba z q̄titas nō sūt idē. Itē p̄^o dicit qz oīa p̄dicamēta alia a suba dicunt̄ eē in

Prima rō

subiecto: igit̄ q̄titas ē in suba sicut i subto. s̄ nihil ē i seip̄o sic i subto q̄ z c̄. ¶ Alie autētes sūt ad idem q̄si infinite. ¶ Adhuc arguo p̄ illā op̄ionē p̄ rōnes p̄ sic. Si q̄titas sit suba aut ē mā aut ē foīa subalis aut suba cōposita: Nō mā qz mā ē pura potētia z q̄titas ē act^o. Nec foīa s̄bstāialis qz tūc mot^o ad q̄titatē eēt mot^o ad formā s̄bstāiale z tūc nō esset eadē forma s̄bstāialis in p̄n^o mot^o ad q̄titatē z in fine z ita nō eēt idē cōpositū i p̄ncipio augmētatio nis z in fine z sic nō eēt idē hō p̄ puer z postea vir. qd̄ ē absurdū. Nec ē suba cōposita pp̄ idē qz tūc si cut nō manet eadē q̄titas i p̄n^o augmētatiōis z in fine ita nō māeret eadē suba cōposita i p̄n^o augmē

Secūda rō.

tatiōis z in fine qd̄ ē impossibile. ¶ Itē i diuersis s̄bstātijs s̄m spēm ē eadē q̄titas s̄m spēm qm̄ eadēz q̄titas s̄z spēs ē i vno pugillo aeris z i vno pugillo terre nel i ligno aut i p̄ano eq̄li liḡ. Ex h̄ igit̄ arguo sic. Manēte eadē q̄titate s̄z spēm uariat̄ suba s̄m spēm. q̄ suba z q̄titas sūt diuerse res. ¶ S̄z si di-

z. cō. 2.

cas qz q̄titas ē alia s̄z spēs i diuersis s̄biect̄ s̄z spe- cie: eq̄lib^o tñ s̄z q̄titate. ¶ Contra p̄p̄bz s̄^o metha^o Equitas ē vnitas i q̄titate. Un̄ eq̄litas fūdat̄ sup̄ vnitatē specificā q̄titas̄ s̄m p̄b̄m. q̄ oīa eq̄lia s̄z q̄titatē h̄nt vnā q̄titatē s̄z spēs. Sc̄do p̄b̄ado p̄nem arguo sic. Augmētatio ē mot^o ad q̄titatē z nō est mot^o ad subaz qz ab subaz nō est mot^o ut mot^o ut p̄z

z. cō. 64.

s̄^o p̄b̄ico. q̄ q̄titas nō ē suba. ¶ Itē arguit̄ sic. Quātitas ē p̄ se sensibilis qz s̄z p̄b̄m 2^o d̄ aīa d̄ qz magnitudo ē p̄ se sensibilis. s̄sibile enī cōe est ma- gnitudo. z sensibilia cōia sūt p̄ se sensibilia. z suba nō ē p̄ se sensibilis s̄z p̄ accidēs ut p̄z p̄b̄m ibidē: q̄ z c̄. ¶ Itē rō hui^o op̄ionis nō ualet qz si ualeret tē p̄ eadē rōnē posset p̄bari qz mā p̄^o eēt q̄titas. z foīa s̄bstāialis extēsa eēt q̄titas: z qz color eēt q̄titas. qd̄ si isti p̄cedāt tūc p̄ eos seq̄ret̄ qz p̄l̄a cor- pora eēt sil̄ adeq̄te qd̄ ē impossibile qz oē corp^o h̄t tres dimēsiōes z ml̄te trine dimēsiōes nō p̄nt eē sil̄ nisi vndiqz penetrarēt se. 2^o arguo sic. Dis q̄ti- tas adueniēs alteri q̄titati facit totū mai^o q̄titati

ne. s̄z qlitas adueniēs q̄titati nō facit totum mai^o q̄titative ut p̄z māifeste: igit̄ qlitas nō est q̄titas. Quare dicēdū ē cū p̄bo qz suba z q̄titas sunt res distincte. ¶ Et ad rōnes in p̄riū cū d̄. Qm̄ rē ab solutā p̄orē alia re absoluta p̄t deus p̄servare in eodē loco destruēdo posteriōrē z c̄. Dico p̄ iterem p̄tionē qz de^o nō p̄t supplere vicē cause formalis. qz de^o nō p̄t facē albū sine albedine nec p̄t facē hoīez sine aīa: nūc vō suba nō h̄t p̄tē ex p̄tē forma liter nisi p̄ q̄titatē z iō de^o nō p̄t cōservare subaz a q̄titate sic qz h̄at p̄tē ex p̄tēz destructa q̄titate: qz hoc eēt p̄servare effectū cāe formalis sine cā for mali. z cū suba nō occupet locū nisi p̄ h̄: qz h̄t p̄tē ex p̄tē sequit̄ qz de^o nō p̄t p̄servare subam i loco destructa q̄titate. Et eodē mō dico ad aliā rōnez qm̄ d̄ qz p̄tingit itelligē subam quiescētē in eodem loco illa circūscripta per itellectū z c̄. Dico p̄ iter- emptionē qz nō p̄tingit itelligē subam occupatē lo cū nisi itelligat̄ q̄titas z c̄ loc^o que sūt tñ res po- steriores in eē. Nec ē verū qz p̄tingat̄ aliquē itelli- gere s̄bstātiā exītē i loco circūscripta re postero ri. i. ipsa q̄titate. ¶ Tertio p̄z ex dicit̄ p̄b̄i hic z c̄ 2^o qz q̄titas de se h̄t p̄tes q̄titative: qm̄ illud qd̄ de se est finitū uel infinitū de se h̄t p̄tes q̄titati uas: sed q̄titas est h̄mōi s̄m p̄b̄m z p̄^o hic: ergo z c̄. Sed qz q̄titas sit diuisibilis z h̄at p̄tes z nō solū sit illud quo aliqd̄ h̄t p̄tes p̄t p̄bari z p̄ sic. Qm̄ manifestū ē qz p̄tes s̄bstātie cōposite sūt diuī sibles z q̄te ut man^o pes brachiū z c̄. z tūc q̄ro an brachiū aut man^o ul̄ pes z c̄. h̄eant eadē q̄titatē nūo per quā extēdunt̄. aut aliā z aliā. Nō est dare p̄^o qz sic eadē q̄titas nūo esset in manu z pede qd̄ ē impossibile: si vō de^o 2^o: sic habet̄ p̄positū qz ex q̄- titatib^o p̄tū p̄stituit̄ tota q̄titas: ergo tota q̄titas s̄bstātie cōposite h̄t p̄tes. qz q̄titates p̄tū sunt p̄tes q̄tittatis totius. Et eodē mō posset argui de q̄titate cuiuscunqz p̄tis. ¶ Itē indiuisibile carēs p̄tib^o nō facit maius s̄m p̄b̄m 6^o hui^o. si ergo q̄ti- tas ē idiuisibilis carēs p̄tib^o sequeret̄ qz p̄ q̄titatē nō efficere aliquid mai^o qd̄ ē falsū: qz vna s̄bstātia nō est maior alia nisi qz h̄t maiore q̄titate: z etiā est certū qz per augmētū auctus sit maius. Et per augmētationē nō acgrit̄ nisi q̄titas ergo quātitas̄ efficit aliquid mai^o qd̄ nō eēt si q̄titas foret idiuisi- bilis. ¶ Itē ad illō qd̄ cōstitū i idiuisibili nō est mot^o sed ad quātitatē est mot^o. ergo q̄titas nō cō- sicut i idiuisibili. maior patet 7^o hui^o. z ei^o rō p̄t eē ista: qz oē qd̄ mouet̄ est diuisibile ut patet 6^o hui^o. sed mot^o extendit̄ ad extēsiōnē mobilis: qz in alia z alia pte mobilis ē alia z alia pars mot^o: cuz igit̄ cuilibet pti mot^o exītū i pte mobilis corresponde at p̄s termini ad quē: qm̄ cuilibet qd̄ mouet̄ acgrit̄ tur aliqs termin^o mot^o. sequit̄ qz sicut mot^o extēdit̄ mobili ita termin^o extēdit̄ i mobili: z sic patet ma- ior. minor vō est manifesta 5^o hui^o. ubi vult p̄b̄s qz ad quātitatē sit mot^o. ¶ Itē oē per se sensibile est diuisibile. sed magnitudo que ē q̄titas est sensibi- lis per se: ergo maior ē demonstrata in libro de sen su z sensato. z minor est nota 2^o de aīa. ubi vult p̄b̄s qz sensibilia cōia de quoz nūo est magnitudo sunt sensibilia per se. ¶ Itē si quātitas eēt idiuisibilis p̄ se: tūc suppositiones geometrie essent false videlz. Quod a p̄ucto ad p̄uctum p̄tingit rectā lineā du- cē. sed illud esset falsū qz nō p̄tingit idiuisibile du- cē. z sil̄ illa eēt falsa: videlz angulus rect^o ē ma-

z. cō. 15.

z. cō. 5.

z. cō. 37. 60 61.

z. cō. 64.

ior acuto: qz idiuifibile nō ē mai⁹ nec min⁹. Itē ē il
 la q̄ eēt falsa: videlz. triāgulus hēt tres angulos eū
 les duob⁹ rectis: qz triāgulus ē q̄titas z si q̄titas est
 idiuifibilis z idiuifibile nō hēt ptes z ita nec trian
 gulus hēt tres angulos. Et eodē mō ē d^o oib⁹ q̄nib⁹
 arithme. z geom. qz iste scie s̄ d^o q̄titate: z ita si q̄
 titas nō hēt ptes tota mathe^a ul⁹ maior ps eēt fal
 sa. Quare dico qz q̄titas ē diuifibilis hñs pte eē
 pte z h̄ videlz hēre pte eē pte cōpetit q̄titati p se z
 p. qd p3 qz passio q̄ ē in mult⁹ nō s̄ bal⁹ natim possit
 cōpetit alicui p mediāte q̄ iest alijs. sed hēre pte eē
 pte ē vna passio q̄ iest mult⁹ q̄rū nullū pōit s̄ alio:
 qz iest q̄litati z q̄titati: q̄rū nullū ē s̄ alio q̄ ista pas
 sio iest alicui p: s̄ nō iest p nisi q̄titati qz cet is p̄di
 camtis solū iest s̄ accñs ut p3 p p̄b3. q̄ z c. Et si di
 cas qz hēre ptes p iest q̄to s̄ nō iest p q̄titati. C Lō
 tra q̄ro qd itelligis p q̄tū: qz aut itelligis q̄titatē
 aut itelligis subz q̄titatē aut totū aggregatū ex s̄
 iecto z q̄titate. Si itelligis p^m. hētur ppositū vi
 delz qz q̄titas hēt pte eē pte: nec ē dare z^m qz subz
 q̄titatē nō ē diuifibile nec hñs pte eē pte nisi p accñs
 Nec ē dare z^m qz totū aggregatū ex subo z q̄tita
 te nō ē vni ens p se z p p̄ns nō hēt aliquā vna p se
 passionē. C p̄. Si hēre per se pte extra pte iesset p
 aggregato ex subto z q̄titate opteret qz ineēt ei ul
 rōne subti ul⁹ rōne ptis subti ul⁹ rōne q̄titatis. nō
 p^m: qz subm nō hēt p se pte eē pte: nec rōne ptis s̄
 iecti: qz subm p accñs hēt pte eē pte z p p̄ns ps s̄
 iecti. nec rōne q̄titatē qz s̄ illā positionē q̄titatē nō
 hēt pte eē ptem. p̄. Illud qd si eēt sepatū z per se
 exñs occuparet locū hēt pte eē pte: s̄ q̄titas ē h⁹
 q̄ maior d se p3: z mior ē nota 4^o hui⁹ ubi dic p̄b3
 qz si eēt corp⁹ cubū sepatū z poneret i aq̄ facēt tm̄
 d aq̄ recedē q̄tū ē corp⁹ cubū: qd nō eēt nisi corp⁹
 cubū occuparet locū ut dic p^o p̄ d gñatiōe. cap^o lo
 de tactu qz foze mathe^a nō abstrahūt a loco sic ab
 alijs accñtib⁹ qz si eēt sepate adhuc occuparet lo
 cū. C Prop̄t̄ igit̄ ista z mltā alia videt̄ mihi qz q̄
 titas d se hēat pte eē pte z h̄ vult p̄b3 exp̄sse i lib^o
 p̄dicamētoz ca. d q̄titate. d. qz q̄titas p̄tina ē illa
 cui⁹ ptes copulant̄ ad vni t̄minū cōez: q̄ q̄titas cō
 tinua hēt ptes. C Itē 4^o hui⁹ p̄b3 vult qz si q̄titas
 eēt sepatā a subto adhuc replet̄ locū z facēt dista
 re ut si cubū foret sepatū z poneret i aquā tm̄ face
 ret distare d aq̄ q̄tū ē cubū: z iō p^o p̄ d gñā. vult
 qz si mathe^a eēt sepatā adhuc replet̄ locum qd
 nō eēt nisi eēt diuifibilia. Ex his igit̄ auētib⁹ est
 p̄cludēdū qz q̄titas hēt pte eē pte s̄ ex h̄ nō segtur
 qz sit alia diuifibilitas q̄titatē z sube: imo q̄titas est
 diuifibilis z suba ē ē diuifibilis alie s̄ ptes q̄titatē
 z alie sube siue subti: z tm̄ ē eadē p̄tibilitas z diuifibi
 litas q̄titatē z subti: alr̄ enī seq̄ret̄ qz due p̄tibilita
 tes eēt sil. s. due corpeitates. C S3 p̄ h̄ arg⁹ p̄bā
 do qz q̄titas nō hēt pte eē qz si sic tūc q̄titas esset
 q̄ta z linea eēt q̄ta qd ē falsū qz idē nō denoiat se
 ipm nec gen⁹ p̄dicat̄ denoiatiue s̄ p̄b3 i topicis de
 sua spe. C Dicēdū ē igit̄ qz denoiatiuus est illd qd
 iportat aliquā formā tanq̄ ei⁹ accñs ut p3 p simpli
 ciū i p̄dicamē. Un̄ qz albu ē denoiatiuū iō albu si
 gñificat albediez tanq̄ ei⁹ accñs. Et iō dico qz p q̄
 tū possum⁹ duo itelligē videlz ul⁹ hñs pte eē pte z
 sic q̄tū p̄dicat̄ de q̄titate z sic nō ē denoiatiuū q̄
 titatē. possum⁹ ē q̄tū itelligē hñs q̄titatē tanq̄ ac
 cidēs. z isto mō q̄tū ē denoiatiuū q̄titatē z ita nō
 p̄dicat̄ de q̄titate: z iō si q̄titas sit diuifibilis ex

Lō. p̄tio de
generatiōe

hoc nō sequit̄ qz idē p̄dicet̄ de se denoiatiue nec
qz genus p̄dicetur de sua specie denominatiue.

C Ampli⁹ qm̄ z ip̄s vni mltiplr̄ d̄: quē ad
 modū z qd ē: itē dēdū quō dñt vni eē oē
 Dicif̄ enī vni aut p̄tinuū aut idiuifibile:
 aut quoz rō vna z eadē q̄ aliqd erat eē:
 quē admodum uappa z vinum. Siqui
 dem igitur continuum multa sūt qd est:
 in infinitū enim diuifibile est continuum.

T. cō. 16.

T. cō. 17.

C Nec hec z⁹ ps p̄ p̄ticle z⁹ ptis p̄ncipalis hui⁹ ca
 pituli. In q̄ p̄b3 destruit̄ q̄nē illoz didēdo oēs itē
 tiōes d̄ qd d̄ vni qd est p̄dicatū p̄nis eoz. Et hec
 est 6^a hui⁹ libri videlz qz ens nō ē tm̄ vni. Que z
 p̄bat p̄ diuifionē vni⁹ sic. Si ens est tm̄ vni. aut
 igit̄ ē tm̄ vni p̄tinuū: aut ē tm̄ vni idiuifibile: aut
 ē tm̄ vni s̄m diffōnē. s̄ ens nullo hoz modoz pōt
 eē vni: q̄ maior hui⁹ rōnis ē manifesta z minor de
 clarat̄ in s̄ra. Et p̄ p̄bat qz ens nō ē tm̄ vni vnitare
 p̄tinuatiōis. Scdo p̄bat qz ens nō ē tm̄ vni vni
 tare idiuifibilitatē z h̄ ibi. Si enī est diuifibile. Ter
 tio aut̄ p̄bat qz ens nō ē tm̄ vni vnitare diffōnis
 z h̄ ibi. At vō si rōe vni. Adhuc i p̄ pte p̄b3 fa
 cit duo: qz p̄ p̄bat qz ens nō ē tm̄ vni vnitare cōti
 nuatiōis. 2^o vō ibi. Hēt aut̄ dubitatiōes. J mouet
 z soluit qd dā dubiū. C Probat igit̄ p̄ qz ens nō ē
 tm̄ vni vnitare p̄tinuatiōis z h̄ sic. Si ens est tm̄
 vni vnitare p̄tinuatiōis tūc est vni p̄tinuū. z si est
 continuum est diuifibile qz oē cōtinuū est diuifibi
 le in infinitū. z ita sequit̄ qz multa sūt. qd est p̄tra
 illoz opinionē qui negant multa esse.

Septa con
clo hui⁹ li.

Qua ens nō
sit vni vni
tare cōtinua
tionis.

C Habet at̄ dubitationē d̄ pte z toto For
 tass̄ aut̄ nō ad hāc rōnē s̄ ad ip̄as s̄m
 seipam. Utrū vni aut plura ps z totū z
 quō vni aut plura: z si plura quō plura:
 z de p̄tib⁹ nō p̄tinuis: z si totū vni: utrūqz
 ē sicut idiuifibile: qm̄ z eadē eisdē erunt.

C Sed qz accedit i p̄tinuo z i oi hñte ptes ut ei⁹ mlti
 tudo nō sit tm̄ s̄z diuersitatē p̄tū iter se s̄z s̄z diuer
 sitatē p̄tū a suo toto. iō p̄b3 mouet dubitationē di
 cēs utrū ptes sūt idē toti ul⁹ eedē toti siue diuerse
 a toto. Et q̄uis ista qd nō sit multū ad p̄positū: tm̄
 s̄m seipaz ē utilis z p̄scrutabilis p se. z hēt hec qd
 locū nō solū i p̄tinuis s̄z ē i p̄tinuis. C Deide p̄b3
 soluit qōnē istā z itēdit p̄bare qz ptes nō sūt eedez
 toti. Et hec ē 7^a hui⁹ libri q̄ p̄bat sic. Si ptes eēt
 eedē toti tūc totū eēt qd dā idiuifibile. p̄ns ē fal
 sum: ergo z añs: p̄na p̄bat. Si ptes sūt eedem suo
 toti z quecunqz sūt eadē eidē numero illa sūt ea
 dē inter se. tunc sequitur qz oēs partes sūt eedē in
 ter se z p̄ p̄ns totū nō hēt aliquā diuersitatē p̄tū.
 sed illd qd nō hēt aliquā diuersitatē p̄tū ē idiuifi
 bile: ergo totū est idiuifibile. igit̄ si ptes eēt eedē
 toti sequit̄ qz totū erit quoddam idiuifibile. Un̄
 ista ratio p̄bat qz non oēs partes sil⁹ s̄p̄te sūt eedē
 toti. qz oēs ptes sil⁹ s̄p̄te eēt eedē inter se. C No
 tādū est s̄m p̄^o qz s̄mo opposit⁹ isti nō exp̄mit̄ pp
 ei⁹ famositatē. s̄ s̄mo p̄bas qz ptes sūt eedem toti.
 Et rō h̄ p̄bas est ista s̄m p̄^o. Si ois ps est aliud a
 toto: tūc oēs ptes eēt aliud a toto. sed totū nihil
 aliud est qz quedā aggregatio p̄tū. q̄ totū est aliud
 a se. vñ dicit p^o qz h̄ est sophisma cōpositionis z

Octava cō
clo hui⁹ lib.
s. qui partes
nō sūt eedez
toti.

Oppositum
h. 7. met.
27. 2. 6. c. 7
3. de aia cō.
9. i solutioe
scōe. q. 13. 4
pbi. c. 43. hē
p̄sile vi h et
et. 3. celi. c. 8
Septio top.
cap. tertio.

diuisionis. qz vnaqueqz p̄tiū dī esse aliō a toto. s; oēs insil nō p̄nt dici esse aliō a toto. C S; hic du bitat videlicet utrū oēs ptes sil' sūpte sint idē qd' ipm totū. C Circa qd' p̄bo. p̄ q' nō oēs ptes sil' sū pte sint idē qd' totū. 2^o vō r̄ndebo rōib' i 3^o r̄iū. Pro bādo igi' p̄mū suppono p̄ q' illa nō sūt eadē quoz vnum affirmat de vno qd' vere negat de alio. que suppositio patet p̄ p̄ncipiū. qz idem nō sil' affir mat' z negat' de eodē. patet et p̄ p̄m 7^o topi. z in p̄dicamētis pbat p̄s q' cecū esse z cecitas nō sūt idē. qz de aliquo affirmat' cecū esse de quo vere ne gat' cecitas. q' supposito arguo sic. Aligd' affirmat' de toto qd' vere negat' de p̄tib' sil' sūptis z e; ergo ptes sil' sūpte nō sūt idē toti. p̄na patet per p̄ncipiū aīis vō pbat. qz ista est vera cōpositū ex mā z for ma est per se cātum ex mā z forma. Et hec sil' est vera. mā z forma sil' sūpte nō sunt per se causatum ex mā z forma. Et ista sil' est vera mā z forma sil' sūpte cōstituūt totū. idest cōpositū. Et hec sil' est vera cōpositū nō cōstituūt cōpositū. qz idē nō con stituit seipm. ergo mā z forma sil' sūpte nō sūt ipm cōpositū. vñ pōt fieri rō ducēs ad impossibile. sic mā z forma sil' sūpte cōstituūt cōpositū. sed mā z for ma sil' sumpte sūt idē q' cōpositū. ergo cōpositum cōstituūt cōpositū z per p̄ns idē erit cā suiipius. sed q' est impossibile. z maior est necessaria. igi' mi nor est impossibile. s. q' mā z forma sil' sumpte sint idē qd' cōpositū. Itē totum est aliqd' sed mā z for ma simul sumpte nō sunt aliqd' igi' partes sil' sum pte nō sunt idē qd' ipsuz totū. maior est manifesta. minor aut patet. qz si mā z forma simul sūpte iun ctim eēt aliqd'. aut igi' eēt aliqd' causatum aut in causatū. nō sūt aliqd' incausatū. qz tūc nō essent ip sum totū qz totū est causatū. nec etiā sūt cātum. qz sūt p̄cāe cōpositi. z et qz si eēt causatū. aut igi' a se aut ab alijs. nō a se. qz sic nō essent p̄cāe z etiaz qz nihil causat seipm. nec ab alijs. qz eadē qd' esset de illis alijs z sic p̄cederet in infinitū. z etiā qz p̄cāe nō causant ab alijs. Itē ppria passio hoīs nec inest māe nec forme cōiunctim nec diuisim. z tñ p̄ inest hoī. s; mā z forma hoīs sil' sūpte nō sūt idem qd' hō. Scdō pbat' idēz sic: si mā z forma sil' sūpte eēt idē qd' ipm cōpositū sequeret q' tota entitas cōpositi maneret dissolutis p̄tib' qm̄ ponendo tñ vna formā subalē in hoīe. tunc dissolutis corpe z aia maneret tota entitas z tota essentia hoīs qm̄ manet aia intellectiua z mā p̄ z ita hoīe destructo maneret hō. Si vō dicat' p̄tra h' videlicet q' nō ma net tota entitas hoīs. qz nō manēt ptes vnite hoīs. Cōtra illō arguit sic. Itē nō ualet: qm̄ in dissolu tione aie intellectiue a corpe nihil corrūp̄t nisi vnio aie ad corpus. sed ista vnio cū sit relatio nō est de eētia hoīs. s; tota eētia hoīs manet vñ ex q' oēs eāe eētiales intrinsece hoīs manēt dissolutis p̄ti bus si iste eāe sint idē qd' totū sequit' qd' totum ma net dissolutis p̄tib'. vñ ista rō cōfirmat' sic. Dissol uita: aia intellectiua a corpe aia intellectiua z corp' sūt illō idē qd' p̄us erāt qm̄ erāt vnita. qm̄ illa eadē que p̄us erāt vnita postea sūt diuisa. si igi' qm̄ erāt vnita erāt idē qd' hō: sequit' q' qm̄ sūt diuisa sūt et idē qd' hō. sed qm̄ sunt diuisa certū est q' manet. er go hō manet diuisis z dissolutis p̄tib'. Tertio vō pbat' p̄positū per rōnem Arist. z hoc sic. Quēcū qz sūt eadē eidē nūo sūt etiā eadē iter se: si igi' oēs ptes sil' sūpte sunt idē eidē toti. ille et sūt eadē iter

se. z sic sequit' q' oēs ptes sil' sumpte sūt eadē inter se. s; sequit' q' cōpositū est idiuisibile. C Nec rō cō firmat' sic. si mā z forma sil' sūpte sūt ipm cōpositū. z ipz cōpositus est vnū nūo. sequit' q' mā z forma sūt vnū nūo. s; h' est impossibile. qz si sint vnū nūo nō dīnt. z sic cōpositū erit idiuisibile. qz nō hēt diuer sitatē in p̄tib'. C Nec rō cōfirmat'. qz si totū vnuer sum est vnū nūo. nā iste mūdus est idiuiduū vnū z vnū nūo. si igi' ptes sil' sūpte sūt ipm totū. tūc se quit' q' oēs ptes hui' mūdi sil' sūpte sunt. iste mun dus. z iste mūdus est vnū nūo. s; oēs ptes huius mūdi eēt vnū nūo. z sic seq' opio Par. z Mel. vi delz q' oīa sunt vnū nūo. z sic de' z diabolus eēt vnū nūo. z et suba z accūs erūt vnū nūo. qz suba z accūs p̄stituūt aliqd' vnū nūo. z albedo z sor. p̄sti tuūt sortē albū. z sortes alb' est vnū nūo. si igi' sor. z albedo sil' sūpta sunt idē q' sortes albus. sequit' q' sor. z albedo sūt idē nūo. z sic sba z accūs erūt idē nūo. z ita illa que dīnt gñe erūt idē nūo. qd' ē ipolē Quarto p̄bo p̄positū. qm̄ accipiam' vnū p̄tinuū ut vna v̄gā. z signent' in ea due medietates ei' tūc ille due medietates ei' sūt illa v̄gā. deide assignent' 4^{or} q̄rte. tūc iste q̄tuor ptes sūt ista v̄gā. z eodē mō oēs ptes p̄stituētēs p̄fecte illā v̄gā erūt illa v̄gā. si igi' oēs ptes p̄stituētēs totū sufficiētē sūt ipm totū. se quit' q' due medietates sūt q̄tuor ptes. z et q' sunt mille. z sic duo eēt mille. qd' ē ipossi'. Iux' eadēz māz arguo sic. nā certū ē q' ista v̄gā hēt ptes eēti ales. utputa māz z foīaz. z et ptes q̄titatias ut du as medietates z q̄tuor q̄rtas z sic deinceps. si igi' ptes sūt eadē toti. tūc mā z foīa illi' v̄ge sūt illa v̄gā qz certū ē q' mā z foīa p̄stituūt v̄gā illā sufficiētē. Et sil' ptes q̄titatiue illi' v̄ge sūt eadē illi' v̄ge. z sic simplicia erūt cōposita. z et ptes eētiales erūt ptes q̄titatiue qd' est ipolē. C Propter igi' ista z mltā alia. dico q' nec ptes p̄iunctim ul' diuisim sūt eadē toti. At tñ p̄cedēdū ē q' ptes p̄stituūt totū. z negādū q' ptes sint ipz totū. qz eoīpo q' ptes p̄sti tuūt totū. sequit' q' ptes nō sūt ipm totū. qz idē re spectu eiusdē nō ē p̄stituēs z p̄stitutū. Et dico gñā liter q' nulla p̄positio affirmatiua ē vera de v̄tute uocis in q' affirmat' terminus cōis in nūo singulari supponēs pro suppositū de aliq' t̄mino sūpto in nūo plurali z supponēte p̄ suppositū. qz termin' accept' in nūo plurali supponēs pro suppositū suppoit pro mltis sil' acceptū. sic q' nō v̄ficat' nisi de mltis sil' ac ceptū. s; termin' cōis accept' in nūo singulari suppo nēs p̄ suppositū accipit' p̄ aliq' vno nūo. z iō talis affirmatiua ē falsa qz denotat' q' diuersa nūo sunt vnū nūo ul' e; z iō ista ē flā. ptes sūt totū. z hec sil' ptes sūt aliqd'. Nec obstat de m̄ porphi. dicētis q' p̄cipatiōe sp̄ci p̄les hoīs sūt vn' hō. nec et illō p̄bi dicētis in textu q' vnū in actu ē mltā i potētia. Un' p̄mones autē tici sūt itelligēdi in sensu i q' sūt z nō in sensu quem faciūt. z dictū Porphi. sic est itelligēdū q' p̄cipatiōe sp̄ci p̄les hoīs pueniūt i nā humana. Et illō p̄bi q' vnū in actu cōstituūt ex multis in potētia. Nec cōcedit' 2^{or} illam affirma tiuā. s. q' oēs ptes insimul sūt idē nūo toti. s; cōce dit' illā negatiuā. s. q' oēs partes insimul nō sunt aliud a toto. que negatiua bñ est vera. qz oēs ptes insimul nō sūt aliqd' sed aliq'. z iō nec sunt idē toti nec aliō a toto. s; qualr' itelligit' illō qd' 2^{or} dicit' s. q' illud est sophisma cōpōnis z diuisōis est du biū. Iō dicēdū. q' hec oīo. s. oēs ptes nō sūt aliud

a toto. nō est multiplex fm cōpōnez z diuisionē. s; magis fm equocationē. ex eo q; ly oēs pōt teneri collectivē ul' disīue. s; hec oīo. hec ps z illa z illa. z sic de alijs nō sūt aliō a toto z mltiplex s; cōpōnez z diuisionē z in sensu cōposito est uera. z i sensu diuiso est falsa. C S; nūc restat vidē circa hāc determinationē ul' dubitationē. quō z per qd totū distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis. q; aut se toto distīguif ab oib' p'tib' sil' sumptis. aut p aliquā ei' p'tē: nō est dare p'mū. q; qd se toto distīguif ab aliq non hēt pueniētiā cū illo. si igit totū distīguif se toto ab oib' p'tib' sil' sumptis. sequif q; totū nullā hēt pueniētiā cū oib' p'tib' simul sumptis. Nec est dare q; totū per aliquā vnā p'tē ei' distīguat ab oib' p'tib' sil' sūptis. q; nō est maior rō qre magis per vnā p'tē distīguif q; per aliā. Item qcqd est in toto est in oib' p'tib' sil' sūptis. z e; qcqd est in oib' p'tib' sil' sūptis est in toto. q; totū z oēs p'tes sil' sūpte nullo mō distīguunt. C Dicēdū igit q; totū distīguif ab oib' suis p'tib' sil' sūptis per vnitatē ei'. q; totū hēt vnitatē. z oēs p'tes sil' sūpte nō hēt vnitatē. q; q; p'tes ponant sil' nō hēt maiorē vnitatem q; vnitatis lapidis in sacco. q; ex h' q; p'tes sint siml' nihil est ibi nisi h' z h'. z sic nō est maior vnitatis q; vnitatis acerui. Et si q'rat qd est illa vnitatis p quā totū distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis. s. utrū sit ipm totū uel aliq ps totū. Dicēdū q; illa vnitatis est ipz totū. z cōcedo q; totū distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis se toto accipiēdo totū cathogoreumatice z nō synthogoreumatice. q; totū nō distīguif ab oibus p'tib' sil' sūptis p aliquā p'tē. Et cū dī q; illō qd se toto distīguif ab aliq in nullo puenit cū illo. dico q; uey est si distīgueret se toto sumēdo totū synthogoreumatice. C Ad aliō cū dī q; qcqd est in toto est in oib' p'tib' sil' sūptis pōt dici q; istō nō est uey q; vnitatis est in toto que nō est in oib' p'tib' sil' sumptis. ul' p'cesso q; qcqd est in toto sit in oib' p'tib' sil' sūptis z e;. ex h' tū nō sequif q; totū nō distīguat ab oib' suis p'tib'. s; solū sequif q; totū p nihil qd est in eo distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis. s; cum h' stat q; totū seipō distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis. igit z c. C Alr tū pōt dici. s. q; totū distīguif ab oibus p'tib' sil' sūptis p oēs p'tes. q; totū p vnā p'tem differt ab alia p'te. z p aliā p'tē ab alia p'te. z sic de singulis. iō totū differt ab oib' p'tib' sil' sūptis per oēs p'tes siml'. Ex^m hui'. si accipiat aliq diffinitū qd p oēs p'ticulas positas in diffōne sua distīguif tur ab oib' alijs. vbi grā. sic nomē distīguif ab oibus alijs per p'ticulas positas in sua diffōne diuersas. ut patet per h' qd est uox distīguif a nō uoce. z p h' qd est uox significatiua differt a uoce nō significatiua. z sic p aliā z aliā p'ticulā diffōnis differt ab oī alio z alio. Et si tūc q'rat de tali diffinito p qd distīguif ab oib' alijs sil' sūptis. Dicēdū q; p oēs p'tes sue diffōnis sil' z p'uctim. q; p vnā p'tē distīguif ab vno. z p aliā ab alio reddēdo singula singulis. z eodē mō pōt dici q; totū distīguif ab oib' p'tib' sil' sūptis p oēs p'tes insimul sūptas. C Uiso igit quō totū distīguif ab oib' p'tibus. vidēdū est qliter ēt totū distīguif ul' differt ab vnā p'te. z qliter ps distīguif a toto. Un dico q; totū distīguif ab vnā p'te p aliā p'tē. imo per quācūq; p'tez differt ab alia p'te. Nā hō distīguif a suo capite p manū z p pedē. z sic de alijs p'tib'. z cōpositū ex mā z forma p formā distīguif a mā. z per

Quo totum distīguatur ab oibus p'tibus sil' sumptis.

Quo totum distīguatur ab vnā parte z qualr pars distīguatur a toto.

mām distīguif a forma. S; magis dubiū est per qd ps distīguif a toto. z videt mibi q; ps non distīguif a toto p aliqō positiuū qd sit in p'te. q; si aliqō positiuū sit in p'te. illō ēt est in toto. s; ps distīguif a toto p aliquā p'uationē aliaz p'tiū q; totū hēt. z ps nō. vbi grā. caput distīguif a toto per p'uationē man' z pedis z eodē mō est de oib' alijs. Et si dicat q; oē ens positiuū distīguif a quācūq; ente positiuo p aliqō positiuū. Dico q; uey est nisi hēt se sicut ps z totū. ps enī nō pōt dici distīguif a toto p aliqō positiuū. q; nihil positiuū est in p'te qd nō sit in toto. Et si querat utrum aliquo modo debeat concedi totū esse idem parti uel pars eadē toti dī q; totū est idē parti fm partē z non s; totū.

C At hō si est idiuisibile: nullum erit quātū neq; qlē: neq; iā infinitū qd ē sicut mel lissus dicit. neq; finitū: sicut z parmēides. Terminus enī idiuisibilis finitus nō est.

z. cō. 18.

C Probato q; ens nō est tm vnū p'tiuū. p'bat q; ens nō est tm vnū idiuisibile. q; si ens ēt tm vnū idiuisibile. tūc nō erit q; tū neq; qlē neq; suba neq; aliqō alioy p'dicamētoy. qm oīa talia sūt diuisibilia aut p se ut est q; tū aut p accīs ita q; in qlibet p'dicamēto est repire aliqō diuisibile ul' p se aut p accīs. z adhuc sequif incōueniēs z Par. z Mel. q; si ens est tm vnū idiuisibile. tūc ens nō erit infinitū ut dicit Mel. neq; finitū ut dicit Parm. qm finitū z infinitū non dicuntur nisi de quantitate z non de aliquo sine quantitate

z. con. 19.

C At hō si rōne vnū sūt que sūt oīa: sicut est tunica z idumētū. Eracti rōnez contingit dicere. idē enī erit z bono z malo: z nō bono eē z bono. Quare idē erit bonū z nō bonū: z hō z equus. Et nō de eo qd vnū sūt que sunt: rō erit: sed de eo qd nihil. Et tali igit esse z tanto idem.

C Nūc p'bat q; ens nō est tm vnū fm diffōnez. qm h' dato p'bat ducit ad qnq; incōueniētiā. C Prīmū incōueniēs est q; si ens est tm vnū fm diffōne sequif q; p'ria sūt idē fm diffōne. C Scōz incōueniēs est q; bonū z malū erūt idē fm diffōne. z sic idē erit bonū z nō bonū. C Tertū incōueniēs est q; dispata ut hō z equ' erūt idem fm diffinitionē. C Quartū incōueniēs est q; ens z nihil erūt idē fm diffōne. q; ipsum nihil aliquo mō est ens q; est itelligibile. C Quintū incōueniēs est q; qlē z quātū erūt idē fm diffōne. quod est falsum. q; que differunt gñe nō sunt idē fm diffōnem.

z. con. 20.

C Onturbati sunt aut z posteriores queadmodū z antiq; ne forte ptingat sil' idē vnū eē z multa. Un alij qdē ē auferebāt queadmodū Licophrō. Alij aut dictionē mutabāt: ut qm hō non alb' ē s; albas: neq; ambulās ē: s; ambulat. ut nō ē adijciētes mltā faciāt eē vnū.

C U p'bat destruxit p'ne Par. z Mel. ponit z destruit opionē q'rudā p'sentiētū p'ne Par. z Mel. qdā enī posteriores Par. z Mel. dicētes ens esse tm vnū qd est suba: vidētes q; h' vbi est copulat inter diuersa. z h' maxie qm p'dicat accidēs de subo ne

Diceret multitudinem siue diuersitate esse unum esse
 multa auferebat si verbum est a propositionibus. quod si verbum est
 ponere in propositionibus pro propositiones affirmatiuas denota
 re aliquid esse aliud a seipso. et ita quod unum esse multa. et quod
 da horum oino auferebat si verbum est dicendo non esse di
 cedum quod homo est albus. sed quoniam homo albus. Sed aliquid alij vide
 tes quod hec oratio. homo albus non significat uerum nec falsum.
 mutabatur hoc verbum est in alia dictione dicendo quod non
 est dicendum quod homo est albus. sed quod homo dealbat. nec est di
 cedum quod homo est ambulans. sed quod homo ambulat. et si fa
 ciebat ne diceret multa esse unum tanquam simpliciter unum.

L. 60. 27.

Tanquam singulari dicitur uno aut ente. Sed
 multa sunt que sunt: aut ratione: ut aliud albo
 esse et musico. Si idem utraq; multa itaq;
 unus. Aut diuisione: que ad modum totum et
 partes: hic autem iam deficiebat et consistebatur
 unus multa esse: tanquam non ueniret idem unum
 et multa esse: non opposita autem. est enim unus et
 potentia et enelechia. i. actu. Si igitur modo fa
 ciendum impossibile videtur que sunt unum esse.

Posita ista opinione philosophus ipse probat eam. et per narrat quod
 ipsi fundantur super hoc quod ens et unum dicitur uno modo tantum. Et
 dicitur per se. quod primo eorum fundatur super hoc. quod si nomen unum
 et si nomen ens semper significat idem. quod tamen non est uerum
 Et potest intelligi sic. uel quod primo eorum fundatur super hoc quod si
 nomen unum et si nomen ens semper significat idem. ita quod
 unum istorum in una determinata significatioue signifi
 cat idem. et reliquum in omni significatioue. quod non est uerum.
 nunc enim ens acceptum in quocumque significatioue est idem
 quod unum acceptum in una terminata significatioue. unum
 enim dicitur de uno secundum rationem et de uno indiuisibili. modo ens
 uero est unum semper. hoc est non in quolibet significatioue sua
 est idem quod unum sed rationem. nec est in quolibet significa
 tioue idem quod ens simpliciter indiuisibile etc. Deinde
 philosophus ipse probat eorum opinionem. et probat quod illud quod ipsi ha
 bebatur pro inconuenienti non est inconueniens. scilicet quod unum sit
 multa. et hec est 8^a huius libri. scilicet quod unum est multa que
 tripliter probatur. et per se. unum si subiectum est multa secundum diffin
 tionem. si unum est multa. omnia per se. et aliter probatur. quod albi et mu
 sicu sunt unum secundum subiectum. et si multa secundum diffinitionem. Secundo
 probatur. quod unum si per continuitatem est multa si diuisione. si
 unum est multa. aliter per se. quod omne continuum est unum si per conti
 nuationem. et multa si diuisione. Unum totum et partes sunt unus
 si modo. nec sunt opposita unum et multa. quod uerum uno modo
 et multa alio modo non sunt opposita. Tertio probatur. quod
 unum in actu est multa in potentia. igitur unum est multa.
Intelligendum quod hec predicatio de uirtute secundum modum est
 falsa. scilicet unum est multa. si oportet quod intelligatur sic. uel quod de
 uno predicantur multa. uel oportet intelligi nomen plerale pro
 singulari. et tunc erit intellectus per se quod unum est multum.
 uel dicitur quod est predicatio malis. et talis predicatio est fal
 sa de uirtute secundum modum. quod uis sit uel si intellectum dicitur.

Nona pars
huius libri.

Secundo probatur

Tertio probatur

L. 60. 22.

L. 60. 23.

Et ex quibus demerant solue non difficile est
 utriusque enim sophisticis sillogizantur et per se
 et Adelissus. Et namque falsa recipiunt et non
 sillogizantes sunt. est autem magis melissus one
 rosarum et non habens defectum. Sed uno inco
 nuenienti assignato alia contingit. Si autem nihil
 graue est. Sed quod igitur melissus male palo
 gizat: manifestum est. Opinatur enim accipere si
 quod factum est: habet per se: quoniam et quod non fa

ctus non habet per se. postea et habet inconueniens:
 ois esse per se rei et non temporis et generationis non sim
 plicis sed alterationis tanquam non momenta
 nec facte mutationis.

Hec est 3^a particula 2^a partis per se huius. c. in qua philosophus
 dicitur argumentis per se et de. et dicitur 4^{or} partes. quod per
 se dicitur argumento de. Secundo ibi. Et ad per se dicitur
 dicitur argumento per se. Tertio ibi. Neque igitur ma
 gnitudo. dicitur per se per se et de. dicitur. Quarto
 ibi. Sed quod uel est. dicitur aliam rationem per se. per se quod quod
 dicitur per se sue. alij uero per se per se rationem suam dicitur per se
 per se. Et in per se igitur per se huius particule philosophus narrat quod
 non est difficile soluere rationes per se et de. quod sunt so
 phistice peccantes in materia et forma. sed ratio de. est magis
 onerosa. i. uana quam ratio per se. et non habens defectum. i. du
 bitationem. tamen ratio per se. est falsa et multa inconuenientia
 ad ea sequuntur. eo quod uno inconuenienti dato multa se
 quuntur. et si nihil est graue. sed ualde leue est. scilicet dato
 uno inconuenienti ducere ad alia etc. Unum notandum secundum
 per se quod ratio Melissus est magis uana quam ratio per se. quod ratio
 Melissus nihil concludit. sed ratio per se. aliquid concludit.
 sed non concludit illud quod ipse intendebat. Unum ratio per se.
 fuit ista. Quicquid est propter ens est non ens. sed non ens
 est nihil. si quicquid est propter ens est nihil. sed ens et unum
 sunt idem. si quicquid est ens propter unum est nihil. igitur ens
 est tamen unum. Ista enim ratio bene concludit aliquid. quod concludit
 ista rationem. tamen unum est ens. et hec est uel. quod uel de ter
 minis transpositis cum qua per se est uel. nam ista est uel
 omne ens est unum. ex qua sequitur quod tamen unum est ens. sed
 hac rationem non intendebat per se. sed ista. Ens est tamen unum
 uel sic intelligendo quod aliquid unum uel est ens. et nihil
 aliud est ens nisi illud unum uel. et ista non sequitur ex
 per se per se. Quod quod igitur per se palogizat. Unum philosophus nar
 rauit quod facile est soluere rationes per se et de. incipit
 soluere rationem de. dicitur ei argumentum. et probat quod
 ratio Melissus est sophistica. et hec est 9^a huius libri. que per
 se sic. Illa ratio que peccat in materia et forma est sophisti
 ca. sed ratio Melissus peccat in materia et forma. si maior est no
 ta et minor probatur. et per se quod peccat in forma. quod illa ratio pec
 cat in forma que arguit a destructione antea ad destru
 ctionem per se. sed ratio Melissus est huius. si minor per se. quod ip
 se arguit sic. Si ens est factus ens habet per se. igitur si
 ens non est factus ens non habet per se. sed si arguit a destru
 ctione antea ad destructionem per se. Et tunc intelligen
 dus quod ratio de. fuit ista. si ens est factus habet per se. si
 ens non est factus non habet per se. sed ens non est factus. si non
 habet per se. sed quod non habet per se est infinitum saltim ex ea parte
 qua non habet per se. si ens est infinitum. Et ex hoc concludit
 bat ulterius quod ens est unum et immobile. quoniam si ens est infi
 nitum oportet quod sit unum. quod non permittit seculum aliquid aliud. et
 est si ens est infinitum est immobile quod occupat omnes locum.
 et non est aliquid locum ad quem possit moueri. quod autem ens
 non generatur probatur quod si ens generatur aut ex ente uel non ente.
 non ex non ente. quod tunc non ens mutaretur in nam entis.
 nec ex ente. quod tunc ens esset antequam generaretur. Tria igitur
 posuit de. scilicet quod ens est unum infinitum et immobile. De
 inde probatur philosophus quod ratio de. peccat in materia. quod si nomen
 per se dicitur de per se magnitudinis et rei. et de per se alterationis
 successive non momentanee. et de per se temporis. si igitur utitur
 per se pro per se temporis. tunc per se sunt uel. scilicet si ens est factum
 habet per se temporis. et si ens non est factum non habet per se temporis.
 et si non sunt utiles ad concludendum illud quod intendebat con
 cludere. scilicet quod ens est unum infinitum et immobile. Unum accipi
 endo per se pro per se temporis. sic aliquid propositiones de. si uel

Non sit
difficile sol
uere rationes
per se et
melissus.

Ratio per se.

Declaratio
huius libri

Ratio melissus

Tria posuit
melissus.
principium ca
pitul tripliter.

Melissus. rece
ptus est. quod ac
cepit hoc no
me principium
uno modo.

z vna falsa. s. ista. Qd no het pn^m tpale est ifinitus
sz magnitudinē. Ista eni est falsa. qm istatia de coz
pore celesti. si vo utat pn^o pro pn^o alteratiōis. sic et
ista est falsa. oē qd gñat het pn^m. s. alteratiōis. qz
alteratio subita gñat qz het eē post nō eē. z tñ non
het pn^m alteratiōis. Si vo utat pn^o pro pn^o magni
tudis. tñ ista est falsa. oē qd nō gñat nō het pn^m
s. magnitudis. vel si aliqd nō hñet nō het pñcipitū
magnitudis. ista est falsa. istatia est de cozpe celesti
iō illa est falsa. qm cozp^o celeste non gñat. z tñ het
pn^m i suba. s. pn^m magnitudis. z ita qdūqz mō acci
piat pn^m semp aliq. ppositio est falsa de rōne Me.

Eccl. 24

**Postea pp qd immobile: si vnū est: sicut
eni z ps vna cū sit hec aq mouet in ipa q
re nō z ois. Postea pp qd alteratio non
erit. At vo nec spē possibile est vnū eē: s
sic ex q. Sicut eni z philicorū qdā vnū vi
cūt. alio aut mō non. Mō nāqz ab equo al
terum est spē z contraria adinuicem.**

**Adhuc q rō Me. peccet in mā pbat qz accipit qz
si ens est vnū z ifinitū opz qz sit imo^o. z posset B af
signari vna p. s. qz nō sequit. Qd si ens est vnū z ifi
nitū qz sit imo^o. ita qz nihil sit mobile. At tñ nō assē
gno hñc hñe pro eo qz h pñcipitū particularis pbat hñis
hec igit pñcipitū particularis pbat duplr. p. qz qzuis ens
eēt vnū z ifinitū. adhuc posset hñe motū locale in su
is ptib^o. qz totū pōt manē in eodē loco. z tñ ptes
moueri sz locū. ut ps de toto aere ul de aq que fm
se totū semp manet in eodē loco. z tñ ptes mouent
sz locū. Secdo qz posito qz ens sit ifinitū z immobile
fm locū adhuc potest esse motus alterationis. qd
ps. qz ipo^o est existere qz oia entia sint vnū nisi sz
mām. ut plēs antiq opinabant. qm ipi ponebat qz
oia entia sūt ignis aut tra aut aer: sz qz oia entia sint
vnū in foia est ipo^o opari. nā māifestū est qz hō est
ali^o ab eq in foia. z māifestū est qz hñe dñt a se in
uicē sz formā. cū igit illa que dñt sz formā z sūt
hñe alterāt se iuicē mutuo appet qz mot^o alteratio
nis sit qzuis ens eēt ifinitū z immobile motu locali.
Sz h dubitat an gescēte toto pñcipitū possit ps mo
ueri fm locū. z vñ qz non. qz p pñcipitū s^o metha^o. qm
pñcipitū est cui^o mot^o est vn^o. g mota vna pte pñcipitū
mouebit totū pñcipitū. Sz hñe hñe vñ qz pñcipitū inu
at h. C Dico qz mot^o localis est duplex. vñ. mot^o lo
calis pur^o nō pmixt^o cū motu alteratiōis. z mot^o lo
calis mixt^o cū motu alteratiōis ut est mot^o rarefa
ctiōis z pñcipitū. Et adhuc mot^o localis pur^o est
duplex. s. mot^o direct^o z mot^o idirect^o siue mot^o late
ralis. z tñ dico qz ps pñcipitū pōt moueri motu lo
cali mixto cū motu rarefactiōis z pñcipitū manē
te pñcipitū z altera pte gescēte. z sic toto nō exi
stēte moto. qz certū est qz vna ps aeris pōt calefie
ri altera nō calefacta. z p hñe pōt vna ps rarefieri
altera nō rarefacta. sz ill^o qd rarefit mouet localr
sic qz sit in maiori loco qz pus. sz si loqmur de mo
tu locali puro z directo sic. dico qz ipo^o est qz vna
ps pñcipitū moueat altera gescēte. z h manēte cōti
nuitate. cui^o rō est. qz pñcipitū pñcipitū ad se iuicē est
idē vltimū. qm pñcipitū sūt illa qz vñ vñ sūt vnū. sed
moto aliq cozpe motu locali puro z directo mouet
oē qd est in eo. z eodē mō gescēte aliq cozpe sz lo
cū gescit oē qd est in eo. si igit due ptes eēt adiu**

Eccl. 26. 16. 7 pu. ce
ll. 2.

eē pñcipitū. z vna illaz mouet directe. z alia quie
sceret seqret qz vltimū pñcipitū illas ptes sit moue
ret z gescēt. qz ex q idē est vltimū utriusqz ptis mo
te seqret qz moueret ad motū ptis mote z qz quie
sceret ad getē ptis gescētis. si vo loqmur de motu
locali laterali. sic est pole qz vna ps moueat altera
pte gescēte manēte pñcipitū. ut ps in vga flexibi
li ul in fili. z forte talis mot^o nō est pure localis sz
est pñcipitū motu pñcipitū. cū eni flectit vga: fit cō
dēfatio z dēfatio in aliquā pte. Et si dicat qz idē ar
gumētū vñ eē de motu locali pñcipitū motu altera
tiōis. qz si ptes sūt pñcipitū. z vna ps moueat z alia
gescat. tñ vltimū pñcipitū illas ptes sit mouet z
gescit. Dicēdū qz nō est uez. qz in motu pñcipitū
z rarefactiōis nō opz qz moto aliq moueat qdlibet
qd est in eo. aer eni pōt pñcipitū vsus pietē ita qz qli
bet ps eiusdē cōdēfēt. z tñ supficies aeris que est
immediata pieti stabit immobilis. pōt et aer rarefieri
z stabit supficies imo^o. z si aliqz aer rarefiat fm
se totū vna medietas mouet vsus vna dñam posi
tionis. z alia vsus aliā. z supficies media ad quas
ille ptes copulantur stabit immobilis.

Eccl. 25

**Et ad parmenidē aut idē modus ratio
nū est z si aliqui aliq propriū sunt.**

**Hec est 2^o ps 2^o pñcipitū 2^o ptis pñcipitū hui^o. c. in q. p. 3
dicit rōni Par. z pñcipitū narrat qz eodē mō est pñcipitū
Par. qz dicitū est Me. s. ex eo qz sua rō peccabat
i mā z foia. z et sūt aliq modi pñcipitū Par. qz nō sūt
pñcipitū Me. qz dicitū est Par. utif. p. aliq pñcipitū posita
in rōne Par. ut appebit. sz in pñcipitū Me. nō utif
pñcipitū aliq pñcipitū posita in rōne Me. s. illi.**

**Et solo prim qdē qz falsa est: prim at qz
nō pñcipitū. falsa qdem qd simplr accipit
quod est dici multipliciter dicto.**

**Deide cū dic pñcipitū. p. argumēto Par. pñcipitū qz
ei^o rō est sophistica. z pñcipitū pñcipitū argumēto Par. 2^o vo
ibil. Hec igit ē accipe. pñcipitū ei^o pñcipitū. C pñcipitū igit
pñcipitū rōni Par. z pñcipitū qz rō ei^o est sophi. z h ē
10. pñcipitū hui^o li. que pñcipitū sic. Illa rō qz peccat in mā z
foia est sophistica. sz rō Par. est h^o. g minor decla
rat in tra. z pñcipitū qz peccat in mā qz accipit falsū. nā ac
cipit qz ens dñ: vno mō tñ cū tñ dicat mult^o mōis.
Cū cū ens dicat de suba z qñtitate z qñtitate z ē.
nō ens sūt de nō suba nō qñtitate non qñtitate z ē.
Et cū tñ accipit in argumēto Par. qz qd est preter
ens est nō ens. sz nō ens est nihil. si per ens intelli
git subaz aut qñtitate erit pñcipitū falsa. s. qz nō ens est
nihil. siue nō ens accipiat eo qz nō est qñtitas siue
pro eo qd nō est suba. z fm opionē Par. opz qz nō
ens accipiat pro negatiōe alicui^o vñ tñ cū ens sit
tñ vnū fm ipz. z sic ps qz rō Par. peccat in mā. qz
aliq pñcipitū accepta in rōe Par. est falsa. Notādū sz
pñcipitū qz hñe nomē ens z nō ens dñt de. 10. pñcipitū
tis. qd sic itelligo qz ens in cōi z nō ens tale dicant
de. 10. pñcipitū. sed nō ens ulr sūptū nō dñ de
aliq pñcipitū. sz solum nō ens tale ut nō suba dñ
de qñtitate. z nō qñtitas dñ de suba z sic de alijs.
Itē notādū fm pñcipitū. qz pñcipitū Par. nō sūt vñ nisi
cū itendim^o per hñe nomē ens oia. 10. pñcipitū. s.
vnū cōe oib^o. 10. pñcipitū. uel. 10. pñcipitū sūt
pta sz dñcipitū. sed tñ nō pñcipitū qd itēdebat cō
cludē. s. qz tñ vnū nūo est ens z nihil aliud ab illo
tñ pñcipitū pñcipitū illā. s. tñ vnū ē ens ut. supra dñm ē.**

Undecima
conclio 11.

C Non claudit aut: qz si sola alba recipiant significare unu albo: nihilominus multa alba sunt et non unus. Non enim continuatione erit unus albus neque rone. Aliud enim erit esse albo et susceptibili: et non erit extra album nihil divisum. Non enim in quantum est separabile: sed esse alterum est albo: et ei cui inest. Sed hoc parmenides nondum vidit.

C Probato qz rone par. peccat in ma. pbat pbs mo qz peccat in foza. et sic. Rone tenes ex foza est bona in oi ma. s3 rone par. non tenet in oi ma. g mior hui ronis declarat in lra sic. Ponam qz oia entia sint alba et albu significet unu. et tuc loco entis ponam albu et arguam sic. Quicqd est pter albu est no albu: s3 no albu est nihil. g qcqd est pter albu est nihil. g albu est unu tm. ita qz nihil est pter unu albu nio. et certu est qz illa qz no sequit. qz illo casu posito pmissa sut ve et qz falsa. qm multa alba sut et no solu albu s3 nium. qz aliqn no erit unu s3 continuatione neqz s3 diffone. no enim erit unu fm continuatione ut manifestu est: immo erut multa alba no continua. neqz erit unu s3 diffone. qz alia erit diffone subti. alia albedinis. s3 quis albedo et subm albedis sint diversa s3 diffone. ex h no sequit qz sint sepata in ee. qm albedo no e in ee sepata a suo subo s3 solu s3 diffone. s3 ille itctides no erat famose tpe par. et de. s. qz aliqd sit unu s3 subz et diversu s3 diffone. Nota du fm pmo qz pmo cludes p se dz clude in oi ma. s3 tm intelligedu est qz aliqs pmo siue aliq pna cludit p se rone ipsi toti coplexiois. ut sillogism ul' puerfio simplex et h. et aliqs pmo est cludes p se rone icoplexoz et h pot ee ul' rone duoz tminoz. ut ho currit. igit aial currit. ul' rone triu terminoz ut pz est. igit fili est. no enim tenet ista pna solu rone istoz terminoz qui st pz et fili. qz tuc eode mo seqret. pz currit igit fili currit. qd non est uey. ul' pot ee rone qtuoz terminoz. ut for. currit. igit ho mouet. Dico igit qz ista ppo. pmo ul' pna cludes p se dz clude in oi ma. est intelligeda de pna que concludit rone toti coplexiois. ut est sill's ul' puerfio. sed no e ul' uey de pna tenete rone icoplexoz. C Itē notadu s3 pmo qz illd qd significat h nome albu no est unu s3 diffone. qz albu significat albedine et recipies albedine. C Itē notadu s3 Quic. et alga selē qz significatio est triplex. s. significatio pilitat. significatio pntie. et significatio pcomitatie. illd significat significatioe pilitatis qd est totu et adeqtu significati. et isto mo termin' pcret' accitatis significat totu aggregatu ex accite et subto. vñ significatioe pilitat' albu significat albedine et hns albedine. ut dic hic pmo. s3 significatioe concomitatie significat oē illd cui nome pncipalr no iponit. s3 illd qd neio cocomitat illd cui iponit nome pncipalr et sic h nome ho significat risibile. significatioe aut pntie significat illd qd pntet i eo cui nome iponit. et sic totu significat pte. et talis significatio e duplex. qz qda est actualis. et qda potērialis. significatioe actualis pntie iferi' significat suū supius. qz actu pntet ipz. et sic nome cōcretū significat subz et et fozas. s3 significatioe pntie potērialis supius significat inferius. qz supius pntet pō suū inferius. C Et si qrat qd significat p p nome pcretū accitis aut suba aut accis. Dico qz p significatū pntie

Et ratio pme peccat: etiā in forma.

Primum nota.

Secūda nota.

Tertiū no.

actual' pot ee duplr. s. ul' qz sit p in pstituēdo. et sic p significat subaz siue subz. et h vult p' de aia. s. qz in artificialib' nome cōcretū p significat subm et mās qz res artificiales pstituunt in ee p mās. et sic termin' pcret' p significat subm. qz totu aggregatū qd est significatū adeqtū p pstituit in esse p subm. alio mo pot accipi p' distiguēdo. et h mo termin' pcret' p significat fozas accitales. qz p illā pncipalr distiguē ab oi alio. ut albu p albedine. et sic loquit' p' metha. dices qz nome pcretū p significat fozas accitalem. et secundario subm. et sic pot appa rere rnsio ad questionem querētem quid p significat terminus cōcretus accidentalis.

Ecceffe igit accipe no solu unum si significare qd est: de qz utiqz pdicet: s3 et qd ve est: et qd ve unu est. Accidēs enim de subiecto qda dī. Quare cui accidit qd est no erit. aliter enim est ab eo quod ē: erit itaqz aliqd cū no sit: no itaqz i erit alij exns quod ve est. no enim erit ens aliquod ipsi: nisi multa qd est significet: sic qz sit aliquid unumquodqz: sed supponit quod est significare unum.

Et cō. 20.

C Lū pbs p dicit argumēto par. p dicit pni ei' ex ppositioib' qz posuit in sillo suo. et h' p dicitio e redargutio. vñ pbs itēdit pbare pntē pus positā. v3 qz ens no est tm unu. Et rone qua itēdit est ista. Si ens significat tm unu. aut igit significat accis tm aut subaz tm. no pot poni qz significet accis tm. qz accidēs dī de subto. ut dicēdo ho est alb'. si igit ens significat accis tm. tuc suba est no ens. et accis e ens et pdicat de suba. igit ens ve pdicat de no ente qd est ipo'. qz sic ens eet no ens. ul' si dicat qz suba est ens. et accis silr est ens. tunc sequer et qz multa sunt que sunt. qd tamē no cōcessit parme.

Et ens no signi. accis tantu.

Et cō. 27.

C Si igit qd ve est nulli accidit. s illi aliqd magis qd ve est significat qd est qz qd no ē. Si enim erit qd ve ē idē et albu: albo aut ee no est qd ve est. neqz enim accidē ipi possibile est qd est. Neqz enim quod est: est qd no ve est. no g qd est: est qd albus est. no sic aut sicut cū aliqd no sit: s oino no sit. Quod ve itaqz est: no est. verū enim est dicē: qm album est. Hoc aut no quod significavit. Quare si et albus significat quod vere est multa ergo significat quod est.

Et ens no significat illud statim unu.

C Probato qz ens no pot significare accis tm. pbat pbs qz no pot significare subam tm. qz si nihil sit ens nisi suba: tuc accis eet no ens. et accis pdicat de suba. sic dicēdo. ho est alb'. g no ens pdicat ve de ente. et p pns isto mo illd qd est ens erit no ens. Nec rone accipit alia pponē acceptā in sillo par. s. istā. qcqd est pter ens e no ens. aut g qcqd est pter accis est no ens. aut qcqd est pter subaz est no ens si def qz qcqd est pter accis est no ens. tuc suba et no ens et accis est ens. et accis ve pdicat de suba. igit ens ve pdicat de no ente. et p pns no ens e ens. si aut def qz qcqd est pter subaz est no ens. tuc accidēs est no ens. et suba est ens. et accis ve pdicat

L 2

Constructio
littere.

de substantia. igitur non ens ve predicat de ente et per omnia
ens est non ens. ul' optebit dicere quod accens non predicat
de suba. et sic optebit dicere quod suba nec est alba nec
nigra. nec finita nec infinita. quod est per Parmenidem. et de. quod
de. potest ens infinitum: pmenides vero finitum. Ista lra.
Si ergo quod ve est: est difficilis ad construendum. id pro con-
structione est sciendum quod per illud quod ve est. et per quod est: in-
telligit per se substantiam. et per illud quod est intelligit ens. dicit
igitur per se. Si igitur quod ve est. i. substantia nulli accidit.
sed illi aliquid. i. aliquid ei accidit quod ve est. magis quod
ve est significat quod est. i. ens magis significat quod ve
est. i. substantiam quam accens. Si enim erit quod ve est. i. suba
idem et albu albo. aut eadem non eadem quod ve est. i. albedo non est
suba. neque enim accidit ipsi possibile est quod est. i. nec
est possibile accens accidit ipsi quod est quod. i. sube. neque
enim quod est. i. suba est quod non ve est. i. alba uel nigra.
Ex quo concludit dicentes. neque igitur quod est. i. suba est quod
albu est. i. suba non erit alba. nec supple finita nec infi-
nita. cuius primum pcesserunt pmenides et mellissus. Ut
sic quod suba est ens. et accens est non ens. supposito quod
sola suba sit ens. tunc accens est non ens. et non solum
erit accens non ens tale. ut puta non homo non lapis sed et
oino erit non ens. i. purum nihil. cum igitur accens sit oino
nihil et accens predicat de suba. tunc sequitur. quod ve est. i.
suba erit non ens. quod de suba que ve est ens predicat
accens quod est non ens dicendo. homo est albus. et hoc est quod
dicit. quod ve itaque est non ens. i. suba que ve est. est
non ens. quod probat dicentes. neque enim est dicere. quoniam albu est.
i. neque est dicere. quoniam suba est alba. hoc autem non est quod est
significat. i. albu significat non ens. quare si albu signi-
ficat quod ve est. i. si ens significat albu. sequitur quod illud
quod est. i. ens significet multa. cuius primum dixerunt.

Ex. co. 28.

¶ Neque igitur magnitudo erit quod est. si
quidem quod vere est est quod est: utriusque
enim alterum est esse partium.

Hec est pars particule et partis philosophi huius capituli. in qua cum
per se dicitur Parmenidem. et de. diuisis. hoc dicit eis punctis
et potest ratione probate penez 6^{am} superiorem postquam. que est quod
ens non est tamen unum. et itedit tale ratione. si ens est tamen unum
ita quod non sint plura etiam oportet quod illud sit suba quod dignum est
quod suba sit ens quam accens. sed non potest potest quod ens sit tamen
unum. i. suba. sic quod sola suba sit ens. quod si unum ens tamen
sit. i. suba. aut igitur illa suba est corpea huius magnitu-
dine. aut est icorpea carens magnitudine. non est dicere quod
sit corpea huius magnitudine. nec est quod sit icorpea ca-
rens magnitudine. igitur nullo modo potest pcedi quod ens est
tamen unum. i. suba. maior est manifesta per sufficienter dispo-
nere. suba enim sufficienter diuidit per corporeum et icorpo-
reum. minor vero probat in lra. et per probat per pars minoris. i. quod
illa suba que sola est ens non potest potest corpea huius magni-
tudine. quod ois magnitudo habet partes quarum una differt
ab alia. ergo si suba corpea sola est sequitur quod multa sunt. i.
partes illi sube cuius primum ipsi dicunt. et hoc est quod dicit. neque
igitur quod est. i. ens erit magnitudo. i. suba corpea huius
magnitudine. Si quod ve est. i. substantia sit quod est. i. sit
ens solum. quod probat. utriusque enim alterum est esse partium. i.
partes erunt diuerse. et sequitur quod multa sunt.

¶ Quod autem diuidit quod ve est: in quod
ve est aliquod aliud ratione manifestum est: ut
homo si est quod ve est aliquid: necesse est et aial
quod vere est aliquid esse et bipes.

Deinde cum per se dicit. probat 2^{am} partem minoris. i. quod non potest
potest quod aliquid suba sola sit icorpea carens magnitudine

quod ex hoc sequitur quod multa sunt cuius primum ipsi dicunt. probat
quod hoc sequatur. quod si aliquid suba sola est carens magnitudine
ex hoc sequitur quod multa sunt. quod si suba sola est carens magni-
tudine oportet quod illa substantia habeat diffinitionem ex qua intelligitur
suba sua. ita quod oportet quod habeat aliquid tanquam genus et ali-
quod tanquam diuisio. sed partes diffinitionis sube sunt sube. ergo si
suba sola sit ens carens magnitudine. adhuc sequitur
quod partes sube sunt. i. partes sue diffinitionis. et sic sequitur quod si
sola suba sit carens magnitudine quod multa sunt. i. partes sunt
ratione uel sunt diffinitione in quod dicitur. ubi gra. si potest quod ni-
hil sit nisi homo: oportet quod habeat diffinitionem suam et sit sua diffi-
nitione aial bipes. ex quo igitur homo est suba. oportet quod sit aial et bi-
pes que sunt sube. et sic sequitur quod multe sunt sube. et hoc est quod
dicit. quod aut illud quod ve est. i. suba diuidit in aliquid aliud
quod ve est. i. in aliquam aliam subam manifestum est ratione. i. mani-
festum est per diffinitionem et exemplificationem: et est lra plana. Unde
2^o dicit hoc quod si posuerim quod ens quod est unum apud eos
sit homo. necesse est ut aial quod est generis hominis et bipes quod est
diuisio eius. entia sunt in rei veritate quam partes rei que sunt secundum
diffinitionem pcedunt re in esse. et sic appetit ex parte secundum primum.
quod generis et diuisio que sunt partes diffinitionis substantie necesse de-
bet esse substantie cum in esse pcedat substantia diffinita.

¶ Si enim non quod ve est aliquid est: accensia erunt.
Aut igitur homini aut alij alicui subiecto. sed im-
possibile est. Accens enim dicitur homo. aut quod pertinet esse
et non esse. aut cuius est in ratione homo cui accidit. ut se-
de quod sic sepabile. In summo autem est ratio naris.
cui dicimus accidit simus. Amplius quodcumque in
diffinitiuam ratione insunt: aut ex quo insunt in ratione
alicuius horum non est idem totum: ut in bipede ratio
hominis: aut in albo que est albi hominis. si igitur hec
hunc habet modum: et homini accidit bipes: necesse est
sepabile esse ipsum. Quare pertinet utriusque non bi-
pede esse hominem aut in ratione bipede inuenit
hominis ratio. sed impossibile est. Illud enim in il-
lius ratione inest. si autem alij accidit bipes et
animal: et non est utriusque quod vere est ali-
quid: et homo utriusque erit accidentium alteri.

Ex. co. 29.

Et quod aut oporteat quod partes diffinitionis sint sube. probat
per se sic. quod si partes diffinitionis sube non sint sube oportet quod
sint accensia. sed hoc est impossibile. quod si partes diffinitionis sube. ut
puta hominis sunt accensia. aut igitur accidit homini aut alteri
ab homine. sed non potest dari quod accidant homini quod si sic: aut
essent accensia sepabilia ab homine aut isepabilia. Ad
est ostendit quod partes diffinitionis accidant ipsi diffinito isepa-
biliter ab eo. quod accens isepabile diffinitum per suum subiectum sic
limitas diffinitum per naturam. igitur si partes diffinitionis essent
accensia ipsi diffinito isepabilia ab eo. sequeretur quod ipsum
diffinitum cadet in diffinitione partium sue diffinitionis. sed hoc est
impossibile. quod quoniam aliquid cadit in diffinitione alicuius illud aliud non
cadit in eius diffinitione. ut si. a. cadat in diffinitione. b. b. non ca-
det in diffinitione ipsius. a. Ex quo igitur partes diffinitionis cadunt
in diffinitione ipsi diffinito non potest dici quod ipsum diffinitum ca-
dat in diffinitione partium sue diffinitionis. et per omnia partes diffi-
nitionis non sunt accensia ipsi diffinito isepabilia. Nec est dicere
quod partes diffinitionis sunt accensia ipsi diffinito sepabilia
ab eo. quod tunc diffinitum posset esse sine sua diffinitione et si-
ne partibus sue diffinitionis. et sic pertinet homines esse non bipe-
de et esse non aial. que sunt impossibile. Nec est dicere quod partes dif-
finitionis sube accidant alicui alteri a diffinito. quod tunc
oportet quod ipsum diffinitum accidat alicui alteri. nam cuiusque

accidit diffō ul' ptes diffōnis eidē accidit ip̄s diffi
 nitū. s; h̄ ē ipo^{le}. q; qd̄ v̄e ē. i. suba nulli accidit. s; a
 plana ē. ¶ Notāda s; h̄ duo. p̄ q; suba diffinibilis
 cōpōit̄ ex gñe z dīa. z didit̄ i gen^o z dīaz tanq; in
 ptes eēntiales. z q; gen^o z dīa sūt res diuerse. Nā
 dic̄ p̄hs q; illō qd̄ v̄e ē didit̄ i aliqd̄ qd̄ v̄e z i aliqd̄
 qd̄ v̄e ē. sic h̄ō didit̄ i bipede z aial. ḡ aial z bipes
 s; diuerse ptes hoīs z s; v̄e sube. Itē gen^o z dīa in
 sūt sube q̄ diffinit̄. aut igif̄ s; sube. z sic h̄etur ppo
 sitū. aut s; accētia. z h̄ ip̄obāt h̄ p̄hs ex itētōe. q; z
 nec accidit̄ ip̄i diffinito nec alteri. Itē 3^{or} dic̄ q;
 ptes en̄ḡ i rei v̄itate. s; sube s; entia i rei v̄itate. z dic̄
 q; ptes rei q̄ s; h̄ diffōnē p̄cedūt rē in eē ex qb̄ ap
 paret māifeste s; itētōnē p̄bi z 2^{or} q; gen^o z dīa q̄
 cadūt̄ i diffōne sube: s; sube. z q; spēs cōponit̄ cō
 positione v̄a ex gñe z dīa tāq; ex p̄tib^o realib^o rea
 liter diuerfis. cui^o tñ p̄riū dicūt moderni. z q; di
 cunt ēt h̄i q; p̄hs loq̄t̄ hic ip̄ropriē z figuratiue. ita
 q; p̄mōes sui s; h̄ siles huic p̄mōi videlz lup^o ē i fa
 bula. qd̄ ualde absurdū ē dicē d̄ aristo. s; q; ip̄e in
 scia dem̄atiua ut ē ista scia loquat̄ abusiue z ip̄o
 prie. h̄^o enī modū loquēdi i scia dem̄atiua ip̄emet
 reph̄edit. nec obstat qd̄ dicit̄ p̄hs 7^o metha^o. s; q;
 ul'ia nō s; sube qm̄ ip̄e ibi p̄bat q; ul'ia nō s; sube
 sic p̄lo posuit. s; q; ul'ia nō sūt sube p̄me. z h̄ sonat
 textus q; dic̄. p̄^o enī suba. i. p̄^o suba. vniuscuiusq; ē
 sibi p̄p̄a. Et exposito: scūs thomas i p̄n^o 4^o metha.
 dic̄ h̄ac fuisse itētōnē p̄bi. 7^o metha. ¶ Sc̄do est
 notādū ex dic̄ p̄bi h̄ q; idē respectu eiusdē nō pōt
 eē diffiniēs z diffinitū. vñ si. a. cadat i diffōne ip̄s^o
 b. ipo^{le} ē q; ip̄s. b. cadat i diffōne ip̄s^o. a. q; tūc idē
 eēt magis z min^o notū respectu eiusdē. z idē eēt p̄ri
 us z posteri^o respectu eiusdē. Nā ptes diffōnis sūt
 p̄ores diffinito. Itē qñcūq; in diffōne alicui^o pōit̄
 aliqd̄ diffinibile ponēdo loco ip̄ius diffinibilis suā
 diffōnē erit diffō v̄ior z exp̄sior. ut p̄z p̄ p̄hs i mul
 tis locis. ḡ si i diffōne ip̄s^o. b. cadat. a. ponēdo dif
 finitiōnē ip̄s^o. a. loco ip̄s^o. a. diffō ip̄s^o. b. erit v̄ior.
 si igif̄ i diffōne. a. cadat. b. seq̄t̄ q; i v̄issima z exp̄sa
 diffōne ip̄s^o. b. d; p̄oi. b. qd̄ ē ipo^{le}. igif̄ ipo^{le} est q;
 b. diffiniat̄ p. a. z. a. p. b. sic idē diffiniēt̄ p seip̄s.
 Et si d; q; p̄hs z 2^{or} 7^o metha^o uolūt utrūq; corre
 latiuoz diffiniri p̄ reliquū. ut p̄z de potētia z actu
 q; utrūq; diffinit̄ p̄ reliquū. Et silr̄ Por. dic̄ q; q;
 gen^o z spēs s; relatiua. iō vñ diffinit̄ p̄ reliquū. ḡ
 idē respectu eiusdē pōt eē diffiniēs z diffinitus z ē.
 Hoc ēt v; p̄ rōnē diffōnis. qm̄ diffō ē cā inotescen
 di. s; vñ correlatiuoz coḡscit̄ p̄ reliquū. ḡ vñ cor
 relatiuoz diffinit̄ p̄ reliquū. His tñ nō obstat̄ d; di
 cēdū ē cū p̄ho h̄ q; idē nō pōt eē diffiniēs z diffini
 tū respectu eiusdē. z h̄ i diffōne cōpleta. q; p̄ diffō
 nē rei cōpletā certificat̄ oīs qd̄ querēs qd̄ ē de ipo
 diffinito. si igif̄ i diffōne cōpleta p̄is poneret̄ fili^o
 z e; tūc si q̄rat̄ qd̄ ē p̄z z r̄ndeat̄ q; p̄z ē q; genuit̄ fi
 liū. adhuc p̄tigit̄ q̄rē qd̄ ē fili^o. q; nō magis not^o est
 fili^o q; p̄z. z si r̄ndeat̄ q; fili^o ē q; h̄ēt p̄ez. adhuc p̄tin
 git̄ q̄rē qd̄ ē p̄z: z sic nō cessabit̄ qd̄: z sic nunq; erit
 certificatio. attñ forte i diffōne icōpleta pōt vnum
 relatiuoz diffiniri p̄ reliquū. z h̄ uolūt p̄hs. 2^{or} z
 Por. Si vō q̄rat̄ q̄lit̄ ḡ d; relatiuū diffiniri diffōe
 cōpleta. dico q; ul' nō diffinit̄ diffōne cōpleta. ul' si
 diffinit̄ cōplete nō diffiniēt̄ p̄ suū cōrelatiuū. vñ p̄z
 pōt sic diffiniri ul' describi. z h̄ sine suo cōrelatiuo
 p̄z ē ille q; de sua sba gēuit̄ sibi sile i spē. Et qñ d; q;
 vñ correlatiuoz coḡscit̄ p̄ reliquū. igif̄ vñ correla

L. cō. 45.
46. 48.

tiuoz diffinit̄ p̄ reliquū. dico q; nullū cōrelatiuoz
 coḡscit̄ p̄ reliquū. Un̄ dico sic dic̄ An̄. i logica sua
 q; vñ correlatiuoz coḡscit̄ cū reliquo. s; nō p̄ reli
 quū. qm̄ aliō ē coḡsci cū alio. z aliō ē coḡsci p̄ aliō
 Et si d; q; p̄hs i p̄dicament̄ dic̄ q; q; diffinite coḡ
 scit̄ vñ relatiuoz diffinite coḡscit̄ z reliquū. igif̄
 vñ relatiuoz coḡscit̄ z diffinit̄ p̄ reliquū. dico q;
 nō sequit̄. q; uey est q; relatiua sil' coḡscunt̄ diffi
 nitue. z hoc vult p̄hs tñ nō cognoscit̄ nec diffinit̄
 vñ per reliquū. vnde aliud est simul cognosci cū
 alio. z aliud est cognosci per aliud.

CS qd̄ uere est sit accēs nulli: z de quo
 ambo z utrūq; : z qd̄ est ex his dicat̄. Ex
 indiuisibilibus itaq; est omne.

L. cō. 30.

C Nec ē 4^o ps 2^o pticule 2^o ptis p̄n^o hui^o cap^o lⁱ. In q;
 p̄hs p̄tractat̄ 2^o rōnē Par. q; p̄bat q; vna suba so
 la ē z indiuisibilis. z p̄tinēt tres pticulas. qm̄ i p̄^o po
 nit̄ 2^o rōnē Par. In 2^o ibi [Quidā aut̄ rōnibus]
 Ponit̄ r̄n̄sionē q̄rūdā ad vñā rōnē Par. In 3^o ibi.
 [Manifestū aut̄ ē] Rep̄h̄edit r̄n̄sionē ad vñā rō
 nē Par. Rō igif̄ 2^o Par. fuit̄ ista. Illō qd̄ v̄e est. i.
 suba nulli est accēs. aut igif̄ illō qd̄ uere est. est di
 uisibile ul' indiuisibile. nō ē dare q; sit diuisibile. q;
 si tūc eē diuisibile diceret̄ de ambab^o p̄tib^o ip̄s^o z
 de utraq; diuisim z ēt de toto cōposito ex p̄tib^o. z
 sic utraq; medietas erit diuisibilis. z eadem rōne
 utraq; medietas medietas erit diuisibilis. z sic in
 ifinitū. s; h̄ ē ipo^{le}. ḡ ipo^{le} ē q; illō qd̄ v̄e ē. s; suba sit
 diuisibilis. ḡ ē indiuisibilis. z p̄ p̄hs ē vna sola suba
 z sic nō erūt ml̄ta. s; tñ vñū. Un̄ breuit̄ hec ē rō.
 Illō qd̄ ē. s; ens est suba. q; digni^o ē q; sit suba q; ac
 cidēs. s; ip̄a suba nō pōt eē diuisibilis. q; tūc eadē
 rōne utraq; medietas eēt diuisibilis. z utraq; me
 dietas medietas. z sic i ifinitū. uel saltē deueniret̄
 ad indiuisibilia. i. ad p̄icta. z sic corp^o cōponeret̄ ex
 p̄ictis. z sic oē qd̄ ē erit ex diuisibilib^o. z sic relinq̄
 tur q; illō qd̄ v̄e est. s; suba sit indiuisibilis. z p̄ p̄hs
 tñ vñū ē. z sic nō erūt ml̄ta. Dic̄ igif̄ p̄hs sic. Sed
 si qd̄ v̄e est. s; suba sit accēs nulli. z supple illō qd̄
 v̄e est sit diuisibile i ptes. tūc illō. s; eē disibile de q;
 dñr ambo. i. ambe ptes p̄iunctim de eodē diceret̄
 utrūq;. i. utraq; ps diuisim z qd̄ ē ex his. s; cōposi
 tū. z sic erūt ptes diuisibiles z totū diuisibile. uel
 p̄cederet̄ i ifinitū. ul' tādē deueniret̄ ad indiuisibi
 lia. s; p̄cedē in ifinitū ē icōueniēs s; eos. igif̄ suba
 diuideret̄ in indiuisibilia z cōponeret̄ ex indiuisibi
 libus. z omne qd̄ est erit ex indiuisibilib^o. qd̄ ē ipof
 sibile. ergo suba que ponit̄ ens est indiuisibilis. z
 per consequēs est tñ vna.

Quidā at̄ rōnib^o utrūq; acq̄escūt. Quic
 qd̄ qm̄ oia vnum sunt. si qd̄ est vnum si
 gnificat̄: qm̄ est: z quod non est.

C Nec ē 2^o pticula 4^o ptis 2^o pticule 2^o ptis p̄n^o hui^o
 cap^o lⁱ. In q; ponunt̄ r̄n̄siones q̄rūdā ad rōes Par.
 z dic̄ q; qdā p̄senserūt p̄me rōni Par. Un̄ pp̄ p̄^o
 rōnē Par. p̄cesserūt q; oia s; idē vñū. z q; nō sunt
 ml̄ta entia. z sic r̄ndebāt acq̄escēdo p̄ni illi^o rōnis.
 Rō vō p̄^o Par. ē sup̄^o posita. s; q̄qd̄ ē p̄ter ens est
 nō ens. z h̄ac rōnē p̄bat̄ isti sic. Si oē ens ē vñū ut
 p̄bat̄ rō Par. tūc si ml̄ta sūt sequit̄ q; illō qd̄ ē nō
 ē. z sic p̄dictoria v̄ificarent̄ de eodē. qd̄ est ipo^{le}. z
 q; h̄ seq̄tur ip̄i p̄bat̄ sic. Si qd̄ est. i. ens vñū signifi
 cat. ita supple q; oē ens ē vñū si det̄ q; ml̄ta s; seq̄t̄

L 3

De pio plato
no,

vnū subm z duo tria. Alij aut posuerūt gnationez
rez ex illo vno pn° fz magnū z parū. dixerūt enī
qz ex hz qz sit mai° ul' min° sit gnatio. z qz diuersitas
rez ē p hz qz vna ē maior alia vō mior. z hz fuit opio
plato. di. magnū z parū ē pn°. dīa tñ ē iter pla.
z istos. qz plo posuit magnū z parū ē mām z vnū
tertiū ē forma magni z pui. alij vō posuerūt e: ut
puta qz vnū sbz cēt mā z qz tria cēt foze illi° shti.

Quidā aut ex vno iheretes prietates
segregāt: quēadmodū Anaximā dros di
xit: z quēqz aut vnū z multa dnt ēē sicut
Empe. z Anaxag. Ex cōmixtiōe nāqz se
gregāt alia. differūt aut ab iuicē in eo qz
hic circulationē facit hoz: hic aut semel:
z hic quidē infinitas similes partes z tri
as. illi vō uocata elementa solum.

Hec ē 3^a pti^a p^c par^g pn^l h^o cap^l i q^o pōit opio
ponētū qdāmō vnū pn^m z qdāmō mlta. z modus
gnatōis entū ex illo pn° uel pncipijs. z ēt ponit di
uersitas iter opiones sic opinatiū. Unī isti posuerūt
vnū pn^m p zfusionē. s. vnū chaos z fusū: z posuerūt
plā pn^a p resolōnē. qz ex illo vno pn° dixerūt segre
gari qdā alia pn^a. ex qb° res nāles gnarent. Unī q
dā posuerūt vnū pn^m oium. z ex illo vno pn° segre
gant pexites prietates i illo vno ut dixit anaximā
dros z sui seqces z nō solū iste s; ēt multi alij. sic
Emp. z Anax. nā isti dixerūt oia ēē mixta z oia ista
postea segregari ex qru segregatiōe dixerūt alia fie
ri. atqz Empe. z Anax. dnt. p qz Empe. posuit oia
ēē mixta ad iuicē fz tps determinatū. z postmodū
segregari ab iuicē fz tps determinatū. z itez oia po
stea redire i mixtionē z zfusionē pōrē z iterū segre
gari. z sic infinities. Anax. vō posuit qz oia erāt istl
z fusa p tps istl. s; itell^s. postea icēpit ex hē z disti
guē illa ab iuicē. s; illa exctio nūq; cessabit s; dura
bit in infinitū. z iō fm Empe. mūdus infinities gnaf
z infinities corrupit. s; fm Anax. mūdus solū est se
mel fact^o z nūq; corrupit. Alia dīa iter eos ē. qz
Empe. posuit qtuor elta. s. ignē: aerē: aquā z terrā
ēē pn^a oiu z aliarū rerū nāliū ut carnis z ossis: z sic
de alijs corpib^o z silū ptiū. sed Anax. posuit infini
ta corpa silū ptiū ēē pncipia: ut infinitas ptes car
nis z ossis. Unī Anax. posuit qz corpa z silū ptiū z
ut caro os z medulla sūt pncipia eltoz ut ignis ae
ris z c. Et etiā oium alioz. sed Emp. posuit qz qtu
or elta sūt pn^a corpoz z silū ptiū z pōra eis. Unī
sciēdū qz Anax. posuit infinitas ptes tā files qz tri
as in qlibet. z iō nunq; pfecte segregabit. iō dixit
qz segregatio durat in infinitū. Empe. vō posuit oia
qtuor elta in quolibet. z qz illa aliquādo oio segre
gantur z iterum cōmiscēt. sic in infinitum.

Empedo.
ogri. genun?

ana. opio,

Empe. re
cte opinat^o
est principia
esse qmior
e. emē.

L. cō. 33.

Vidēz at anax. sic infinita opiarū: ut accipi
at cōez opionē phisicoz ēē uerā tāqz nō
fiat nullū eoz: ex eo qd nō ē. pp hz enī sic
dnt z erāt sil oia z fieri hmōi statuerūt al
terari. alij at zgregatiōez z segregatiōez.

Hec est scda ps hui^o cap^l. z est solūmō narratiua
in qua ponunt motiua z euasiones Anax. d. qdlibet
ēē in qlibet. z pntet hec ps duas ptiulas. In p^a
ponuntur motiua seu rōnes Anax. pp que posuit
quodlibet ēē in qlibet. In 2^a ptiula ibi. S; pp di
uersitatē. Jponunt due euasiones Anax. per qz eua
sit qdā que videbant ēē z eū. p^a s; ptiula pōit duo

motiua anax. p^m motiū fuit. qz fz cōez opionē oī
uz phoz ex nō ente nō sit aliqd. z p pns ex nō igne
non sit ignis. nec ex nō aere sit aer. Lū g ex igne sit
aer: seqtur qz aer erat in igne. z eadē rōne in igne ē
aq. z sic d oib^o alijs. vñ cū qdlibz cōp^o fiat ex corpe
ul' igne p vnā tñsmutationē ul' ples ut ipi dixerūt.
z ex nō ente nō sit aliqd. o; qz qdlibet sit i qlibet z
ita nihil sit simp^o. qz illd qd pexistebat nō sit simp^o
vñ Anax. z sui seqces dixerūt qz oia erāt p in qdā
chaos z fuso. z dixerūt qz fieri idē ē qd alari. z iō
nihil sit simp^o. alij aut dixerūt gnationē z corrupti
onē nihil aliud ēē qz zgregationē z segregationē.

Ampl^o ex eo qz fuit ex alterutris tria.
Inerāt g. si enī oē qd est fit: necesse est fie
ri: aut ex his que sunt: aut ex his que nō
sunt aliqd. Hoz at illd qd est ex his que
nō sunt aliqd fieri ipote est. De hac enī
zueniūt opiones oēs qui de nā sunt. Re
liquam iam contingere ex necessitate pu
tauerunt: ex his que sunt z insunt fieri.

Scdm motiū Anax. pp qd dīc qdlibet ēē in qlibet.
z fuit h. vnū trioz est i reliq. s; magis pōt res
ēē in qlibet alio qz in suo trioz. g qdlibet est in qlibet.
qz aut vnū trioz sit in reliq. pbat sic. vnū trioz
sit ex reliquo. sed qd sit ex alio est in eo. qz alr
fieret ex nihilo. ergo vnū trioz est in reliquo.

Sed pp puitatē magnitudinū ex isensi
bilib^o nobis. vñ dnt esse in oē misceri: pp
id qd oē ex oī videbāt fieri. Appere autē
dīa z appellari altera ab iuicē ex magis
supabūdātū pp mltitudinē imixtura infini
nitoz. sincere qdē enī totū albū aut nigz
aut carnē. aut os non esse. sed qd pl^o vnū
quodqz habet hoc videri esse nārei.

Hec ē 2^a ptiula 2^a pti^s pn^l h^o cap^l. In q^o ponit due
euasiones Anax. p qz euasit qdā q videbāt ēē z eū
qru p^a est. qz posset aliqs dicē qz ad sēfū appet qz i
aere nō sit ignis nec caro. z ita appet ad sēfū qz ca
ro sit: z tñ nō ex aere. z sic z sēfū qz caro sit ex aere
z sic z sēfū qd qdlibet sit i qlibz. Ad hz rīdet Ana.
d. qz qdlibz ē i qlibet s; pp puitatē ptiū latet sēfū.
z hec ē ei^o p^a euasio. 2^a ei^o euasio ē. posset enī aliqs
dīc qz si infinite ptes carnis z ossis sūt i aere nō erit
maior rō qre dicat aer qz caro ul' os. Ad hz rīdet
d. qz hz ē: qz dnoiatio sit a supabūdātū. vñ i aere pl^o
ē d aere qz d carne. iō vnū dī aer z nō caro. z aliō
dī caro z nō aer. Unī dnt qz nihil ē totū purū albū
ul' nigz aut caro pura. s; qlibet ps extimat de nā
ill^o qd magis est i ea. S; hz dubitat. qz si in carne
sūt infinite ptes aeris cū vnū infinitū nō sit mai^o alio
nec infinita sūt plā infini sequit qz in carne nō ē pl^o
de carne qz de aere. z sic nō magis dicere caro qz
aer. z sic ptingit arguē de qlibet alio. qz i qlibet sūt
infinite ptes cuiuslibet. z per pns nō est aliqd in ali
quo p p dntū. z sic vnū qd qz noiabit noie vnuscu
iusqz. C dntū igr qz ptes sūt duplices. s. actuales
z potētiales. z uoco ptes actuales illas q pnt eā i
actu sepato sic qz possit p se existē. z ptes potentia
les uoco illas ptes q nō pnt sepate existere: s; i exi
stūt toti. z tē dico qz ptes actuales inf^o qru qlibet
ē ex aliā totalr nō sūt i aliq finito. s; ples tales p
tes sūt i vno qz i alio z a pl^o pti^o actualib^o deno

Primum
motuum
anax,

L. cō. 34

Scdm mot
uum anax,

Pria eua
sio anax.
Scda eua
sio.

Dubium,

L 4

mias res s3 Ana. Illud enim qd scilicet partes actuales carnis qd ossis di caro et non os. s3 a pluralitate partium poliū non fit dnoatio. qz ista partes cuiuslibet sunt in vnoquoque s3m Anaxa. et id in nulla re sunt plures partes vni rei qd alteri. et sic fit denominatio a superabundantia talium partium s3m Anax.

Si igitur infinitum s3m qd infinitum ignotum est s3m multitudinem qdē et magnitudinem infinitum igitur qdē est qdā. Scdm spēs aut infinitum igitur qle qdā ē. Principijs aut infinitis existentibus et s3m multitudinem et s3m speciem ipse ē qd sunt ex his cognoscere. Sic enim cognoscere compositum arbitramur: cum cognoscimus ex quibus et quantis sit.

Nec ē 3^a ps pⁿ hui⁹ capli et ē declarativa. i qd pbs dicit falsis opinionibus naliū loqntiū de pncipijs rerū naliū. et ptiēt gncq ptiēlas. qm i p^a declarat qd pⁿ rez naliū nō sūt infinita. In 2^a ibi Amplius si oia. Jpbat qd nō qdlibet ē i qdlibet. In 3^a ibi Ad hoc si eēt. Jpbat qd nō qdlibet pōt segregari a qdlibet. In 4^a vō ibi Ad recte at. Jpbat qd nō qdlibet gnat ex suo sili s3 spēs. In 5^a ibi Digni⁹ at. Jpbat qd meli⁹ ē ponē pⁿ finita qd infinita. In p^a igitur ptiēla hui⁹ ptiēla iprobat opinio Ana. et Demo. et aliorū ponētū pⁿ infinita. et pbat qd pⁿ rez naliū non sūt infinita. et ē. xj^a qd hui⁹ li. qd pbat dupl^r. p sic. Oē cōpositū ex pncipijs infinitis ē igitū. ita qd nō pōt sciri. s3 res nales nō sūt igitū cū de eis possit eē scia. igitur res nales nō sūt cōpoite ex pncipijs infinitis. et p pns nō sūt infinita pⁿ rez naliū. maior declarat. qz oē cōpositū ex pncipijs nō scibilibus ē igitū. qd p3. qares hns pⁿ nō cogscit pfcē nisi ex cognitōe suoz pⁿoz. s3 oē cōpositū ex pncipijs infinitis ē cōp^m ex pncipijs nō scibilibus. qd oē cōpositū ex pncipijs infinitis ē igitū. mior hui⁹ pfilli dclat qz infinitū s3 qd infinitū igitū ē et nō scibile. qm infinitū s3 multitudinem aut magnitudinem ē qd igitū et infinitū s3 formā aut qd dicitur ē qle igitū. hui⁹ rōnis p pōit pbd mioris huius pfilli. 3^o pōit maior pⁿ filli cū sua dclatiōe.

Nōndū s3m qd hęc rō est logica. qz i hac rōe accipiunt ppones declarate i logica. qm p poste^r declaratū ē qd pⁿ nō sūt infinita qz infinita sūt igitū. et ē qz si pⁿ eēt infinita nō ptiēret aliqd sciri. p tato igitur dī h rō logica. qz i ea s3 accepte ppones dclatate i logica. **N**ōndū ē s3 qd h q logica usitat^r dupl^r. vno mō s3m qd est istrz didēs uey a falso. et iste modus ē pⁿoz. Alio⁹ usitata^r logica i sciētijis s3m qd illa sūt q dclata i logica accipiunt p maxis i destruēdo aut pstruēdo aliqd. et ista pnsideratio cū usitata i artibus ptiēlaribus ē nō ppa. In arte vō uli. i. i p^a pbia est ppa. et ista eādē sniam p^o narrat. vij. metha^o p^o. Circa qd dcm ē itelligēdū qd logica usitata i scijs ml^rtip^r. vno⁹ s3m qd logica dirigit intellectū i actū sillogisādi ul' dmrādi et h i qdūqz mā idrnter. Un si fiat dmratio mathe^a ul' nalis i pⁿ is t^mis math. ul' scie nalis qd intellect⁹ recte et artificial^r sillogisēt ul' dem^ret h hēt a logica dirigitē intellectū. et sic usitata^r logica tāqz instrm. et iste modus usitandi logicā ē pⁿoz modus logice qz sola logica dirigit hoies i actū arguēdi. alio mō usitata^r logica i sciētijis s3m qd aliq ppo declarata i logica accipit maior ul' mior i pbādo aliqd i alijs sciētijis ut si i mathe^a ul' i scia nali neget aliq ppo qd pōt p bari p dclata i lo^a tē rō sumēs aliqd dclatū i lo-

gica ad illō pbādū ē rō logica. et iste modus arguēdi ex dclat^r i logica nō ē pⁿoz i sciētijis ptiēlaribus qz scie ptiēlares pcedūt ex pⁿoz. Illa autē qd sūt declarata i logica sunt cōia. s3 qz sic logica: ita et p^a pbia ē de cōib⁹. iō cū aliqd dclatū i logica assumit i p^a pbia ad pbādū aliqd ē modus pⁿoz qz pⁿoz ē p^a pbie pcedē ex cōib⁹: cuiusmodi sunt illa qd dclata sūt i logica. nec ē imaginādū qd logica ut ē instrm siue ut ē utēs seu declarans sit alia et alia res. imo eodē hitu quē didici ul' docui utoz: cū sillogisō ul' demōstro in alijs scijs. **S**3 dubitat^r sup h qd dī. s. qd oē cōpositū ex pncipijs infinitis est igitū. istō nō vī uey. qz oē cōpositū ex pⁿoz i finit⁹ cū cōtinuū sit distibile i infinitū. sed ptes sūt pⁿoz totū. qd si oē qd cōpōit ex pncipijs infinitis sit igitū. sequit^r qd oē cōtinuū ē igitū. et sic de cōtinuo nō posset eē scia. qd ē falsū. igitur et c. **D**icēdū qd qdā sūt ptes qlitatie. et qdā sūt ptes qtitatie. ptes qlitatie sūt ptes diuersay rōnū ut sūt mā et for^a. de qb⁹ pⁿoz vificat illō cōe dcm. s. qd ad h qd ex aliquo duob⁹ fiat vnu p se. opz qd alter sit act⁹ et reliquū p^o. s3 ptes qtitatie sūt ptes eiusdē rōnis et tales sūt duplices. qm qdā sūt actuales et qdā pōles. ptes actuales uoco illas qd pnt pfecte existē separis ut sūt mima nalia ul' ptes maiores pⁿoz mimis naliū. ptes pōles uoco illas qd nō pnt sepate existere ut ē ps mior: mimo nali eiusdē spēs: ut caro mior carne mima potēte p se existē. tūc dico qd oē cōpositū ex pncipijs uel pⁿoz infinitis qlitatie ē igitū. qz ad h qd totū cogscat opz cogscē oēs suas ptes qlitatie. si vō loquam^r de pⁿoz qtitatie actualibus sic et dico qd ad h qd cogscat opz pⁿoz cogscē oēs tales ptes qtitatie actuales. s3 ad h qd totū cogscat nō opz cogscē oēs suas ptes qtitatie pōles. **A**d rōnē igitur dico qd oē cōtinuū est cōpositū ex pncipijs ul' pⁿoz infinitis qtitatie pōlib⁹. s3 nullū cōtinuū cōpōit ex infinitis pⁿoz qlitatie nec ex infinitis pⁿoz qtitatie actualibus. et id nō sequit^r qd de cōtinuo nō possit eē scia: qz ptes cōtinui ex qru cognitiōe depēdet cognitio totius nō sunt infinite.

Ampli⁹ at si necesse ē cui⁹ ps ptiēret qdū cūqz eē s3m magnitudinem et puitatē et ipm totū ptiēret. **D**ico at talium aliquo partium in qua cum istis didit totū. Si at ipse ē aial ut plāta qstacūqz eē s3 magnitudinem et puitatē manifestū ē: qm nec pⁿoz qlibet. erit enim totū pⁿoz sice. **C**aro aut et os et hmoi partes sūt aial et fruct⁹ plātaz. **M**anifestū igitur qm ipse ē carne aut os aut aliqd aliud qstacūqz eē magtudie aut i mai⁹ aut i min⁹

Scdō pbat eadē p sic. totū et partes psequitur se in magtudie et puitate finitate et infinitate t^miatōe et itermiatōe. s3 nullū cōpositū nāle est infinitū ut p3 iducēdo. i oib⁹ igitur nullū cōpositi nāles sūt ptes infinite. nec pⁿoz infinita. igitur pⁿoz rez naliū nō sūt infinita. vñ qz al⁹ et plāta. et sic de alijs reb⁹ naliū sūt t^miatata i magtudie et puitate. iō partes rez naliū ut caro os medulla et h⁹ sūt t^miatata i magtudie et puitate. **N**ōndū s3m qd qdā sunt partes s3m qtitatē et qdā s3m qlitatē. et partes s3 qtitatē sūt duplices. qz qdā sūt i toto i pō. et qdā sūt i toto i actu partes i p^o sūt partes ierites qd nō pnt sepate existē. s3 partes i actu sūt partes qd pnt sepate existē. cū igitur di

2. cō. 35. Idē. 2. me ip. cō. xj.

Prima rō ip. o. as opt monē an. et ē. xj. concto huius. 14.

Idē. 8. pht cō. 70. 2. 2. metha. cō. 35. idem. 7. meth. cō. 26.

Dubium.

Tertia rō

Responso

2. cō. 26.

cit pbs q ptes z totu sequuntur i mēfura fūe i ma-
gnitudie z puitate. istō ē itelligēdū de ptiū⁹ qz qzti-
tate q actu existūt i toto. z h itelligit. p. d. Dico at
taliū ptiū i qz cū ifit didit totū. vñ ptes i qz totū
didit q pnt existē postqz dife sunt a toto dñr ptes
i actu. nō qz sunt i actu diuife a toto fz qz pnt manē
post actualē dionē a toto z i nllō finito sūt h⁹ ptes
ifinite. Itelligēdū tñ q ptes q nō pnt sepati exi-
stē dñr ptes i po⁹ distiguēdo po⁹ actualitatē se-
patiois nō q actu existūt. nā h⁹ ptes actu existūt.
sed nō existūt sepatiz: nec etiā pnt sepati existē. z
iō dñr partes i po⁹. qz nunqz pnt hie actū sepatū.

T. 4. 27.

Ampli⁹ si oia ifūt qdē hmōi iuicē z nō
fūt: h segregātur cū ifint. Dñr at z a pli-
mo. Fit at ex qlibet qdlibet: ex carne aq
segregat z caro ex aq. oē at corp⁹ finitū
relecat a corpe finito. māifestū ē q nō cō-
tigit i vno quoz vnūqdqz eē. Remota
eni ex aq carne: z itez alia facta ex reliq
segregabit: qzuis sp mior erit segregata
h tñ nō excellit magnitudo a puitate. Qz
figdē stabit segregatio: nō oē i oi inerit.
in reliq eni aq nō ierit caro. Si hō nō sta-
bit: h hēbit sp remotionē ifinita magni-
tudine equalia finita inerunt ifinita fm
multitudinem: hoc aut impole est.

Tertia rō i
probāt op
tio, ana.

Hec ē 2^a ptiā 3^e ptiū pñ⁹ hui⁹ capli i q destruit
aliō dcm Ana. f. qdlibet eē i qlibet. vñ pbat q nō
qdlibet ē i qlibet. z hec ē. xij^a q hui⁹ li. ad quā pba
dā pbs p recitat i breui totā opionē Anax. d. qz si
qdlibet sit i qlibet z res nō fiat de nouo. fz solū se-
grogenē ea q pti⁹ fuerūt i actu z res denoiet a sup
abūdāt i ea z qdlibet fiat ex qlibet. hec oia sūt de
opione Ana. Cū his assumit pbs qdā necium z
ē q a corpe finito nō pōt segregari corp⁹ ifinitū fz
solū corp⁹ finitū z finities. ex q p3 q oē corp⁹ finitū
pōt psumi p ablationē corpis finiti ab eo mltoties
accepti. Et tūc arguit sic. accipiat corp⁹ finitū ut aq
z ex ea segreget caro. z itez ex aq residua segre-
get caro. z tūc qro aut illa segregatio stabit. i. ter-
miabit. aut nūqz stabit. i. nūqz termiabit. si ista se-
gregatio stabit. g tādē i aq nō erit aliq caro. In il-
la eni aq ex q nō pōt segregari caro nō erit aliq ca-
ro z tūc habet ppositū. f. q nō qdlibet est i qlibet.
si hō ista segregatio nūqz stabit. cū aliqñ p segrega-
tionē sit duenire ad carnē mimā q carne nō pōt mi-
nor p se existē. post segregationē illi⁹ carnis nō se-
gregabit caro mior. z cū illa segregatio pcedat i i-
finitū p te i illa aq erūt ifinite ptes carnis eqles nō
maiores qz sit caro mimā. g i magnitudie finita sūt
ptes ifinite eiusdē qztitatē: fz h ē ipole. g z illō ex q
sequit. f. q qdlibet sit i qlibet. Itelligēdū q im-
pole ē q in magnitudie finita sint ifinite ptes fm
nūez eiusdē qztitatē qru qlibet sit totalr ex aliā: qz
illa magnitudo excellēt qlibet illaz ptiū i ifinituz
sine oi pportione. z p pñs illa magnitudo eēt ifini-
te pua. cū i oi magnitudie qztiūqz pua sint ifinite
ptes eiusdē pportiois. silt i qlibet magnitudie fini-
ta sūt ifinite ptes eiusdē qztitatē q sic se hnt qz ps
vni⁹ ē ps alteri⁹. qd p3. qz si aliqō mobile moueat
sup aliqz magnitudinē ptiue i qlibet istati tps mē-
suratio motū mo⁹ ē i pte magnitudis sibi eqli. qm

Idem. 6.
p. 1. 1. 10.

si i duob⁹ istatib⁹ eēt i eadē pte magnitudis gescēt
i tpe itermidio: fz nos supponim⁹ q ptiue moue-
at. cū igif i qlibet tpe qztiūqz pua sint ifinita istā-
tia. sequit q i magnitudie sup quā fit mot⁹ sint ifi-
nite ptes eqles mo⁹. z p pñs ifinite ptes eiusdē qz-
titatē. fz ille ptes sūt vnite z copulate. qm ps vni⁹ ē
ps alteri⁹. nec ē. qlibet aliaz ptiū totalr ex aliā z c.

Adhuc at si oē qdē corp⁹ remoto qdaz
min⁹ necesse ē fieri. carnis at determinata
ē qztitas z magnitudie z puitate. Adani
festum est q ex mima carne nullū segre-
gabit corpus. Erit eniz minus minima.

T. 6. 38.

Hec ē 3^a ptiā 3^e ptiū pñ⁹ hui⁹ capli. i q pbat
q nō qdlibet pōt segregari a qlibet. z hec ē. xij^a q
hui⁹ li. q qdlibet pbat. z fm h hec ptiā ptiue
4^{or} ptes q patebūt suis locis. p igif pbat q sic. Si
qdlibet possit segregari a qlibet. tūc a mima carne
possit segregari aliō corp⁹. fz p segregationē corpis
ab aliq finito sit illō a q sit segregatio min⁹. igif si a
carne mima possit segregari corp⁹ segret q erit ca-
ro mior: carne mima. qd ē ipole. C S3 h ē dubitū
qz ista rō vñ supponē qdā flm. f. q sit dare carnē
mimā qz qlibet caro hēt ptes z qlibet ps carnis ē
caro z ps est mior suo toto. g qztiūqz carne data est
dare carnē miorē. z p pñs nō ē dare carnē mimā:
z hec ē dubitatio spāl^r de hōgeneis. f. an i ill⁹ sit da-
re mimū. hūic dubitatioi pōt duplr rñderi. p q
for⁹ carnis z qlibet for⁹ nālis tā hōgenea qz ethero-
genea. det miat sibi certū finitū i magnitudie z pui-
tate ita q tal for⁹ fz spēs nō pōt p se pficē māz mio-
rē. z sic ē dare mimā carnē mimā ieritē. qz qztiūqz
carne data illa hēt pte q ē caro z ps ē mior suo to-
to. g z c. Igif breuit ē dicēdū q i hōgeneis ē dare
mimū nāle p se exñs. z nō tñ ē dare mimū ierñs.
q nō sit dare mimū exñs i hōgeneis. pbat rō du-
bōnis iducte. z q in hōgeneis sit dare mimū p se
exñs. h accipit a pbo h q pōit carnē mimā. z ēt ac-
cipit ex li. de sen. z sen. z ē expssa itētio p⁹. cōmē-
to 3^o hui⁹. ubi dic q mimū de oi gnato est imiate
qztitatē. vbi grā: ut mima ps q pōt eē ignis ē termia-
te qztitatē. f. mima ps q pōt eē ignis i actu. z cōmē-
to 2^o septimi hui⁹ dicit p⁹. q corpa nālia nō diuī-
dunt i ifinitū i eo q sūt corpa nālia. vbi grā. qm p
mū motū i igne ē mima ps q pōt eē ignis i actu. Er-
qz appet q de itētiōe p⁹ est q in nālib⁹ hōgene-
is ē dare mimū q min⁹ nō pōt p se existē. C S3 po-
nēdo h ē dubitū: an istō sit ex nā itriseca rei. ut. f.
pp h sit mimū dādū. qz nā for⁹ tal spēi: repugnet
repiri i miori mā p se ita q termin⁹ i puitate sit ex
ipa for⁹ specifica. ul h ē pp aliqz cām extrisecaz ut
f. pp h sit dare mimū. qz min⁹ nō posset resistē pti-
nētī. fz stati puerter i ptiūes ut cōiter dī. C Dicen-
dū ē ut mibi vñ q si i hōgeneis sit dare mimuz q
opz q h sit ex cā itriseca. qz. f. repugnat tali for⁹ re-
piri p se i miori mā. qz si solū eēt ex cā extriseca. tē
si sit dare mimū qd pōt p se resistē huic ptiūti sibi
p⁹rio si deē ptiūes min⁹ p⁹riū i duplo. medietas illi⁹
mimi posset p se resistē illi ptiūti qd min⁹ i duplo
sibi p⁹riat. z sic cū sit dare ptiūes min⁹ z min⁹ p⁹riat
i ifinitū: sequit q nō ē dare simplr mimū pp cām
extrisecā. i. pp p⁹rietatē ptiūti. Itē mimū nāle pōt
corrūpi a ptiūte sibi p⁹rio: fz ois corruptio q fit a p⁹-
rio ē finis altatōis. g z ois altatio sit i tpe. illō mi-
mū corrūpēdū a ptiūti p⁹rio p tps resistit illi pti-

Tertia rō i
probans rō
nea ana. et
ē. 13. conclusio
puius libz.

Dubium.

Huc du-
bio duplici
respondet

Dubium

Responso.

nēti. s; mīmū p̄tinue debilitat a suo p̄rio. ḡ i meo il
 li^o t̄pis mēsurant̄ alterationē per quā corrupit̄ est
 illō mīmū debili^o q̄s fuit in p̄n^o. z t̄n post illō mīmū
 resistit̄ p̄tinēti p̄^m medietatē t̄pis. ḡ mior v̄t^o
 q̄ v̄t^o mīmū pōt resistē p̄tinēti: qz q̄cūq; v̄tute data
 minor v̄t^o eiusdē sp̄ei pōt resistē p̄tinēti per t̄ps q̄s
 vis nō p̄ t̄m t̄ps. An pōt argui s̄b hac for^a. def̄ mī
 mū nāle qd̄ sit. a. z designet̄ aliq̄ ps ip̄i^o que si esset
 sepata a toto eēt t̄ate v̄tut̄ q̄te v̄tut̄ erit. a. in me
 dio alteratōis per quā. a. corrupit̄. z sit illa ps. b. t̄c
 b. in p̄n^o alteratōis si eēt sepata eēt t̄ate v̄tut̄ q̄te
 v̄tut̄ erit a. in me^o alteratōis. s; q̄cūq; sunt eqlis v̄
 tut̄ p̄nt̄ eqlit̄ resistē suis p̄rijs. cū ḡ v̄t^o ip̄i^o. a. i me
 dio dicte alteratōis possit̄ adhuc per t̄ps resistere
 p̄tinēti segtur q. b. si separet̄ a toto possit̄ resistere
 p̄tinēti. z p̄ p̄ns. a. nō est mīmū qd̄ pōt per se resi
 stē p̄tinēti. Et id̄ si aliq; dicat q. nō est dare mīmū
 in hōgeneis nisi pp̄ cās extrisecā. ipe d̄z d̄ie q. nō
 est dare simplr̄ mīmū: s; d̄z dicē q. est dare mīmū
 circūst̄ationatū. s. mīmū qd̄ pōt per se resistē p̄tinē
 ti in t̄m sibi p̄rio z p̄ t̄m t̄ps. z isto mō qd̄libet h̄ns
 p̄riū erit mīmū. qz q̄cūq; dato est dare certū tēp^o
 ultra qd̄ nō pōt durare in p̄tinēti t̄ata p̄rietate sibi
 p̄rio. z pp̄ h̄ ponēdo simplr̄ mīmū i hōgeneis: me
 li^o ut mibi v̄t̄ est dicē q. illō sit ex nā intriseca ip̄i^o
 for^a q̄s q. sit pp̄ cās extrisecā. i. pp̄ p̄rietatē p̄tinēti
 Verūm si auctes nō obstarēt̄ pbabiliter possit̄ di
 ci q. i hōgeneis nō est dare simplr̄ mīmū. qz ex q̄
 hōgenea sunt eiusdē sp̄ei in toto z in qlibet pte. t̄c
 sic toti nō repugnat per se existē ita nulli pti repu
 gnat per se existē. qz q̄cūq; positū p se repugnat
 alicui idividuo alicui^o sp̄ei z repugnat cuilibet idi
 duo eiusdē sp̄ei ut patet. qz oē positū repugnās
 huic albedini repugnat cuilibet albedi. Lū ḡ p se
 existē sit qd̄dā positū z nō repugnat toti hōge
 neo nō repugnabit alicui pti cū qlibet ps sit eius
 dē nāe cū toto. Et p̄firmat̄: qz repugnātia format̄
 de qua nūc loquim̄ h̄ est rōne for^a z nāe. z id̄ cū ea
 dē nā sit oium idividuoz eiusdē sp̄ei. sequit̄ q. oē
 qd̄ repugnat format̄ alicui idividuo alicui^o sp̄ei
 repugnat oi idividuo eiusdē sp̄ei. C Itē si def̄ mī
 mū illō pōt diuidi cū sit p̄tinuū. Quero tūc aut p
 tes manebūt post diuisionē ul̄ nō. si sic. z cū ps sit
 mior suo toto segtur q. est dare min^o mīmo qd̄ est
 ipole. si v̄o def̄ q. ptes nō maneāt post diuisionē:
 tūc corrupēt̄ statī cōpleta diuisionē z sic corrupent̄
 cōpleta diuisionē nllā alteratōe p̄cedēte qd̄ est ipole
 ga corruptio s̄be sp̄ est finis alteratōis. igit̄ non est
 dare mīmū. C Ad auctē p̄bi h̄ p̄t dici q. p̄bs sup
 ponit tanq; p̄cessus h̄ ab Ana. q. est dare mīmū.
 Ana. eni posuit̄ infinitas ptes cuiuslibet sp̄ei i qlibz
 z id̄ rō vadit̄ sufficiēter p̄ eū. qz ipe p̄cessit̄ q. est da
 re mīmū. Et si dicat q. p̄bs^o de aia dic̄. q. omniū
 nā p̄statiū determinata est rō magnitudis z augmē
 ti: cū igit̄ caro sit res nālis. opz dare mīmā carnē.
 Dico q. p̄bs^o de aia. loquit̄ solū de his que per se
 augent̄: ut sunt aiata p se existētia. in illis eni est da
 re max^m z mīmū. s; caro nō est aiatū per se existē: s; est
 iberēs alteri. In alijs v̄o reb^o nālib^o nō est dare
 max^m z mīmū. qz p̄bs ibidē dic̄ q. ignis crescit in i
 finitū p appōnē cōbustionū: z sic nō ē dare max^m
 ignē. qm̄ si daret̄ max^m ignis qui pōt esse in sp̄e
 ignis: tūc q̄ro an ille ignis possit̄ p̄uertē cōbustibi
 le sibi approximātū i ignē ul̄ nō. si def̄ q. sic cū cō
 bustibili p̄uerso in igne sit ignis maior q; p̄us seg
 tur. q. est dare mai^o max^o qd̄ est ipole. si v̄o def̄ q.

nō pōt p̄uertē cōbustibile sibi approximātū i ignē
 istō videt̄ mirabile z ēt ipole. qz q̄to ignis est ma
 ior t̄ato ē maioris v̄tut̄ z p̄ p̄ns magis p̄t agē i pas
 suz sibi approximātū. nō est ḡ dare ignē max^m z p
 eādē rōne nō est dare mīmū ignē. qz eadē ē rō de
 max^o z mīmo: ut patet^o de aia. S; dubiū est de
 etherogeneis: ut puta de aiāz. nō eni v̄t̄ q. in illis
 sit dare max^m z mīmū. qz si eēt dare max^m hōiem:
 iste nō possit̄ fieri piguior q; p̄us: qz si fieret pigui
 or: fieret maior: z sic eēt dare mai^o max^o: qd̄ est i
 pole. Silr̄ si eēt max^m hō: aliq; possit̄ eū p̄cutē
 sic q. caro eleuaret̄. z sic fieret maior: alr̄ q̄cūq; infla
 tiōe ul̄ eleuatiōe carnis scā moreret̄: qd̄ est ipole.
 Et eodē mō p̄bat̄ q. nō est dare mīmū hōiem: ga
 sic ablata q̄cūq; pte ab eo q̄tūcūq; pua statī more
 ret̄. aliogn eēt dare min^o mīmo. C Dicēdū igit̄ q. i
 hōgeneis nō est dare max^m nec mīmū pole in tali
 sp̄e. t̄n ut in etherogeneis ut in aiāz est dare max^m
 z mīmū pole in tali sp̄e sic q. p̄ augmētatiōez nāle
 in qua qlibet ps aucti auget̄ nō p̄t fieri idividuū
 mai^o in illa sp̄e: nec p̄ dimiutionē nāle in qua qlibet
 ps dinuti est dinuta p̄t fieri idividuū min^o in illa sp̄e
 Lū credo q. nō sit dare max^m z mīmū qn̄ p̄ violē
 tiā possit̄ fieri mai^o ul̄ min^o: z ēt p̄ ipugnationez z
 ei^o opp^m possit̄ fieri mai^o ul̄ min^o. qm̄ ipugnatio nō
 est augmētatio nec ei^o opp^m ē dinutio: qz augmēta
 tio z dinutio nō fiūt nisi qm̄ sit maioratio ul̄ miora
 tio in p̄tib^o solidis ut in ossib^o z neruis p̄m qd̄ vult
 An. s; p̄ ipugnationē z macrefactionē nō sit maio
 ratio ul̄ mioratio in p̄tib^o solidis ut patet̄ māifeste
 Sigs t̄n uellet̄ sustinē p̄^o optēt̄ dicē q. tā in hōge
 neis q; i etherogeneis ē dare mīmū p se existē z t̄c
 o; dicē q. h̄ ē a nā intriseca z nō solū pp̄ p̄rietatē p̄ti
 nēz. Ad rōes v̄o i p̄riū p̄t r̄ideri iterūdo assūpta
 C Ampli^o at̄ infinitis corpib^o inest utiq; iaz
 caro infinita z sāguis z cerebrū. Sepata
 t̄n ab iuicē: nihil at̄ min^o entia sūt que sūt
 z infinitū vnūquodq;. h̄ at̄ irrōnabile ē.
 C Secōdo p̄bat̄ eadē p̄. s. q. nō qd̄libet p̄t segregari a
 qlibet. qz si sic t̄c ista segregatio nūq; cessaret̄: s; p
 cedēt̄ in infinitū. z p̄ p̄ns i qlibet eēt ist^a caro z infini
 t^o sāguis z inf^o cerebrū: z ista sunt ab iuicē sepata
 p̄z locū. cū ḡ vnū inf^o nō sit min^o alio inf^o segtur q.
 infinita caro nō erit mior q; totū inf^o cōpositū ex i
 finita carne z infinito sāguie z inf^o cerebro: z sic de
 infiniq;. z sic ps nō erit mior suo toto. qd̄ est icōueni
 ens. C An̄ nōndū q. p̄^o deducit̄ ad h̄ icōueniēs
 s. q. in infinito erūt infinites infinita. qd̄ ē p̄ rōne. s. in
 finita mltiplicari p̄ inf^a. C S; h̄ dubitat̄ qz ubiq;
 qz sunt infinita ibi sūt infinites infinita ut p̄z: qz in liea
 sunt infinita pūcta. id̄ in liea sunt infinites inf^a pūcta
 qz ablat̄ duob^o pūct̄ adhuc remanēt̄ infinita pūcta
 z sic q̄buscūq; finit̄ ablat̄ sp̄ remanēt̄ inf^a. z sic infi
 nita sūt infinites infinita. C Itē in q̄cūq; linea sūt infi
 nite ptes z in qlibet pte sunt infinita pūcta. igit̄ in to
 ta linea sunt infinites infinita pūcta. C Itē dubitat̄
 sup̄ h̄ qd̄ d̄z eē icōueniēs. s. q. ps nō sit minor suo
 toto: h̄ eni nō est icōueniēs ponēdo infinitū eē: qm̄
 si ponat̄ t̄ps eē infinitū opz dicē q. totū t̄ps p̄teritū
 termiatū ad p̄^m istās hui^o diei nō sit min^o toto t̄pe
 p̄terito termiato ad ultimū istās hui^o diei: z sic nō
 est icōueniens q. pars nō sit mior suo toto. C Ad
 p̄^m igit̄ dicēdū q. infinitū q̄tū ad propositūz spe
 ctat̄ est duplex. s. infinitū p̄m cōpositionē: z infinitū
 p̄m extēsiōe. Si eni qd̄libet eēt in qlibet: quod

Quinta rō
 iprobans rō
 nico ana.

Z. 6c. 41.

libet corp^o eēt infinitū f3 cōpōnez. qz cōponeret ex i
 finitis diuersis f3 spēm. nō tñ eēt infinitū f3 extēsiō
 nē. qz nō cōponit ex infinitis f3 extēsiōnē. z tūc dico
 qz istō ē icōueniēs. s. qz infinito f3 extēsiōnē sunt infi
 nite ptes f3 extēsiōnē siue qz i infinito f3 cōpōnez. fi
 nito tñ f3 extēsiōnē sunt infinities finita corpa eq̄lia
 distincta f3 locū. qz i nullo finito f3 extēsiōnē s̄t infi
 te ptes eiusdē q̄titaq̄ q̄rū qlibet sit totalr ex alias
 ut sup̄ dcm̄ ē. mō si q̄olibet eēt i qlibet tūc i qlibet
 corpe eēt infinit^o sanguis. i. infinite ptes f3 eos. qz infi
 nitas ptes sanguis eq̄les sāguini minimo. z eodē
 mō de cerebro. z sic de alijs. z sic i corpe finito f3 m
 extēsiōnē z infinito f3 m cōpōnē eēt infinite ptes eius
 dē q̄titaq̄ q̄d ē ipo^o. Sic eni i infinito f3 cōpōnez fi
 nito tñ f3 extēsiōnē erūt infinities infinita eq̄lia occu
 pātia loca distincta q̄d ē ipo^o. Et cū arguit qz i linea
 s̄t infinities infinita pūcta. dico qz nō ē icōueniēs qz i
 finito sunt infinities infinita idiuisibilia. C Ad 2^o dico
 qz i his q̄ occupāt locū icōueniēs ē pte nō eē mino
 re suo toto. s̄t icōueniēs ē qz i infinitis f3 extēsiōnē q̄
 occupāt locū qz ps nō sit mior suo toto. In infinitis
 s̄t f3 successiones q̄ nō occupāt locū cuiusmodi est
 tps nō est icōueniēs qz ps nō sit minor suo toto.

¶ Nequaq̄z aut segregādū esse nesciētis
 dicitur recte autē dicitur. passiones eni in
 separabiles sunt. si igit mixti sūt colores
 z habitus si segregent: erit aliquid albus
 z sanatiuum nō alterum aliquid cū sit.

¶ Tertio pbat eadē 2^o. qz nō q̄olibet p̄t segregari a
 qlibz. p̄ tñ p̄bs narrat qd vitāq̄ fuerit in opinione
 Anax. d. qz dicē qz res nequaq̄z segregent z distin
 guant ē dcm̄ nō sciētis. s3 dicē qz nō oia sepan̄ z se
 gregant ē recte dicē. Nā passiones s̄t isepabiles a
 suis subtis. q̄nē igit p̄bs pbat sic. Si q̄olibz sit mi
 xti cū qlibet z possit ab eo segregari: tūc colores z
 hitus z scia essent mixti cū suis subtis z possent ab
 eis segregari q̄d ē ipo^o. qz tūc aliqd eēt albu z sana
 tiuū z nihil eēt subm ei^o de q̄ diceret qz eēt album
 uel sanatiuū q̄d est ipo^o. s̄ z c. Un̄ breuiter rō cōsi
 stit in hoc qz accūtia nō possūt segregari a suis sub
 iectis. ergo non q̄olibet potest segregari a qlibet.

¶ Quare icōueniēs ē impossibilia q̄rēs itelle
 ct^o si ve uelit qdē segregare: h̄ aut facē ē
 impossibile: z f3 q̄titate z f3 qlitate. f3 q̄tri
 tate qdē qm̄ nō ē minima magnitudo. f3
 qlitate aut: qm̄ inseparabiles sunt passioēs.

¶ Quarto pbat qz nō q̄olibz p̄t segregari a qlibz. qz
 si sic tūc segregatio nūq̄z cessaret. qz si cessaret: tūc
 nō posset q̄olibet segregari a qlibet q̄d ē 3 seipz. s3
 si ista segregatio nūq̄z cesset nec cōpleat. sequit qz i
 tellect^o q̄rēs istā segregationē cōplere z res cōple
 tas ab iuicē distiguē erit uan^o z vilis. qz nunq̄z cō
 plebit suā actionē. nā cōpleta segregatio ab iuicē ē
 ipo^o f3 q̄titate. qz nō ē mima magnitudo. z nūq̄z
 cōplet segregatio q̄usq̄z deueniat ad mima magni
 tudinē. qz qlibet magnitudo q̄ nō ē mima p̄t diui
 di i miorē. cū at nunq̄z possit deueniri ad minimā
 magnitudinē. sequit qz segregatio f3 q̄titate nūq̄z
 cōplebit. z et segregatio rez ab iuicē f3 qlitate nū
 q̄z p̄t cōpleri. qz passioēs z qlitates nūq̄z p̄nt cōple
 te segregari a suis subtis. C Notādus f3 m 2^o em. qz
 p̄bs b p ptes f3 q̄titate itelligit ptes p̄siles q̄ sūt

eiusdē sp̄ci: z tales f3 Anax. s̄t mixte mixtiōe infini
 ta. In oi eni pte quā itellect^o didit s̄t ptes infinite. z
 sic nitif distiguē f3 m q̄titate q̄d nunq̄z distiguēt.
 C Intelligēdū ēt qz nō ē dare magnitudinē mima
 ut magnitudo ē inq̄tū est qd mathematicū. qz nō
 hēt p̄riū. cū h̄ tñ stat qd est dare mima magnitudi
 nē nālē ut mima carnē. C S3 dubitat qz rō p̄bi nō
 ualeat p̄ quā pbat qz itellect^o ē vilis p̄ h̄. s. qz nō p̄t
 cōplere suā actionē. Nā istō nō v̄t seq̄ qz sic motor
 celi eēt vilis. qz nunq̄z p̄t cōplē motū suū. Dico igit
 qz agēs itēdēs cōplere actionē suā si nō pōt eā cō
 plere ē vilis: z iste itellect^o quē posuit Anax. itēde
 bat cōplē segregationē rez ab iuicē: q̄tū cōplē nō
 potuit. sed motor celi nō itēdit cōplere z termina
 re motū suū. z iō nō sequit qz vilis sit ac ociosus.

¶ Nō recte aut ḡnationē accipit silinz spe
 cterū. Est eni ut lutū in luta diuidit. est aut
 ut nō z nō idem modus est: ut lateres ex
 limo: z domus ex laterib^o. Sic aut aqua
 z aer ex alterutris: z sunt z fiunt.

¶ Nec ē 4^a pticula 3^a ptis p̄n^o hui^o capli. in q̄ p̄bs im
 probat Anax. i h̄ qd dicit qd q̄olibet sit ex suo silī
 f3 sp̄z. Nā p̄ h̄ dicit qz q̄olibet ē i qlibet: qz q̄oli
 bet pōt fieri ex qlibet: qm̄ vniū p̄riū de q̄ min^o v̄t sit
 ex suo p̄riū. cū igit q̄olibz qd sit: fiat ex suo silī f3 m
 sp̄z f3 m eū sequit qz q̄olibet sit in qlibet. pbat igit
 p̄bs 3^a ipz qz nō q̄olibet sit ex suo silī f3 sp̄z z hec ē
 14^a hui^o libri. q̄ pbat vnico medio sic. lateres sūt
 ex luto: z dom^o ex laterib^o z idolū ex cupro z aqua
 ex aere. sed in istis illō qd sit nō ē eiusdē sp̄ci cū eo
 ex q̄ sit q̄ nō q̄olibet sit ex suo silī f3 m sp̄z: v̄t q̄uis
 aliqn̄ silē sit ex suo silī ut lutū ex luto tñ nō semp sit
 mile sit ex suo silī. C Dubitat nā 7^o metha. p̄bs di
 cit qz oē qd sit sit ex suo silī f3 sp̄z. Dōz qz fieri ex
 aliq̄ pōt itelligi ul^o tanq̄z ab agēte uel tanq̄z a mā.
 Un̄ p̄bs 7^o metha. loquit de fieri ab aliq̄ sicut ab
 agēte. Un̄ ut in p̄lib^o res sūt ab agētib^o sibi silībus
 f3 sp̄z. s3 loquendo de fieri ex aliq̄ tanq̄z ex mā sic
 raro silē sit ex suo silī f3 sp̄m. imo loquēdo p̄prie
 de fieri qd ē finis alterationis nunq̄z sit silē ex silī
 f3 m sp̄m tanq̄z ex mā. loquēdo tñ de factione q̄ est
 aggregatio sic bñ sit simile ex silī f3 sp̄m tanq̄z ex
 materia. ut aqua ex aquis: z lutum ex lutis.

¶ Melius autem est minora z finita reci
 pere quod uere facit empedocles.

¶ Nec est 5^a pticula 3^a ptis p̄n^o hui^o capli. In q̄ p̄bs
 cōparat opionē Anax. ad opionē Empe. intēdēs qz
 opio Empe. ponentis p̄n^o finita. s. 4^o elā z litem z
 amicitia ē melior opione Anax. ponētis p̄n^o infinita.
 qz ponēdo p̄n^o finita ut pōit Empe. p̄nt res cogsci
 z sciri p̄ sua p̄n^o z p̄nt dari cāe entū nālū. ponēdo
 v̄o p̄n^o infinita nō p̄nt res cogsci p̄ suas cās: nec p̄nt
 dari cāe entū nālū. igit opio Empe. est melior q̄z
 opio Anax. z pōt h̄ pōi 16^a hui^o libri. v3 qz meli^o
 z digni^o ē ponē p̄n^o finita q̄z ponē p̄n^o infinita. hec 3^a
 pbat sic. meli^o z digni^o est illō ponē p̄ qd meli^o p̄nt
 res nāles cognosci z cāe rez nālū assignari. s3 me
 li^o p̄nt res nāles cognosci z eaz cause assignari po
 nendo p̄n^o finita q̄z ponēdo ea infinita. ergo. maior
 est manifesta: z probat minor. naz Empe. ponens
 p̄ncipia finita melius assignauit cās reruz que sūt
 ex p̄ncipijs per illa p̄ncipia finita: q̄z fecit Anax. po
 nens p̄n^o infinita. Et cā huius est. qz per p̄ncipia

Q. non sit
 dare ma ni
 tud. nez mi
 nima. Du
 bium super
 dicto philo
 soppi.

z. c. 40.

z. 4. conclusio
 huius libri.

z. c. 23.

z. c. 41.

Comparat
 opinionem
 Anax. et
 emp. dicens
 qz min^o ma
 le opinatus
 fuerit epe.

z. 5. p̄lo hu
 ius libri.

icō. quia
 q̄olibet
 it separari
 quolibet.

lectabile

finita res possunt cognosci: sed non per principia infinita cum infinita secundum quod infinita sunt ignota.

Tractatus tertius de principiis in generali in quo habetur veritatem perscrutatur qualia: quot: que: et quod sunt principia. Capitulum primum in quo declaratur qualia sunt principia.



Adnes igitur tria principia faciunt et dicentes quod unum sit omne et imobile. Et pyrenides enim calidum et frigidum principia facit. Hoc autem appellat ignem et terram. Et quodam rarum et densum. et democritus firmum et iane quod rari alio quod dicitur sic quod est. alio autem sicut quod non est esse dicitur. adhuc positio: figura: et ordine. hec autem generalia trium sunt positio sursum et deorsum: ante et retro. Figura angulus rectus: circularis. Quod quidem igitur tria quodammodo omnes faciunt principia manifestum est.

Iste est tertius tractatus huius libri in quo determinatur de qualitate et numero et modo principiorum ipsorum principia veritatem. et pertinet tria capitula. quod in primo declaratur qualia sunt principia. quoniam tria. In secundo ibi. Quoniam autem utique et cetera. Declaratur quod et quod sunt principia. quoniam tria. scilicet materia: forma: et privatio. In tertio autem ibi. Sic igitur nos dicimus. Declaratur quod sunt principia. quoniam tamquam diversa et necessaria in omni transmutatione. et quod quodam sunt per se principia et quodam per accidens. Primum capitulum pertinet duas partes principia quoniam primum est declarativa in qua probatur quod principia sunt tria. et hoc ibi. Utique quodam igitur. Est narrativa in qua narratur qualiter autem qui conveniunt et dicitur in ponendo principia esse tria. Primum pertinet duas particulas. quoniam in primo probatur quod principia sunt tria per testimonium antiquorum. In secundo ibi. Et hoc rationabiliter. Probatur idem per rationem. In tertio igitur particula huius partis probatur per testimonium antiquorum principia reze naturalium esse tria. et hoc lyneo. Hoc est primum huius scilicet. et verum est quod est primum de omnibus principalibus scilicet computando in generali omnes tres probatas est 16. huiusmodi. quoniam potest lyneo. sed hac forma. Cuiuslibet fieri sunt principia tria. hec igitur probatur dupliciter. per testimonium antiquorum. Unum probatur potest tres optiones dicitur principia esse tria. primum est opinio Parmenidis. et de quibus minus videtur quod ipsi posuerunt omnia esse unum et immobile. et tamen ipsi posuerunt principia esse tria. quod posuerunt calidum et frigidum quod ipsi vocabantur ignem et terram esse principia. scilicet manifestum est quod frigidum et calidum sunt tria et sic Parmenidis. et de. posuerunt principia esse tria. Sed dubium est. cum enim ipsi posuerunt tamen unum esse: quod igitur posuerunt principia esse tria. Dicitur hoc primum. quod ipsi opinabantur quod entia essent duobus modis. scilicet entia vera et entia extimabilia vel sensibilia. Enim verum est quod eos est tamen unum. scilicet entia extimabilia sunt plura. et istorum entium extimabilium posuerunt duo principia extimabilia. scilicet calidum et frigidum seu ignem et terram. et sic per primum opinio. Secunda opinio dicitur principia esse tria fuit opinio Anaxagorae. et sequentium ponentium omnia fieri ex uno corpore per condensationem et rarefactionem. et ipsi posuerunt raritatem et densitatem quod sunt tria esse principia. Tertia vero opinio fuit democriti quod posuit firmum et iane. id est. vacuum et plenum esse principia reze et vacuum et plenum sunt tria scilicet istorum unum posuit esse ens. scilicet plenum. et alio non ens. scilicet vacuum. Et hoc dicitur vacuum esse principia pleno secundum proprietatem quod est iter esse et non esse. plenum enim est ens. vacuum vero est non ens. Et tamen nota dicitur hoc primum quod hoc nomen principium usitatur hoc large. scilicet pro uno principio et per privationem et hitu. siue sit in rei veritate siue hoc fama. Et hoc est notandum quod proprietates est duplex. quod dicitur est stricte accepta. quod scilicet est iter formas positivas proprietates ut proprietates quod est iter calidum et frigidum. et quodam est per

rietas large dicta sibi opposita iter privationem et habitum. et talis est duplex. scilicet quodam quod est vera ut oppositio iter visum et cecitatem. et quodam famosa ut oppositio quod est iter vacuum et plenum. Et per hoc per ratio ad quodam obiectioes per per se. si unum principiorum sit in natura et reliquum scilicet vacuum et plenum sunt tria et plenum est in natura. igitur et vacuum. Ratione quod maior dicitur intelligi de principis proprie acceptis quoniam utrumque est ens positivum. scilicet vacuum et plenum non sunt habitus. Sed adhuc potest obijci sic. privative opposita nata sunt fieri circa idem subiectum. scilicet vacuum et plenum sunt privative opposita. quod quod est plenum est natum vel possibile est esse vacuum. Ratione. maior dicitur intelligi de privative oppositis hoc veritatem et non de privative oppositis hoc famositate tamen cum iusmodi sunt vacuum et plenum. Adhuc democritus non solum posuit principia esse tria in ponendo vacuum et plenum esse principia. imo posuit alias proprietates iter principia. quod democritus posuit omnia fieri ex corporibus indivisibilibus et posuit entia differre positioe figura et ordine. hec autem. id est. positio figura et ordo sunt generalia trium sicut positio dividitur per sursum et deorsum: ante et retro quod sunt tria: et figura dividitur per habitus angulos et carum angulis et per rectum et circulare quod videntur tria. Ordo vero dicitur per duas proprietates quod sunt prius et posterius. Unum notandum secundum primum quod figura non dividitur in tria proprie dicta. quod divisio figure in habitus angulos et carum angulis est per tria secundum esse et non esse. et sicut rectum non est principium rotundum in rei veritate sed solum primo aspectu et secundum famam.

Et hoc rationabiliter. Opus enim principia neque ex alterutris esse: neque ex alijs et ex alijs: et ex his omnia: tria autem primis insunt hec: primum quod prius magis non sunt ex alijs. Ob id vero quod sunt tria non sunt ex alterutris. hoc opus hoc in ratione considerare qualiter pertinet. Accipiendum igitur est primum quod omnia quod sunt nihil: neque facere aptum natum esse: neque pati pertinetes a pertineti. neque fit quod libet ex quolibet. nisi alius accipiat hoc accidens. Quatuor enim fiet album ex musico: nisi accidens sit albo aut nigro musico: sed album quod fit ex non albo: et hoc non ex omni sed nigro aut medio. Et musicum ex non musico: sed non ex omni: sed ex immusico: aut si aliquid ipsis est medium. Neque igitur corrupti incotigentes primum: ut album non immusico: nisi forte hoc accidens: sed in non album et non incotigentes: sed in nigrum aut medium. Sicut autem musicum in non musico: et hoc non in contigentes sed in immusico: aut si ipsis aliquid medium est. Sicut autem hec et in alijs: quoniam non solum simplicia eorum quod sunt hoc et composita secundum eadem se habent rationem. Sed per hoc opposite dispones non denotate sunt: latet hoc pertingens. Nece enim omne consonans ex iconsonanti fieri: et iconsonans ex consonanti: et corrupti consonans in iconsonantia et hac non incotigentes sed in oppositas. Differt autem nihil in consonantia die: aut ordine aut compositione. Manifestum enim est quod eadem sit ratio. At vero domus et statua et quodlibet aliud sit similiter. Domus quod

Conclusio. 16 huius libri.

Dubium.

Contrarietas est duplex.

2.c.43

2.c.44

2.c.45

2.c.46

eni fit nō ex eo qđ cōposita sūt: s̄ ex eo qđ
diuisa sūt hec: sic z statua z figuratoꝝ ali
qd ex nō figurato. z vnūqđq; hoz. Alia
qdē ordo: alia vō cōpositio qđā sūt.

Chec ē 2^a pticula 2^a ptis pⁿ hui^o capli. In q̄ pbat
p̄dicta p̄. s. 16^a. p rōnē que accipit a p̄dictiōib^o siue
a p̄prietatib^o pⁿ q̄ sūt tres. s. nō fieri ex alteru
tris neq; ex alijs. sed oia alia q̄ sūt fieri ex his. p^a
eni pⁿ nō sūt ex alijs nec ex alterutris: s̄ oia q̄ fi
unt: sūt ex eis. Ex his igit p̄prietatib^o pⁿ pbat p̄
sic. Quētiq; nō sūt ex alterutris neq; ex alijs: sed
ex ipis sūt oia q̄ sūt: s̄ p^a p^a nō sūt ex al
terutris nec ex alijs. s̄ ex his fiunt oia q̄ sūt. q̄ p^a
p^a s̄ pⁿ: ex q̄ sequit p̄ uersionē simplicē q̄ pⁿ
sūt p^a p^a. z p̄ nōs pⁿ rez nāliū sūt pⁿ p^a. ma
ior hui^o rōnis p̄ p̄ditōes pⁿ p̄ditas i lra. z p̄t
tū sic p̄bari. pⁿ sūt cāe rez. z ex h̄ q̄ sūt p^a nō sūt
ex alijs nec ex alterutris. z ex h̄ q̄ sūt cāe alia q̄ fi
unt: sūt ex eis. s̄ mior hēt tres ptes z p̄ pbat q̄tū
ad duas ptes. 2^o vō pbat 3^a ps minoris q̄ est aliqli
ter dubia. p^a ps minoris. s. q̄ p^a p^a nō sūt ex alijs.
pbat ex h̄ q̄ sūt p^a. Illa eni q̄ sūt p^a nō sūt ex alijs
q̄ illō ex quo aliqd fit p̄us est eo. S̄ p^a p^a s̄ p^a.
q̄ nō sūt ex alijs. 2^o ps eiusdē minoris. s. q̄ p^a p^a
nō sūt ex alterutris. pbat p̄ h̄. q̄ p^a p^a sūt p^a.
z p^a nō sūt ex alterutris. iō p^a p^a nō sūt ex al
terutris. Un̄ 2^o istā 2^o p̄prietatē. s. q̄ p^a nō sūt
ex alterutris: glosat dices sic. p^a nō gñant ex suo
p̄rio. i. p̄riū nō mutat in suū p̄riū: qđ sic itelligo. s.
q̄ p̄riū nō fit ex p̄rio tanq; ex sbiecto manēte. vnū
eni p̄rioꝝ nunq; fit subm alteri^o: qm̄ albedo nunq;
fit sb nigredie: ita q̄ māeat sb ea. Albedo ē nunq;
fit nigredo. Istō igit dcm̄. s. q̄ p̄riū nō mutat i suū
p̄riū pōt dup^o itelligi. vno mō q̄ p̄riū nō fit sb suo
p̄rio. alio mō q̄ p̄riū nō fit suū p̄riū: ut albedo nū
q; ē subz nigredis. z silr albedo nunq; fit nigredo:
z uterq; itellect^o ē uer^o. S̄ q̄ 3^a p̄prietatē. s. q̄ oia
q̄ sūt: sūt ex p̄rijs nō ē māifesta. iō p̄hs ibi. Sed
opz h̄ i rōe p̄siderare. itēdit p̄bare 3^a p̄prietatē. s.
q̄ oia q̄ sūt: sūt ex eis. z ad h̄ declarādū declarat
qliter ista p̄prietatē v̄ificat de p̄rijs z qliter nō: qm̄
p^a qđāmō sūt ex alterutris: z qđāmō nō. Jō di
cit p̄hs q̄ opz h̄ i rōe p̄siderare. s. qlit p^a sūt ex
alterutris z qlit nō sūt ex alterutris. Declarat igit
p̄ductiue q̄ oē qđ fit: fit ex suo p̄rio ul^o ex medio
iter p^a. z oē qđ corrupit: corrupit i suū p̄riū: ul^o i
mediū extēdedo p̄rietatē ad p̄rietatē large dictaz
s. ad p̄uationē z hitū: z p̄ declarat p̄hs h̄ i simplici
b^o. 2^o i cōpositū. z h̄ ibi. Silr at h̄ z i alijs. C^o p̄rio
igit diē p̄hs. accipiēdū ē z supponēdū q̄ nō qđcū
q; id̄nter ē natū agē i qđcūq; s̄ determinatū i de
terminatū: nec qđcūq; id̄fferēter ē natū pati a qđcū
q;: s̄ determinatū a determinato: nec fit qđcūq; id̄ffe
rēter a qđcūq;: ut dixit Anax. s̄ determinatū a deter
minato: z h̄ p̄ se loquēdo: qm̄ albū nō fit ex musico
nisi p̄ acc̄is: s̄ p̄ se fit ex nō albo: z nō ex qđcūq; nō
albo: s̄ ex nō albo qđ est nigrū: ul^o mediū iter albū
z nigrū: z idē p̄ i p̄uatiue oppositū. qm̄ muscū fit
ex nō musico: z nō ex qđcūq; nō musico: s̄ ex imusi
co: aut ex medio iter muscū z imuscū si fit mediū.
Silr oē qđ corrupit corrupit i suū p̄riū: aut i medi
um: ut p̄ i eisdē exēplis. z sic est i gñatiōe z corru
ptiōe simpliciū. s. q̄ p̄riū fit ex p̄rio: uel ex medio:
ul^o corrupit i p̄riū: ul^o i mediū: s̄ nō i qđcūq; medi

um id̄nter. Eodē ē i gñatiōe z corruptione
cōpositoꝝ: ubi vnū gñat ex p̄lib^o: aut corrupit: in
p̄la. s. q̄ p̄riū fit ex p̄rio uel ex medio: z corrupit i
p̄riū ul^o i mediū: s̄ h̄ latet i cōpositū p̄ h̄: q̄ dispō
nes oppositē. i. p̄uatiōes i cōpositū non hūt noia. si
vō noia iponant dispōnib^o oppositū i reb^o cōpositis
erit māifestū q̄ i illis p̄riū ex p̄rio gñat z corrupit
i p̄riū: qm̄ cōpositū fit ex nō cōposito: s̄ nō ex qđcū
q; nō cōposito: s̄ ex nō cōposito determinato i q̄. s.
ē p̄pria p̄uatiō illi^o cōpositi. z eodē mō ē de corru
ptiōe. S̄ h̄ cōpositū z dispōnib^o oppositū iponam^o
noia z sint p̄sonātia z icōsonātia. māifestū igit ē in
ductiue q̄ oē p̄sonās fit ex icōsonāti: z corrupit in
cōsonās. i. oē cōpositū fit ex illis i qđ ē p̄pria p̄ua
tio illi^o cōpositi: z ē corrupit in illis i qđ ē p̄pria p̄ua
tio illius cōpositi: z h̄ patet ulr q̄tū ad oia cō
posita siue sint aggregata s̄ cōpositiōne: ut dom^o
siue s̄ ordinē ut ciuitas z exercit^o: siue s̄ figuratio
nē ut statua. nā dom^o fit ex his q̄ nō sūt cōposita: z
nō ex qbuscūq; nō cōpositū: q̄ nō fit ex scōis itētōi
b^o: s̄ fit ex nō cōpositū i qđ ē p̄pria p̄uatiō dom^o ut ex
lapidib^o z lignis: z eodē mō de oib^o alijs cōpositis
s. q̄ sūt ex diuersis i qđ ē p̄prie p̄uatiōes eorū: z
ita appet q̄ oē qđ gñat gñat ex suo p̄rio ul^o ex me
dio: z oē qđ corrupit cor. i. p̄riū ul^o i mediū. C^o No
tādū s̄ 2^o q̄ illō i qđ aliqd corrupit p̄ se z p̄nci
palr ē vnū tm̄: s̄ scōario z p̄ acc̄is nihil p̄hibet ut
aliqd corrupat i p̄la. Et itelligo q̄ illō in qđ aliqd
corrupit p̄ ē suū p̄dictoriū: qm̄ corruptio est a p̄di
ctorio i p̄dictoriū p̄ p̄ncipalr. z vni nō p̄dicat nisi
vnū: z ideo illō i qđ aliqd corrupit p̄ est vnū tm̄.
C^o Itē notādū s̄ 2^o q̄ eoz in q̄ fit corruptio: aliō
ē p̄m̄: aliō vō 2^o: z ē illō i q̄ fit corruptio mediāte p̄
z aliō p̄ acc̄is. z differt p̄ acc̄is a scōario: q̄ scōa
riū qđāmō est terminatū: z illō qđ ē p̄ acc̄is nō ē
terminatū. z itelligo q̄ illō in qđ p̄ aliqd corrupit
ē suū p̄dictoriū: q̄ corruptio p̄ ē p̄dictoriū i p̄dicto
riū. s̄ illō i qđ scōario corrupit ē p̄riū ul^o mediū. z
illō qđāmō ē terminatū: q̄ nō qđcūq; id̄fferēter
ē mediū ul^o p̄riū: s̄ aliq̄ determinata. s̄ illō i qđ p̄
acc̄is fit corruptio nō erit terminatū: s̄ ē qđlibet
id̄fferēter qđ succedit alicui forme i eodē subo. z
sic albū corrupit in muscū: in grāmaticum: in cali
dū: in frigidum: z sic de infinitis.

C Si s̄ b̄ uerū ē q̄ oē qđ fit: fiat z corru
tur. qđ corrupit: aut ex p̄rijs: aut i p̄ria: z i
hoz media. media aut ex p̄rijs sūt: ut co
lores ex albo z nigro: q̄re oia erunt q̄ nā
fiunt: aut p̄ria: aut ex p̄rijs.

C Probato q̄ oē qđ fit: fit ex p̄rio ul^o ex medio z oē
qđ corrupit i p̄riū ul^o i mediū corrupit z media sūt
ex p̄rijs: sequit q̄ oia ex qđ sūt ea q̄ fm̄ nām sūt
aut s̄ p̄ria aut sūt ex p̄rijs. s̄ qđcūq; sūt ex gñatis
p̄rijs sūt ex p̄rijs ut p̄. Nā qđcūq; sūt ex cōpositū
ex aliqb^o simplicib^o. sūt ex ill^o simplicib^o: ut qđcūq;
sūt ex mixtis: sūt ex eltis simplicib^o. z qđcūq; sūt
ex sillabis: sūt ex lris. q̄ cū oia q̄ sūt s̄ nāz sūt ex
p̄rijs uel ex gñat a p̄rijs. seq̄ q̄ oia q̄ sūt s̄ nāz:
sūt ex p̄rijs. z hec est 3^a ps minoris p̄n^o. Istā igit
lraz. Quare oia utiq; erūt q̄ nā sūt aut p̄ria ex p̄
rijs. legas sic. Quare oia supple ex qđ sūt q̄ fiunt
nālit: erūt p̄ria aut ex p̄rijs. z ex h̄ seq̄ ut deductū
ē q̄ oia ex qbus sūt q̄ s̄ nām sūt: sūt ex p̄rijs. z

Probatio
cōclusionis
19 p. p̄prie
tates p̄mo z
p̄ncip: oia
que sūt tres

Probatio
b. quoad o
mnes tres
p̄tes quas i
se continet.

Q. contra
m̄ nō mu
atur in suū
p̄ria. dupl
itelligi pōt.

Primum no
tabile.

Secundum
notabile.

2. c. 47.

Constructio
littere.

hec est 3^a ps minoris pⁿis. **C** Notandum q^o in h^o ca-
 pitulo usq^{ue} ad illa p^{te}l^l Usq^{ue} q^o d^e. Ip^sit assignari. 5.
 2^ones. p^o q^o pⁿ s^ut p^{ria}. 2^o q^o p^o p^{ria} n^o s^ut ex ali
 is. 3^o q^o p^o p^{ria} n^o s^ut ex alterutris. 4^o q^o o^e q^o fit:
 fit ex suo p^{rio} ul' ex medio: z o^e q^o corrupit: corru
 pit in p^{riu} uel in mediu. 5^o q^o oia que s^ut: s^unt ex
 p^{rijs}. Quia t^u p^o haru^z pⁿcipal^r hic ite^dit z alie
 n^o intendunt: nec p^bant hic nisi propter p^mam: i^o
 non assigno h^o nisi vna^z pⁿis. s. q^o p^o pⁿcipia s^ut p^{ria}.
 Sigs t^u uoluerit poterit hic assignare quinq^z
 2^ones p^{dictas}. S^z hic s^ut qued^a notada z quedam
 dubitanda. Primo est notandu^m circa pⁿis pⁿcipale:
 q^o n^o oia pⁿ s^ut p^{ria} s^z solu^m duo: ut fo^o z p^{uatio}.
 Maⁿ eni que est 3^o pⁿ n^o h^{et} p^{riu}. **C** Sec^o nota
 du^m circa p^{rietates} pⁿis q^o aliq^d fieri ex alio est tri
 pl^r: uel tanq^z ex suo opposito siue tanq^z ex termino
 a q^o fit: uel tanq^z ex sua p^{te} ex qua p^{stituit}: ul' tanq^z
 ex subto i q^o recipit: ut vbi gra. vnu^m p^{rio} fit ex alio
 tanq^z ex termino a q^o siue tanq^z ex opposito ut al
 bu^m ex nigro. z copositu^m fit ex maⁿ z forma tanq^z ex
 p^{tibus}. forma v^o fit ex maⁿ: q^o eo modo q^o fit: fit ex
 maⁿ tanq^z ex subto in q^o recipit z de cui^z pot^{etia} edu
 cit. Ex q^o p^o pot^{et} appere qliter dicte p^{rietates} cope
 tit p^mis pⁿcipijs. P^{ria} eni p^{rietates}. s. n^o fieri ex
 alijs tanq^z ex p^{tibus} qlitativis seu eⁿtialib^z cope
 tit oib^z pⁿcipijs p^mis: q^o o^e p^o pⁿ est simplex n^o re
 solubile in p^{tes} eⁿtiales: z sic d^z itelligi p^o p^{rie}
 tas. s. q^o p^o pⁿ n^o s^ut ex alijs tanq^z ex p^{tibus} qlita
 tivis: t^u vnu^m pⁿ bⁿ fit ex alio: q^o fo^o fit ex maⁿ tan
 q^z ex subto in q^o recipit: z fo^o fit ex p^{uatio} tanq^z
 ex termino a q^o: uel tanq^z ex opposito. sed maⁿ nullo
 mo^o fit ex alio: nec tanq^z ex subto. nec tanq^z ex op
 posito. cu^m n^o h^{et} subm^o p^{us}: z et cu^m n^o h^{et} oppo
 situ^m. Ul' p^o p^o p^{rietates} sic itelligi. s. q^o p^o pⁿ n^o fi
 unt ex alijs in eod^e gⁿe pⁿcipiadi: q^o sic pⁿ in ali
 quo gⁿe h^{et} p^{us} in eod^e gⁿe attⁿ p^o in vno gⁿe
 p^o fieri ex alio in alio gⁿe ut forma ex maⁿ. **C** Se
 c^oda v^o p^{rietates}. s. n^o fieri ex alterutris: d^z itelligi
 eod^e mo^o. s. q^o n^o s^ut ex alterutris tanq^z ex p^{tibus}
 qlitativis. **C** Tertia aut^{em} p^{rietates}. s. q^o oia que s^ut:
 s^ut ex his. d^z sic itelligi. s. q^o oia p^{ter} ista pⁿ s^unt
 ex his: uel tanq^z ex p^{tibus}: uel tanq^z ex opposito: ul'
 tanq^z ex subto. oia eni coposita s^ut ex maⁿ z forma
 tanq^z ex p^{tibus}. z ex p^{uatio} z forma. s. ex vno tan
 q^z ex termino a q^o. z ex alio tanq^z ex p^{te}. z fo^o eod^e
 mo^o q^o fit: fit ex p^{uatio} tanq^z ex termino a q^o. z fit ex
 maⁿ tanq^z ex subto i q^o recipit. z sic o^e q^o fit: fit aliq^d
 mo^o ex his pⁿcipijs. Iste v^o eod^e p^{rietates} cope
 tunt p^{us} p^{rijs}. z itelligo p^o p^o p^{ria} simplicia cu
 iusmodi s^ut forma simplex z p^{uatio} sibi opposita.
 Dico igit^{ur} q^o p^{ria} p^o n^o s^ut ex alijs tanq^z ex p^{tibus}.
 nec ex alterutris tanq^z ex p^{tibus}. nec tanq^z ex subto
 q^um vnu^m p^{rio} n^o est ps alteri^o. nec et eius subm^o:
 q^o nunq^z vnu^m p^{rio} recipit alter: t^u p^{ria} p^o s^ut ex
 alterutris tanq^z ex opposito uel tanq^z ex termino
 a quo. Et ex his appet q^o p^{us} n^o d^z dicit sibi: cu^m di
 cit q^o p^{ria} n^o s^ut ex alterutris: z cu^m dicit q^o semp^{er} p^{riu}
 fit ex p^{rio}. itelligit eni q^o p^{ria} n^o s^unt ex alter
 utris: ita q^o vnu^m fiat ex alio tanq^z ex subto: ul' tanq^z
 ex p^{te}. semp^{er} t^u vnu^m p^{rio} fit ex alio tanq^z ex termi
 no a q^o: uel tanq^z ex opposito: z ista n^o opponuntur.
C Tertia et p^{rietates} inest p^mis p^{rijs}: q^um oia que
 s^ut: s^ut ex p^mis p^{rijs}. v^z ex vno tanq^z ex termino
 a q^o: z ex alio tanq^z ex parte. Un^o nihil p^{rie} fit nisi
 copositu^m. ut p^z 7^o metha^o o^e eni copositu^m fit ex for

ma tanq^z ex p^{te}. z ex p^{rio}. uel ex p^{uatio} illi^z for
 me tanq^z ex termino a q^o: siue tanq^z ex opposito.
 Et hac ead^e sniaz dicit Linconic. hic sub alijs uer
 bis. d. O^e factu^m fit ex fo^o p^{fectiva} facti: ut ex ma
 n^{ete} in facto: z ex p^{rio} fo^o ut ex tr^{as}ente: hec Lin
 conien. Un^o o^e q^o fit: fit ex vno p^{rio} tanq^z ex ma
 n^{ete} in eo: z ill^o est ps ei^o: z ex reliq^z tanq^z ex tran
 seute: z ill^o est termin^o a q^o. **C** S^z dubitat. s. Au o^e
 q^o gⁿat gⁿet ex suo p^{rio}: z videt q^o n^o: q^o suba ge
 nerat z n^o gⁿat ex suo p^{rio}. q^o sube nihil est p^{riu}.
 It^e p^{us} postea in h^o p^o dic^o q^o o^e q^o fit: fit ex ente in
 pot^{etia}. s. ens in pot^{etia} n^o p^{ria} ent^o i actu: q^o id^e
 est p^o ens in pot^{etia}. z postea ens in actu. igit^{ur} fl^z est
 dic^o q^o ill^o q^o fit: fit ex suo p^{rio} z c. Dic^odu^m igit^{ur} q^o
 p^{rietates} p^ot accipi large. s. pro p^{rietate} va z pro op
 positio^e que est iter p^{uatio} z habit^u. z p^ot acci
 pi stricte solu^m pro oppositio^e iter formas positivas
 si igit^{ur} accipiat p^{rietates} stricte: sic n^o est ul^r uer^u q^o
 o^e q^o fit: fiat ex p^{rio}: q^o multa s^ut que p^{rie} n^o ha
 b^{et} p^{riu}. t^u o^e habens p ^{se} p^{rie} p^{riu} si ad ip^m fit
 p ^{se} alteratio fit per se ex p^{rio} p^{rie} dicto. s. accipi
 endo p^{rietate} large: sic o^e q^o fit: fit ex p^{uatio} sue
 forme. **C** Ad p^mum igit^{ur} in p^{riu} dico q^o suba ge
 nerat ex suo p^{rio} large loquedo q^o gⁿat ex p^{uatio}
 ne sue forme: z sic suba h^{et} p^{riu}. s. p^{uatio}ne opposi
 tu^m. **C** Ad 2^o dico q^o o^e q^o fit: fit ex ente in pot^{etia}
 tanq^z ex subiecto: z ill^o n^o est p^{riu} ei q^o fit. sil' t^u
 cu^m h^o stat q^o o^e q^o fit: fiat ex p^{rio} tanq^z ex termino
 a q^o: z tanq^z ex opposito. z sic p^z q^o r^o n^o concludit.
C S^z itez dubitat. s. an mediu^m iter p^{ria} coponat
 ex p^{rijs}: z videt q^o n^o: q^o p^{ria} n^o compatiunt se in
 eod^e. q^o p^bat p ^{hoc}: q^o oia p^{ria} idudunt p^{dictio}
 ne: z p^o p^{rijs} impossibilitate: s. illa que s^ut icoposibili
 lia n^o p^{nt} ee sil' in eod^e: z illa ex q^o aliq^d coponit
 sil' s^ut in ip^o coposito. g^o mediu^m iter p^{ria} n^o coponi
 tur actu ex p^{rijs}. **C** Dic^odu^m igit^{ur} q^o mediu^m iter p^{ria}
 n^o coponit actu ex p^{rijs} ita q^o p^{ria} actual^r z for
 mal^r existat in medio: q^o que sic z adeq^{ue} s^ut in eo
 d^e copatiunt se sil'. s. p^{ria} n^o copatiuntur se cu^m s^ut
 incoposibilia. h^o t^u magis h^{et} videri supra 5^o hui^z.
 s. ill^o q^o p^{us} dicit hic. s. q^o media s^ut ex p^{trarijs}.
 d^z sic itelligi: q^o media s^ut ex p^{trarijs} n^o tanq^z ex
 p^{tibus}. sed tanq^z ex terminis: q^o aliqⁿ ex vno: aliqⁿ
 ex altero: ul' si itelligit q^o s^ut ex p^{trarijs} tanq^z ex
 p^{tibus}: ill^o est itellig^odu^m ex p^{tibus} v^otalib^z: z non ex
 p^{tibus} actualib^z. z h^o videt melius dictum.

Primo no
tandū,

Prima p
rietates com
petit p^mis
pⁿcipijs.

Sec^oda pro
rietates cop^o
tit p^mis pⁿ
cipijs.
Tertia pro
p^{rie}. cop^o
p^{uatio}.

Iste eed^e p
rietates co
petit p^mis
c^otrarijs.

Tertia pro
p^{rie}. inest p^o
c^otrarijs
L. c. 3.

Tex. c. 42

Primo du
bium.

Sec^odu
bium.

C^otrarietas
dup. accipit.

Ad primū.

Ad secūdu

Aliud du.

Respon^o.

Tex. c. 40.

Qualit^{er} o^es
ant^{er} copo
nib^{at} q^o pⁿ
cipia erant
c^otraria.

strativa z solū per inductionem.

Differūt tñ ab iuicē: in eo qđ aliū qđē pōra: aliū posteriora accipiūt. Et qđ hij qđez notiora s̄m rōnē: illi aut̄ s̄m sensū. **H**ij qđē enī calidū z frigidū. illi at̄ hūidū z siccū: aliū at̄ iparē z parē. Quidā at̄ zcordiā z discordiā cās ponūt gnationis. **H**ec at̄ ab iuicē differunt s̄m dictum modum.

Qualit an- q̄ differūt in ponēdo principalia s̄e p̄raria.

Hec est 2^a pticula 2^a ptis p̄n^{is} hui⁹ caplⁱ in qua narraf quō isti d̄nt in ponēdo p̄n^a eē z̄ria. Et differūt in s̄: qz diuersi diuersa ponūt p̄n^a z̄ria. **U**n̄ videt̄ qz p̄bs ponat duas d̄ias inter antiq̄s. **P**ria est qz qđā ponūt z̄ria priora eē p̄n^a: ut calidū z frigidū. z qđā ponūt z̄ria posteriora esse p̄n^a: ut humidus z siccū. **S**cđā d̄ia est qz qđā ponunt z̄ria notiora s̄m sensū eē p̄n^a. ut calidū z frigidū: humidū z siccum: rarū z densū. **A**lij vō ponūt z̄ria notiora s̄m itellectū eē p̄n^a: ut par z impar. cōcordia z discordia sunt p̄n^a. s̄z tñ expositionē 2^{is} antiqui differūt tripl̄r in ponēdo p̄n^a eē z̄ria s̄m tres modos p̄oritat̄is s̄m q̄s dicūt p̄n^m eē illō qđ est p̄us. qm̄ qđā dicūt p̄n^m eē illō qđ est p̄us in cognitione s̄z argutionē. z isti ponūt zcordiā z discordiā esse p̄n^a per collationē z argutionē. **U**nde Empe. pbavit zcordiā z discordiā eē p̄n^a. Et qđā dicūt illō eē p̄n^m qđ est p̄us s̄m sensum: z illi dicūt calidū z frigidū eē p̄n^a. **A**lij vō ponūt illō esse p̄n^m qđ est p̄us s̄m itellectū. i. qđ statim est notū itellectui absqz argumētatione: z isti ponūt par z ipar eē p̄n^a. **I**ste positio nes differūt s̄m dictū modū. uel possunt poni iste d̄ie in s̄ qz qđā ponūt calidū z frigidū eē p̄n^a. qui dā vō ponūt humidū z siccū eē p̄n^a. qđā aut̄ ponūt par z ipar eē p̄n^a. z qđā ponūt zcordiā z discordiā eē p̄n^a. z sic isto mō differūt isti antiqui.

Triplex dif- fert. uter po- tentes p̄n^a s̄e p̄raria.

E.c. 49.

Quare est eadē d̄ie qđāmō z altera ad iuicē. Altera qđē quēadmodū videbitur plib⁹. eadē aut̄ s̄m analogiā. **A**ccipiunt enī ex eadē coordinatiōe. **H**ec qđē enī cōtinēt. **A**lia aut̄ p̄tinētia z̄riorū. **S**ic igit̄ s̄l̄r dicūt: z alr: z pei⁹ z meli⁹. z hi qđē notiora s̄z rōnē sic d̄c̄m ē p̄ns. illi aut̄ s̄z sensū.

Antiqui po- tētes p̄n^a s̄e p̄raria d̄ueniebāt differēt ut- illiciter.

Hec est 3^a pticula 2^a ptis p̄n^{is} hui⁹ caplⁱ in qua p̄bs narrat eoz̄ p̄ueniētiā z d̄ias ins̄l̄: z p̄ dicit qz anti qui dicūt eadē de p̄ncipijs: z quodāmō dicūt alte ra quēadmodū videt̄ plurib⁹ alia z alia z̄ria esse. **P**n^a enī p̄ueniūt in hoc qz dicūt eadē s̄z quādā ana logiā z̄ria dici. hoc est s̄m quādā p̄portionē. i. p̄ue niūt in hoc qz ponūt easdē p̄rietates s̄m p̄portio nē cōpetere p̄ncipijs. z s̄ tripl̄r. p̄ qz oēs accipiūt p̄n^a ex eadē coordinatiōe p̄portionabil̄r sic qz oēs dicūt quedā z̄ria eē p̄tinētia z cōiora: z quedam cōtēta z min⁹ cōia: z qz z̄ria p̄tēta z posteriora re- ducunt̄ ad z̄ria p̄tinētia z p̄ora: ut illi qui dicūt ca lidū z frigidū eē p̄n^a: dicūt qz oia alia z̄ria reducū tur ad ista. **I**lli vō qui dicūt qz par z ipar sunt p̄n^a reducūt oia alia z̄ria ad ista: z et̄ utunt̄ eadē argu- mētatiōe reducēdo posteriora ad p̄ora. **S**cđo cō- ueniūt in hoc: qz oēs posuerūt vnū z̄riorū esse me- lius: z aliō peius: ut illi qui dicūt calidū z frigidū esse p̄n^a: dicūt calidū eē meli⁹ z frigidū pei⁹. **S**ilr qui dicūt par z ipar eē p̄n^a: dicunt par meli⁹: ipar

Prima cō- ementia.

Secūda.

vō peius eē z sic de alijs. **T**ertio p̄ueniūt in hoc qz dicūt p̄n^a que sunt z̄ria esse notiora p̄ncipiatis. uel in hoc qz dicūt semp vnū p̄ncipioz̄ z̄riorū eē noti⁹ altero: s̄z differūt in s̄: qz qđā ponūt p̄n^a eē notiora p̄ncipiatis s̄m rōnē: siue s̄m itellectū: ut illi qui di- cūt zcordiā z discordiā: ul̄ par z ipar eē p̄n^a. z isti et̄ dicūt qz vnū p̄n^m p̄n^{oz} z̄riorū est noti⁹ alio apud itellectū. **A**lij vō dicunt p̄n^a notiora p̄ncipiatis s̄m sensum: z et̄ vnū p̄n^{oz} eē noti⁹ alio s̄m sensū: ut illi qui ponūt calidū z frigidū ul̄ humidū z siccū: uel rarū z densū: z sic dicūt qz p̄n^a sūt notiora p̄ncipijs s̄z sensū: ul̄ qz vnū p̄n^{oz} est noti⁹ alio s̄m sensus.

St. dicitur...

Un̄ uerale qđē enī s̄m rōnē notum est: singulare aut̄ s̄m sensū. **R**ō qđē enī ul̄is est: sensus aut̄ p̄ticularis: ut magnū z par uum s̄m rōnem est: rarū aut̄ z d̄sum s̄z sensum. **Q**đ quidē igit̄ cōtraria opz esse p̄ncipia: manifestum est.

E.c. 50.

Cū p̄bs narrauit qz aliqd est noti⁹ apd̄ itellectū: z aliqd apd̄ sensū: declarat qđ est noti⁹ apd̄ sensū: z qđ est noti⁹ apd̄ itellectū. **D**eclarat enī qz ul̄e est no ti⁹ s̄m rōnē: z singulare s̄z sensū. z hec est 17^a z̄ hu- ius libri que p̄bat per rōnē z per exēplū. **P**er rō- nē sic. **I**llō est s̄m rōnez noti⁹ cui⁹ tanqz obiecti p̄- mi est iparō. illō vō est noti⁹ s̄m sensū cui⁹ est s̄sus tanqz obiecti p̄mi. s̄z rō est ul̄is tanqz p̄mi obiecti z sensus singularis. ḡ ul̄e est noti⁹ s̄m rōnē: z singu- lare s̄z sensū. **H**ui⁹ rōnis p̄ ponit̄ z̄: deinde minor: ibil̄. **R**ō qđē igit̄ z̄c. **S**cđo p̄bat eadē z̄ p̄ ex^m sic magnū z parū sūt magis ul̄ia qz rarū z d̄sum: z magnū z parū sūt magis notiora s̄z sensū. ḡ z̄c.

Cōclo. 17. huius libri. Ratio.

Exempluz.

Notādū s̄z 2^{is} hic qz magnū z puum s̄ magis ul̄ia qz rarū z d̄sum: qz magnū z puuz repiunt̄ tā in corpib⁹ n̄alib⁹ qz in mathematicis: s̄z rarū z den- sus cōprehēdunt̄ solū in corpib⁹ n̄alib⁹ sensibilib⁹. **S**z hic est dubitatio: qz in p̄hemio hui⁹ dictum est qz singulare est p̄ cognitū ab itellectu via gn̄a- tiōis. nō igit̄ est ul̄e noti⁹ s̄m itellectū. **D**icēdu igit̄ qz in cognitōe distincta z in cognitōe sciētifica ul̄ demōstratiua ul̄e est noti⁹: qz scia p̄ est de ul̄ib⁹. z p̄bs hic per rōnē itelligit̄ cognitōne sciētifica uel cognitōne distincta: cū hoc tñ stat qz singulare sit p̄ notum ab itellectu via generationis in cognitōe confusa z indistincta: q̄re z̄c.

Dubium.

Responsio.

Capitulum secundum tractatus secundi de nume ro p̄ncipiorum: motuum: z corporum p̄bificoruz.

Consequēs aut̄ utiqz erit dicē utrū duo: aut tria: aut p̄la sint: vnū qđē enī ipossibile est: qm̄ non vnū contraria.

Distqz determinatū est in p̄cedēti ca pitulo de p̄rietate p̄n^{oz}. **I**n h̄ capitu- lo p̄bs determinat de nūo p̄n^{oz}: z cō- tinet sex ptes p̄ncipales: qm̄ in p̄ma p̄bat qz nō est tātū vnū p̄n^m. **I**n 2^a vō

ibil̄ **I**n finita at̄ z̄c. **I**p̄bat qz p̄n^a nō sūt ifinita. **I**n 3^a ibil̄ **Q**m̄ aut̄ finita z̄c. **I**p̄bat qz nō sūt tñ duo p̄n^a. **I**n 4^a ibil̄ **T**ria qđē igit̄. **I**cōcludit p̄bs qz p̄n- cipia sūt tria. **I**n 5^a ibil̄ **P**lura at̄ trib⁹. **I**declat̄ qz nō sūt p̄la p̄ncipia qz tria. **I**n 6^a ibil̄ **Q**z quidē igit̄ tur. **I**Recapitulat declarata i hoc caplō. **I**n p̄ igit̄ pte p̄ncipali hui⁹ caplⁱ p̄bs p̄ponit̄ intētiōne suā.

omniū qz

Ihu⁹ d̄c̄

St. dicitur

omniū d̄

subiecto ul' dicitur de subiecto. ergo z c. Et 2^{or} di-
 cit q' ista psecutio no e' recta cu' apparuit q' p' p'ria
 sint puatio z foza. Et itelligo q' ista psecutio idest
 ista ro no est recta qz accipit duo falsa. P'rio enim
 accipit q' nullu' p'riu est de suba alicui'. z h' est fl'm
 qz forma est p'ria puatioti z m' est de suba alicui'. si
 mlt' accipit aliud falsu'. s. q' nullu' p'n^m e' i subo. h' est
 falsu' qz forma est p'n^m z est in subo. qz i ma. g. Sz
 dubiu' est. qm' p'bs in demostrado utit falsis cu' de
 m'ratio non sit ex falsis. R'ideo z dico q' si ro p'bi
 itelligit fm qd e' ad p'positu' suu' no utit aliq' p'po-
 ne falsa. qm' ipe itedit hic pbare q' aliq' p'n^a no sut
 p'ria. qz ma' z forma q' constituunt copositu' no sut p-
 ria. z tuc si ro fiat sub hac forma. nulla p'ria sut sbe
 sed p'n^a sube sunt sube. g' maior e' ul' va. q'uis eni
 foza p'riet puatioti m' forma no p'ria sube qz pu-
 tio no est suba. z mior. s. p'ncipia sube sunt sube: est
 va de p'ncipijs p'stitu'ib' subaz cuiusmodi sut ma'
 z foza. Si vo fiat ro sic. Nihil de suba alicui' eni
 e' p'riu alicui. sed p'n^a sunt de suba p'ncipiati. g' ma-
 ior debet itelligi sic. q' nihil de suba alicui' eni est
 p'riu alicui qd e' de suba illi' entis z tuc totu' e' uey.
 ul' sic. nihil qd e' de suba mali alicui' entis e' p'riu
 alicui. z h' ul' e' uey loquedo de ma' remota. z de
 hac loqur p'bs. d. q' p'n^m no di' de subo h' est p'n^m
 male no di' de subo: z h' p'dicatioe p'prie dicta z di-
 recta. Un' itelligedu' q' ill' dictu'. s. subm e' pus p-
 dicato. est itelligedu' in p'dicatioe p'pria z directa.
 vñ foza p'dicat de ma' denoiatiue in p'dicatioe di-
 recta. hec eni est p'dicatio directa ma' e' formata. s.
 ma' no p'dicat de forma nisi idirecte. nuc at ma' est
 p'or forma. s. via g'niatiotis ul' via origis. q'uis eni
 foza sit p'or ma' via p'fectiois. z ul' in oi p'dicatioe
 directa subm e' pus p'dicato aliq' p'oritate. Intel-
 ligedu' tam e' q' p'bs no dicit q' ul' subm sit pus p-
 dicato. sed dic q' subz p'm. i. ma' est pus p'dicato de
 ipso. i. forma z hoc itelligo in p'dicatione directa.

Amplius non esse dicimus substantia p'ria substantie. Quatr' igitur ex no substantijs substantia uniqz erit. aut quomodo p'ria non substantia substantia erit.

Secdo pbat q' aliq' p'n^a no sut p'ria. z h' sic. Nulli
 sube p'ria suba ex q' segtur q' nll'e sube sut p'rie. s.
 p'n^a sube sut sube. g' p'n^a sube no sut p'ria. z p' p'ns
 aliq' p'n^a no sut p'ria. maior patet ex libro p'dicame-
 toz. z minor pbat qz si p'n^a sube no essent sube. cu'
 p'n^m sit pus p'ncipiato segtur q' suba erit ex no s-
 stantijs z sic no suba erit pus q' substantia. Non^m q'
 2^{or} dic h' q' nihil p'hibet ut sube sint p'rie. fm for-
 mas z no p'rie fm subm. z sic dic q' suba no est p-
 ria sube: uey e' fm subm. z q' suba sit p'ria sube fm
 forma e' uey. z h' inuit Alex. d. q' i s'bstantijs simpli-
 cib' pot e' p'rietat no at i copositijs. z Alex. itelligit
 h' qd dic p'bs in p'dicamētis q' e' p'p'riu sube no h'e-
 re p'riu. de s'bstantijs copositijs no de simplicib'. z ill' d'
 qd p'bs dic i lib' de g'niatiōe. q' corpa simplicia sut
 p'ria. Intellegedu' q' p'rietat q'stu' ad p'positu' spe-
 ctat e' duplex. qdā large deā z hec p'rietat extedit
 se ad oppositione iter puatione z habitū z isto mō
 forma subalis z puatio p'riant. uerūtn' isto mō s-
 stantia no p'ria sube. qz puatio q' est alterz extremū
 isti' p'rietat no e' suba. Alio mō accipit p'rietat stri-
 cte q'. s. est oppositio iter formas. v3. posituas ab-
 solutas sic q' altera no dicit' in respectu ad alterā.

z talis oppositio est duplex. qdā iter formas posi-
 tiuas q' hnt fieri no circa idē subm ens in actu no
 siml' sed successiue z talis p'rietat no est iter fozas
 subales qz forma subalis no aduenit coposito enti
 in actu tanqz p'fectibili. Alia e' oppositio int' for-
 mas posituas absolutas q' hnt fieri circa idē subz
 ens in pō no siml' s' successiue z talis p'rietat bñ e'
 iter formas subales elemtoz z h' itelligit hic 2^{or}.
 Et si dicat q' isto mō e' p'rietat int' formas subales
 mixtoz qz forme s'bstantiales mixtoz hnt fieri cir-
 ca s'biectū ens i pō no sil' s' successiue. Dico q' 2^{or}
 no negat hic talē p'rietatē eē int' formas mixtoz.
 sed Alex. h' bñ negauit ut dic h' 2^{or}. D' at p'bs di-
 cat in p'dicamētis q' s'bstantia no p'ria s'bstantie.
 ill' pot itelligi de p'rietate q' est int' formas q' hnt
 fieri successiue circa idē subiectū ens in actu. Intel-
 ligedu' e' q' q'uis s'bstantia p'riet s'bstantie aliq' mō
 fm forma eo q' forme s'bstantiales aliq' mō sut p'rie
 tñ s'bstantia no p'ria s'bstantie s'z subiectū qz subo
 forme subalis ut p'me materie nil est contrarium.

Un' si aliquis z p'orē uerā putabit eē rō nē z hanc: necessariā est si debet saluare utraqz ipsas subesse quoddā tertium.

Probato q' aliq' p'n^a sunt p'ria ut pbatū est cap'lo pcedeti. z p'ato q' aliq' p'n^a no sunt p'ria ut pbatū est hic. p'bs ex his p'cludit q' nē itēā. v3. q' no sunt tñ duo p'n^a. z bñ segtur q' no sunt tñ duo p'n^a ga de solis duob' no pot uisicari q' sint p'ria z q' non sint p'ria. sed loquedo de ma' z forma sic est uey q' p'n^a no sunt p'ria qz ma' z forma no sunt contraria.

Quēadmodū dicūt vnā quādā nāz dicētes oē: ut aqz aut ignē: aut mediū hoz.

Quarto pbat p' testimoniu' antiquoz. q' no sut tñ tū duo p'n^a. qz fere oēs atiq' p'ter p'n^a p'ria posuerūt aliq' tertiū subiectū p'rijs. z p' narrat qlit' ipsi ponūt vnū subiectū. 2^o qualr' qdā posuerūt meli' z qdā pei'. qm' aliq' atiquoz dixerūt oia eē aquā. alijs dixerunt oia eē ignē. alijs dixerunt oia eē aliquod medium inter elementa z simul cum h' q' illi subiecto competunt contraria successiue.

Uidef at mediū magis. ignis eni z terra z aer z aq' cū p'rietatib' coplexa sut. Un' no irrōnabilr faciūt subiectū alterum ab his facientes: aliorū autem quidaz aerem. aer enim minime habet aliorū differēntias sensibiles. Eōsequēter aut aq'.

Quidā tñ istoz posuerūt meli' z qdā pei'. qm' dicētes istā nām subiectā eē mediū iter elemēta. meli' dixerūt qz dicētes ill' subiectū eē aliq' eltoz qm' ill' subiectus cōe debet eē sine p'rietate. ita q' ei nihil p'riet' cū recipiat oia p'ria. z p'riu no recipit suū p'riu sed oia elta cū p'rietatib' sut coplexa: idē oia elta hnt p'ria eis cōiūcta. qz igit' mediū int' elemēta magis est remotū ab oi p'rietate qz aliq' elemētoz: meli' dixerūt ponētes ill' subiectū 3^m esse mediū iter elta qz dicētes ill' eē aliq' eltoz. Et adhuc ponētes ill' subiectū cōe p'rijs eē aerē meli' dixerūt qz dicētes ill' subiectū eē ignē aut terrā qz differētie p'rie sensibiles pauciores sut i aere qz i alijs eltis. z adhuc ponētes ill' subiectū esse aqz meli' dixerūt qz dicētes ill' eē ignē aut terrā. qz p'rietat i eltis medijs e' mior z magis latet qz p'

Quo v3 itel
 ligit subm e'
 pus p'dicato

Oppositū. 5
 phi. co. 10.
 Et. 8. meli'
 6. 5.

Secdo de ge
 ne. 1. co. 49.
 Duplex est
 p'rietat.

z. c. 33.

z. c. 54.

Ides p' de
 gen. 1. c. 19.
 Idem 2. de
 aia. 1. c. 113.
 Contrarie-
 tas in elis
 z idem. 5.
 phi. 1. c. 54.

Oppositum vide secundo de gene. l.c. 23. l.c. 55.

rietas in ipsis extremis. vñ ex h loco e notadu q terra est frigidior q; aqua q; qualitates aque sunt minus sensibiles q; qualitates terre ut dicit pbs. **S**z oes vnu h prijs figurat: ut desitate z raritate: z eo qd mai' z min'. Nec autē sūt oia excellētia. vñ. z defect': sicut dictū ē pu'. Et videt antiq eē opio q; vnu z su pabūdātia z defect' pncipiarey sunt: h nō eodē mō. s; antiq duo qdē facē: vnuz āt pati: posteriorz āt qdā prioz vnu qdē facere: duo vō pati magis dicunt.

Nūc pbs narrat quō cū isto pn° mali posuerunt pn° tria. d. q; oēs isti antiq figurat h e iformāt illud subiectū prijs successiue ita q; dñt tria iec illi subiecto successiue. diuersi tñ dicūt tria esse pn° z figuratiue istud subiectū: qdē eni figurat illd p mū subiectū qm qdā figurat illd subiectū raritate z desitate. qdā vō magno z puo. z vlt supabūdātiā z defectū. vñ tā ponētes rarū z desuz eē pn° q; etiā ponētes magnū z parū eē pn°. pueniūt in h q; dicit supabūdātiā z defectū eē pn°. Plato vō z ml' ti alij antiqru dixerūt magnū z parū eē pn° rez. sed plato differt ab alijs in h q; alij pñderātes q; vna mā uariat p diuersas formas posuerunt duo ex pte forme q; est pn° agēdi. z vnu ex pte matie q; est pn° patiēdi. sed platonici pñderātes q; i vna spē distiguunt ml'ia idiuūdua per diuisione matie posuerūt vnu ex pte forme. q; est pn° agēdi. s; vna ydea. z duo ex pte matie q; est pn° patiēdi.

l.c. 56.

Tria quidē igit dicē extra eē: z ex his z ex hmōi alijs intendētib' videbit utiq; habere quādā rōnem: sicut diximus.

Nec est 4^a ps pn^o hui' capli. In qua pcludit ex pcedētib' 2^o 2^o hui' libri. s; q; tria sunt pn° rez nā liū q; pbat sic. Quorūcūq; sūt plā pn° q; duo illo rū sūt tria pn° ad min'. q; plā duob' nō pñt eē pau ciora q; tria. s; rez nāliū sunt plā pn° q; duo ut pbatū est. s; ad min' sunt tria pn° rerum nāliū.

20^a. conclusio huius libri.

Plura aut tribus nō amplius. Ad patiendum quidem enim sufficiens est vnuz.

21. conclusio huius libri.

Nec est 5^a ps pn^o hui' capli in qua pbat. 21^a q; huius libri. vñ: q; nō sunt plā pn° rerū nāliū q; tria. z hec ps pñnet duas pñctas s; q; dupl' pbs pbat pñētētā. p^a igit rō ē illa. qdō possēt fieri p pauciora supfluū est fieri p plā. sed per tria pn° pot pducē oēm rē nālē. q; in oi trāsmutatiōe sufficiūt duo tria q; sūt termi trāsmutatiōis cū vno subo. vñ: eni subiectum suffic ad patiēdum. s; vnum subiectum z duo contraria sunt tria. ergo z c.

Si autē quoz extitib' due erūt prietates: oportebit seorsū utrisq; eē alterā quādā nām. Si autem ex iuicē poterit generare ociosa utiq; altera prietatum erat.

Et q; nō sint plā pn° tria q; duo. pbat pbs sic. Si sint plā pn° tria q; duo. igit ad min' erūt due prietates. q; vna sola prietas nō est nisi inē duo tria. z si sunt due prietates utriq; prietati opz q; corrū deat alia z alia nā suba. Sz h est icōueniēs z supfluū q; vnu par prioz cū vna nā suba sufficit in oi trāsmutatiōe. pōt eni subz trāsmutari de vno prio in aliud absq; h q; idē subm uel aliō trāsmutet s; z

aliā prietate. igit alia prietas ē ociosa nihil faciēs ad illā trāsmutatiōē. z q; vnu par prioz cū vno subiecto sufficiāt in oi trāsmutatiōe nāli pbat 2^o per h q; p^a pn° sunt cōia oib' reb' nālib'. cuius signū est q; oēs res nāles sūt trāsmutabiles ad iuicē. Cū itelligēdū q; nō est itētio pbi hic ppare q; nō sunt plā pn° q; tria. q; h ē flm. q; plā sunt pncipiata q; tria. z et sūt plēs trāsmutatiōes q; tres. z plā sunt pn° q; pncipiata z et trāsmutatiōes. z idō sunt ml'io plā pn° q; tria. sed itētio pbi est hic ppare illa duo. s; q; nō cuiuslibet vni' trāsmutatiōis sunt plā pn° q; tria. z h pbat rō imediate pcedēs. z pbat etiā q; sunt tñ tria pn° s; gen' siue tñ tria gñā pn°. s; ista tria cōia. Mā foia z puatio. de q; libet eni pn° rei nālis ul' trāsmutatiōis pdicat aliq; istoz triū. Sed dubitat de illa pñā pbi. due sūt prietates. s; due sunt nature subte istis duab' prietatiōib'. s; eni nō videt seq; q; idē pōt eē subz duaz prietatiōe siue duoz pariū prioz. qm illd idē subiectū qdō ē sus. eptiuū albedis z nigredis est susceptiuū dulcedis z amaritudis. z illd idē qdō ē susceptiuū caliditatis z frigiditatis ē susceptiuū raritatis z desitatis nō igit opz q; si sint due prietates q; pp h sint due nature subte. Dicēdū igit ē q; nō ē pñā pbi illa. vñ. due sūt prietates. s; sūt due nature subte illis prietatiōib'. sed illa ē pñā pbi. si ad vna trāsmutatiōes requiritur due prietates seu 4^o tria opz q; illis 4^o prijs corrūdeat due nature subte. pñā patet sic. im po^o ē idē subm siml' trāsmutari p se vnica trāsmutatiōe ad duos terminos. q; vna trāsmutatio numero requirit vnu terminū numero. sed si i vna trāsmutatiōe eēt due prietates z p pñs 4^o tria oportet q; duo extrema istaz prietatiōe eēt termi a q; ul' a qb'. z alia duo extrema eēt termi ad quē ul' ad q; s. cū igit idē subiectū nō moueat sil' p se vnica mutatiōe ad duos terminos. sequit q; illi' mutatiōis sint duo subta. sic z duo termini. z si pn° vnus trāsmutatiōis sint 4^o tria siue due prietates. opz q; illis duab' prietatiōib' corrūdeat duo subiecta. **N**otādū q; sup illud dem pbi. s; si sint due prietates oportebit seorsū utrisq; eē nāz alterā quādā mediā. dicē 2^o q; pbs. d. hic istā nāz subtraz eē mediā q; subz ē sil' e medio q; quomō. q; subm ē in pō utriq; extremū sic mediū: s; tñ subz z mediū dñt q; subm ē utriq; extremū pō pura z mediū ē utriq; extremū nō pō pura: sed aliq; pō. qm i medio ē utriq; extremū i actu. s; nō ē i ultima pfectiōe. q; mediū ē i pō ad utriq; extremū qdāmō. z in actu aliq; mō. z subz ē pō pura utriq; extremū. **C**ū sciēdū q; mediū iter tria magis pncipat nām utri usq; extremi prioz q; subz qdō ē i pō pura ad utriq; prioz. q; mediū iter tria ul' ē mediū s; cōpōnē ul' ē mediū s; cōparatiōē. sic eni distiguit 2^o in locis ml'is. si mediū iter tria sit mediū fm cōpōnē ul' videt dicē q; tñ mediū hēt utriq; extremū i actu sub gradib' tñ remissis z sic nō ē i ultima pfectiōe. sed si mediū inter tria sit mediū fm cōparatiōē tñ ut veri' credo tñ mediū est utriq; extremū in actu nō absoluto sed cōparato. q; mediū fm cōparatiōē cōparatū utriq; extremoz ē utriq; extremū. ut tepidū cōparatū calido ē frigidū z cōparatū frigido ē calidū. Et si dicat sic. mediū distiguit specificē ab extremis igit nullo mō extrema p dicant de medio. Dicēdū q; siue mediū differat specificē ab extremis siue nō: extrema absolute sū-

Dista inter subm z media. sed op ponunt habes primo pp l. c. 82.

pta nō pdicant de medio sed tñ extrema uel noia extremoz respectiue accepta uere pdicant de medio. Nā sic nō supponit nomē extremi p extremo absolute. s; p medio qd ē extremū in cōparatiōe.

C Sicut aut ipse ē dicitates pmas subā enī vnū qddā gen^o ē ent: qre in eo qd pūz t posterio^r sūt. dñt ab iuicē pncipia tñ: s; nō gñe: sp enī i vno gñe dicitas est vna. Dēs enī dicitates reduci videntur in vnam.

C Nec ē scdapticla s^e partū pñ^{is} hui^o capli. In qua adducit 2^a rō pbas q nō sūt plā pñ^a q; tria. q rō ē illa. In vno gñe ē tñ vna p^a dicitas. s; substantia ē vnū gen^o. s; i gñe sube ē tñ vna p^a dicitas t p pñ^{is} i gñe sube sūt tñ duo p^a dicitas. t p^a pñ^a dicitas sūt p^a dicitas pmi gñis. s; gñis sube. s; cū i gñe sube sūt tñ duo p^a dicitas. s; extrema pme dicitas sequitur q nō sūt nisi tñ duo pñ^a dicitas t duobus dicitis cōrriidet tñ vnū subm. s; nō sūt plura pñ^a q; tria q; nō sūt alia pñ^a nisi duo p^a dicitas de gñe sube t vnū subz eis. vñ subdit pbs q q;uis sūt tñ tria pñ^a p^a: sūt tñ alia pñ^a posteriora. pñ^a igit differūt ab iuicē s; p^a us q; qdā sūt pñ^a pōra t qdā posteriora s; nō dñt fm gen^o. **C** Nōndū q p^o illā lras. s; pñ^a dñt s; p^a p^a t posterio^r t nō fm gen^o expōit duplr. vno^o q p pñ^a p^a itelligit p^a pñ^a dicitas in vnoq; gñe pntoz q; i qlibet pdicamēto sūt qdā p^a pñ^a dicitas illi^o pdicamēti. s; illa cōia: foza tal pdicamēti t puatio tal foze ut i pdicamēto qlitaz foza de gñe qlitaz t puatio foze de gñe qlitaz. t sic de alijs gñib^o. t ista p^a pñ^a dicitas i vnoquoq; pdicamētoz dñt fm p^a t posterio^r. q; dicitas i gñe sube s; pōra dicitas alioz pdicamētoz. s; ista dicitas i vnoquoq; pdicamētoz nō dñt s; gen^o. t s; ut mihi videt pot duplr itelligi. vnomō loqndo sil de oib^o dicitis cuiuscūq; pdicamēti. aliomō diuisim loqndo de dicitis cuiuscūq; pdicamēti diuisim. p^a momō adhuc p^a itelligi duplr. vnomō q nō dñt fm gen^o pncipij. aliomō q nō dñt fm gen^o pdicamēti. p^a momō sic itelligit q ista oia dicitas i singlis pdicamētib^o nō dñt fm gen^o pncipij. q; foza de gñe sube t forme alioz pdicamētoz sūt i eodē gñe pncipij q; p^a tinētur sub s; cōi foza qd ē vnū gen^o ul vnū gñale ad oēs nāles fozas t sicut oēs puatiōes cuiuscūq; pdicamēti p^a tinētur sub s; cōi puatio. t sic pñ^a dicitas cuiuscūq; pdicamēti nō dñt s; gen^o pncipij. Alio mō pot itelligi q nō dñt s; genus: q; oia pñ^a dicitas cuiuscūq; pdicamēti sūt in pdicamēto sube p reductionē qm dicitas de gñib^o accētiū reducūt ad dicitas de gñe sube. t sic p reductionē sūt i eodē gñe cāe dicitis de gñe substantie. Adhuc alr pot s; itelligi q dicitas i vnoquoq; gñe diuisim accepta nō dñt fm gen^o q; foza t puatio i gñe substantie nō dñt fm gen^o. q; sūt in eodē gñe substantie. t sicut foza t puatio de gñe qlitaz nō dñt s; gen^o. q; sūt i eodē gñe. s; i gñe qlitaz. t sicut eodē mō ē de dicitis alioz gñuz pdicamētoz. t iste itellec^o videt magis pueniēs dicit^o p^{is}. Scdo vō expōit p^o illō itelligēdo p pñ^a dicitas solū pñ^a de gñe substantie. t tūc itelligit sic. q pñ^a dicitas q sūt i gñe substantie licet sint plā tñ nō differūt fm gen^o s; solū fm p^a t posterio^r q; oia dicitas i gñe siue sint pōra siue posteriora nō differūt fm gen^o sed s; p^a t posterio^r. t dicitas posteriora i gñe substantie reducunt ad dicitas p^a i gñe substantie. t sic oia dicitas alia a p^a p^a

dicitas de gñe substantie reducūt ad p^a dicitas de gñe substantie. qm dicitas de gñe accētiū reducuntur ad dicitas de gñe substantie. t dicitas posteriora de gñe substantie reducūt ad p^a dicitas i substantia. **C** Nō tādū fm p^o s; q p^a dicitas i gñe substantie sūt cause oiu^o dicitoz in alijs gñib^o. Un ipse sic dicit si p^a dicitas in vnoquoq; gñe sūt opposita fm eē t nō eē. tunc opposita in substantia fm eē t nō eē sūt cause alioz oppositoz exntiū i alijs pdicamētib^o. t illa. s; dicitas i substantia debēt eē p^a dicitas. Un p^o et s; p se eē itelligit formā t p nō eē itelligit puatiōē. **C** S; dubiū ē quō t i q gñe cause dicitas in gñe substantie sūt cause dicitoz in alijs gñib^o. Dicēdū ē q foza in gñe substantie ē cā final oium formatū i alijs gñib^o: t ē cā mālis ptialis i q respectu oium accētiū qm accētia oia sūt i substantia cōposita. Sed puatio foze substantia nō est p^a puatiōis aliarū formatū nisi large loquēdo appellādo oē illud cām alicui^o ad qd illō sequitur. t illō pot dicit cā i cōsequēdo. t non in eēndo t sic puatio forme substantialis ē cā puatiōis oium formatū accētiū p^a p^a illi forme. **C** Item notandū fm p^o s; q s; nomē p^a dicitas exntia in vnoquoq; gen^o nō op^o ut dicat eguocē ul vniuocē s; s; p^a t posterio^r t ē vn^o modoz nomis abigui. Circa qd ē sciēdū q i vnoquoq; pdicamēto sūt duo p^a dicitas. s; ista dicitas foza t puatio tal pdicamēti q sūt p^a fm pdicamēti dicta de qlibet foza t de qlibet puatiōe illi^o gñis. uerūtāmē q;uis sūt p^a dicitas illi^o pdicamēti. tñ nō sūt simplr p^a dicitas. q; p^a dicitas simplr solū sūt dicitas de gñe sube. Dico igit q s; nomē p^a dicitas dicit analogice de p^a p^a dicitas i suba t de p^a p^a dicitas alioz gñuz. q; p^a t pncipalr dicit de p^a p^a dicitas i gñe sube. t secundario dicit de p^a p^a dicitas in gñe aliorum pdicamentorum.

C Quod qdē igitur neq; vnū sit elemētuz neq; plura duobus uel tribus manifestū est. **H**orum autē: utruz sit uerū quemadmodum diximus dubitationē hēt mltā.

C Nec ē s^a ps pñ^{is} hui^o capli. In q pbs epilogat declarata dicit q manifestū ē ex declarā q nō ē tñ vnū elemētū siue vnū pñ^{is} nec plā duob^o ul trib^o. hoz aut. s; utz pñ^{is} sint tria mltā hēt dubitatiōes. s; aliq; liter fuerit hic declaratū. Un notādum q p^o ponit hic rōnē hui^o dubitatiōis. q rō ē ista. Illō qd recipit formā cōpositi aut ē subm aut dicitū. si fuerit cōtrariū p^a tiget dicitū alterari i suū dicitū. ita q nō eē alteret iē t mutet i illō. qd ē ualde iprobabile. t si posuerim^o q subm ē recipiēs t dicitū recedat. cum istō sit aliqd dōmōstratū ut aliq; sba: seqt q gñatio nō erit suba. q; s; gñatiōis nō d; eē aliqd demōstratū. sequitur et q si subm seu suba demōstrata recipit formā q ens nō gñat nisi ex ente. t sic ens est ante q; gñaret. vñ ista rō ut dicit p^o coegit plures antiq; ad negādū gñationē. Et ex ista rōne videt q nō sint tria pñ^{is} q; nō v; q sit aliqd s; recepitū dicitū. **C** Intelligendū q illō qd recipit formā cōpositi ē subz. s; nō ē aliqd demōstratū i actu hñs formā de sua eēntia. q; tunc cū oē hñs formā in mā sit gñabile t corruptibile in gñatione illius subiecti p^a fuit idē subiectū t sic illud subiectū generaret ex seipso tanq; ex subiecto. t sic aliqd eēt ens ante q; gñaret. sed ponendo q illud subiectū sit ens in potētia nō hñs formā in sua essentia nullum sequit incōueniens q; illud subiectū est ignā

Vides supra
E. c. 50. idē
10. metha.
E. c. 15.

Dicitur expo
suo Lomé.

Scdo expo
suo Lomé.

Et ex hoc
p3 q p^o dicitur
tas cause ad
causati tol
lit equiuoca
tionem.

E. c. 57.

Ratio dub
dicationis.

bile et incorruptibile ut postea ostendetur etc.
 Capl'm tertium tractatus tertij. Quomodo predicta tria. scilicet materia forma et privatio sunt principia.

Ic igitur nos dicamus primum de omni generatione aggregantes. Est enim primum namque communia prius dicere et sic communi unumquodque propria speculari.

Stud est 3^m capl'm huius tractatus. in quo ostendit quomodo materia forma et privatio sunt principia et quomodo dicuntur. et ostendit quomodo partes principia. Quomodo in primo ponit differentiam inter materiam et privationem. In 2^a ibi determinatis autem his etc. ostendit necessitatem materie et privationis in omni generatione et diversitas inter illa. In 3^a ibi multiplex autem. ostendit diversitas et necessitas trium principiorum in omni generatione. In 4^a ibi manifestum autem igitur. ostendit quomodo materia et forma sunt principia. et quomodo sunt principia per se. et quomodo privatio est principium. quomodo per accessum terminum. In 5^a ibi de quod igitur. recapitulat declarata. Prima pars continet duas particulas. quia in primo ponit intentionem et ordinem intentionis. In 2^a ibi dicimus enim fieri etc. ponit differentiam inter materiam et privationem. In 3^a igitur particula huius partis prius proponit intentionem suam et ordinem precedendi. d. Nos aggregantes in scientia naturali de omni naturali generatione. primo debemus considerare de rebus universaliibus communibus sicut prius diximus. deinde debemus circa unumquodque propria speculari. et sic patet intentio et ordo intentionis: quoniam intentio est determinare de omni generatione et de omnibus rebus generalibus sed ordo intentionis est primo considerare communia. scilicet generationem omnium generalium in communi et talis est consideratio in libro. deinde perscrutari propria ut generationes diversorum corporum naturalium ut animalium et plantarum et sic de alijs et ipsa generata in speciali. et talis est consideratio in specialibus libris scientie naturalis. unde cum per quam prius determinanda sunt communia que propria assignat 2^o et est quod si proprium prius diceretur idem bis diceretur.

l.c. 58.

Dicimus enim fieri ex alio aliud: et ex altero alterum aut simplicia dicentes aut composita. Dico autem sic. Est enim hoc fieri homines musicum. Est autem non musicum aliquod fieri musicum. Aut non musicum hominem non musicum. Simpliciter quidem igitur dico quod fit hominem et non musicum: et quod simpliciter fit musicum. Compositum autem et quod fit et quod factum est cum non musicum hominem dicamus fieri aut musicum aut musicum hominem. horum autem quidem non solum dicitur hoc aliud fieri: sed et ex hoc: ut ex non musico musicus. Hoc autem non dicitur in omnibus ut ex homine factus sit musicus sed homo factus sit musicus.

Hec est secunda particula prime partis principalis huius capl'i in qua ponit duplex differentiam inter subiectum et privationem. Primo terminum narrat quot et quibus attribuit generationem. et vult quod generationem tribus attribuat. scilicet subiecto et opposito. id est privationi. et composito ex ambo. et hoc est quod dicitur. quod quomodo dicimus ex aliquo fieri aliud vel ex altero alterum. aut dicimus simplicia vel composita. si simplicia dicimus simplex fieri simplex aut ex simplicibus fieri simplex cum dicimus hominem fieri musicum aut imusicum fieri musicum. aut ex imusico fieri

musicum. sed composita dicimus ut cum dicimus compositum fieri simplex. vel compositum etiam fieri compositum. vel et ex simplicibus fieri compositum. vel et ex composito fieri simplex vel compositum. ut cum dicimus hominem imusicum fieri hominem musicum. aut ex imusico fieri hominem musicum. et sic de alijs. et ita apparet quod generatio attribuitur tribus. scilicet subiecto opposito et composito. Deinde ponitur duplex differentia inter subiectum et oppositum. quarum prima est per vocem. secunda per rem. Prima differentia que est per vocem est ista. nam in opposito utimur duobus modis loquendi. quomodo loquendo de opposito dicimus quod hoc fit hoc et quod hoc fit hoc. nam dicimus quod ex imusico fit musicum et dicimus quod imusicum fit musicum. sed in subiecto utimur uno modo loquendi terminum dicendo quod hoc fit hoc et non dicendo quod hoc fit hoc. nam dicimus quod homo fit musicus sed non dicimus quod ex homine fit musicus. Notandum per 2^o quod iste usus loquendi per ydioma grecorum est non per ydioma arabicorum quoniam ista prepositio ex in arabico est communis. ita quod quomodo notat oppositum et quomodo subiectum et sic hec prepositio ex magis large usitata in lingua arabica quam in lingua greca. quia in lingua arabica utimur hac prepositione ex. tam in subiecto quam in opposito. sed in lingua greca ea utimur in opposito solum et non in aliquo subiecto. Item dicit commentator quod ista prepositio ab. notat ista duo. scilicet causam agentem et subiectum ut istud fit ab hoc. illud transmutatur ab hoc subiecto. Item dicit commentator quod in nostro ydiomate scilicet arabico loquendo de composito non dicitur hoc fieri hoc. sed hoc terminum dicitur de subiecto. Item dicit 2^o quod hec prepositio post in nostro ydiomate. scilicet in arabico proprie dicitur de opposito et non de subiecto quomodo dicimus quod post non musicum fit musicum. sed non dicimus post hominem fieri musicum.

Horum autem que sunt sicut simplicia dicimus fieri aliud quod permanens fit: aliud vero non permanens. Non quidem enim permanens musicus factus: et hoc est hoc non musicum et imusicum: neque simpliciter neque compositum permanet.

l.c. 59.

Cum prius posuit differentiam inter subiectum et oppositum per vocem ponit inter ea differentiam 2^{am} que est per rem. que est ista. In transmutatione ad formam subiectum manet sub forma ad quam est transmutatio. sed oppositum non permanet sed destruitur. et hoc siue oppositum accipiat singulariter. siue per se. siue accipiat ut componit cum subiecto. Unde cum ex imusico fit musicum vel cum ex homine imusico fit musicum homo manet sed non manet imusica. nec homo imusicus. Et adhuc 2^o innuit aliam differentiam. que est quod subiectum est pars generati et oppositum non est pars generati.

Secunda differentia que est per rem.

Determinat igitur bis ex omnibus que sunt:

l.c. 60.

Hoc est accipe si aliquid intenderit sicut diximus quomodo oportet aliquid se subijci quod fit.

Hec est 2^a pars principalis huius capl'i. In qua determinat necessitatem istorum principiorum et continet duas particulas quia in primo declarat quod subiectum et oppositum sunt necessaria in omni generatione. in 2^a ibi et hoc si nullo est unum. declaratur quod subiectum et oppositum sunt diversa siue distincta. In primo igitur particula ostendit quod subiectum et oppositum id est privatio sunt necessaria in omni generatione. et hec est 22^a huius libri que probatur sic. Omnis motus indiget subiecto et opposito ipsi termino motus. sed omnis generatio est motus ergo omnis generatio indiget subiecto et opposito ipsi termino

22. conclusio huius libri.

motus. de illa rōne nō ponitur in textu nisi q̄. q̄ p̄
 misse satis apparēt ex predeterminatis. de opposi
 to etiā nō fit expressa mētio. qm̄ q̄ cluditur in ter
 tu. sed per subiectū debet intelligi tā subiectum q̄
 oppositū qz ista sūt quodāmodo idē nūo ut postea
 dicetur. maior huius rōnis patet. qz ois motus i
 diget subiecto qd̄ per motū alr se hēt nūc q̄ p̄us.
 z qz nihil mouet ad illō qd̄ hēt. iō opz q̄ illō s̄m
 dū mouet sit sub p̄uatiōe termini mot⁹ z sic omnis
 mot⁹ idiget subiecto z opposito ipi termino motus.
 minor vō apparet. s. qz ois gñatio ē mot⁹ accipien
 do motū large pro quacūqz trāsmutatiōe idifferē
 ter. Cōndū fm̄ q̄ oē gñatiū indiget aliq̄
 subiecto z est illō qd̄ i rei vitate dicit gñari. Sed
 dubiū est qz mā p̄ma ē subiectū gñatiōis z p̄ mā
 nō gñat ut postea approbat p̄bs. q̄ nō videt uerū
 illō qd̄ dicit p̄or. i. qz subiectū gñationis in rei vita
 te gñet. Dicēdū qz aliqd̄ dicit gñari duplr. s. subie
 ctive z terminatiue. Gñari subiective ē idē qd̄ per
 trāsmutationē trāsmutari z isto mō subiectū gñati
 onis gñat. i. p̄ gñationē trāsmutat. z h̄ mō loqui
 tur h̄ p̄or. sed gñari terminatiue ē accipe eē post nō
 eē p̄ gñationē z sic solus termin⁹ gñatiōis gñatur.
 z isto mō nō gñat mā p̄ma ut p̄batū ē. C̄tē nōn
 dū s̄ q̄ h̄ ē ulr uey i oib⁹ p̄ntis. s. qz oē gñatiū
 sp̄ idiget aliq̄ subto z opposito: z qz subz gñatiōis
 subalis ē min⁹ manifestū z ēt oppositū. p̄or declarat
 quomō hoc sit uey in gñatiōe sube. dices qz in sp̄
 mate qd̄ sit hō nece ē ut sit aliqd̄ opposituz gñato:
 z ē illō qd̄ dicit sp̄ma: qm̄ rō hois q̄ sit ē opposita
 rōni sp̄mat. z nece ē ut i eo sit aliqd̄ recipiēs foiaz
 homis: z ē i rei vitate illō qd̄ dicit gñari. i. illō i q̄
 iuenit iste mot⁹. mot⁹ eni illi⁹ debet eē in subto: sic
 dixim⁹. z iposibile ē ut sit in illo cui⁹ ptes successi
 ue destruunt p̄ gñationē qd̄ ē illō qd̄ ē oppositum
 gñato. z si nō eēt subm nō eēt hic aliqd̄ deferēs il
 lū motū: nec aliqd̄ qd̄ diceret moueri: neqz aliqd̄
 qd̄ eēt in pō aliqd̄ z sic auferret nā possibilitat. S̄
 hec ignorāt moderni pp̄ psuetudinē. Sic igif
 apparet qz i trāsmutatiōe subali nece ē qz sit aliqd̄
 oppositū forme gñati. z ē foia subalis p̄cedēs ge
 neratiū ul' p̄uatiō forme gñati. z ēt esse necesse ut sit
 aliqd̄ subm: qz alr mot⁹ nō hēret subiectū: z p̄ p̄ns
 nō moueret: nec eēt aliqd̄ qd̄ eēt i pō ad aliqz for
 mā. illō aut subm nō ē suba cōposita p̄cedēs ipm̄
 gñatiū: qz ptes sube cōposite p̄cedēt. vbi gratia:
 ptes sp̄matis cōtinue destruunt in gñatione hois
 z ideo oportet qz sit ibi aliqd̄ qd̄ p̄mo sit sub foia
 sp̄matis: z postea sub forma hominis.

**C Et h̄ si numero ē vnus: s̄ spe nō vnum
 est. Spe eni dico z rōne idem. Non eniz
 idem est homini z musico esse.**

**C Nec est 2^a pticula secūde ptis p̄ncipalis hui⁹ capi
 tūli in qua declarat qz subm z oppositū sunt diuer
 sa ul' distincta. z hec ē. 2^a q̄ hui⁹ libri q̄ triplr p̄bat
 z p̄ sic. Illa sunt diuersa q̄ h̄nt diuersas diffinitio
 nes. sed obiectū z oppositū h̄nt diuersas diffini
 tiones. q̄ maior patet: qz illa q̄ h̄nt diuersas diffi
 nitiones h̄nt diuersas q̄ditates: z per p̄ns diuer
 sas entitates. sed oia talia sunt diuersa. minor ap
 paret: qz hō z imusicū h̄nt diffinitioēs diuersas:
 qz alia est diffinitio hois: z alia ē diffinitio imusici
 de hac rōne solū minor ponit in littera. z i ponēdo
 eā dicit p̄bs qz si p̄uatiō z subm sint vnū nūo: nō tñ**

sunt vnū spe. z exponit qd̄ itelligat p̄ idē spe: z dicit
 qz intelligit idē rōne: h̄ ē rōne diffinitiuā. s̄ certuz
 ē nūc qz nō ē idē eē hois z imusico. z itelligit qz nō
 ē eadē diffinitio hois z imusici. Intelligēdū est qz
 ex isto loco accipit vnū cōe. s. qz aliq̄ sūt eadē nūo
 seu idē realr: q̄ tñ sunt distincta diffinitioē siue for
 malr sic p̄uatiō z mā sunt vnū nūo: z tñ distinguū
 tur rōne ul' diffinitioē: ut videt qz p̄bs hic dicat.
**C S̄ sine dubio h̄ nō possū b̄si intelligē. s. qz aliq̄
 sint idē nūo: z qz tñ sunt diuersa s̄z diffōne: qz q̄cū
 qz sūt idē nūo: sūt idē spe. z q̄cūqz sunt idē spe h̄nt
 diffōne sp̄ci eis cōez. z p̄ p̄ns sūt idē diffōne. z sic
 quecūqz sunt idē nūo sunt idē diffinitioē. vñ nō est
 b̄si intelligibile qz. a. z. b. sint idē nūo z tñ qz aliqd̄
 sit diffinitio ipsi⁹. a. qd̄ nō sit diffinitio ipsi⁹. b. qz
 sic de eodē nūo idē p̄dicatū eēt affirmatū z nega
 tū qd̄ est p̄ p̄m p̄m. Dico igif qz de vtute p̄monis
 quecūqz sunt idē nūo h̄nt penit⁹ eadē diffinitioēs
 Sed tñ pro dicto p̄bi hic est itelligēdū qz aliq̄ di
 cūtur idē nūo qz p̄dicant de eodē nūo sic aliq̄ dicitū
 tur idē subto. vñ est sciēdū qz h̄ v̄bū est exercet p̄di
 cationē. z h̄ v̄bū p̄dicari significat p̄dicationē. z
 mltotiēs accipit act⁹ exercit⁹ pro actu significato.
 z sic accipit in p̄posito cū dicit qz subiectū z oppo
 sitū sunt idē nūo: nā esse accipit pro p̄dicari. qm̄ de
 eodē numero p̄dicantur subiectum z oppositum
 sicut de sorte p̄dicatur hō z imusicū. de vtute tñ p̄
 monis hec est falsa. s. subm z oppositū sunt idē nu
 mero. Cōtra sortes z imusic⁹ sunt idē nūo: sed sor
 z imusic⁹ sunt subm z oppositū. q̄ subm z oppositū
 sunt idē nūo. dico qz accipiēdo imusicū p̄sonalr. i.
 put supponit pro eo qd̄ dnoiat. sic illa ē v̄a. sor. z i
 musicū sunt idē nūo. qz sor. z ille q̄ ē imusic⁹ sūt idē
 nūo. s̄ accipiēdo imusicū pro qd̄ significat sic illa
 ē falsa. sor. z imusicū sūt idē nūo qz imusicū non si
 gnificat nisi ab̄ntiā musice. s̄ certū ē qz sor. z absē
 tia musice nō sūt idē nūo. s̄ si imusicū accipiat pro
 eo qz significat sic ē mior v̄a. s. sortes z imusicū sūt
 subm z oppositū z sic maior ē falsa. si at imusicū ac
 cipiat pro eo qd̄ denoiat sic mior ē falsa. s. illa sor.
 z imusicū sunt subm z oppositū. z sic maior z mior
 non sunt uere in eodem sensu. z iō non sequitur q̄.**

**C Et h̄ qd̄ p̄manet. alludō nō p̄manet.
 Nō oppositum qd̄ p̄manet. Nō eni p̄
 manet. Musicum autē z imusicum nō p̄
 manent. neqz ex ambobus composituz:
 ut non musicus homo.**

**C Secūdo p̄bat qz subm z oppositū sunt diuersa. z
 h̄ sic. subm p̄manet sub utroqz termino trāsmutatio
 nis. s̄ oppositū nō p̄manet. q̄ subm z oppositū sūt
 diuersa. maior p̄z qm̄ si ex imusico fiat hō music⁹.
 hō p̄manet p̄ sub imusica z postea sub musica. si i
 musicū nō p̄manet nec p̄manet musicū sub utroqz
 termino nec ēt p̄manet hō imusic⁹. Cōndū qz ex
 h̄ loco accipit: qz illō qd̄ nō hēt oppositū in gñato
 p̄manet i sine gñatiōis z illō qd̄ hēt oppositū nō p̄
 manet z iō subm manet qz nō hēt oppositū i gñato
 sed p̄uatiō que est terminus a q̄ gñatiōis nō p̄ma
 net qz hēt oppositū in gñato. Et ex h̄ pōt probari
 qz dimēsiōes z q̄litates simbole manēt in termino
 gñatiōis qz non h̄nt oppositū in ipso gñato.**

**C S̄ ex aliq̄ fieri aliqd̄: z nō h̄ fieri aliqd̄.
 magis qd̄ dicit i nō p̄manētib⁹ ut ex nō**

z. c. 61.

23. cōclusio
 huius libri.

Du. lex est generatio naturalis.

musico musicū fieri: ex hoīe at nō. At vō
z i pmanētib⁹ aliqñ dicit sifr. Ex ere enim
statuā dicim⁹ fieri: nō es statuā. Hoc at
ex opposito z nō pmanēti utrolibet dī:
ex h⁹ hui⁹: z hoc h⁹. Et nāq; ex imusico i
music⁹ fit music⁹. Uñ z in cōposito simi
liter est. Etenim ex immusico hoīe z im
musicus homo dī fieri musicus.

C Tertio pbat⁹ pcedēs. s. q subm z oppositū sūt di
versa. z h⁹ rō sumit ex usu loqñdi q rō ē illa. i oppo
sito magis pprie dī ex h⁹ fieri h⁹. q; q h⁹ fit h⁹. z mi
n⁹ ppe q h⁹ fit h⁹. sed i subto ē ecōtrario. q; i sbto p
prie dī h⁹ fit h⁹ z min⁹ pprie q ex h⁹ fit h⁹. s; illa sē di
versa i qb⁹ nō utim vno mō loqñdi g. Intelligēdū
q i utroq; .s. tā i sbto q; i opposito utim utroq; mō
loqñdi. nā de subo dicim⁹ q h⁹ fit h⁹ z q ex h⁹ fit h⁹.
nā dicim⁹ q hō fit music⁹ z ex ere fit statua z sifr in
opposito utim utroq; mō loqñdi. q; dicim⁹ ex imu
sico fieri musicū z ēt dicim⁹ q imusicū fit musicus.
magis tñ pprie dicim⁹ de subto q h⁹ fit hoc. z min⁹
pprie q ex hoc fit hoc. s; ecōtrario ē de opposito.
Sed dubiū ē q; p² pōbeat dīa iter subm z oppo
sitū i hoc. s. q i sbiectū utimur vno mō loqñdi tñ in
opposito enī utimur duob⁹ modis loqñdi. z h⁹ dī
q i utroq; utimur utroq; mō loqñdi. z sic pōz dif
ferētia nō appet vera. **C** Dicēdū q illa ē dīa: q; i
opposito cōit utimur utroq; mō loqñdi: s; in sbto
nō utimur cōit nisi vno mō loqñdi: dicēdo hoc fit
hoc. sed rarissime z trāsūptiue utimur in subiecto
alio mō loqñdi: dicēdo q ex hoc fit hoc. Intelligē
dū tñ q utroq; modus loqñdi ē bon⁹ tā i sbiectū q;
i oppositū. s; ē dīa: q; i oppositū ubi dī vñū i eisdem
termis dī altez: sed i subiectis ubi dī vñū: ibi pro
prie nō obet dici altez. nā dicimus. q hō fit musi
c⁹: s; nō dicimus q ex hoīe fit music⁹. z ēt dicim⁹
q ex ere fit statua: sed nō dicim⁹ q es fit statua s; i
eisdē oppositū termis utimur utroq; mō loqñdi.

Dubium.

Responsio

T. c. 62.
Fieri simpli
ter est sub
stātarū: fm
qd vero ac
cedentium.

C Ad sīplr at cū dicat fieri: z hoz qdē nō
simplr fieri. sed h⁹ aliqd fieri: simplr autē
fieri substātarū solū ē: fm qd alioz mani
festū q nece ē subijci aliqd qd fit. Eteniz
q; tū z quale: z ad altez: z qñ: z ubi sūt in
subiecto aliq pp id q sola substātia de n⁹
lo alio dī subiecto: s; alia oia de substātia
qd at z substātiez quecūq; alia simplr
entia ex qdā subiecto fiāt p̄sideranti fiet
utiq; māifestū. Sp enī ē aliqd qd subijcit
ex q fit qd fit: ut plāte z aialia ex semine.

Semper ē
ut qd quod
ubijcit ex
quo fit qd
it.

Conclusio
4. huiusl
ci.

C Nec ē 3⁹ ps pncipal⁹ hui⁹ capli i q declaraf q p̄di
cta tria p̄n⁹ sant neēia i oi gñatiōe. z p̄tinet duas
p̄tictas: q; i p⁹ oñdit q i oi gñatiōe regrit sbiectū
In 1⁹ ibi. Quare oñsū ē. **C** Oñdit q i oi gñatiōe
regrunē p̄dicta tria p̄n⁹. In p⁹ igif p̄ticta hui⁹ p̄tis
pbat. 24⁹ q hui⁹ libri. s. q i oi gñatiōe regrit sbz:
Nec 2⁹ pbat sic. In oi gñatiōe nāli z etiā artificia
li regrit subiectū. s; ois gñatiō ē nālis ul' artificial'
g i oi gñatiōe regrit subiectū. minor est nota. z ma
ior declaraf. z p̄ declaraf p⁹ ps. s. q i oi gñatiōe nā
li regrit subiectū. 2⁹ declaratur scōda ps. s. q i oi gñā
tiōe artificiali regrit subiectū. 2⁹ ibi. **C** Sūt autē q

fiūt. **C** Et p̄ adhuc distiguit gñationē nāle q dup⁹
ē: qm qdā ē gñatio simplr: z qdā ē gñatio s; qd.
gñatio simplr ē gñatio substātie. s; gñatio s; qd ē
gñatio accidētis. z hui⁹ rō est: q; gñatio terminaf
ad eē: z substātia hēt eē simplr: z accētis hēt eē fm
qd. z iō gñatio substātie ē gñatio simplr cū termi
nef ad eē simplr. z gñatio accētis est gñatio fm
qd: cū terminef ad esse fm qd. In gñatiōe enī sim
plici dicim⁹ gñatū fieri simplr. sed in gñatione fm
qd siue accētis nō dicim⁹ rē simplr fieri. sed fieri
hoc tale. Cū enī sortes trāsmutaf de nigredine ad
albedinē nō dicim⁹ simplr sine additiōe q; sor. fit:
sed q; sor. fit alb⁹. Ita igif distictiōe p̄missa pbat
q; in oi gñatione nāli regritur subiectū: z hoc sic.
Lā in gñatione substātarū: q; in gñatiōe accētis
regrit subiectū. sed ois gñatio nālis ul' ē substātie
ul' accētis. g. **C** At in gñatiōe accētis regritur
subiectū pbat inductive: qm cū dicim⁹ fieri q; tuz
aut qle: aut ad aliqd z sic de alijs: nō dicim⁹ hoc nī
si imaginati fuerim⁹ aliqd subiectū qd fit q; tū aut
qle. qm ista alia dicūtur de subiecto: z sola substā
tia nō dicit de subiecto. g in gñatiōe accētis regri
tur subiectū. Et q; etiā in gñatiōe substātie regrat
subiectū apparet inductive: qm in gñatiōe aialium
sp̄ma est subiectū ex q; gñant aialia. z i uegetabili
bus semē ē subiectū ex q; gñant uegetabilia. z sic ē
i oib⁹ alijs. g i oi trāsmutatiōe ul' gñatiōe nāli reg
rit subiectū. q; tā in gñatiōe nāli accētis q; s; baruz
regritur subiectū. **C** Ad dū q; 2⁹ or declaraf h⁹ tria
s. q; luter gñatio substātie indiget subiecto z ēt op
posito. z qualr oppositū z forma gñata se hñt in
ista gñatiōe substātie. z hoc declaraf p̄ similitudinē in
gñatiōe accētis: z p̄ q; tū ad subiectū dicēs q; p̄fe
cte p̄z: q; in sp̄mate est aliqd cui⁹ p̄portio ad aliud
gñatū ex ipō ē: sicut p̄portio substātie demōstrate
ad albū z nigrū. z ulr ad p̄dicamēta accētis. Uñ
sicut in gñatiōe accētis regrit subiectū: ut cū ex al
bo fit nigrū: regritur aliqd qd p̄ est albus z postea
nigrū. ita i gñatiōe substātie cū ex sp̄mate fit hō
regrit aliqd qd p̄ ē sub foza sp̄matis: z postea sub
foza hoīs. **C** Quātū ad oppositū dicit q; quead
modū gñatio albi fm q; mot⁹ indiget p̄n⁹ opposi
to ei qd gñat: ex q; fit mot⁹ z tertio subiecto motui.
Sifr ē in alijs gñatiōib⁹. s. in gñatiōe sube: q; tita
tis z c. **C** Quātū ad 3⁹. s. qualr in gñatiōe s; op
positū z forma gñata se hñt. dicit q; sic in gñatione
accētis ptes oppositi successiue recedūt a subiecto
z fiūt in eo ptes gñati. sifr est in substātia. z ponit
exēplū dicēs. In sp̄mate enī apd gñationē homis
nō cessant ptes sp̄matis recedē: z ptes hoīs fieri do
nec foza humana p̄ficiat. **C** Sed dubiū ē: qm foza
hoīs videt eē idiuisibilis. z sic nō pōt p̄tibilt acq
ri. iō 2⁹ or huic dubitatiōi rōdēs. d. q; ptes forme
substātal' p̄tibilt acgrunt: z hoc si foza recipit p̄ti
tionē. i. si foza sit diuisibilis. si at nō. istud neēio acci
dit in accētib⁹ pprijs forme gñate. Uñ gñatio ne
cessario cōsequit alterationē. Intēdit igif dicē q; i
gñatiōe substātie oppositū z foza gñata ita se hñt.
q; foza gñata successiue p̄tibilt acgrif: z oppositū
foze gñate successiue z p̄tibilt dep̄dit: z hoc si foza
gñata sit p̄tibilt. sed si foza gñata nō sit p̄tibilt: tūc
illa nō acgritur p̄tibiltiter: cū non habeat ptes: sed
accētis pp̄ria illi forme acgruntur partibiltiter ita
q; tota successio erit in acquisitione accidētis pro
prioz illi⁹ forme: z in alteratione p̄cedēte inductio
D iiii

Dubium

nē illi^o foie. **C** Sed dubitatio ē: qz accētia foie sil sunt z nō sunt cū ipsa forma. quomō igif accētia p pzia possūt partibilr acgrī nisi foia ptibilr acgrā. nā qz tū gñans dat de forma: tātum dat de accētib^o pprijs forme z ecōverso. **C** Dicēdū qz accētia ppzia forme sūt duplicia. s. qdā i fieri: z qdā in facto eē. Accētia ppzia forme i fieri sunt illa qz sbiectū disponūt ad illā formā ita qz nō ad aliā: z talia accētia nō sunt sil: z nō sūt cū forma: imo pcedūt formā z de talib^o accētib^o loqur hic 2^o. Accētia vō ppzia forme in facto eē nō acgrunt ptibilr: sic nec ipsa forma. **I**ntelligēdū qz de itētiōe 2^o h est qz ois forma substācial^o diuisibil^o acgrif ptibilr: z hoc siue sit diuisibil^o extēsiue. s. i ptes qz titatiuas: siue sit diuisibil^o itēsiue. i. fm magis z min^o sic forme elemētoz fm ipm sunt diuisibiles. **U**n 2^o 3^o celi ponit qz forme substāciales elemētoz intēduntur z remittūtur: z certū ē qz forme elemētoz sunt diuisibiles qz titatiue. z iō fm 2^o opz dicē qz i generatiōe elemētoz acgrunt forme ptibilr: z qz tuz ad ptes qz titatiuas: z etiā quātū ad ptes qlitatiuas: siue qz tū ad gradus. de forma vō hois nō asserit qz ptibilr acgrā. sed. d. sub pditiōe. s. qz si sit ptibil^o acgrif ptibilr. **C** Sed adhuc ē dubiū qm si mimū nāle utputa mim^o ignis gñet p se: forma illi^o ignis ē ptibil^o cū habeat ptes: z tū acgrif nō ptibilr: qz cū p se z seorsū gñet si ptibilr gñaret medietas pūs eēt p se gñata qz totū. z tū cū medietas totū sit mior toto: seqtur qz est dare min^o minimo. Dicēdū qz ponēdo mimū nāle ut pōit 2^o opz dicē qz nō ois forma substācial^o ptibilis acgrif ptibilr: ita qz vna ps qz titatiua acgrā an aliā. s. ois substācialis forma ptibilis in ptes actuales q. s. possūt existere per se acquirūtur ptibilr: sed h^o nō est minimum naturale. ideo z c.

Ec. 63

C Siūt at qz sūt simplr: alia qdē trāsfīguratione ut statua. Alia vō appōne: ut qz augmētant. Alia vō abstractiōe: ut ex lapide mercuri^o. **E**ōpōne at ut dom^o: Alratiōe vō: ut qz pūtunt fm mām. **O**ia autē qz sic sūt: manifestū est qm ex substācijs sūt.

C Declata p^o pte maioris. s. qz in oi gñatiōe nāli regif sbiectū. declarat secūda pte. s. qz in oi gñatiōe artificiali regif sbiectū. z hoc declarat inductive sic. **I**lloz qz sūt p artē simplr h ē ulr accipiēdo fieri. qdā sūt per trāsfīgurationē. i. p trāsmutatiōe rei ab vna figura i aliā sicut statua. qdā vō sūt per appositionē: ut fluiū qz sit p h: qz pcurrūt diuerse aq. **E**t qdā sūt p subtractionē pūū māliū: sic mercuri^o sit ex lapide. **Q**uedā aut sūt fm cōpositionē ut dom^o sit ex cōpositiōe lapidū z lignoz. **E**t adhuc qdā sūt p alterationē: z talia nō solū sūt p artē qz uis ars qz iuuet nām in gñatione talitū. h^o aut sūt illa qz trāsmutant simplr: z quoz mā trāsmutat de vna foia subali in aliā. **I**n oib^o autez istis gñatiōib^o ē aliqz subz ut patet inductive. **I**n oi gñatione artificiali ē aliqz subm. z sic p3 qz i oi gñatione regif subm. **C** Nōndū ē qz 2^o h compat trāsmutatiōe substācialē z trāsmutatiōe accētalē adiuicē fm dīaz z pueniētā. z p fm pueniētā. scdo h3 dīaz. z possunt hic decē notari. **C** Prio igif est nōndū qz trāsmutatio subalis z trāsmutatio accētalē pueniūt i h qz utraqz ē alteratiō eiusdē rei

Primo no bandum.

de vna qlitate i aliā: z de vna dispositiōe in aliā. **E**t accipit 2^o h alterationē large. s. tā pro altatiōe cui^o finis est de gñe illi^o alteratiōis. s. cui^o finis ē qlitas: qz pro alteratiōe cui^o finis ē de alio gñe h ē pro alteratiōe determiata ad formā substācialē. accipit at qlitate large. s. tā pro vā qlitate: qz etiā pro foia sbali. pueniūt tū he due trāsmutatiōes in h: qz utraqz ē trāsmutatio vni^o rei de vna forma in aliā. **C** Scdo ē nōndū qz he due trāsmutatiōes dūt in h. quia i trāsmutatiōe sbali illō qd defert trāsmutatiōe amittit nomē z diffinitionē: sed in trāsmutatiōe accētalē illō qd defert trāsmutatiōe nec amittit nomē nec diffinitionē. **U**n breuit^o sbm trāsmutatiōis subal^o pdit nomē z diffinitionē p illā trāsmutatiōe. s. sbm trāsmutatiōis accētal^o nec pdit nomē nec diffinitionē. **C** **I**ntelligēdū qz qdā p hāc autem uolūt pbare qz cesar ē hō cesare non exite: qz i trāsmutatiōe sbali z c. s. nō ē ad ppositū: qz illō qd amittit nomē z diffinitionē nō est termin^o trāsmutatiōis fm subm. cesar at nō est sbiectū trāsmutatiōis: sed sola mā p^o. **C** 3^o nōndū ē h3 2^o qz illō qd defert utraqz trāsmutatiōe est idē uiuio: z ē corp^o demōstratū. nā videm^o idē corp^o in eodē loco trāsferrī de carneitate in terrestreitate: z de terrestreitate i uegetabilitate: z mutat ei^o nomē z diffinitio. z et videm^o idē corp^o trāsferrī de albedie i nigredinē. z nec amittit nomē nec diffinitionē. **U**n itelligēdū qz p corp^o demōstratū 2^o itelligit aggregatū ex mā p^o: z qz titate itermīnata. **I**llō eni aggregatū i trāsmutatiōe sbali amittit nomē foie sbal^o z ei^o diffinitionē qz dnoatiue pdicabatur de ipō. **C** **S**i dicat qz sola mā p^o sit sbz trāsmutatiōis sbalis. igif illō aggregatū ex mā z qz titate nō ē sbm ei^o. **S**it^o trāsmutatio sbalis: z trāsmutatio accētal^o dūt p sbta ut p3 p de gñe. igif nō est idē sbm nūo utriusqz trāsmutatiōis. **C** **A**d p^o di cēdū qz subz p se trāsmutatiōis subal^o ē sola mā p^o s3 qz titas qz māet sub utroqz t^o mīo trāsmutatiōis: z et aggregatū ex mā z qz titate ē subz p accēis trāsmutatiōis substācial^o. **E**t hec ē itētiō 2^o p de gñe. **C** **A**d 2^o dico qz trāsmutatio subal^o z trāsmutatio accētal^o dūt p sua sbta p^o: qz subz p^o trāsmutatio nis subal^o ē mā p^o. s3 subz p^o trāsmutatiōis accētal^o ē mā cōposita. tū illō qd ē p^o subz trāsmutatio nis subal^o bñ pt eē sbm remotū trāsmutatiōis accētal^o. **C** 4^o ē nōndū h3 2^o qz cā pp quā subz trāsmutatiōis subal^o amittit nomē z diffōne: z sbz trāsmutatiōis accētal^o nō ē ista: qz nomē z diffō sumūtur a foia sbali. **S**ic eni mā nō ē i actu nisi p formā subalē ita nō ē diffinibil^o nisi p formā subalē. nē at i trāsmutatiōe subali mā p^o qz ē sbm nō manet sb eadē foia sbali i p^o trāsmutatiōis z i fine. s3 i trāsmutatiōe accētalē manet mā sub eadē foia sbali i p^o trāsmutatiōis z i fine. iō i trāsmutatiōe sbali pdit nomē z diffōne sic pdit formā sbalē: s3 qz i trāsmutatiōe accētalē foia subal^o manet sp eadē. iō p illā trāsmutatiōe sbm nō amittit nomē nec diffōne. **E**x his igif appet qz diffinitio quā sbz trāsmutatiōis amittit nō ē diffō expmēs solā qditatē diffiniti. sed ē diffō data p additamētū: qz ē diffō data p formā qz ē ex itrisecā qditatē māe. diffōne vō expmētē solā qditatē māe. si talē diffōne posset hēre nō amittēt mā p trāsmutatiōe subalē: imo sic mā manet vna nūo sub utroqz t^o mīoz trāsmutatiōis subal^o: ita qditas māe manet eadē nūo. z p p^o

Scdm no.

Idē primo capi. de subz orbis. z scdo de aia. co. 8. z 2. pby. co. 15.

Tertio no.

Quarto no.

diffō expmēs qditatē. nec et mā pdit ppriū nomē
 mae p trāsmutatiōe subale. iō hēt h nomē yle sb
 utroq; t̄mio trāsmutatiōis. sed pdit nomē forme
 sbal qd nomē pdicat dnoiatue de mā: qz cū mā ē
 sb foia carnis dnoiat a foia carnis z dicif carnea.
 sed cū pdit formā carnis z acgrit formā terre pdit
 nomē carnis z acgrit nomē terre. qz cū ē sb foia tre
 dicif terrestris ul' terra. C5° ē nōndū q illō subz
 trāsmutatiōis. s. mā p̄ nō ē vniū p aliq; formā sba
 lē exntē i ipa isepabilr: qz tē nō amittēt nomē z dif
 fōnē i trāsmutatiōe subali. s. istō subz solū ē vniū p
 puatiōe cuiuscūq; foie dant; sibi nomē z diffōnē
 Uñ mā p̄ sic ē vna qz ē qddā puatū oi foia sbali
 sic qz nllā foia sbal ē de cēntia sua. ē tñ i pō ad oēs
 foias sbales z accūtales. C6° ē nōndū fm p̄ qz
 tres dimēsiōes q dūr isepabiles a mā z sp manē ea
 dē nūo sc accūtia: qm si eēt sbe tē nō mutaret no
 mē nec diffō istī subri i trāsmutatiōe sbali: qz istō
 subm hēret formā subalē isepabilē ab eo p quā hē
 ret nomē z diffōnē: z tē eēt tota trāsmutatio i accū
 tib°. Ex qb° vī de itētiōe p̄ qz i nllā trāsmutatio
 ne sbali manet aliq; foia sbal eadē nūo sub utroq;
 t̄mio trāsmutatiōis. qz si aliq; manēt tē in illa trāsmu
 tatiōe subz nō amittēt nomē z diffōnē: ex q; re
 tinēt eadē formā sbalē datē sibi nomē z diffōnēz.
 Pōt tñ dici qz ab ultia foia sbali sbm marie hz no
 mē z diffōnē. nē aut i trāsmutatiōe sbali eadē foia
 sbal nō manet ultia sb utroq; t̄mio trāsmutatiōis:
 z sic nō manet eadē diffō pncipalissima nec idē no
 mē. C7° ē nōndū fm p̄ qz mā p̄ nūq; dnuclaf
 a corpeitate. qd ipē pbat sic. qz si mā p̄ dnuclaf
 a corpeitate tē hēret i se formā sbalē: z sic hēret no
 mē z diffōnē: s. ista p̄na ē mibi dubia. v3. si mā p̄
 dnuclaf a corpeitate: tē mā p̄ hēret diffōnē uel
 formā sbalē. Dico igit qz illa p̄na sic ē itelligēda qz
 si mā p̄ dnuclaf a corpeitate hēret aliq; formāz
 sbalē isepabilē ab ea: z sic sp manēt eadē fm nomē
 z diffōnē. Pōt tñ p̄na sic pbari supponēdo tria. p̄
 qz mā p̄ nūq; p̄t eē dnuclaf ab oi foia sbali. 2° sup
 pono qz ad h qz mā p̄ recipiat aliq; formā sbalem
 diuisibilē aut malē: opz qz sit extēsa alr: nō q̄tū re
 cipet q̄tū. 3° suppono qz mā p̄ nō sit extēsa nisi p
 dimēsiōes q dūr corp°. Ex qb° seqtur qz si mā de
 nudaret a corpeitate qz nō eēt extēsa: z p̄ nūo non
 posset recipe aliā formā sbalē malē. qz q̄libet foia
 malis ē extēsa. z p̄ nūo nullā formā posset mā p̄
 recipe. cū igit nūquā possit eē sine oi foia sequit qz
 si mā p̄ dnuclaf a corpeitate qz hēret i se aliqua
 formā isepabilē ab ea. C8° ē nōndū hz p̄ qz sbz
 istaz dimēsiōnū isepabiliū est ipa mā p̄ z nō sba
 cōposita. Uñ dic̄ p̄ qz sbz istaz dimēsiōnū nec hz
 nomē nec diffōnē. Dic̄ et qz q pōit hāc māz eē cor
 p° peccat. z sifr peccat q pōit illō qd d̄fert trāsmu
 tatiōe eē sbm hīs formā i actu ut extimat Aluic.
 C Nonō ē nōndū fm p̄ qz qz idiuuū cōpositū
 ex mā z foia trāsmutari s̄z totū de nō eē ad eē sine
 aliq; deferēte trāsmutatiōe ipo° ē oino: qz si sic tē
 nō eē idiuuū cōpositū mutaretur i eē idiuuū cō
 positi qd ē ipo°. C Decimo ē nōndū fm p̄ qz qz
 corp° celeste nō ē i pō ad aliā dispōnē nec ē i pō ad
 gñatiōe nālē: qz corp° celeste caret h sbō. i. mā p̄
 qz rōne mae p̄ ē aliqd i pō ad dispōnē sbalē. z qz
 corp° celeste caret isto sbō. iō caret foia q sustenta
 p h sbz: z iō ē necē ut foia corpis celestis sit libata
 ab h sbō. nec hz foia corpis celestis p̄stōnē p corp°

celeste. s. corp° celeste p̄stituit p illā ut scies alibi.
**Quare oñsū ex dict; ē: qm quod fit sp cō
 positū ē. Et ē qdē aliqd quod fit. ē aut ali
 qd qd h fit. z h duplr. Aut eni subiectuz
 aut oppositū. Dico at oppoi qdē nō mu
 sicū: subijci at hoiem. Et i figuratiōe z i
 ordinationē z in formationē opposituz.
 Es at z lapidē z aurū dico subiectum.**
C Nōso qz i oi gñatiōe regrit sbz. nē i hac p̄tielā oñ
 dif qz i oi gñatiōe regrunt tria p̄n°. s. mā foia z p̄
 uatio z hec ē 25° p̄ hui° libri q pbat sic. Dē qd gñā
 tur ē cōpositū ut p3 ex p̄cedētib°. qz i oi gñatiōe ē
 sbz qd recipit formā q ē t̄min° gñatiōis z sic oē qd
 fit ē cōpositū ex sbō z t̄mino factiōis. tē sic. In oi
 gñatiōe ē aliqd qd fit fm se totū z illō ē foia. z ali
 qd qd fit h. i. de q dī qz h fit h. sed illō de q dī h fit
 h ē duplex ut p3 ex p̄cedētib°. qz ul' ē sbm ul' oppm
 ḡi oi gñatiōe regrunt ista tria ex qb° ipz gñatū cō
 pōit. s. vniū qd fm se totū fit: z duo q sūt h. i. de q
 b° dī fieri h. s. sbm z oppm. vbi ḡra. si gñaret musi
 ca ē ibi aliqd qd fit. s. musica z duo de qb° dī fieri h
 qz hō fit music° z nō music° fit music°. Uñ alia ex
 de sbō z opposito ponit p̄hs ut p3 in textu. Et p̄or
 mouet h dubitationē sup illō qd dī. s. qz oē gñatū
 cōpōit ex his trib°. s. ex sbō: foia: z puatiōe. Ex q
 i rei vitate sē t̄m duo p̄n° q sē p̄tes rei gñate. s. mā
 z forma: qm ex puatiōe nō p̄t gñatū. cōpōi: qz pu
 atio p̄tue recedit. C Ad illō duplr r̄ndef. p̄ qz p̄hs
 itelligit h de gñato icōpleto. s. qd ē ens i via gñā
 tiōis: qz i tali gñato exigunt tria. s. mā foia z pu
 atio. qm gñatū icōpletū hz p̄tē de foia: z p̄tē de pu
 atioe foie. s. gñatū cōpletū ē cōpositū t̄m ex duo
 b°. s. ex mā z foia. Alr r̄ndef. s. qz p̄hs nō itelligit
 qz gñatū sit cōpositū ex istis trib°: s. solū cōponit
 ex mā z foia: s. puatio ē de dispōne gñati. qz sp q
 usq; gñatū sit cōplete gñatū hēt aliqd de puatiōe
 t̄mi ad quē. z sic qdāmō dispōit p puatiōe: nō qz
 puatio sit ps ei°. Ex qb° p̄t itelligi qz gñatū cōple
 tū regrit duo p̄n° t̄m ut māz z formā: s. gñatū icō
 pletū dū ē i fieri regrit tria p̄n°: qd p̄t itelligi dupl
 vnomō qz cōpōat ex trib° ut vult p̄ r̄ndef. alio mō
 ut solū cōpōat ex mā z foia: uel parte foie: z qz p̄
 uatio regrat tanq; dispōitio nō aut tanq; pars.

C Manifestū igit qz si qdē sunt cause z p̄n
 cipia eoz q nā sunt: ex qbus p̄mis sunt z
 sūt nō hz accūs: s. vniū quodq; quod dī
 fm substātiā: qd fit ex subiecto z forma.
 Cōpōit eni music° hō ex hoie z musico
 qdāmō. Resolues eni rōnes i rōnes eoz.

C Nec ē q̄rta ps p̄n° hui° caplī in q oñdif quō mā
 foia z puatio sē p̄n°. z p̄tiet tres p̄tielās: qz i p̄ oñ
 dif qz solū mā z foia sē p̄n° p se. i. 2° ibi [Manifestū
 igit ē.] Oñdif quō puatio accidit mae: z ēt ponit
 d̄ria int māz z puatiōes. i. 3° ibi [Uñ est aut z c.]
 Soluunt q̄stioes circa p̄n°. C In p̄ igit p̄tielā hu
 i° p̄tis d̄claf qz solū mā z foia sē p̄n° p se. z hec est
 26° p̄ hui° libri: q pbat sic. Solū illa sē p̄n° p se ex q
 b° p se z p̄ z nō hz accūs sē z sūt illa q sūt. s. solū ex
 mā z foia p se z p̄ z nō hz accūs sē z sūt illa q sūt.
 s. solum mā z forma sunt p̄n° per se. huius rōnis p̄
 ponitur maior. 2° minor. 3° vō declaratio minoris

Quinta no.

Idē p° co
plo de subz
orbis. 7. 7.
metha.
Z. c. 8.
Sextus no.

Septimum
quod dicitur.

Octauū no
sandum.

Contra
Aluic.
Nonū no.

Decimum
notandum.
Idem . 8.
metap. co.
12. 7. 12.
met. c. 10. et
2. caplo. de
suba orbis.

Z. c. 64.

25. cōclusio
huius libri.
Generatus
est cōp. sicut
ex subo et
forma. Idē
7. met. cap.
23. 26. 27. 31
33. 34. 35. 38.
metap.
Z. c. 8.
13. c. 18.

Z. c. 65.

Ex isto tex
tu hē qz oē
cōpositū re
soluit in sua
cōponentia.
Idē. 3. me
taph. c. 15. z
terno. c. 15

26. cōclusio
huius libri.

que tal' e. Ex illis sunt et sunt p se et p illa q sunt: qru rones resoluuntur eoy rones. s; rones eoy q sunt resoluuntur i rone mae et forme. igit' ex illis solu sunt et sunt illa q sunt. q; solu resoluuntur i rones eoy. mi nor vo hui' pfilli pz: qm ro homis musici resoluif in rones hois et musici: id ho music' copdit ex ho mie et musica. C Nonda sut b duo fm p' q; il lud exepu e de foia accntali. i. de qlitate. s; qd di ctu e de qlitate itelligedu e de substatia. iduxit tñ exepu de qlitate q; notu e. C Scdo e nondu fm p' q; ma et foia distiguuntur fm diffinitiones lz no in esse: q; no sepanf a se iuice in eelz separentur rone. C Nonda et q; p. d. i textu q; illa sunt pn' p se ex qb' res p se sut et sunt. Et dixit sunt et sunt iun cti: q; lz puatio sit per se pn' ipi' fieri no tame est pn' per se ipius esse. et sic apparet q; ma et forma sunt pn' per se: q; ex his per se coponitur res. s; puatio est pn' per accns: q; non est pars rei.

Primu no sandum.

Scdm no.

Ac. 66.

Manifestu igit' e q; fiat: q; sunt ex his. Est aut' subiectu numero qd' vnuz: spe vo duo. Mo qd' eni et aux et oino ma nume rabilis est. Hoc eni aliqd magis et no fm accns ex ipso fit quod fit. Puatio aut' et prietas accidens. vnum aut' species ut ordinatio: aut musica: aut aliorum ali quid sic predicantium.

Hec e 2a pticla qrt' ptis pncipal' hui' capli in qua declat qualr puatio accidit mae. et dat duas diffe retias int' mam et puatione. Accidit eni puatio ma terie: q; ma sp cu bet aliq; forma puaf foia oppo sita. et sic puatio et ma sunt vnu fm sbm: q; dicuntur de eode sbto. et sunt duo fm spz et diffinitione. sed iter puatione et maz ponit duplex dia. p' e: q; ma est nuabil' et puatio no: hoc e ma nuaf iter entia q; est vnu ens: et puatio no nuaf iter entia: q; est no ens. hec igit' est p' dia. s. q; ma est ens et puatio no ens. Un' dignu est q; ma sit aliqd demonstratu q; puatio. Scda dia e: q; ex ma fit aliqd p se cuz sit ps rei. sed ex puatioe no fit aliqd per se: sed solum p accns cu no sit ps rei. C Sed b sunt tria nonda fm p' q; p cu d: q; puatio e pn' p accns. ibi per accns e itelligedu p accns neciu: qm illd qd' est p accns est duob' modis. s. p accns neciu et p acci des raz. puatio e pn' p accns no raz sed necius: q; puatio e necessaria gnatioi. C Scdo e nonduz fm p' q; puatio sp miset cu ma et nunq; sepatur ulr a ma. sed qtu ma admiscef cu aliq; forma: tm admiscef cu puatioe forme opposite. C Attame e itelligedu q; de vtute fmonis flz e dice q; puatio miset cu ma: q; puatio no e aliqd exns in rez na: qm si puatio eet aliqd exns in rez na cu illa puatio sit sepabil' a ma: ma posset puari puatioe: et sic puatiois eet puatio: et ita i finitu: et et seqretur q; puatio eet qda forma pficiens maz. qd' e icoueniens. Dico igit' q; puatio est sola careria foie in subiecto apto nato: et id no miset realr cu ma sed solu fm denoiatione. Lu eni ma caret aliq; foia denomiast a puatioe illi' forme: et dicif puata illa forma. Sic igit' sunt itelligeda q; dicunt de puatioe. s. q; est in ma: et q; est iuncta cu ma: et q; miset cu ma. oia ista sunt itelligeda fm denoiatione tm: qm puatio ita denoiat mam ac si eet aliqd exns in ma: ul' co iuctu seu mixtu cu ma. C Tertio nondu fm p' b

Primu no sandum.

Scdm no.

Ma no bz forma pro puat: necq; puatioe pro puat. Idem supra. c. 63. Ides teruo celi. c. 67. Tertiu no.

q; ma no habet in se forma p' puat: nec puationem p' puat. q; si haberet puatione p' puat aut forma p' puat: non reciperet omnem formam.

Un' est q; sic duo dicenda sunt ee pncipia est aut' sicut tria. Et est qd' sic coia: ut si aliqs dicat musicum et imusicum: aut calidum et frigidum: aut psonas et icolsonas est aut' sic no. Ab alterutris eni pati tria impossibile est. Soluit aut' p' p' terea q; aliud est subiectu b eni no est trium. Quare neq; pla prior' sunt pncipia qdamo: s; duo ut est dice numero: neq; itez penitus duo p' id qd' alter' est esse ipis b tria. Alterum enim est esse homini: et non musico esse: et infigurato: et eri.

Ac. 67.

Hec est 3a particula quarte ptis pncipalis hui' capli in qua per p' dicta soluunt qstiones circa p' dicta pn' narrado qualiter est dicedu pn' ee duo. et qlit' est dicedu pn' ee tria. et qualr est dicedu pn' ee tria. qm si q' ratur quot sunt pn'. dicedu est q; si non fiat distinctio iter pn' p se et pn' per accns: sic pn' sunt tria: ut materia forma et puatio. et si q' ratur de pncipijs p se quot sunt sic e dicedu q; sunt tm duo ut ma et forma. et si q' ratur an pn' sin tria: dicedu e q; qda sunt tria et qda no. Illa eni pn' sunt tria q; hnt istas tres p' ditiodes. s. q; no sunt ex alijs: nec ex alterutris. et et q; oia alia fiat ex eis. Un' no omnia pn' sunt tria q; aliq; pn' patiuntur a se iuice. na ma recipit forma. et sic patit ab ea. sed tria no patiunt ab iuice. Et addit 2o dicet q; paties debet ee sile no triu. Aliqua igit' pn' no sunt tria: q; ma no triat alicui sed puatio et forma sunt tria. et ita apparet q; tot sunt pn' tria quot sunt pn' per se et econ uerso qm solu duo sunt pn' tria. s. forma et puatio et solu duo pn' sunt pn' p se. s. ma et foia. C Sz circa illud dictu p' bi. s. ipo' est tria pati ab alterutris est itelligedu q; pati est duplr. vno mo per corrup tionem. alio mo per receptionem. Dico igit' q; tria patiunt a se iuice per corruptiones qm tria agut et patiunt ab iuice corrupendo se mutuo: sed tria non patiunt ab iuice per receptione: q; triu nunq; recipit suu trium. Et ita debet itelligi illd qd' hic dicif. s. q; tria non patiuntur ab alterutris. s. per receptionem. s. q; vnu reliquum recipiat.

Ac. 68.

Quot quide igit' pncipia circa gnationes phisicoy: et quomo tot sint: dem est: et on sum est qm oportet subijci aliqd prijs et tria duo esse. Sed quodammodo alio non necessariu. Sufficiens eni erit alter' prior' facere abntia: et pntia mutationem.

Hec est qnta pars pncipalis hui' capituli. in qua pbs recapitulat declarata dicet q; dictu est quot sunt pn'. dictu e etia quomo sunt pn'. qm sunt pn' diuersa et necessaria in omni gnatione: et qda sunt pn' per se et qued' per accidens que oia declarata sunt in hoc caplo. Declaratu est etia q; oportet ali quid subijci prijs. et declaratu est q; duo pn' sunt tria. s. forma et puatio. vno tamen modo alteruz priorum. s. puatio non est necessarium inesse rei cum non sit pars rei: sed alterum contrarium

f. foia suffic i gnatiode z corruptiōe: qm̄ eē foie suf-
ficut i gnatiōe z nō eē foie suffic i corruptiōe iō z c.
Tractatus qrt^o de pncipijs in spali. s. mā puatiōe
z forma. Capl'm p^m de pncipio materiali.

Ec. 69

Abiecta autē nā scibilis est s3 ano-
logiā. Sicut enī ad statuā es: aut
ad lectulū lignū: aut ad alioꝝ ali-
qđ hñtiū formā in mā z iforme se hēt pri-
usq̄ accipiat formam: sic ipsa se ad sub-
stantiam habet z hoc aliquid z qđ est.

Ste ē qrt^o tractat^o hui^o libri p̄tinens duo
capla: qm̄ p^m ē de nā ipi^o māe. 1^m vō ē de
puatiōe cū determinatiōe aliq̄li de foia z
executiōe a pscrutatiōe de foia sepata. z ē totalit^r
narratiuū: z icipit ibi: [Tāgētes qđē]. Primum
capl's p̄tinet duas ptes p̄n^o qm̄ in p^a determinat
de mā z de p̄ditiōib^o materie. C In 2^a ibi [Q̄ aut
figurat.] Ex p̄dic̄ soluitur dubia antiquoꝝ pp̄ q̄
negauerūt gnationē z corruptionē z ml̄itudinem
rez. P̄ria ps p̄tinet q̄tuor p̄tcl'as: qm̄ i p^a termia-
tur de cognoscibilitate materie. In 2^a ibi [Unū q̄-
dē.] Determinat de vnitāte ul' entitate māe. In 3^a
ibi [Prīmū qđē.] Sepilogat determinata. In 4^a ibi
[Utz at.] Excusat se p̄bs a qđā q̄stiōe. C Prīma
igit p̄tcl'a hui^o partē ē narratiua in q̄ narrat q̄ nā
subta. i. mā p^a ē scibil' fm̄ analogiā. i. cōparationē
ad māam accñtiū rez artificialiū: qm̄ cū uolum^o de
cl'are ei^o nām dicim^o ipam eē aliqd cui^o p̄portio ē
ad subam nobis notā. i. ad subas cōpositā. z sic ad
nām cōpositā ul' ad foiaz. z ē sic p̄portio cupri ad
idolū: aut ligni ad scānū. z ul' sic vniforme se hēt
p̄usq̄ suscipiat foiaz ita ipa mā se hēt ad substantiā
Et exponit subam cui compaf ista nā subta. d. q̄ ē
suba. i. foia aut h̄ aliqd. i. cōpositū. z ita appet q̄lit^r
mā p^a cogsciē q̄ nō cogsciē nisi p cōparationē ad
mām accñtiū z artificialiū: ita q̄ si dbeat notifica-
ri dicef q̄ mā p^a ē vnū itelligibile. qđ sic se hēt ad
subas cōpositā z ad foiaz subalē: sic hō se hēt ad
hoiem albū z ad albedinē. z sic lignū se hēt ad scā-
nū z ad foiaz scāni. C Nōnda s̄ h̄ duo fm̄ p̄tem. p̄
q̄ mā p^a nō p̄t itelligi p se cū nō sit aliqd i actu ha-
bēs qđitatē: sed itelligit fm̄ cōparationē pp̄ laten-
tiā sue sube. h̄ p̄^o. Un̄ ē itelligēdū q̄ illa q̄ sūt no-
bis p̄ nota sūt accñtia sēsibilia. z sba nō cogsciē no-
bis nisi p sua accñtia: q̄ accñtia sēsibilia d̄termia-
ta psequunt foiaz z distincta accñtia distinctā foiaz:
s3 māam nō psequuntur aliq̄ accñtia sēsibilia deter-
miata. iō foia subal' ē nob magis nota q̄ mā p^a z
h̄ rōne q̄litatū sēsibiliū q̄ d̄termiate psequuntur
foiaz. Q̄ igit dicat p̄^o q̄ mā p^a nō ē aliqd i actu
hñs qđitatē: nō d̄bet sic itelligi. s. q̄ mā p^a nō hēt
entitatē distinctā a foia q̄ illō ē flz. s3 d̄bet sic itelli-
gi. s. q̄ mā p^a nō ē aliqd i actu hñs i se foiaz sbales
pp̄ria. vñ p qđitatē d̄bet itelligi foia subal'. C Se-
cūdo ē nōndū fm̄ p̄^o q̄ suba p cōparationem ad
quā cogsciē mā p^a ē foia subal'. z ē sba cōposita. z
h̄ inuit i textu. Un̄ dicē p̄^o q̄ p̄bs exposuit subam
cui compaf bec nā. s. nā materie. qm̄ sba d̄ de con-
gregato ex hac nā z foia. z ē d̄ d̄ d̄ de forma. z ista
nā d̄ in respectu sube p̄gregate ex hac mā z ex for-
ma. z ē d̄ in respectu foie: z ē illō p qđ suba ē de-
monstrata in actu. Un̄ est itelligēdū q̄ mā p^a cog-
sciē p analogiā ad subam cōpositā z ad formā. z

forte magis itelligit p cōparationē ad subam com-
positā q̄ p cōparationē ad formā qm̄ mā p^a cogsci-
tur p h̄: q̄ ē aliqd sic se hñs ad sbas cōpositas uel
ad formas substāriales. sic suba cōposita se habet
ad artificialia z formas artificiales. z sic in cogno-
scendo māam p̄mam comparamus ipsam ad subas
cōpositas que sunt materie artificialium.

Ec. 70

Unū qđē igit pncipiū ē: nō sic vnū exñs
nec sic vnū sicut hoc aliqd. vnū aut fm̄
q̄ rō. Ampli^o autē p̄rium huic puatio ē.
hec autē quomō duo: z qmō p̄la d̄cū ē.

Hec ē 2^a p̄tcl'a p̄ partē p̄n^o hui^o capl'i in q̄ narrat
q̄lē vnitātē seu entitatē hēt mā p^a. Un̄ dicē p̄bs q̄
mā p^a ē vnū p̄n^o cōe oib^o entib^o trāsmutabilib^o q̄
alēant iuicē: s3 nō ē sic vnū q̄ sit suba simplex exñs
i actu sic foia. nec ē sic vnū sic suba cōposita ex mā
z foia. s3 ē vnū ens i pō ad oēs foiaz sbales z accñ-
tales gnabiliū z corruptibiliū z p̄ter h̄ p̄n^o ē aliud
p̄n^o qđ ē foia z rō cui puatio ē p̄ria. s3 quomō ista
duo. s. foia z puatio se hēant d̄cū ē. C S3 nōndū
q̄ p̄^o p̄bat h̄ tripl'r q̄ mā p^a nō ē aliqd i actu hñs
formā pp̄ria. z rō ei^o p̄ ē ista. si mā p^a hēret formā
pp̄ria: tē ipa pmanēte nō recipet aliā formā: s3 sta-
ti corruperet q̄ cito alia foia gnaret. C 2^a rō ei^o est
hec. mā p^a recipit oēs foiaz māles. s3 nō recipit ali-
qd fm̄ q̄ hēt illō. s3 fm̄ q̄ ē i pō ad illō. q̄ mā p^a ē
i pō ad oēs foiaz māles. z p̄ p̄ns nullā hēt i actu.
C 3^a vō ei^o rō ē ista. q̄ ois trāsmutatio eēt alt'atio:
q̄ ois trāsmutatio q̄ ē circa subm i actu siue circa
subam cōpositā ē alteratio. si igit mā p^a eēt ens i
actu hñs formā. segtur q̄ gnatio i subas eēt alt'a-
tio. segtur ē q̄ oēs foie adueniētes eēt accñtia.
q̄ oē adueniēs enti i actu ē accñs. C Ex q̄b^o rōni-
b^o p̄ns vidē q̄ mā nō pōt siml' iformari diuersis
formis substārialib^o: q̄ si mā haberet aliq̄ formā
pp̄ria nō posset aliā recipe manente p̄ori: s3 h̄ non
sequeret si due forme substāriales possent esse sil'
in eadē mā. Sed alibi vidē q̄ p̄^o dicat p̄riū: q̄
3^o celi dicit q̄ mā recipit formas mixtoꝝ mediātī-
b^o formis elemētoꝝ. z sic sil' i mā sunt foia mixti z
foia elemēti. Dicē q̄ foie elemētoꝝ manēt i mixto.
z cū q̄libet ps mixti sit mixta: segtur q̄ foie elemē-
toꝝ sil' sūt i eadē pte māe. Jō dicēdū ē fm̄ itentionē
p̄^o q̄ due foie sbales nō remisse: s3 cōplete i actu
nō p̄nt eē sil' i eadē pte māe: s3 tñ p̄les foie remisse
ul' quaz aliq̄ ē remissa z aliq̄ i actu cōpleto: bñ p̄nt
eē sil'. nūc vō si mā hēret foiam sbalē pp̄ria p̄ntem
ipaz ul' necio ei p̄iuctā: illa foia nō posset itēdi z re-
mitti: q̄ tūc eēt corruptibil': z p̄ p̄ns mā p^a eēt cor-
ruptibil'. cui^o oppositū patebit iferi^o. z sic si mā p^a
hēret pp̄ria foiaz illa eēt ens i actu cōpleto nō re-
misso. z p̄ p̄ns mā nunq̄ recipet aliā ipa pmanēte
z ois alia foia adueniēs eēt accñs: q̄ oē adueniēs
enti i actu cōpleto nō remisso: sed vltia actualitate
exñs i actu: ē accñs. mā igit exñs i actu cōpleto p
formā nō remissā: s3 cōpletā z p̄fectā nō p̄t recipe
aliq̄ foiaz nisi accñtalē. C Itelligēdū ē q̄ cū p̄b.
d. q̄ mā p̄ma nō est ens i actu nō d̄bet itelligi q̄
mā non sit aliqua res existens in mundo determi-
nata distincta ab omni alio: ita q̄ nō sit in rerū na-
tura actualiter existēs imo materia est eternalit^r in
actu actualitate p̄sentie seu exñtie: sed itelligit q̄
mā non est in actu formali. ita q̄ sit in actu fm̄ for-
mā uel hñs formā determinatā isepabilem ab ea.

De fo. 3. de
aia co. 4.
idem. 2. de
aia. 67. et
104. c. idem
primo capi-
te: de substā
na orbis. ad
cc. 67.

Primum no-
tandum.

Idez p^o ca-
pitulo de sb-
stātia o. bis.
z. z. meta.
Ec. 35.
4. pbi. 16.
2. pbi. 63.

Secundum
notandū.

C Primum quidem igitur dictum est quod principia tria sunt. Posterius autem quod necesse est: et aliud quoddam subiecti: et esse tria. Ex his autem nunc manifestum est que differentia priorum. et quomodo se habent ad invicem principia: et quod sit subiectum.

C Hec est prima particula prime partis primi huius capituli. in qua philosophus epilogat. d. quod dictum est quod principia sunt tria. et postea est dictum quod propter tria oportet ponere subiectum. et sic quod tria sunt principia. deinde est et quod est differentia priorum. quod deinde est quod forma est principium per se. et quod privatio est principium per accidens. et deinde est quod se habent ad invicem principia: et quod est subiectum priorum.

C Nota sunt hic tria scilicet circa subiectum priorum. primum quod modus existentie eius. scilicet materie prime est quod non est quod demonstratum in actu: sed est quasi medium iter non esse simpliciter et esse in actu. unde intelligo per non esse purum simpliciter nihil. scilicet quod non est in potentia nec in actu. Et per esse in actu intelligo formam vel huius formam. et est verum quod materia prima est medium per abnegationem iter ens et non ens. quod materia prima nec est purum nihil: nec est ens in actu cum non sit forma nec huius formam. unde non ens simpliciter: et esse ens in actu non sunt predictoria ut hic patet.

C Secundo est notandum quod accidit substantie eius. scilicet materie prime quod sit in potentia ad omnes formas: non quod sit in substantia eius: ita quod sit per diffinitionem eius: quod probatur dupliciter. primum sic. quod si potentia esset in substantia eius: tunc eius esset destrueret ablatione potentie et presentia forme ad quam habet potentiam ut recipet eam. et ulterius si potentia esset in substantia eius: tunc substantia eius corrumpere ab operatione generationis.

C Probatur idem sic. potentia est in predicamento ad aliquid: si igitur potentia esset de substantia materie: materia esset in predicamento ad aliquid: et non in predicamento substantie. **C** Intelligendum secundum philosophum circa hoc quod in materia est quedam potentia que est respectu ad formam quam potentia corrumpit in aduertu forme: et ista potentia non est de essentia materie quod materia manet in aduertu forme: et potentia corrumpit. et casus per quam oportet ponere tale potentiam in materia que corrumpitur in aduertu forme. inuit philosophus. 12. meta. 10. 11. et est quasi nulla potentia existens in materia corrumpere in aduertu forme: tunc materia postquam recepisset formam esset in potentia ad eandem formam sicut prius erat. et sic materia postquam recepisset formam posset eam recipere sicut prius. et sic corruptum posset redire idem numero et sic idem bis generari: quod est impossibile. Reliquitur igitur quod in aduertu forme corrumpatur potentia ad illam formam. Unde philosophus si materia fuerit una: et generans unum: et potentia una: tunc illud quod fit: erit unum: et philosophus 12. meta. 10. comento. 11. ostendit quod nisi esset talis potentia que corrumpit in aduertu forme difficile aut impossibile esset vitare quod corruptum posset redire idem numero: quod si non esset talis potentia que corrumpere in aduertu forme: tunc post corruptionem alicuius forme materia se haberet oino eodem modo in habitu ad illam formam quomodo se habet ante generationem eiusdem forme. sicut igitur ante generationem forme fuit in potentia naturali ad illam formam: ita post corruptionem illius forme esset materia in potentia naturali ad illam formam sicut prius. sed omnis potentia potest reduci ad actum. igitur forma corrupta posset naturaliter iterum generari quod est impossibile. Dicendum igitur quod duplex est potentia. scilicet receptiva et respectiva. prima potentia. scilicet receptiva manet simpliciter. sed potentia respectiva corrumpit in aduertu forme.

C Tertio est notandum secundum philosophum circa hoc quod materia et forma dependent a se invicem. sic quod neutra potest esse sine reliqua. unde dicit philosophus. quod substantia sustentat formam. quod forma scilicet quod forma non potest esse sine substantia: sed forma sustentat subiectum secundum quod est eius completum et sic scilicet quod subiectum non potest denudari a forma.

C Utz autem substantia spes aut subiectum: non

du manifestum est. Sed quod principia tria: et quod et quod modus eorum dictus est. Quod quidem igitur et que sunt principia ex his consideretur.

C Hec est quarta particula prime partis primi huius capituli. in qua philosophus excusat se a determinatione istius questionis. scilicet utrum forma sit magis substantia quam materia aut compositum. et philosophus assignat duplicem causam huius. prima est: quod in libro istud non est declarandum. scilicet utrum forma sit magis substantia quam materia: sed in secundo videbitur. Secunda causa est: quia illud non declaratur in hac scientia. sed in scientia diuina: et hoc est melius.

Uod autem singulariter sic soluitur. et

quod antiquum defectum dicam post hec.

Querentes enim secundum philosophum per hanc primam vitam et nam rex diuiterunt ut in via quedam aliam abscedentes ob infirmitatem. et dicunt neque fieri eorum que sunt nullus: neque corrumpi propter id quod necius est fieri quod fit. aut ex eo quod est. aut ex eo quod non est. Ex his autem utrisque impossibile est esse. Neque enim quod est fieri contingit. Est enim iam neque ex eo quod non est nihil utique fieri. Subiecti enim aliquid oportet.

C Hec est prima pars principalis huius capituli in qua ex determinatione circa nam materie docet philosophus solvere rationes antiquorum: per quas negabatur principia et generationem et transmutationem et multitudinem rerum. hec pars continet tres particulas

quod in prima ponitur error antiquorum: et ratio erroris. In 2a ibi [Nos autem dicimus.] ponitur una ratio ad interrogationem antiquorum. In 3a ibi [Unus quidem igitur modus.] ponitur alia solutio. In 4a igitur particula huius partis philosophus proponit intentionem suam. et etiam ponit positionem antiquorum cum ratione positionis. d. quod per predicta singulariter. i. terminum soluit defectum. i. dubitatio antiquorum quod tamen primi philosophantes. scilicet pmenides et melissus querebant perscrutari nam rei secundum philosophum per hanc vitam et non ualentes eam per defectum exercitium in logica inuenire recedentes a via vitatis per infirmitatem et ignorantiam suam in logica diuiterunt in quedam aliam viam. scilicet in falsam et erroneam dicentes quod nullum ens potest fieri vel corrumpi: et hoc per hanc rationem: quod si aliquid fieret necesse est quod fiat aut ex eo quod est: aut ex eo quod non est: sed utrumque illorum est impossibile. nam non potest fieri ex eo quod est: quia iam esset antequam fieret. nec ex eo quod non est: quia ex eo quod non est nihil potest fieri. cum sit declaratum quod in omni generatione requiritur subiectum. Et philosophus format eorum rationem sic. si aliquid generatur aut generatur ex ente aut ex non ente. sed illud quod generatur nec generatur ex ente nec ex non ente. quod nihil generatur et quod generatio non fiat ex ente. probatur sic. generatum dum generatur est illud quod non est: sed ens est illud quod est. quod non generatur aliquid ex ente. et sicut quod generatio non fiat ex non ente probatur sic. omne quod generatur est aliquid dum generatur. sed non ens non est aliquid. ergo non ens non generatur nec est generatio ex non ente: quod semper oportet aliquid subiecti eius quod fit: ut ostensum est supra.

C Unde intelligendum quod cognita natura materie prime soluitur illa dubitatio: quod per philosophum hic sermo demonstratiuus est natus soluere omnes questiones accidentales in re. **C** Intelligendum etiam quod sermo demonstratiuus perfectissimus qui est per potissimam diffinitionem rei tanquam per medium: innatus est solvere omnes questiones accidentales in re. quod talis diffinitio est principium cognitiouis omnium accidentium essentialium illius rei. non tamen quilibet demonstratio est nata soluere omnes questiones

Primum no
tam,

Secundum no,

Ex. co. 2,

Tertium no,

Ex. co. 21,

Ex. co. 22,

Ro pme. e
melli.

accētes i re: qz possum scire aliqd de re. s. p̄dicatū p̄ diffinitionē acceptū ab vna cā: qd̄ qd̄ p̄dicatū i est ei p̄ illā cāz: z errare circa aliqd̄ p̄dicatū qd̄ iest eidem rei ratione alteri⁹ cause. sed diffinitio completa que comprehendit omnes causas ducit in cognitionē omnium accidentium eēntialium.

C Et p̄ter cōtigēs augmētātes nō eē ml̄ta dnr: s̄ tm̄ qd̄ ē. Illigū taliū accipiebāt opinionem p̄opter ea que dicta sunt.

C Adhuc isti antiq̄ ultra s̄ qz negabāt ḡnationem z corruptionē argumētābāt eoz potētā ponēdo aliud icōueniēs dicētes qz nō sūt ml̄ta entia: s̄ vnus tm̄. qm̄ cū ipi ponerēt vnū p̄n̄m̄ māle tm̄. z ex illo nihil ḡnari: habuerūt dicē qz illō p̄n̄m̄ semp̄ manet vnū s̄z subam. z sic habuerūt dicē qz nō sūt pl̄a entia. S̄z tm̄ p̄or̄ alit̄ adducit. d. qz cū nō erit ḡnatio nec corruptio nō erit foza nec mā. z cū non fuerit mā nec foza qd̄ res trāsmutant̄ oia erūt oīno vnū simplr̄. **C** Intelligēdū ē qz p̄ ens z nō ens i p̄posito nō d̄bēt itelligi solū ista ḡnabilia. s. ens i sua cōitate: z ei⁹ opp̄m̄. s̄z p̄ ens z nō ens d̄bēt itelligi entia sp̄alia ut aer z nō aer. ignis z nō ignis. z sic de qlibet alia sp̄e. Et qz sic debeat itelligi patet qm̄ p̄ hāc rōnē dixit Anaxagoras qd̄libet eē in quo libet s̄m̄ sp̄em̄ ut visus est sup̄. **C** Intelligēdū etiā qz i dicta rōne hec p̄positio ex: significat illud ex q̄ est ḡnatio tanq̄ ex subiecto nō tanq̄ ex opposito. vis igit̄ rōnis hui⁹ cōsistit i hoc qz si aer debet ḡnari opz qz ḡnēt̄ ex aere aut ex nō aere tanq̄ ex subo si ḡnāt̄ ex aere: z cū subiectū ḡnatiōis p̄existat seq̄tur qz aer p̄existit anteq̄z ḡnēt̄: qd̄ est impo^{le}. si vō def̄ qz aer ḡnēt̄ ex nō aere tanq̄ ex subiecto. sequitur qz nō aer. i. p̄uatio aeris recipit aerē. i. formam aeris qd̄ ē ipolē. **C** Nō p̄ ens itelligo formā sp̄alē uel mām ut ē sub forma. z p̄ nō ens itelligo p̄uatiōez uel mām ut ē sub p̄uatiōe foze sp̄alis. **C** Notādus qz p̄or̄ p̄bat hic qz ḡnatio nō ē ex ente. z s̄ sic. Ista dispositio que ē ḡnari ex nō ente siue ista trāsmutatio aut ē i ḡnato cōpleto aut nō. nō in ḡnato cōpleto: qz qm̄ ḡnatiū est in actu tūc nō habet talē dispositionē. qz tūc nō ḡnāt̄ ampli⁹. si vō nō sit in ḡnato cōpleto s̄z icōpleto. tūc illa trāsmutatio erit in p̄uatiōe. s. in nō ente. si enī res fieret ex nihilo ibi nō p̄cederet aliqd̄ in q̄ eēt illa trāsmutatio nisi p̄uatio. z s̄ totū est inopinabile. sed moderni recipiūt tale inopinabile siue tale impo^{le} p̄ s̄ qz assueti sunt a pueritia audire ipsam. z consuetudo est altera nā.

Antiq̄ dixit
rū oia vnū
elic.

Ex.c.73.

C Nos at̄ dicim⁹ qd̄ ex eo qd̄ ē: aut ex eo qd̄ nō ē: fieri aut qd̄ ē: aut qd̄ nō ē aliqd̄ facē aut pati aut qd̄libet s̄ fieri. **C** No qdem mō nihil differt: ut medicū aliqd̄ facē aut pati: aut ex medico aliqd̄ eē aut fieri. qre qm̄ s̄ dupl̄r̄ dicūt: manifestū ē qm̄ z ex eo qd̄ ē z ex eo quod nō ē: z qd̄ ē. aut facere aut pati. **C** Edificat qd̄ ē igit̄ medic⁹ nō s̄m̄ qz medic⁹: s̄ s̄m̄ qz edificator: z albus fit nō in q̄stū medic⁹: sed in q̄stū niger. **C** Adedicat̄ autē: z nō medicus fit in q̄stū ē medic⁹. **C** Qm̄ at̄ maxime p̄prie dicim⁹ medicū aliqd̄ facē aut pati aut fieri ex medico: nō s̄z qz medicus s̄ patiāt̄: aut faciat ma-

Ex.c.74.

nifestū ē ex eo quod nō ē fieri z s̄ significat in q̄stū nō ē. **C** Quod illi qd̄ nō p̄cipiētes deliquerūt: z p̄ hāc ignoratiā intm̄ ignorauerūt qz nihil opinati sunt fieri: ne qz eē alioz sed auferre oēm ḡnationem.

C Hec est 2^a p̄ricula 2^e pars p̄n̄l^{is} hui⁹ capli in q̄ p̄hs ponit vnā solutionē ad rōnē p̄dictā: hec igit̄ p̄ricula p̄tinet tres ptes: qz in p̄^a p̄hs ponit vnā distinctionē. In 2^a ibi **C** Nos aut̄ sicut z ipsi. **C** p̄ distinctionē positā soluit dictā rōnē quo ad s̄: qz p̄bat nihil posse fieri ex non ente. In 3^a ibi **C** Silr̄ aut̄ nec ex eo. **C** Soluit istā rōnez q̄ ad s̄ qz p̄bat nihil posse fieri ex ente. In p̄^a igit̄ pte hui⁹ p̄culē p̄hs ponit talē distinctionē. ex ente ul' ex nō ente fieri aliqd̄ p̄tingit dupl̄r̄. s. ul' per se ul' per accēs. Sicut enīz medicū facere aliqd̄ aut pati aliqd̄ p̄tingit duplici^r eodē mō ens ul' nō ens facē: aut pati aliqd̄ p̄tingit dupl̄r̄ siue ex ente ul' ex nō ente fieri aliqd̄: sed medicū facē aut pati aliqd̄ p̄tingit dupl̄r̄: ul' per se ul' per accēs. illō enī facit medic⁹ per se qd̄ facit s̄z qz medic⁹: z illud facit medicus per accēs qd̄ facit nō s̄z qz medic⁹. ut medic⁹ per se curat ul' medicat̄: ga curat z medicat̄ s̄z qz medic⁹: sed medic⁹ per accēs edificat qz nō edificat s̄m̄ qz medic⁹ s̄ s̄m̄ qz edificator. Et eodē mō ex ente ul' ex nō ente fieri aliqd̄ ul' ens aut nō ens facē ul' pati aliqd̄ ē dupl̄r̄. s. ul' p̄ se ul' p̄ accēs. illō fit ex ente p̄ se qd̄ fit ex ente s̄z qz ens. z illō fit ex ente p̄ accēs qd̄ fit ex ente nō s̄m̄ qz ens. z eodē mō est de nō ente. **C** Ista igit̄ distinctionē nō p̄cipiētes antiq̄ deliq̄rūt z p̄ ignoratiā hui⁹ distinctionis opiati sūt nihil fieri. z sic oēm ḡnationē auferēbāt. **C** Sed hic sūt tria notāda. p̄^m notādū ē circa distinctionē quā p̄hs s̄ p̄dit. 2^m ē circa p̄ se. 3^m vō notādū ē circa in q̄stū. **C** Circa igit̄ p̄^m ē nōndū qz illa distinctio quā p̄hs p̄dit hic nō ē distinctio alicui⁹ termi icōplexi. nec ē distinctio i ens p̄ se z i ens p̄ accēs ut aliq̄ dnt̄: s̄ ē p̄ distinctionē p̄pōnū. vñ p̄or̄ dic̄ s̄ qz debem⁹ distiguē p̄pōnes eoz i. antiquoz. s. ex ente fit aliqd̄ ex nō ente fit aliqd̄. medic⁹ edificat z medic⁹ curat z h^o. qz p̄nt̄ accipi de vtute s̄m̄ oīs ul' s̄m̄ usū loq̄ndi. z ista distinctio ē penes s̄m̄ modū amphi. qz vno mō accipiūtur iste p̄pōnes p̄prie z de vtute s̄m̄ oīs. alio mō s̄z qz soliti sum⁹ dicē. i. s̄m̄ usū loq̄ndi auctoz. qm̄ s̄z qz accipiunt̄ de virtute s̄m̄ oīs solū denotat̄ qz p̄dicatū insit ei pro quo subiectū supponit. z isto mō est illa uera. s. medic⁹ edificat. z s̄ si idē hō sit medic⁹ z edificator. vñ sicut illa ē uera edificator edificat: qz ille hō edificat pro q̄ supponit ille termin⁹ edificator. eodē mō illa est uera medic⁹ edificat: ga ille hō edificat pro q̄ supponit ille terminus medicus. vñ de vtute s̄m̄ oīs illa p̄positio medic⁹ edificat nō significat nisi qz ille idem qui est medicus edificat. z hec est uera ponēdo qz idē homo sit medic⁹ z edificator. sed si hui⁹modi p̄pōnes accipiantur nō s̄m̄ p̄mariā significationē: sed s̄m̄ usū loq̄ndi auctoz ut frequēter sumunt̄. sic p̄positio affirmatiua denotat p̄dicatū inesse subiecto cū reduplicatiōne subiecti. z sic illa medic⁹ edificat est falsa: ga significat qz medicus in q̄stū medicus edificat. certum enim est qz illa medicus edificat de virtute sermonis non significat idem qz illa. medicus in quantum medicus edificat. **C** Dico igitur qz illa distinctio est penes s̄z modū amphi. qz tota oratio est

p̄, notandū.

multiplex: eo qd pot accipi p eo qd significat de vtu
 te smois: z p eo qd significat sm usu loquedi z i
 prope. Et eode mo sc oes orones distiguede q fut
 i vno fsu z faciut aliut cuiusmodi sc mlte ppones
 auctenice. Sed q ista mltiplicitas no sit i dictioe:
 sz i orone: p3 p 2^o dicete q pbs icipit nuare mo
 dos sm qe di q medic^o agit h aut patif z notifica
 re q fut duo modi. s. vn^o p se z ali^o p accns. z sic ap
 pet q tota oropot sumi diuersimode. i. p se ul per
 accns. **C** Intelligedu et q cu di medic^o p se curat
 accipit curare p p actu. z tuc e ide dice medic^o p se
 curat: q medic^o e p se curatiuus. **C** Scdo e intelli
 gedu q ly p se i exeplo de medico z edificatore. s.
 cu di medic^o p se curat: edificator p se edificat dic
 pseitae qrti modi positi ab ari. i. li^o poste. q modus
 e modus candi ut p3 p lynconiensez. z est qrt^o mo
 dus qn subm ul i subo e ca effectiua pdicati: ut p3
 i exeplo pbi. v3. iterfect^o iterijt ul morif pp iterfe
 ctione. aut itfect^o ul vlnerat^o iterijt p se i qrt^o mo
 qz i subo e ca effectiua pdicati. na trāsmutatio e ca
 termi trāsmutatiois i gne cause efficienij. ne at cu
 medic^o curret p artē medicie: subm hui^o e ca effecti
 ua pdicati. z itelligo q ad h q sit pseitae qrti mo
 di op3 q illd qd pncipalr significat p sub3 sit ca ef
 fectiua illi^o qd significat pncipalr p pdicatu sic e i
 istis iterfect^o iterijt medic^o curat. forte tn i ista ex
 ma sit aliqd p se: ly p se dic pseitae scdi modi: z q
 tiēs di p se totēs p opp^m di p accns. **C** Tertio est
 nondū circa inqstū pot teneri duplr ut reduplica
 tiue ul specificatiue. qn tenet reduplicatiue tuc i
 portat duo. s. calitatē z vltatē q: si tal^o ppō sit va
 op3 q illd sup qd cadit reduplicatio sit ca pdicati
 z et q pdicatu dicat ulr de illo sup qd cadit redu
 plicatio. vbi gra. si illa sit vera hō inqstū medicus
 e curatiu^o op3 q medic^o sit curatiu^o z q medic^o sit
 p se ca curatiois: z et q ois medic^o sit p se ca cura
 tiois. Et adhuc ad vltatē tal^o reduplicatiue regrū
 tur alia duo. s. q pdicatu isit subo z et q illud sup
 qd cadit reduplicatio isit subo. verbi gra. si illa sit
 va. for. inqstū medic^o e curatiu^o op3 q fortes sit me
 dic^o: z q et sit curatiu^o. z sic ad vltatē reduplicati
 ue regrunē 4^o. s. q illd sup qd cadit reduplicatio
 sit ca pdicati in aliq gne cae: qn reduplicatio pot
 fieri rōne cuiuscuqz cause. Scdo q pdicatu isit il
 li ulr sup qd cadit reduplicatio. 3^o q pdicatu isit
 subo. 4^o q illd sup qd cadit reduplicatio isit subo.
 Si vo inqstū teneat specificatiue sic dic aliqz rōne
 spālē circa sub3 sm quā rōne pdicatu isit subo. z
 sic nō op3 q pdicatu isit ulr illi sup qd cadit redu
 plicatio. nec et regrif q illd sup qd cadit redupli
 catio sit ca pdicati: tn pol^o e q qnqz sit ca. z sic hec
 e va. Ens inqstū ens e sub3 metha^o. z silt illa ens
 inqstū mo^o e sub3 li. pbi. Sz si qrat quō hec sit va
 medic^o inqstū medic^o curat. pt dici q illa e va sm
 qd iquātū tenet specificatiue q: medic^o nō inqstū
 alb^o nec iquātū edificator curat: sz curat p rōne me
 dicie nec ex h segtur q ois medicus curat. Un illa
 nō e va. medic^o inqstū medic^o e curatiuus put inq
 tū tenet reduplicatiue. sz ista medic^o iquantū me
 dic^o curat est vera put inqstū tenet specificatiue.

2. notan.

Tertius no
tandum.

Tex. 75.

C Nos aut z iph dicim^o fieri qdē nihil sim
 plr: ex eo qd nō ē: s. tn fieri ex eo q nō est
 ut sz accns. Ex puatiōe enī qd ē qdē p se
 nō ens: nō i exite fit. Adirabile aut videf

z ipose sic fieri aliqd ex eo quod non est.
C Nec ē 2^o ps 2^o pticle 2^o ptis pn^o h^o capli. i q pbs p
 distictionē iā positā soluit rōne ātiqrū qn dicūt si
 aliqd gñef. aut igif gñaf ex ente: aut ex nō ente: sz
 nec sic nec sic. g z c. Rūdet cōcedēdo cū eis q nec
 ex ēte nec ex nō ente gñaf aliqd p se: qz nec ex ente
 iquātū ens gñaf aliqd p se: nec ex nō ente inquātū
 nō ens p se aliqd gñaf: sz ex nō ente aliqd gñef p
 accns z et ex ente gñaf aliō p accns. Adirabile tn
 videbat antigs qlit aliqd posset gñari: z tn nec ex
 ente nec ex nō ente. z qz hāc distictionē inf p se z p
 accns nō pcepunt. iō simplr dixerit z sine distictio
 ne q nihil oino gñaf: qz nec ex ente nec ex nō ente
 pt aliqd gñari. **C** Un nondū q sz q iquātū tenet
 reduplicatiue sic e māifestū q nec ex ente inquātū
 ens fit aliqd. nec ex nō ente iquātū nō ens fit aliqd
 qz si ex ente iquātū ens fieret aliqd tanqz ex subo:
 tē ex oi ēte fieret aliqd ens tanqz ex subo. eodē mo
 si ex nō ente inqstū nō ens fieret aliqd tanqz ex sbo
 tē ex oi nō ēte fieret aliqd tanqz ex subo. qru utruqz
 e flz. z iō cū p se valeat idē qd iqtū pcedēdū e q
 nec ex ēte nec ex nō ēte fit aliqd p se. sz si teneat spe
 cificatiue adhuc nec ex ēte iqtū ens fit aliqd. nec ex
 nō ēte iqtū nō ens fit aliqd. qz nec rō ens e p se ca
 subtiua gñatiois. nec et rō nō ens. sz qlit ex nō en
 te fit aliqd p accns tanqz ex subo nō p se h deat
 2^o sic. gñatio sit p se ex mā p^o tanqz ex sbo: sed p
 matie accidit q sit non ens. i. q sit puata foza ad
 quā trāsmutat. z iō ex nō ente. i. ex puatiōe fit ali
 qd p accns tanqz ex sbo: qz ex illo fit aliqd p accns
 qd accidit illi ex q sit aliqd p se. z sic ex nō ente. i.
 ex puatiōe nō fit aliqd p se sz p accns tanqz ex sbo.
C Et q ex puatiōe nō fiat aliqd p se tanqz ex sbo.
 pbat 2^o sic. si aliqd fieret ex puatiōe tanqz ex sbo
 cū illd ex q sit aliqd p se tanqz ex sbo sit p se ps rei
 z et sit subm alteratiois seqret q ens eet p se ex p
 uatiōe tanqz ex pte: z q puatio posset altari. qd e
 ipo^o. **C** Intelligedu tn e sm 2^o q quis puatio
 sit pn^o p accns: qz accidit subo ex q sit gñatio: tn e
 pn^o necessariū: qz si puatio foze nō pcedet in subo
 nihil gñaret ex eo. **C** Itē nondū sm 2^o. z inuit i
 tex. q puatio e nō ens p se. z mā e nō ens p accns.

Tex. 76.

Idez supra
co. 64. 65.
66. 76.

C Silt at nec ex eo qd ē: neqz qd ē fieri: ni
 si sm accns. Sic aut z h fieri eodē mo: ut
 si ex aiali aial utiqz fiat z ex quodaz aiali
 quoddā aial: ut si canis ex q fiat. Fiat q
 dē eni utiqz nō solū ex qdā aiali canis: s
 et ex aiali. Sed nō inquantum est aial. Est
 eni iam hoc. Si aut aliqd debet fieri aial
 non sm accns non ex animali erit.

C Postqz pbus soluit rōne pbantē q impossibile est
 aliqd fieri ex nō ente qm uez est per se. tn bñ fit ali
 qd ex nō ente p accns. nūc in ista 3^o pte 2^o pticle 2^o
 ptis pn^o huius capli pbs soluit istā rōne quo ad
 hoc: qz pbat q ipo^o est aliquid fieri ex ente: z solo
 cōsistit in hoc q ex ente nō fit aliqd per se tanqz ex
 subiecto. tamē per accidēs pot aliqd fieri ex ente.
 cuius ratio est q: illud ex quo fit aliquid tanqz ex
 subiecto per se debet priuari illo uel forma illius
 qd fit. cuz igitur ens non priuetur entitate nō pot
 ens p se trāsmutari ad ens seu ad entitatē. z ideo
 ens non fit per se ex ente tanquam ex subiecto: qz
 nihil fit ens ex aliquo iquantum habet entitatē. z

fic ens nō fit p se ex ente tāq; ex subo. z b declarat
 pbs exēplariē sic. pōam^o q canis gñef ex eq tāq;
 ex mā siue ex subo: nō pp b debem^o dicē q aial p
 se gñef ex aiali. i. ex mā ut est sub forma aial sed p
 accñs qz accidit q mā fit sb foza aial cū ex ea gñā
 tur aial: qz ut dic^o p^o. si ex aiali b ē ex mā ut ē sub
 foza aial p se gñaref aial ptingēt q aligd mutaref i
 mām illi^o qd hēt: ita q mā mutaref i formā aialis
 fm q hēt eā. qd ē ipo^o. imo b accidit materie fm
 q mutaf ad formā ut illā hēat. Un b aial p se gñā
 ref ex b nō aiali. i. ex mā cui accidit puatio huius
 forme: z ita appet q nec ex ente p se: nec ex nō en
 te p se gñaf ens. nō eni gñaf ens ex ente p se tanq;
 ex sbiecto: b ē ex ente inq; tū hēt entitatē: qz sic ali
 gd mutaref ad aliqd hz q hēt illd. nec etiā gñaref
 ens p se ex nō ente tanq; ex sbiecto: qz sic puatio re
 cipet formā cui^o ē puatio: qd ē ipo^o: uerūm taz ex
 ente q; etiā ex nō ente fit aliqd p accñs. C Intelli
 gēdū m fm p b m q cū dicim^o aliqd fieri ex nō en
 te nō itēdim^o p hoc remouē oēs entitatē ab illo ex
 q fit. qz uis eni mā fit puata entitate ul' foza ad quā
 trāsmutat nō m puaf oi entitate qz hēt aliq; for
 mā z ē cū i se aliqd ens receptiuū oiuz fozaz māliū

C Et si aliqd qd ē. nō ex eo qd ē: neq; ex eo
 qd nō ē. Qd eni ē ex eo qd nō ē: dcm ē no
 bis qd significet qm inquātū nō est. Am
 pli^o aut z eē oē: aut nō eē nō remouetur.

Tex. c. 77.

C Sic igif appet q nec aliquid gñaf ex ente simplr
 nec ex nō ente simplr ut extimauerūt antiq. Jā eni
 declām^o qd itēdim^o cū dicim^o aliqd gñari ex non
 ente. qz nō itēdim^o remouē oē eē: nec cū dicim^o ali
 gd gñari ex ente itēdim^o affirmare oē eē. Istō aut
 vbi. s. cū dicim^o ex nō ente aliqd gñari eē oē nō re
 mouet. expōit p^o dicēs cū dicim^o aliqd gñari ex
 nō ente nō itēdim^o negationē toti^o entis. z cū di
 cim^o aliqd gñari ex ente nō itēdim^o affirmationēz
 toti^o entitatē. b ē nō itēdim^o q aliqd fit ex oi nō en
 te. nec ē itēdim^o q aliqd fiat ex oi ente. si tū aliqd
 fiēt ex ente p se. i. ex ente iquātū ens: illud fieret ex
 oi ente. z eodē mō ē de nō ente. C Intelligēdū est
 q illd ex q aliqd gñaf tanq; ex sbto est mā cui ac
 cidit q fit puata tali foza. i. foza ad quā trāsmutat
 z ēt sibi accidit q fit sub tali foza fm spēm. Un si
 aial gñef ex aiali tanq; ex sbiecto accidit materie
 q fit sub foza aial. z ēt accidit materie q fit puata
 foza aial. nūc at ex illo gñaf aliqd p accñs. qz acci
 dit illi ex q p se gñaf. z id si canis gñaref ex eq nō
 gñaref ex aiali nisi p accñs: qa accidit materie q
 fit sub tali foza fm spēm ad quā trāsmutat. C Hic
 visis p rīderi ad fozas rōnis ātiq; rū qm dī si aliqd
 gñaf aut gñaf ex ente aut ex non ente. uerbi grā si
 aer gñaf: aut gñaf ex nō aere tanq; ex sbiecto: aut
 ex aere. Dico q aer nec p se gñaf ex aere nec ex nō
 aere: b ē ex puatiōe foze aeris. s. si vn^o aer trāsmu
 taf i aliū aerē: ille aer gñaf p accñs fit ex aere: z p
 accñs fit ex nō aere. qz p se ex mā p^o cui accidit q
 fit sub foza aeris: z sub puatiōe foze aeris. C Et si
 tu dicas loquam^o de istis ppōnib^o ut sē p accñs vē.
 p te ex ente fit ens qz uis p accñs. z p pñs aliqd est
 anteq; gñef. z ēt si ex nō ente fit ens sequit q non
 ens alteraf. C Dico q ex vno ente fit aliud ens ut
 ex vno aiali aliqd aial. p accñs tū. sed ex eodē ente
 fm numerū nūq; fit idē ens fm numerū. tū ex aliq
 ente fit idē ens hz spēs: s. ex b nō sequit q aliqd ē

Rñsio ad rōnes anti quorum.

anteq; gñef. bñ tū sequit q aliqd sit ens anteq; ali
 ud ens gñef. Dico ēt q ex nō ente fit aliqd p accñs
 s. ex b nō sequit q puatio alteret: s. solū segtur q
 mā cui accidit puatio alteret. C S. hic dubitatur
 qm aliqd ē p se subiectū gñatiōis: z ex illo fit gñā
 tio p se tanq; ex subo: z tē opz pcedē q illd ex q p
 se aliqd gñaf sit ens ul' nō ens: qz alterz p dicatorioz
 dī de qlibet. si illd ex q p se aliqd gñaf sit ens. igif
 ens est illd ex q aliqd per se gñaf. z p pñs ex ente
 per se aliqd gñaf. si vō illd ex quo aliqd gñatur sit
 nō ens. sequit q ex non ente aliqd per se gñaf. qd
 tū pbs hic negat. C Itē si ex mā pma p se fit aliqd
 z cū mā p^o sit ens seqt q ex ente per se fit aliqd. qd
 tū negatū est. C Dicēdū igif q ly per se pōt eē uel
 pars extremi in ppōne: ul' determinatio cōpositio
 nis siue pōt dicere vnū sensuz oratiōis si sit ps ex
 tremi. sic cōcedo talē ppositionē ens est aliqd ex q
 per se aliqd gñaf: sed est uera p accñs. z sic totū il
 lud est p dicitū. s. aliqd ex q per se aliqd gñatur. si
 vō dicat moduz cōpōnis siue sensum ppōnis qd
 pro eodē hēo ad pñs sic dico q illa est falsa. s. ens
 est aliqd ex quo per se aliqd gñatur: qz denotatur
 q hec est per se ens est aliqd ex quo per se aliqd ge
 neratur qd est falsum. similr ista. Istud ex q aliqd
 gñatur per se est non ens si ly per se dicat sensuz p
 positiois sit hec est falsa. si vō sit pars extremi sic ē
 uera per accñs tū. Et si dicat uolo loq; qz per se
 determinat cōpositionē siue fm q dicit sensū vnū
 ppōnis. z sic alterz illoz est uerū. Illud ex q p se
 aliqd generaf est ens. illud ex quo aliqd gñaf p se
 est nō ens: qz alterū p dicatorioz dicit de quolibet.
 Dicēdū q utraq; illarū est falsa fm q ly p se dic
 modū uel sensum ppositionis. Et cū dicat q alte
 rū p dicatorioz dicit de quolibet dico q ueruz est
 simplr z absolute dicēdo q hoc est ens uel hoc est
 nō ens: tū nō oportet quocūq; mō. vbi gratia. hec
 est uera for. est alb^o. uel hec for. est nō alb^o. z tamē
 utraq; illarū est falsa: for. p se est alb^o. for. per se nō
 est alb^o. C Ad illud qm dicitur q ex mā p^o per se
 fit aliqd cōcedo fm q per se dicit modū ul' sensuz
 ppōnis. Sed ex hoc non segtur q ex ente p se fit
 aliqd. Un ab inferiori ad supius cū p seitate ut dic
 modū uel sensum ppositiois nō tenet pñā. qz non
 segtur homo per se est risibilis. s. aial per se est risi
 bile. nec ualet pñā homo inq; tū homo est risibilis
 uel animal inquantuz animal est risibile. igitur ho
 mo inquantum animal est risibile. ergo z ē.

Li p se pōt esse vl' pars extremi i p positioe vel determinatio cōpositiois.

C Annus quidem igif modus hic ē. Ali^o at
 qm cōtigit eadē dicē fm potētiā z actuz.
 Hoc autē determinatū est in alijs per cer
 titudinē magis. Quare fm q uere di
 cimus defectus soluuntur: propter quos
 coacti remouent predictoz quedam: p
 pter hoc enim in tātum destiterunt po
 res a via in generationē z corruptionē z
 oino mutationē. Hec enim utiq; visa nā
 oēm soluit hanc ipsorum ignorantiam.

Tex. c. 78.

C Hec est 3^a pñcula: z pñs pncipalis hui^o capli. in
 qua pbs ponit secūdā solutionēz ad rōnē antiq; rū
 d. q vn^o modus solūedi defectū antiquoz est mo
 dus predictus. s. per diffictionē int illd qd est per
 se: z illd qd est per accidēs: sed ali^o modus solūē

Alius mo dus soluen di rōnes antiquoz.

di rōne p̄dictā est per distinctionē iter ens in actu z ens in potētia. cū igit q̄rit utrū ex ente uel ex non ente fit aliqd tanq̄; ex subo: sic debet itelligi qd̄ ut p̄us dictū est. r̄ndēdū est per distinctionē: qz ens dicitur dupl̄r. s. ens in actu z ens in potētia. z s̄l̄r non ens dicitur dupl̄r. s. nō ens in actu z nō ens in potētia. iō dicēdū q̄ ex ente in actu ipo^{le} est aliqd fieri tanq̄; ex subo: qz sic ḡnatiū eēt anteq̄; ḡnaret. s̄; ex ente in potētia fit aliqd tanq̄; ex subo. S̄l̄r ex non ente in actu fit aliqd tanq̄; ex subo. s̄; ex nō ente in potētia ad formā nō fit aliqd tanq̄; ex subo. In h̄ igit p̄sistit ista 2^a r̄sio. s. q̄ illd̄ qd̄ ḡnat̄ ex aliquo ḡnat̄ ex illo tanq̄; ex subo qd̄ ē in pō ad formā ḡnati. sed nō ḡnat̄ ex illo subiectiue qd̄ actu hēt formā ḡnati. qz cū subm̄ ḡnatiōis p̄cedit ip̄m ḡnatiū: si generaret subiectiue ex illo qd̄ hēt formā ḡnati: seq̄ret qz ḡnatiū eēt anteq̄; ḡnaret. qa cū mā est actu sub forma ḡnati tūc ḡnatiū est actu. igit si mā h̄ns actu formā ḡnati eēt subm̄ ḡnatiōis seq̄ret qz ḡnatiū eēt anteq̄; ḡnaret. ista distinctio de ente in potētia z ente in actu patet magis per certitudinē i alijs sciētijs. v3. 9^o metha. Et per istas distinctiōes. v3. p se z p̄ acc̄ns z per ens in potētia z ens in actu soluitur dubitatiōes antiquoz pp̄ q̄s negabāt ḡnatiōnē corruptionē z oēm mutationē: s̄; cognita nā materie p̄ soluit oīno ignorātia z dubitatio eoz circa ḡnatiōnē z corruptionē. **C** Notāda sūt hic duo p̄m 2^o. p̄ qz mā p̄ est mediū int̄ nō eē purū z esse purū. qd̄ nō est itelligēdū p̄m qz ista duo sunt p̄dictoria qz certū est qz int̄ p̄dictoria nō est mediū. s̄; per nō eē purū debet itelligi illd̄ qz nō est in rerū nā. s. purū nihil. z per eē purū debet itelligi ens in actu ut forma uel de se formā h̄ns. **C** Secūdo est notādū p̄m 2^o. qz si antiq̄ cōprehēdissent eētiaz isti⁹ nature. s. materie: tūc affirmaret oē qd̄ ip̄i negauerūt in ḡnatiōe z h̄ significat ip̄m. s. Aristotēle iuenire hāc cām. s. malē z scire eā p̄ncipalr. **C** Notādū p̄m Lynconiesem qz ens diuidit̄ in ens i actu z ens in potētia. z utrūqz istoz. i. tā ens in actu qz ens in potētia diuidit̄ ulterio^r. qz ens in actu dicitur dupl̄r. v3. ul^o qz ens p̄ntialr̄ existit z h̄ est eē in actu actualitate p̄ntie. z sic mā p̄ est ens in actu qz p̄ntialr̄ existit. alio mō dicitur ens i actu: qz est ens cōpletū qz est forma uel formā h̄ns per ptē sui. Et s̄l̄r ens in pō dicitur dupl̄r. s. ul^o illd̄ qd̄ nō est p̄ntialr̄. sed po^{le} est eē ut dies crastina. z illd̄ ē ens i pō ad exīdūz. Alio mō dicitur ens in pō qd̄ p̄ntialr̄ ē s̄; ē icōpletūz z imp̄fectū z sic mā ē ens in pō. vno igit mō ē uey qz ex pō ente fit actu ens. Alio mō est uey qz ex actu ente fit ens i potētia. qm̄ si p̄ ens in potētia itelligam⁹ ens icōpletū p̄ntialr̄ tūc exīdūz. z p̄ ens i actu ens p̄fectū nōdū exīdūz sic ex ente in potētia fit actu ens z ex semine plāta. sed si p̄ ens in actu itelligam⁹ illd̄ qd̄ p̄ntialr̄ ē. z p̄ ens i pō illd̄ qd̄ nō est sed pōt eē sic debemus dicere qz ex ente in actu fit potentia ens qz ex semine qd̄ p̄ntialr̄ est fit potētia ens. s. plāta que nondum est. quare.

C Capt⁹ 2^m tractat⁹ q̄rit declarās nām z necessitatē p̄uatiōis cum aliqli determinatione de forma.

Angētes qd̄ igit z alteri qd̄ sunt ip̄a: sed nō sufficiēter. **P**rimuz qd̄ dē enī p̄sistent̄ simplr̄ fieri aliquid ex eo qd̄ nō est iquātuz p̄menidē recte ē dicē. **P**ostea videt̄ ip̄is si h̄c ē numero

vna: pō tūm z vnā eē: h̄b̄ differt plimuz.

Stud ē 2^m ca^m hui⁹ tractat⁹ i quo declarat nā z necitas p̄uatiōis. z ēt determinat̄ aliqli de forma. z p̄tinet septē ptes p̄n^{le}. qm̄ i p̄^a narrat̄ isufficiētia antiquoz i determinādo de p̄uatiōe. In 2^a ibi **L** Nos qd̄. **J** Ponit p̄bs ueras d̄rias iter p̄uatiōnē z māz. In 3^a ibi **L** Quidā at̄. **J** Narrat̄ pp̄ quā cām qdā antiquoz despexerūt p̄uatiōnē dicētes eā nllō mō eē p̄n^m. In 4^a ibi **L** Exi stēte quodā diuio. **J** narrat̄ qz p̄uatiō ē p̄n^m neciūm i ḡnatiōe. **J** In 5^a ibi **L** Corrupt̄ at̄ sic. **J** Declarat̄ qlit̄ mā p̄ ē nā ignābilis z icorruptibil̄. **J** In 6^a ibi **L** De p̄n^o at̄. **J** Ponit qdā excusatio a p̄side ratiōe de qbusdā formis oñdēdo ad quā sciam p̄tinet determinare de formis illis. In 7^a ibi **L** Que qd̄ igit sunt p̄n^a. **J** epilogat̄ p̄tinuādo se ad sequētia. In p̄^a igit pte p̄n^{le} hui⁹ capti p̄bs narrat̄ antiq̄ rū isufficiētia i determinādo de p̄uatiōe. z eoz isufficiētia p̄sistit i hoc qz ip̄i nō distixerūt p̄uatiōes a mā. z i h̄ dupl̄r defecerūt. **C** Dic̄ igit p̄bs p̄ qz qdā sūt tāgētes ip̄am mā: z aliquo mō ad vitates appropiquauerūt: s̄; non sufficiēter z inuit pla. ut d. 2^o. qm̄ solus plato fuit p̄p̄iq⁹ vidē uerum in hac nā: sed tū platōnici de hac nā nō dixerūt sufficiēter: sed dupl̄r defecerūt. p̄ qz credebāt qz mā sit nō ens sic p̄uatiō. z h̄ dixerūt pp̄ rōnē p̄menid̄is q̄ fuit illa: qz qd̄ ē p̄ter ens ē nō ens. s̄; mā nō ē illd̄ ens p̄ter qd̄ qd̄libet ē nō ens. igit mā ē nō ens. z p̄m h̄ p̄cesserūt qz p̄uatiō ē de suba materie. z iō cōcesserūt qz aliqd fit simplr̄ ex nō ente inq̄; tū ē nō ens. Sic enī aliqd fit simplr̄ ex mā ita p̄cesserūt qz aliqd fit simplr̄ ex nō ente. i. ex p̄uatiōe qz dixerūt p̄uatiōnē z mā eē idē oīo. **C** Sc̄do defecerūt: qz dixerūt qz si mā z p̄uatiō ē vna numero p̄m subm̄ necē ē qz sit vna pō. i. rōne z diffinitioe ut exponit 2^o. s̄; ista plimū d̄nt. s. eē vnū numero: z eē vnū diffinitioe. **J**ntelligēdū h̄c qz mā z p̄uatiō dicunt̄ vnū nūo: qz p̄dicant̄ de eodē nūo. qm̄ de eodē nūo de quo v̄e d̄ qz ē mā de eodē v̄e d̄ qz ē p̄uatiū forma. z iō dixerūt antiq̄ qz mā z p̄uatiō sūt idē s̄; diffinitioe. **N**ā dixerūt qz q̄cūqz uere p̄dicant̄ de eodē numero h̄nt oīno eādē diffinitioe. z h̄ ē falsū. uerūt̄ de v̄tute p̄monis ē p̄cedēdū qz q̄cūqz sunt idē nūo sunt idē sp̄e. z q̄cūqz sūt idē sp̄e sūt idē p̄m diffinitioe. qz q̄cūqz sunt idē sp̄e h̄nt eādē diffinitioe. z p̄ p̄ns sūt idē p̄m diffinitioe. **U**n̄ cū p̄bs d. qz q̄cūqz aliqli sūt idē nūo z diuersa p̄m diffinitioe: ponit actū exercitiū p̄ actu significato. Et itelligit qz aliqli p̄dicatur de eodē numero q̄ tū sunt diuersa p̄m diffinitioe. z h̄ ē uey qre. quia. s̄; z c̄.

C Nos qd̄ enī mā z p̄uatiōnē alteram dicim⁹. **S**z hoz h̄c qd̄ nō eē p̄m acc̄ns mā. p̄uatiōnem autē per se non esse.

C Nec ē 2^a ps p̄n^{le} hui⁹ capti. i. q̄ p̄bs pōit v̄as d̄rias iter p̄uatiōnē z māz. z pōit duas d̄rias quaz p̄^a est qz mā ē p̄ accidens nō ens. z p̄uatiō ē p̄ se nō ens. **C** **U**n̄ itelligēdū qz mā d̄ nō ens p̄ acc̄ns: qz mā d̄ eē nō ens rōne alteri⁹ sibi p̄iūcti. s. rōne p̄uatiōnis: s̄; p̄uatiō d̄ nō ens p̄ se qz ē nō ens: nō qz p̄iūgit̄ alicui nō enti: s̄; p̄ p̄p̄riā rōnē p̄uatiōis dicitur eē nō ens. z sic mā p̄ d̄ nō ens p̄ acc̄ns: qz ratiōe adiūcti. z p̄uatiō ē nō ens p̄ se qz nō rōne alteri⁹ s̄; rōne p̄p̄ria. **C** **J**ntelligēdū tū qz illa p̄p̄o. s. mā est nō ens de v̄tute p̄monis nec ē v̄a p̄ se nec p̄ acc̄ns.

Primum no
tandum.

z. notan.

Modus fm
lyconici.

215 d̄ nō
ens per acc̄
dēo. p̄uati
tio x̄o dicit̄
nō ens p̄ se.

E. 7

sed intellectus phi est ille quod aliquid de quo dicitur ipse esse non ens vel predicat de materia denotative: quod privatio cuiuslibet forme est non ens: quod non existit in re natura sed est sola causa forma forme in subiecto apto nato. nec aliquam entitatem ponit in subiecto. ut prius declaratum est. nunc vero privatio predicat de materia denotative. quod verum est quod materia est privata aliquo forme ut forme aeris vel ignis: sed tamen est vera per accidens: quod contingit esse falsa cum materia posset esse sub forma qua privatur. Unde philosophus cum dicit mater esse per accidens non ens intelligit quod aliquid non ens predicat per accidens de materia. et sic ponit actum exercitum per actu significato. id est ponit esse per predicari.

Et hanc quidem propter et substantiam aliquam qualiter materia. privationem autem nequaquam.

Secunda dicitur iter mater et privationem est quod materia est propter substantiam que est forma non quod sit forma. sed habens formam. sed privatio non est propter formam nec habens formam. Intellectum est quod materia dicitur esse propter formam. quod materia est susceptiva forme ita quod forma potest uniri mater sic suo perfectibili. sed privatio non est propter formam: quod forma et privatio nunquam potest uniri: nec se potest uniri in eodem numero.

Nota dicitur hic quatuor habet primam. per quod materia est ens in potentia. et est aliquid cui accidit privatio non in sua substantia privatio autem habet quod privatio est non ens per se. Secundo est notandum secundum quod quod privatio accidit mater. ex hoc apparet quod omne habens mater est generabile et corruptibile. quod in natura mater est privatio forme. et si in natura sua esset forma non reciperet alias suas formas nisi ens generaretur ex ente. que admodum si in natura sua esset privatio simpliciter. tunc omnino nihil generaretur ex ea. est igitur quasi composita ex esse et non esse. et sic apparet hic quod per quod omne habens naturam est generabile et corruptibile. et in natura mater est privatio forme. et hoc intelligo denotative vel negative sic quod privatio inest mater non propter aliam causam agere: sic non esse inest cuilibet in causa ex se: quod non per causam agere: quoniam nulla est causa agens propter quam non esse inest modo antichristo. et eodem modo non est aliquid causa agens propter quam privatio antichristi nunc inest mater. Et ideo dicitur quod in natura mater est privatio forme non quod privatio sit de essentia mater. sed quod privatio inest mater per solum defectum agere producens formas. Tertio apparet quod materia in natura sua non est formata: quod nulla forma inest mater nisi per agens educens formam de potentia mater. Quarto apparet quod si materia in se haberet aliquam formam. tunc ens generaretur ex ente. scilicet in actu per formam tantum ex subiecto. Quinto apparet quod si in natura mater esset privatio simpliciter. id est privatio cuiuslibet forme nihil generaretur ex materia quod in materia privata omni forma non potest recipi actio vel actus alicuius agere naturalis. Tertio principaliter est notandum secundum quod ex hoc. scilicet quod in natura mater est privatio forme apparet quod corpora celestia non habent mater omnino: quod tunc essent generabilia et corruptibilia propter mixtionem privationis cum natura eorum. Quarto est notandum habet quod nihil aliud est causa generationis et corruptionis quam materia per se non esse quod est mixtum in eis substantia. Sed intelligendum est quod Avicenna per sue phisice causa. videlicet dicere prius. natura dicitur quod materia per se non est privatio corruptionis. sed quod est adiuncta forme habenti prius. Dico igitur quod per intellectum quod nihil aliud est causa subiectiva positiva generationis et corruptionis quam materia per se. Verumtamen materia per se non est causa sufficiens generationis et corruptionis. sed requirit aliquid aliud. scilicet agens prius forme perfecti mater. Unde in hominibus habentibus omnino qualitates passivas in omni parte nunquam est corruptio ab intrinseco. quod in talibus non est nisi privatio passivum corruptionis et privatio passivum sine actu non sufficit. Et hoc intelligit Avicenna. dicitur quod materia per se non est privatio sufficiens

ens corruptionis:

Quidam autem quod non est magnus et parvus sicut autem sicut utrumque: aut seorsum utrumque. Quare penitus alter modus est hic trinitatis: et ille usque quod enim ad hoc privationem quod opus quodammodo supponit nam. Hoc tamen unum faciunt. Etenim si aliquid dualitatem facit dices magnus et parvus ipsas: nihilominus idem facit. alteram enim dispexit

Hec est 3^a pars primi huiusmodi causa. in qua narratur causa propter quam antiqui desperaverunt privationem negantes ipsas esse privationem. et continet ista pars duas particulas: quod in prima narratur defectus seu error platonicoz circa privationem. In 2^a autem ibi subiecta quodammodo. Ponitur ratio erroris. In 3^a igitur particula huiusmodi partis. dicitur philosophus quod quodammodo. id est platonici posuerunt mater esse privationem et dixerunt magnus et parvus esse privationem materia re. et sicut cum hoc dixerunt non ens. id est privationem esse magnus et parvus. et sic non distinxerunt iter privationem et mater. nec posuerunt privationem esse tertium privationem. Et suppleendum est quod platonici posuerunt aliud privationem. scilicet ideam sed sue platonici posuerunt magnus et parvus coniunctim esse privationem male: ita quod ambo coniunctim constituant unum privationem male. siue posuerunt utrumque seorsum esse privationem male semper aliquo modo posuerunt tria privationem. scilicet alter est modus trinitatis privationem que isti ponunt a modo trinitatis que nos ponimus: quod isti platonici ponunt illa tria privationem. scilicet magnus. parvus. et ideam. sed nos ponimus mater formam et privationem esse privationem: et sic platonici quasi ad aliquid bene dixerunt. et quasi ad aliquid male dixerunt: quod in hoc quod posuerunt quodammodo nam subiectam. scilicet privationem male tamen in hoc bene dixerunt. et quis posuerunt duo ex parte principij malis tamen illa reducuntur in unum et in duas naturas diversas. quod ambo illa sunt in genere principij malis. sed in eo quod dixerunt alteram naturam. scilicet privationem negantes ea esse de numero privationem in hoc male dixerunt. Unde breuiter in hoc bene dixerunt. quod posuerunt privationem male. sed in hoc male dixerunt: quod posuerunt privationem non esse principium distinctum a materia.

Subiecta quodammodo materia cum forma causa est eorum que sunt sicut mater. altera vero pars trinitatis multotiens imaginabitur ad maleficium ipsius protendetur intellectus: neque esse penitus: et esse extra omne.

Hec est 2^a particula 3^a partis primi huiusmodi capituli. in qua ponitur ratio erroris platonicoz propter quam posuerunt mater esse privationem et negaverunt privationem esse privationem. et causa propter quam posuerunt mater esse privationem fuit illa: quod materia permanet in generato et forma non potest esse sine ea. et materia sic se habet ad generata sicut mater ad filios. sicut enim mater est privationem passivum et receptivum in productione filioz: ita materia per se in productione generati est privationem passivum et receptivum forme. Unde quod materia permanet in generato: et est causa susceptiva forme propter hoc posuerunt mater esse privationem. sed causa propter quam negaverunt privationem esse privationem fuit: quod privatio multotiens machinat ad maleficium. id est ad non esse rei generate nec permanet in generato: et ideo protenditur intellectum ad hanc conditionem privationis. scilicet quod ponit non esse rei: et quod non est pars geniti. nec permanet in genito: potest videri quod privatio non est privationem. imo penitus nihil est. et ex omni. id est totum ens. Unde causa propter quam negaverunt privationem non esse privationem fuit: quod privatio ponit non esse rei nec manet in re. et sic magis videtur destruere generationem quam esse necessaria generationi.

2. co. 80.

Primum no tandum.

Secundum no tandum.

Tertium no.

Quartum no tandum.

Capitulum 3.

Privatio sp machinat ur ad male ficium.

E

2. co. 81.

Existete eni quodaz diuino z optimo z appetibili aliqd qdē hriū esse ipsi dicim⁹. Aliud autē aptum esse appetere z desiderare ipm fm ipsius nāz. Quibusdā at accidit hriū appetē suiipsi⁹ corruptionez: z neqz suiipsi⁹ possibile est appetē speciez pp nō eē idigēs neqz hriuz. Corruptiua eni sūt adinmicē hria. Sed h est materia sicut si femina masculum z turpe bonū. nō quod p se est turpe: sed fm accidens.

27. cōclusio
huius libri.

Hec est 4^a ps pⁿ hui⁹ capⁱ in qua declarat q^d pⁿ uatio est pⁿ necessariū in gⁿatiōe. z hec est 27^a hui⁹ libri. ad quā pbandā determinat aliquat^r de forma māli. q^d igit^r pbat sic. illō pp qd mā appetit formā est pⁿ necessariū in gⁿatiōe: sed pp pⁿ uationē mā appetit formā. q^d pⁿ uatio est pⁿ neciuz in gⁿatione. maior declarat sic. qm̄ exi^{te} quodā diuino z optimo z appetibili. i. ipā foza exi^{te} qdā diuino z optimo z appetibili que est hria pⁿ uationi: mā que est aliō pⁿ est apta nata appetē z desiderare ipam formā. ex h habet q^d mā appetit formā tanq^z quoddā diuinū z optimū. s. opⁱimā pfectio nez ei⁹. Et ex hoc sequit^r q^d illō pp qd mā appetit formā est pⁿ necium in gⁿatiōe: q^d nisi mā appeteret formā nō trāsmutaret nāliter ad eā. z sic nō eēt gⁿatio nālis: q^d qd nāl^{it} trāsmutat^r ad aliquā pfectionē appetit eā. illō igit^r qd eā appetit^r māe e pⁿ necium in gⁿatione: q^d est illō sine q^d nō pōt eē gⁿatio nālis. z sic patet maior. minor declarat s. q^d pp pⁿ uationē mā appetit formā: q^d dicētib⁹ pⁿ uationē nō eē mixtā cū mā: accidit h incōueniens s. q^d aliqd appetit suiipsi⁹ corruptionē: uel q^d aliqd appetit illō qd actu hēt. qd est icōueniēs pro utra qz pte. p^a ps est falsa. s. q^d aliqd appetit suiipsi⁹ corruptionē: q^d sic appeteret se nō eē qd est falsum: q^d oia appetit se eē z pmanē. z silt^r altera ps cōsequētis est falsa. s. q^d aliqd appetit illō qd hēt in actu. qm̄ appetit^r nō est nisi pp idigētā alicui⁹ nō habiti. z cōsequētā. pbat p^bs sic. q^d si mā appetēt formā z sibi nō est cōiūcta pⁿ uatio. uel igit^r appetit formā quā hēt ul^r formā quā nō hēt. Si formā quam hēt sequit^r alia ps disiūctiue que est pⁿs. s. q^d aliqd appetit illō qd hēt in actu: z pⁿs seq^r q^d tota disiūctiua. si vō def^r qd appetit formā quā nō hēt: z q^d ei nō sit pⁿ uatio pⁿ iūcta: cuz forma quā nō habet hria forme quā hēt. z hria mutuo se corrupūt: seq^r tur q^d mā appetit corruptionē forme quā hēt. z si pⁿ uatio nō sit pⁿ iūcta māe tūc mā nō est i pō ad formā hria: q^d si eēt in pō ad eā eēt pⁿ uata ea. igit^r mā appetit eē sine oi forma: q^d appetit corruptionem quā hēt z nō est in pō ad aliā formā. q^d cū mā nō possit eē sine forma sequit^r q^d si mā appetit esse sine oi forma q^d mā appetit suiipsi⁹ corruptionē z sic aliqd appeteret suiipsi⁹ corruptionez. z hec est p^a ps disiūctiue que est pⁿs. q^d si pⁿ uatio nō sit mixta cuz mā sequit^r q^d mā nō appetit formā: q^d si def^r q^d appetit formā sequit^r q^d aliqd appetit suiipsius corruptionē: ul^r q^d aliqd appetit illō qd hēt in actu qd e icōueniēs. pⁿ uatio igit^r est cā appetit^r māe: q^d sine pⁿ uatione mā nō pōt appetē formāz. Ista expositio pōt extrahi ex v^bis p^o. d. eni p^o q^d qui nō cōcedūt pⁿ uationē eē mixtā cum mā ptingit eis dicē q^d

istō desiderū nāle est in entib⁹ nāl^{ib} q^d sunt cōpleta exi^{te} in actu ex q^d ptingit eis appetē suū hriuz corrupēs ipm. z sic aliqd appeteret se corrupi. hec p^o. Ista v^ba pōt exponi de mā. s. q^d si mā appeteret formā: z nō eēt pⁿ uata forma ipsa mā appeteret suū hriū corrupēs ipam: q^d appeteret corruptionē forme quā hēt z nō eēt in pō ad aliā formā z sic appeteret eē sine oi forma. z pⁿs appetēt se corrupi cū nō possit esse sine forma. Cū el sic. si mā nō hēret pⁿ uationē admixtā nō eēt in pō ad aliā formā. z cū nō possit eē sine foza sequit^r q^d mā nō possit eē sine forma quā hēt. igit^r si appetēt aliā formā. z nō est in pō ad aliā formā. z eēt alia forma est incōpossibilis forme quā hēt: sequit^r q^d appetit corruptionē forme quā hēt. z cū nō possit esse sine ea sequit^r q^d appetit se nō eē: q^d appetit illō nō eē si ne quo nō pōt eē. Cū dubitat^r q^d mā nō hēt hriū ut v^bis est supra. nūc vō in textu dicē q^d si mā nō hēret pⁿ uationē admixtā vnuz hrioz appeteret suiipsius corruptionē. q^d illō nō pōt exponi de mā. s. q^d mā appetit suū hriū ul^r corruptionē suā cū mā nō hēat hriū. Cū dicēdū q^d in pⁿ uatione per hriū d^z itelligi qd cūqz corrupēs aliō. vñ si mā nō hēret in se pⁿ uationē z ipā appeteret formā cū illa forma sit corruptiua forme que est in mā sequit^r q^d est corruptiua māe. z pⁿs est hria māe large loquēdo de hriū itelligēdo pⁿ hriū idifferēter qd cūqz corrupēs z h itelligit p^o. d. q^d ptingēt aliqd appetē suū hriū corrupēs ipm. Cū tū pōt deduci rō p^bas q^d pⁿ uatio est pⁿ necium in gⁿatione sic. illō pp qd mā appetit formā est pⁿ necessariū in gⁿatiōe. s. pp pⁿ uationē mā appetit formā. q^d maior patet. z minor declarat sic: supponēdo pⁿ q^d mā appetit formā tanq^z diuinū z optimū: tūc sic. aut mā appetit formā quā hēt: aut formā quā nō hēt. nō formā quā hēt q^d appetit^r nō est nisi pp idigētā alicuius nō habiti. ex q^d igit^r habet formā non appetit eā. si vō mā appetit formā quā nō hēt: aut igit^r mā p se fm q^d mā appetit formā quā nō hēt: aut s^z q^d hēt formā appetit aliā formā: aut fm q^d est pⁿ uata illa forma nō est dare p^m. v^z q^d mā p se. z s^z q^d h^o appetit formā quā nō hēt: q^d si sic: tūc semp mā appeteret eā manēte nā māe. z sic qm̄ hēret illā formāz appeteret illā. qd est icōueniēs. nec est dicē q^d mā s^z q^d est formata vna forma appetit aliā formā ita q^d p formā quā hēt appetit formā quā non hēt: q^d forma quā hēt z forma quā nō hēt sūt hria. z sic si rōne forme appeteret aliā formā. sequit^r q^d mā per istā formā appetēt illā formāz corrupi. z ita aliqd appeteret se corrupi qd est ipo^o. Relinquit igit^r q^d mā appetit formā fm q^d est pⁿ uata illa forma. z ita per pⁿ uationē mā appetit formā. Cū pōt illud mēbrū. v^z q^d mā nō appetit aliquā formā s^z q^d h^z aliā formā al^r deduci. q^d sic mā ut e ens i actu appetēt aliā foza: z sic appetēt se corrupi q^d tū ad eē actualitatē quā hēt a forma pⁿ ficiēre ipam qd est in cōueniēs. z sic sequit^r q^d rōne pⁿ uatiōis appetit formā. z hec videt^r itētio p^o hic dicētis q^d si nō esset hic aliqd nō h^z forma nō eēt hic aliqd appetens formā post formā. z si sic eēt tūc nā ageret ociose: q^d poneret in entib⁹ potētā ad corruptionē coz^z s^z q^d sunt in actu. z hoc totū est ipo^o. oē eni ens ut est dictū diligit se pmanē. s. mā diligit se iduē formā post formā pp diminutionē. i. pp corruptionē ptingēt ei. hec p^o. z ita appet q^d mā s^z q^d est in actu

per formā nō appetit aliā formā sibi p̄riā. qz f3 q est in actu diligit se pmanē z ita f3 q in actu nō ap-
 petit aliqd corrupēs ipaz. **C** S3 qlit appetit^o ac-
 cidat mae ex puatione mixta cū mā. docet p̄hs. d.
 q mā appetit formā sic femina masculū. z turpe
 bonū. sic enī femina appetit eē vir p accūs rōne p̄
 uatiōis z iperfectiōis. sic illō qd est turpe appetit
 bonū nō f3 q est in se: sed p accūs. qz turpitudō ac-
 cidit ei ex puatiōe mixta cū ipō. z in se nō est pu-
 tio. Ita mā appetit formā in rōne puatiōis. Femi-
 na enī nō appetit p se eē vir: sed p accūs ex puatio-
 ne. Femeinitas enī accidit ei ex puatiōe z impfe-
 ctione. z ita ēt formā appetit mā rōne puationis.
C Notādū tñ q foza dī eē qdā diuinū optimuz
 z appetibile: qz iter oia p̄n^o gnabiliū z corruptibi-
 liū plus assimilaf deo: pro eo qz est pfectio: oibus
 alijs pncipijs gnabiliū z corruptibiliū. z iō est qd
 dā diuinū. qz magis assimilaf deo z est optimuz z
 appetibile. **C** Itē p̄^o dīc hic q oia entia appetit
 assimilari deo qd sic ē intelligēdū. f. q oia entia ap-
 petit eē ita pfecta sic puenit nāe eoz. **C** S3 h du-
 bitaf. qz qua rōne mā f3 q hēt formā nō pōt appe-
 tere aliā formā eadē rōne mā f3 q puata est aliq
 foza nō vī appetē eā: qz ut sic appetēt suū p̄riū. z
 per p̄ns sui corruptionē. Et pfirmat qz puatio p̄ria
 tur foze z vñū p̄riū nō est p̄n^o appetens reliquū. q
 puatio nō est p̄n^o appetendi formā cui^o est puatio
 z ēt f3 h vī seq q puatio appetit suiipsius corru-
 ptionē. **C** Dicēdū igit f3 p̄^o dīc hic q si mā f3 q hēt
 formā appetēt aliā formā cū mā hēat eē in actu a
 foza: seq q mā f3 q est in actu appeteret formā.
 z sic f3 q est in actu appetēt suiipsius corruptio-
 nē q̄tū ad illō eē in actu qd hēt a foza qd est icon-
 ueniēs. f. q mā f3 q hēt esse in actu appetit corru-
 ptionē illi^o eē: qz oē ens in actu f3 q in actu diligit
 se semp pmanē. Et p h patet q non est eadē rō de
 puatiōe z de foza. qz mā nō hēt eē in actu a puatio-
 ne. f3 a puatiōe hēt eē diminutū z in pō. z iō q̄uis
 mā f3 q est puata aliq foza appetat eā. ex h nō se-
 quif q mā appetat suū p̄riū. qz in aduētū foze nō
 puaf mā ali q eē in actu qd hēt a puatiōe. **C** Et cū
 dī q vñū p̄rioz nō est p̄n^o appetēdi suū p̄riū. Di-
 cēdum q uey est de positiuis p̄rijs quoz qdlibet
 dat eē in actu suo susceptiuo. sed loquēdo de p̄rijs
 i. de puatiōe z foza sic dico q vñū p̄rioz. f. puatio
 est p̄n^o appetendi formā. Et cū dī q f3 h puatio
 appetēt suiipsi^o corruptionē: ul eēt p̄n^o appetendi
 corruptionē suiipsi^o. dico q nō seq. qz puatio nō
 p̄t corrupi cū semp sit nō ens. z illō qd debet cor-
 rūpi aliqū est ens z aliqū nō ens. sed puatio nō est
 aliqd exnō in rez nā. sed est sola carētia foze. z iō
 puatio nō corrupit sic q hēat nō eē post eē. f3 solū
 corrupit q̄tū ad denoiationē mae qz cū mā nō ha-
 beat formā denoiat a puatione foze: qz uey est tūc
 dicē q mā ē puata foza. sed cū mā hēat formā nō
 denoiat a puatione illi^o foze. z sic corrupit puatio
 q̄tū ad denoiationē: f3 nō corrupit simplr cū nul-
 lū eē hēat. **C** S3 tūc ē dubiū. f. quō puatio pōt eē
 p̄n^o: z quō pōt eē cā appetit^o mae cū sit nō ens: z
 nō ens nō vī eē cā entis. **C** Itē qñ foza corrupit
 manet mā puata foza. q si puatio eēt cā appetitus
 mae: sequeret q postqz foza eēt corrupta mā appe-
 teret eā qd est iconueniēs: qz appetit^o nālis nō ē ad
 ipō^o. sed postqz foza est corrupta ipō^o est māz illaz
 recipe. **C** Dicēdū igit q nō ens pōt eē p̄n^o p acci-

dēs. z cā p accūs entis. sed nō ens nō pōt eē p̄n^o
 p se: nec p se cā entis. Et ulterio^o qñ dī q qñ foza cor-
 rūpit manet mā puata foza. Dico q e uey. sed ex
 h nō sequif q mā appetit illā formā postqz est cor-
 rupta. qz puatio sola nō est cā sufficiēs appetitus
 mae. sed puatio foze cū pō ad formā ē sufficiēs cā
 appetit^o mae. sed puatio sequēs formā nō est cā ap-
 petit^o mae ad formā. **C** Un nota f3 p̄^o dīc hic q ap-
 petit^o ē duplex. f. nālis: z sine sensu: z talis appetit^o
 est in plātis ad nutrimētū. Ali^o vō ē appetit^o aialis
 z est cū sensu ut appetit^o aialiū ad nutrimētū. z in
 mā est appetit^o nālis ad recipiēdū oēs fozas. Itē
 dīc p̄^o q p̄hs p appetitū itelligit illō qd mā hēt
 de motu ad recipiēdū formā. Un itelligēdū q ap-
 petit^o ē duplex. f. aialis z nālis. appetit^o aialis ē se-
 quēs cognitionē. f3 appetit^o nālis ē sine cognitionē.
 z appetit^o aialis diuidit in appetitū sensitiuū. z in
 appetitū itellectiuū. appetit^o sensitiuū est sequēs co-
 gnitionē sensitiuā. sed appetit^o itellectiuū est sequēs
 cognitionē itellectiuā. Appetit^o vō nālis ē duplex
 f. qdā actiuū z qdā passiuū. z uoco appetitū actiuū
 illū q se tenet ex pte pncipij actiui. z appetitū passi-
 uum uoco illū q se tenet ex pte pncipij passiui. Itā
 dīctio p3: qz f3 p̄hs p̄^o hui^o nā agit pp finē. qz
 alr nunqz accidēt error in actiōe nāe. sed qd agit
 pp finē itēdit finē. z p p̄ns appetit finē: iō in oib^o or-
 dinaf ad aliū finē a se ē appetit^o nālis ipsi^o finis. z
 cū tā pō actiua qz pō passiua ordinet ad finē: seq
 q tā pō actiua qz passiua appetit finē. Appetit^o at
 nālis pōe actiue ē vis ul inclinatio actiua ad termi-
 nū. pducibile per pōm actiuā. vbi grā. graue exnō
 surfū nitit effectiue se facē deorsū. z ista vis seu nā-
 lis inclinatio actiua dī eē appetit^o actiuū. sed appe-
 tit^o passiuū est quedā hūilitas qua pfectibile p̄t reci-
 pere pfectionē suā. pfectio enī est qdāmō finis pfe-
 ctibilis. z iō qdlibet pfectibile pfectionē deficiēte a
 sua eētia appetit nālit illā pfectionē. **C** Sed du-
 biū est utrū appetit^o nālis sit idē cū re appetēte ul
 nō. Et dico ut vī mibi q appetit^o icludit tria. v3. rē
 ordinatā ad pfectionē z carētia pfectionis z possibi-
 litatē pueniēdi ad pfectionē nō hitaz. z iō appeti-
 tus nō est oīno idē cū re appetēte. sed icludit plus:
 qz si eēt oīno idē cū re appetēte: tūc semp manente
 illa re maneret appetit^o. z sic mā appeteret formā
 qñ actu hēt eā qd ē p̄hs. z iō appetit^o ultra rē ap-
 petēte addit puationē rei que appetit. z adhuc p̄-
 ter puationē pfectionis desiderate ad hoc q sit ap-
 petit^o nālis op3 q sit ipō acgrēdi illā pfectionē de-
 sideratā: qz alr eēt appetit^o uan^o qz eēt respectu im-
 po^o. Dico igit q appetit^o grauis ad descēdēdum
 deorsū ē grauitas ul nā grauis puata loco deorsū
 potēs se mouē deorsū q̄tū ex pte sui. sed appetit^o
 mae ad formā est ipā mā puata foza potēs eā reci-
 pe. Et tūc dico q appetit^o de q loquit p̄hs est ap-
 petit^o passiuū qui appetit^o icludit carētia pfectionis.
 z pōm recipiēdi eā. z hoc itelligit p̄^o dī. q p̄hs p
 appetitū hic itelligit illō qd mā hēt de motu ad
 recipiēdū formā itelligēdo p motū ad formā pu-
 ationē foze cū possibilitate ad eādē. Nō enī p̄t p̄^o
 p motū itelligē ipaz trāsmutationē solū. qz tūc nū-
 qz appeteret formā nisi qñ trāsmutaref ad eā. qd
 est falsū. itelligit p̄hs p motū ut dictū est puatio-
 nē forme cum possibilitate recipiēdi eam.

Appetitus naturalis et aialis.

Ubi nota qz...

Ades. 2. de
 ala re. c. 34.
 s. 2. c. li. 16.
 c. 64.

Responsio.

C Corruptū autē z sit est qdē ut sic. Est at ut
 E ij

L. c. 83.

nō. Scdm qdē enī qd ē in q̄ fm se corrū
pit. Qd enī corrūpit in h̄ est puatio. In
q̄tum at fm potētiā nō per se: sed incor
ruptibilē z ingenitā necesse est esse ipsaz.

Chec ē 5^a ps p̄n^l h^o cap. i q̄ declat quō mā p̄^a ē ḡnā
bil^z z corruptibil^z: z quō ē ignābil^z z icorruptibil^z. z
ōtinet duas pticulas: qm̄ i p̄^a declaraf q̄ mā ē cor
ruptibil^z p acc̄ns rōne puatiōis. In 2^a ibi^l Si enī
fiat. J declat q̄ mā p̄^a ē p se ignābilis z icorruptibi
lis. In p̄^a igit pticula hui^o ptis narrat ptis q̄ mā
corrūpit: z fit. d. corrūpit at z fit. ē qdē ut sic. ē aut
ut nō. Hoc ē: vno mō ē uey q̄ mā fit z corrūpit. z
alio mō nō ē uey. qz ē uey per acc̄ns q̄ materia
fit z corrūpit: sed non est uey per se. Deinde
cū dicit^r Scdm quidē enim z c̄. J Probat q̄ mā
est corruptibilis per acc̄ns: z hec est 2^a p̄ hui^o li.
que pbat sic. oē illō in q̄ est aliqd fm se corrupti
bile: ē p acc̄ns corruptibile. sed mā ē aliqd in q̄ est
aliqd fm se corruptibile. ḡ mā ē p acc̄ns corrupti
bilis. maior patet. qz qd̄ attribuit alicui rōne alte
rius p̄iūcti cū eo: attribuit ei p acc̄ns. illō igit est p
acc̄ns corruptibile in q̄ ē aliqd p se corruptibile. z
minor apparet qz puatio ē h̄ se corruptibilis z p̄
uatio ē in mā. ḡ in mā ē aliqd fm se corruptibile.
C Notādū ē hic q̄ h^o locutiōes. s. mā ē ḡnābilis:
mā ē corruptibilis sūt distiguēde penes 2^m moduz
amphi. eo qz p̄t accipi in significatiōe ppria uel
trāsumptiua. sic accipiant p significatiōe ppria sic
sūt ppōnes false h^o mā ē ḡnābilis. mā ē corrupti
bilis. qm̄ ista ppositio. s. mā est ḡnābilis: pprie si
gnificat q̄ mā aliq̄n icipiet eē sic q̄ erit vntū ens i
mūdo postq̄ fuit nō ens. qd̄ ē falsū. Et eodē mō
illa. mā ē corruptibilis. significat q̄ mā aliq̄n desi
net eē: sic q̄ erit oīno nō ens postq̄ fuit ens: qd̄ ē
falsū. sed in significatiōe trāsumptiua significat q̄
aliqd qd̄ ē in mā est ḡnābile ul^r corruptibile. i. ali
qd qd̄ ē in mā aliq̄n ē ens. aliq̄n nō ens. z hoc ē ue
rū. z hec ē itētiō 2^a hic dicētis q̄ illō cui nō attri
buit corruptio nisi fm rē corruptibilē que ē in ip̄o:
attribuit p acc̄ns z trāsumptiue ut dicim^o acescit
volutū qz vinū qd̄ ē i eo acescit. **C** S3 dubiū ē quō
pōt eē q̄ mā p acc̄ns sit corruptibilis rōne puatio
nis cū puatio nō sit corruptibilis p se: qz puatio ut
dictū ē: semp est nō ens: z nō est aliq̄n ens: z aliq̄n
nō ens. illō at qd̄ semp est nō ens nō ē corruptibi
le cū corruptio sit trāsmutatio ab eē i nō eē. **C** Di
cēdū q̄ corrūpi p̄t accipi duplr. s. pprie ul^r trāsū
ptiue. illō qd̄ corrūpit p̄p̄e p̄ ē ex̄ns in mūdo z po
stea est nō ens. z isto mō nō corrūpit puatio trāsū
ptiue. dī at illō corrūpi: qd̄ p̄ denoiat aliqd̄ ens: z
postea cessat denoiare ip̄m. z tūc corrūpi idē ē qd̄
p̄ attribui alicui enti. z postea sibi nō attribui: nec
ip̄m denoiare. z isto mō est puatio corruptibilis:
qz qm̄ mā nō est iformata forma aliq̄ determinata
puatio illi^o forme attribuit māe. z denoiat ip̄am.
Sed cū materia habuit illam formam puatio ei^o
nō attribuitur materie: nec denominat ipsam.

C Si enī fiat subijci aliqd opz p̄mū ex quo
fit: hoc at est hec nā. Quare erit añ fieri.
Dico enī māim p̄mū subiectū vniūctiq̄:
ex quo fit aliqd cū insit: nisi fm acc̄ns: z si
corrūpit in hoc abibit ultimū. Quare cor

rupta erit anteq̄ corrupatur.

Chec ē 2^a pticla 5^a ptis p̄n^l hui^o cap. i q̄ pbat q̄ mā
nec ē p se ḡnābilis nec corruptibilis. z hec ē. 2^a p̄
hui^o li. q̄ pbat q̄ ad utrāq̄ ptē. z p̄ pbat q̄ mā nō ē
p se ḡnābilis z hoc sic. qz oē p se ḡnābile hēt s̄m
ex q̄ fit. qz oē ḡnātū hēt s̄m ex̄ns i p̄o. ut pus ē oī
sum. ḡ si mā p̄^a p se ḡnāret hēret aliqd s̄m ex̄ns i
p̄o. sed ip̄a mā p̄^a est s̄m ex q̄ fuit oia q̄ fuit. ḡ mā
p̄^a est illō ex q̄ fit p̄^a mā. z cū illō ex q̄ fit aliō p̄ce
dat illō qd̄ fit ex eo: sequit q̄ p̄^a mā fit anteq̄ fiat
qd̄ est ip̄o^l: z sic patet p̄^a ps p̄^a nis. s. q̄ p̄^a mā nō est
p se ḡnābilis. Alia vō ps. s. q̄ mā p̄^a nō sit p se cor
ruptibilis p̄t eodē mō p̄bari. qz oē qd̄ corrūpit p
se corrūpit i māz p̄^a. si igit mā p̄^a corrūpat seq̄
q̄ corrūpit i māim p̄^a. s. illō i qd̄ corrūpit rema
net aliqd post corruptionē illi^o qd̄ in ip̄m corrūpit.
ḡ mā p̄^a erit postq̄ corrūpit qd̄ ē ip̄o^l. **C** Notādū
q̄ 2^o format illā rōne sic: oē ḡnātū hēt s̄m ex̄ns
in p̄o. declaratur est sup̄^o. ḡ si mā p̄^a ḡnāret hēret
s̄m ex̄ns i p̄o. z s̄m qd̄ ē i p̄o. ē vntū nūo oīuz ge
nerabiliū. ḡ mā p̄^a z s̄m suū s̄ vntū nūo. s. vntū s̄m
z oē qd̄ cū s̄bo suo ex q̄ ḡnāf ē vntū nūo ē anteq̄ fit
ḡ p̄^a mā ē anteq̄ fit. qd̄ est ip̄o^l. z h̄ ip̄o^l seq̄ ex eo
qz ponim^o q̄ mā p̄^a ē ḡnābilis. Et h̄ mō argumēta
tiōis declaraf ip̄az nō eē corruptibilē p se. qz si sit
corruptibilis p se sequit ut sit corrupta anteq̄ cor
rūpat. hec 2^o. **C** Intelligēdū fm itētiōne 2^a q̄
si mā p̄^a ḡnāret ip̄a eēt eadē nūo cū s̄bo ex q̄ ḡnāf
z h̄ p̄t patē sic. nihil pōt ḡnari ex aliq̄ eiusdē rōnis
ul^r sp̄i tanq̄ ex s̄bo. qm̄ si aliq̄ sint oīno silia z oīno
eiusdē rōnis nō ē maior rō qre vntū d3 eē s̄m alte
ri^o q̄ e2. vñ ignis nō ḡnāf ex alio igne tanq̄ ex s̄bo.
nec hō ḡnāf ex alio hoīe tanq̄ ex s̄bo. cum igit mā
p̄^a nō hēat s̄m alteri^o rōnis pus ea: quia sic nō eēt
mā p̄^a sequit q̄ si mā p̄^a ḡnāret ex alio tanq̄ ex s̄bo
cū nō possit ḡnari ex aliq̄ alteri^o rōnis nec ex aliq̄
alio a se eiusdē rōnis: sequit q̄ si ḡnāret p se. q̄ ip̄
sa ḡnāf ex seīpa tanq̄ ex s̄bo. z sic erit eadē nūo cū
s̄bo ex quo ḡnāf. Uel pōt al^r itelligi. s. q̄ p̄ idē nūo
2^o itelligit idē nūo p puatiōne distictiōis forma
lis: ita q̄ oia illa dicant idē nūo q̄ s̄ eiusdē nāe: z
nō sūt foīe nec h̄ntes formas qb^o distiguunt. vñ
idē z diuersū s̄t opposita. z q̄tēs dī vntū opposito
rū toties dī z reliquū. tūc vō aliq̄ p̄t dici diuersa
ml^riplr. s. ul^r formalr: qz sūt foīe diuersē ul^r habēt
foīas diuersas. aut eēntialr qz sūt eēntie diuersē.
Ita p opp^m p̄t aliq̄ dici idē nūo per puatiōne for
maz. s. qz nō s̄t foīe diuersē. nec h̄nt in suis naturis
foīas diuersas. z talia dicunt idē nūo p puatiōne
distictiōis formalis. z isto mō mā p̄^a q̄ ē s̄b foīa
mea. z mā p̄^a que ē s̄b foīa asini sūt idē nūo p pu
atiōne formalis distictiōis sic. si mā p̄^a ḡnāret ip̄sa
ḡnāret ex mā p̄^a tanq̄ ex s̄bo cū q̄ eēt eadē nūo p
puatiōne distictiōis formalis. Et eodē mō d3 itel
ligi illō qd̄ 2^o dic̄ hic. s. q̄ s̄m qd̄ ē in p̄o. ē vntū
oīuz ḡnābiliū z corruptibiliū. nō qz sit eadem mā
nūo eēntialiter oīuz ḡnābiliū z corruptibiliū. s. qz
māe oīuz ḡnābiliū nō icludūt foīas qb^o distiguū
tur formalr: iō dicunt vntū p puatiōne foīalis di
stictiōis. Uñ ē itelligēdū q̄ mā p̄^a nō est vna nūo
sil^r in oib^o ḡnābilib^o z corruptibilib^o: qm̄ cū mā p̄^a
sit extēsa fm extēsiōne q̄titaī nō p̄t ip̄sa eadē nūo
eēntialr sil^r eē i spa ignis z i spa terre. nec pōt idē
nūo sil^r eē s̄b formis p̄rijs i actu cōpleto. s. q̄litate

28. cōclusio
huius lib.

Notabile

28. cōclusio
huius lib.

Notabile.

ignis et qualitates aquae sunt contrarie, et non potest idem numero essentialiter generare se aliq[ue] forma et transmutari ad eandem. et ideo non est possibile quod eadem materia numero essentialiter sit simul sub omnibus formis generabilium et corruptibilium. Est igitur prima materia eadem numero per privationem distinctionis formaliter ut dictum est. et hoc vult philosophus in hoc. d. quod sub materia quod est in potestatem est unus omnium generabilium et corruptibilium. Sed tunc occurrunt tria dubia. Primum est quod si alia sit materia prima sub forma terre. et sub forma ignis non videtur inconueniens quod materia prima generet: quod una materia prima potest generari ex alia tanquam ex sebo. nec ex hoc sequitur quod aliquid sit antequam generet: cum illud quod generat non sit idem cum subiecto ex quo generat. Secundum dubium est quod cum omnis distinctio sit per formam non videtur quod una materia prima distinguatur ab alia cum non habeant formam in se per quam possunt distinguere. Tertium dubium est an materia prima sit eadem successiue sub formis omnium generabilium et corruptibilium vel non. Ad primum dicitur quod alia est materia prima sub una forma: et alia sub alia forma. sed ille materiam seipsum oino eiusdem rationis et nature. et nulla illarum est prior alia. modo oportet quod generat habet subiectum ex quo generat prius eo. et ideo non potest una materia prima generari ex alia tanquam ex sebo cum non habeat aliquam materiam priorem ea. nisi non sufficit quod illud quod generat sit aliud ab eo ex quo generat. sed est regressus quod illud ex quo aliquid generat sit prius et simplicius eo quod generat. sed nunc una materia prima non est prior alia quam per se dicitur materia prima quod non habet materiam priorem ea. Sed si illud quod dicitur per superabundantiam vni soli prouenit. sed per se dicitur per superabundantiam. sed est tamen vnica materia prima. Cuius dicitur quod superabundantia importata per nomen suplatiuum gradus potest dupliciter exponi: vno modo positue: alio modo priuatiue. si exponatur positue sic est uerum quod illud quod dicitur per superabundantiam vni soli prouenit. et per se illa exponit albidissimum significat idem quod excedens omnia alia in albedine et per se isto modo significat idem quod iste terminus prius quilibet alio. Sed quando exponitur priuatiue tunc significat negationem excessus ab alijs: et tunc albidissimum est idem quod albidum quod nihil est albidum. et per se idem est quod illud quod nihil est prius et hoc sensum bene potest nomen in gradu suplatiuo prouenire multis. quoniam si duo hoies sint albi in summo gradu albedinis: tunc uerum est quod uterque illoz est albidissimus exponendo albidissimum priuatiue. sed exponendo albidissimum positue non est uerum. et tunc dico quod multum materiam per exponendo negatiue. quod quilibet generabile habet materiam quod nulla materia est prior. Ad secundum dico quod due materie per seipsum distinguunt nec est uerum quod omnis distinctio sit per formam. sed solum omnis distinctio specifica est per formam. Vnde omnia generabilia et corruptibilia que distinguuntur specie distinguuntur per formas suas: quod materia prima est eiusdem rationis in omnibus generabilibus et corruptibilibus: ita quod per materiam non distinguuntur aliq[ue] specificiter. et sic intelligende sunt auctores que vident dicere quod omnis distinctio est per formam. Ad tertium dico quod materia prima non est eadem numero simul omnium generabilium et corruptibilium quod impossibile est eandem materiam numero simul esse sub formis contrarijs. tamen materia prima eadem numero potest successiue esse sub formis contrarijs specificis omnium generabilium et corruptibilium et sic materia prima potest esse eadem numero positue sub formis generabilium et corruptibilium successiue. sed non simul. Ad hoc est vnum dubium quod videtur quod materia prima sit corruptibilis: quod impossibile est quod aqua et ignis agunt simul in aliquo aere corrupto vna eius medietate in aqua: et alia medietate in igne. illo igitur aere corrupto materia prima que fuit sub tota forma illius aeris non est sub aliq[ue] vna forma. et per se illa materia est corrupta. quod ex quo eadem materia est a forma vna cum materia non sit sub vna forma ipsa desinit esse. Dicitur est huic quod corruptio quantum spectat ad primum est duplex: quedam est per resolutionem in partem rei que corrumpitur. et quedam est corruptio per distionem vniuersitatis ab alia parte. per modo nihil est

corruptibile nisi compositum ex materia et forma. et isto modo materia prima non est corruptibilis cum non habeat partem intrinsecam que potest resolui. sed modo potest materia prima corrumpi. sed per diuisiones vniuersitatis quantitatie ab alia et hoc probatur ratione. tamen postquam materia prima est sic corrupta per distionem: potest illas partes iterum vniri. et per se potest illa materia redire eandem numero. Et forte si intellexit philosophus cum dixit. In quantum autem per se potest non per se sic incorruptibile et genitum. nec est ipsa esse. hoc est materia prima est incorruptibilis per se potest: quod non potest aliq[ue] materia sic corrumpi quod potest esse forma nam eandem numero iterum redire. Notandum est per se hic quod subiectum ex quo generat res per se est duplex. scilicet per se et per se. et prouenit ista duo subiecta in hoc quod illud quod generat inuenit ex eis per se et dicitur in hoc quod per se in potestatem. et per se in actu aut medio modo iterum potest et actu sic est dispositio illo quod generat ex pluribus vno sebo. et dicitur hoc quod si non ponatur in generatione materie per se subiectum. sed in potestatem. non potest ut sit cum materia vna numero. et sic non accidit impossibile predictum. hec philosophus. Ex quo loco potest accipi quod quedam est materia per se et quedam remota. materia per se est subiectum per se. i. compositum ex materia et forma. et materia remota est subiectum per se: et est oino simplex simplicitate opposita compositio ex materia et forma. Ad tales enim materiam necesse est deuenire. aliter generatio materie materiam precederet in infinitum: quod improbatur per methaphisicam et si non esset tale subiectum per se philosophus non haberet hic argumentum ad probandum aliquam materiam esse ingenerabilem et incorruptibilem si materia habeat materiam priorem et per se quilibet materia posset generari ex materia priori ea.

De principio autem secundum speciem utrum aut plura: aut quatuor: aut que sunt per certitudinem prime philosophie oportet determinare. ergo in illis temporibus apponatur. de philosophicis autem et corruptibilibus speciebus in posterius demonstrandis dicemus.

Hec est prima pars philosophi huius capituli in qua philosophus se excusat a quedam consideratione de quibusdam formis simul determinando ad quam scias pertinet eorum consideratio et sic aliquantulum determinat de eis. dicitur quod considerare de primo formali. i. de forma abstracta a materia utrum sit tamen vna vel plures: et quod que sunt non pertinet ad philosophicam. sed ad philosophiam. i. ad metaphisicam: id usque ad tempus illud deferatur. sed in sequentibus libris scie naturalis dicemus de formis generabilibus et corruptibilibus. Cuius sciendum quod philosophus hic non excusat se ab ulteriori determinatione de forma que est per se generatio et per se rei. sed solum excusat se a consideratione de formis abstractis. et adhuc non excusat se a quedam consideratione de formis abstractis. sed a consideratione que est de numero et quantitate formarum abstractarum. et hec consideratio est propria per philosophiam. utrum sit tamen vna forma separata vel plures. et posito quod sint plures que sunt et que sunt. tamen naturalis habet considerare de eorum formarum abstractarum: quod nullus potest probare formas separatas a materia esse nisi naturalis ut dicit philosophus in hoc. Notanda sunt hic quatuor secundum philosophum. per quod formarum alie sunt in materijs: alie vero non ut dictum est in hac scia: et ideo consideratio de formis est duarum sciarum: quarum vna. scilicet naturalis considerat de formis materialibus. et alia vero considerat de formis simpliciter abstractis a materia et illa est scia que considerat de ente simpliciter. hec philosophus. Sed notandum est per se quod Aristoteles dicit quod per philosophiam nititur probare entia separabilia esse: sed philosophus arguit se eum sic. nam declaratum est in posterioribus quod impossibile est scias probare sunt subiectum esse. sed procedit ipsum aut quod est manifestum per se. aut quod est demonstratum in alia scia. sed entia separata a materia sunt subiecta per philosophiam: et ideo in per philosophiam non possunt probare entia separata a materia esse. Tertio est notandum secundum philosophum quod illud generatio genitum. scilicet separatum a

Primum dubium,
Secundum,
Tertium,
Responsio ad primum,
Ad secundum,
Ad tertium,
Blindum,
Responsio.

Notabile.

Ex. 83.

Formarum alie sunt in materia que non est simile 12. met. c. 25 12. pp. 26

ma eē nō declarā nisi i hac scia nāli. Un q aliqd ens sepatū a mā sit nō p̄t pbari nisi i scia nāli fm 2^o. rō hui^o ē qz q aliqd ens sepatū a mā sit nō p̄t pbari nisi p eternitatē mot^o. vñ phūs nunq̄ sci vit aliā viā ad pbādū aliqd eē sepatū a mā nisi p eternitatē mot^o. Un p eternitatē mot^o phūs pbat 8^o hu i^o q p̄m^o motor ē idiuisibilis imptibil^o. i. nullā hñs magnitudinē: z ita q ē a mā sepat^o. s. ois pbatio q ē p motū ptinet ad pbūz nālē: z iō ut credo uez dicit 2^o. s. q nullus artifex pōt pbare ens sepatūz a mā nisi nālīs. C Quarto ē notādū hic s. 2^o qd Auic. posuit q scia nālīs accipit a p̄ p̄bo corpa cō pont ex mā z foza z p̄^o māz eē: ita q Auic. dicit q p̄m^o phūs. i. metha^o hēt pbare q corpa cōponū tur ex mā z forma. z h est pei^o qd dixit. Un arguit 2^o qd eū. d. q nō ē aliā viā ad sciēdū h. s. corpa cōponi ex mā z foza z p̄^o māz eē: nisi ex trāsmutatiōe subali. s. ois pbatio q ē p trāsmutatiōe ptinet ad phisicū: iō solus phūs nālīs p̄t pbare corpa cōponi ex mā z foza z p̄^o māz eē z metha^o suppoit ista tā q̄ pbata i scia nāli. z ulterio^o declarat alias pprietas de mā z corpib^o ad q̄s nō p̄t phūs nālīs ptigē.

Quidē igit sint principia: z que: z q̄t numero determinetur a nobis sic. itē aut aliud principiu incipientes dicamus.

Nec ē 7^o ps p̄n^o hui^o capli. i. q̄ phūs epilogat determinata ptinuādo se ad sequētia. d. qd dcm ē q sc̄ aliq̄ p̄n^o. z q̄ z q̄t sc̄ nūo. Deinde ptinuat se ad sequētia. d. q̄ itez aliq̄ p̄n^o incipientes dicamus. h ē postq̄ dcm ē de mā foza z puatiōe. nūc incipiam^o dicē de alio p̄n^o. s. de nā siue de cā efficiēte. C Nota tāda sc̄ hic duo s. 2^o p̄ q̄ p̄ aliq̄ p̄n^o p̄nt tria itelligi s. diuersas expōnes q̄s 2^o ponit. vno nō p̄ aliq̄ p̄n^o itelligit illō qd vult declarē i 2^o li. z sic p̄ aliq̄ p̄n^o itelligit nāz q̄ est p̄n^o efficiēs q̄rūdā motū nālīū. C Secdo p̄ aliq̄ p̄n^o itelligit p̄m^o p̄n^o mo uēs qd declarā i fine hui^o libri: qm̄ oē ens de q̄ lo qmur i h libro ē pp̄ h p̄n^o. C Tertio p̄ aliq̄ p̄n^o itelligit aliq̄ initiū doctrie: qm̄ p̄n^o doctrie i h li. d. esse a 2^o tractatu. z dicit 2^o q̄ h est euident^o p̄ se apd̄ ip̄z: qd forte iō dicit: q̄ i 2^o li. phūs incipit determinare de reb^o nālīb^o z artificialīb^o ut p̄ eas pueniat i cognitionē nāe. nūc vō res nāles z artificiales sc̄ nobis notiores z initiū doctrie d. ē a nobis notiorib^o: iō initiū doctrie i h li. debēt eē a 2^o tractu. C Secdo ē nōndū s. 2^o hic q̄ nālīs cū pbavit p̄m^o motorez sepatū eē a mā ibi cessat z dimisit aliā p̄s derationē de eo. i. p̄s derationē de ei^o qditate usqz ad sciaz nobiliore q̄ p̄s derat de ente inq̄stū ens. z totū h ē s̄riū illi^o qd estimauit Auic. qm̄ si nō demōstraret hic iste modus entiu. s. sepabiliū nō eēt nisi scia nālīs z doctrialis. i. mathe^o. z iō antiq̄ nāles existiabat q̄ scia nālīs eēt p̄o: oib^o sciētijs dicētes q̄ s̄ta ei^o sunt p̄ora oib^o entib^o. C Intelligēdū q̄ ista p̄na si nālīs nō pbaret subas sepatas a mā eē: sed metha^o tūc nō eēt aliq̄ scia nisi scia nālīs z doctrialis. p̄t pbari sic. Nō ē viā pbādi aliq̄ sepatū a mā eē nisi p motū. s. si metha^o pbaret subas sepatas a mā eē: h eēt p motū. z tūc metha^o non differret a phica: qz ois scia pbās aliqd eē p motū est phisica z sic metha^o z phisica nō differret. z tē nō eēt nisi due scie speculatiue. s. nālīs z mathe^o. C Intelligēdū ē qz qz solū i scia nāli pbant entia sepatata a mā eē. z entia sepatata sc̄ p̄ora oib^o alijs en-

tib^o: iō antiq̄ nāles dixerūt q̄ scia nālīs ē p̄o: oib^o alijs sciētijs qz pbat p̄^o entia eē. in h tñ male dixerūt: qz scia p̄s derans de quiditate illoz entiu p̄o: est q̄ scia probās ea eē. quare z c̄.

ExPLICIT LIBET PRIMUS.

Incipit liber sc̄os p̄tractās de his que sūt fundamenta z p̄ncipia nālīs scie. Capl^o m̄ p̄mū declarās qd sit nā. z qd habēs naturā: z quid fm naturāz.



Drum que sunt: alia qdē sunt natura: alia vō propter alias causas.

Postq̄ i p̄ li. determinatū ē de p̄ncipijs intrinsecis rez nālīū. In 2^o li. determinat phūs de his que sunt fundamenta z p̄n^o isti scie. z in hoc 2^o determinat tā de p̄ncipijs extrinsecis q̄ in

trifecis. z ptinet iste liber. 6. tractat^o. qm̄ i p̄ declarā qd sit nā. z de qb^o d. In 2^o ibi Qm̄ aut determinatū z c̄. Declarā q̄lis ē p̄s deratio nālīs de qb^o p̄s derat. In 3^o at̄ ibi. s. Determinat at̄ his z c̄. Determinat de cāis p̄ se rerū nālīū. In 4^o ibi Dē at̄ fortuna z c̄. Determinat de cāis p̄ accūs rerū nālīū. In 5^o ibi Que aut sc̄ cāe. Declarā q̄ opz nālē p̄s derare de oib^o q̄tuor cāis. In 6^o ibi Dicēdū qdē igit p̄m^o. Declarā q̄ nā agit pp̄ fine: z q̄ a fine ē necitas i reb^o nālīb^o. Prim^o tractat^o ptinet duo capla. qz i p̄ declarā qd ē nā. z qd hñs nām. z qd s. nāz. In 2^o ibi Uī at̄ nā. Declarā de qb^o d. nā. P̄m^o capl^o m̄ ptinet sex ptes p̄n^o: qm̄ in p̄ ponit d̄ia iter nālīa z nō nālīa. In 2^o ibi Est igit nā. Ex d̄ia iter nālīa z nō nālīa p̄cludit phūs dif finitiōez nāe. In 3^o ibi Nām at̄ hñt. Declarā qd ē hñs nāz. In 4^o ibi Sc̄oz at̄ nāz. Declarā qd ē hñs nāz. In 5^o ibi Qd qdē igit. Epilogat phūs p̄us declarata. In 6^o ibi Qd at̄ nā ē. Declarā q̄ nāz eē nō p̄t dem̄ari. P̄na ps ē narratiua: z cōtinet tres pticulas. qz i p̄ narrat qdā diuisio entiu In 2^o ibi Nā qdē sūt. Enūat ea q̄ sūt a nā. In 3^o ibi Dia aut z c̄. P̄onit d̄ia inter corpa nālīa z nō nālīa. In p̄ igit pticula hui^o ptis. d. phūs q̄ eorū q̄ sc̄. s. entiu alia sc̄ a nā: alia vō pp̄ alias cās. z itelligit p̄ alias cās uolūtate z casū: ut dicit hic 2^o. diuisio igit est illa: q̄ de nūo entiu quedā sūt a natura z quedam a casu.

Natura quidem sunt animalia queqz z ptes ipsorum z plante z simplicia corpa: ut terra z ignis z aer z aqua. Nec enīz z huiusmodi eē natura dicimus.

Nec est 2^o pticula p̄ ptis p̄n^o hui^o cap. i. q̄ phūs enūmerat ea que sc̄ a nā. di. q̄ aialia z plante z ptes ipsoz z corpa simplicia. i. q̄tuor elta. s. terra aq̄ aer z ignis hec z h^o a natura esse dicimus.

Dia aut que p̄dicta sunt vident d̄ia ad nō nā exūtia. Que qdē enim nā sunt oia vident hñtia i seip̄is p̄ncipiū mot^o z stat^o

Nec est 3^o pticula p̄ ptis p̄n^o hui^o capli i q̄ ponit d̄ia iter corpa nālīa z nō nālīa. q̄ d̄ia ē illa: q̄ nālīa fm q̄ h^o hñt in seip̄is p̄n^o mot^o z quietē. s. artificialia inq̄stū h^o nō hñt i se p̄n^o mot^o z quietē. Circa hāc d̄iam sic p̄cedit phūs. qz p̄ ponit p̄m^o ptem d̄ie. 2^o vō enumerat modos trāsmutatiōnū quarū

Vide etiam cōtra Auic. cōsillē. 1. 8. ph. 2. 3. 1. 12 me. cō. 5. et 2. ph. 2. 37.

2. cō. 5.